

M. Erikson. Ogas-Sammuntakoulujen Opettajille

U. B

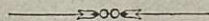
UNIV. BIBLIOTH.
* 1907 *
HELSINGFORS

Opas
Sunnuntaikoulujen Opettajille

Toisen vuosikerran ewangeliumitekstien
käyttelyä warten.

Rirjoittanut

M. E. *Quikson*

Sywäskylässä, 1897.

Teijän kustantama.

Sinta: 60 p:nä.

Jyväskylässä,
Jyväskylän kirjapainossa,
1897.

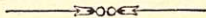
Opas

Sunnuntaikoulujen Opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitekstien
käyttelyä warten.

Kirjoittanut

M. C.

Jyväskylässä, 1898.

Tekijän kustantama.

209 (1)

allijattog @ rajuluodintuumu2

nyttöstimuilelunne uorttjouat usioi

uorttjouat usioi

uorttjouat usioi

U. H.

Syväskylässä,
Syväskylän kirjapainossa,
1898.

Ensimmäisenä junnuntaina Adwentisja.

Evankeliumi: Jes. 25: 6—10.

Millä sunnuntailla alkaa Evankeliumikirja?

Adwenttisunnuntailla.

Mitä merkitsee adwenti?

Se merkitsee tuloa.

Kenen tulosta adwenttisunnuntait kertovat?

Jesuksen tulosta.

Mikä juhla nyt lähestyy?

Joulujuhla.

Mistä Jesuksen tulosta jouluna kerrotaan?

Jesuksen tulosta ihmiseksi, hänen syntymisestään.

Sentähden kristillinen kirkkoin alkaa tänään uuden vuoden, sillä Jumalan valtakunnalle on uusi vuosi Wapahhtajan tulo maailmaan. Adwenttiaikana tulisi kristittyjen erittäin muistella ennustuksia Jesuksesta ja valmistautua oikein viettämään kallista joulujuhlaa. Sentähden on tämän toisen vuosikerran ensimmäisen adwentin ewankeliumiksi walittu eräs profeta Jesaijaan ennustus Jesuksesta.

Luemme ewankeliumitekstin. *)

Kuka on Herra Sebaot?

Jumala.

Mitä tekee Herra Sebaot?

Hän tekee pidon.

Teksti on suomeksi kangas eli kutous. Kirjoina oli rullia, nahkaja kangaskääröksiä, jotka lukiesja kehittiin käärestä esiin. Joka pyhän teksti oli eri rullana.

Mistä?

Selkiästä viinasta ja raswasta.

Oletteko kuulleet pidoista puhuttawan? Mainitkaapa pitoja, joissa ehkä itse olette olleet?

Sautajaiset, häät, nimipäivän wietot, lukufinkarit ja mitä mielin nimittää.

Mitä pidoissa tarjotaan?

Ruokaa, juomaa, wirtokkeita y. m.

Missä on enemmän tarjottawaa rikkaan wai köyhänkö pidoissa?

Rikkaan pidoissa.

Mutta kuka on kaikkein rikkain?

Herra Sebaot.

Ja minlaisen pidon hän tekee?

Lihawan pidon selkiästä viinasta, raswasta, ytimeistä ja puhtaasta viinasta.

Ketä ihmiset kutsuwat pitoihinsa?

Sukulaisia ja ystäviä.

Mutta kenelle tekee Herra Sebaot pidon?

Kaikille kansoille.

Missä tekee hän nämä pidot?

Tällä wuorella.

Mitä wuorta tässä taroitetaan?

Sionin wuorta Jerusalemissa.

Tässä, rakkaat lapset, profeta taroittaa hengellisiä asioita. Pito kuwaa Uuden Testamentin aikaa, joka alkaa Jesuksen syntymällä. Sumala rakasti langennutta ihmiskuntaa niin suuresti että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan syntyisiä wapahtamaan. Siten walmisti hän pidon. Waikka Jesus Sudan maalla lihansa päiwinä eli, kärsi ja kuoli, on hän kuitenkin walmistanut pidon kaikille kansoille. Jokaiselle sanoo Jesus: **tulkaa minun tyköni kaikki j. n. e.** Jokainen saa tulla näihin pitoihin. Täällä tarjoaa Jesus itsensä meille. Hän sanoo: minä olen elämän leipä. Minä olen elämän wesi. Minä

poistan fuoleman ja annan elämän voimaa. Hänen werensä kautta on meillä syntein anteelji antamus hänen armonsa rikkauden jälkeen. Ef. 1: 7. Suuri on se autuus, jota meille Jesuksessa on valmistettu. Elkkää, rakkaat lapset, hyljätkö sitä. Uvattkaa sydämmenne owi Jesukselle, ja hän on tulewa sijälle pitämään ehtoollista kanssanne.

Mitä profeta edelleen sanoo Herran Sebaotin panewan pois? Kääriliinan.

Minkä kääriliinan?

Sen, jolla kaikki ihmiset käärityt owat.

Mitä muuta panee hän pois kuin kääriliinan?

Peittowaatteen.

Minkä peittowaatteen?

Sen, jolla kaikki pakanat peitetyt owat.

Kenellä tavallisesti käytetään kääriliinaa ja peittowaatetta? Kuolleella.

Muistatteko kuollutta, jota Jeesus käski päästämään kääriliinoista?

Latsarus.

Mitä siitä seurasi Latsaruselle, kun hän oli päästetty kuolinpuvustaan?

Hän pääsi wapaasti liikkumaan.

Miin käy hengellisesti kuolleellekin.

Sumalasta pois luopuneina owat kaikki ihmiset hengellisesti kuolleita. Apostoli sanoo: „te olette kuolleet ylitsekäymisten ja syntein tähden.“ Mutta Jeesus Kristus on kärsimissellään ja fuolemallaan pelastanut meidät synnistä, fuolemasta ja perkeleen wallan alta.

Mitä sentähden tekstissämme sanotaanki fuolemasta?

Kuolema pitää nieltämän ijankaikkisesti.

Jeesus on kolmantena päivänä nousut ylös kuolleista ja woittanut fuoleman. Ja joka nyt on Sumalan lapsi uskon kautta Jesukseen, ei kuolema woi häntä wahingoittaa waan hän sanoo: „Kuolema, kusja on sinun otas? Helwetti, kusja on

sinun voittoa? Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki. Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka meille voiton antanut on meidän Herran Jesuksen Kristuksen kautta." 1 Kor. 15: 55—57.

Synti tuottaa paljon hyyneleitä, mutta mitä sanoo tekstimme hyyneleistä?

Herra, Herra on hyyneleet pyyhkiwä pois jokaisen kaswoista ja on ottawa kansansa häwäistyksen pois kaikissa maakunnissa.

Millä profeta wakuuttaa tätä lupautta?

Sillä Herra on sen sanonut.

Mikä on seuraus siitä, että Herra on näin suuren autuuden valmistanut.

Seuraus on että sanotaan: Katso, tämä on meidän Jumalamme jota me odotamme, ja hän auttaa meitä; tämä on Herra, häntä me odotamme iloitaksemme ja riemuitaksemme hänen autuudestaan. Sillä Herran käsi lepää tällä wuorella.

Mitä tulee meidän jokaisen tehdä tähän suureen autuuteen nähden?

Meidän tulee iloita ja riemuja siitä.

Mutta tiedämme, etteivät kaikki ihmiset iloitse Jesuksen autuudesta. Kuka waan voivat iloita Jesuksesta?

Ne, jotka uskowat Jesukseen ja rakastawat häntä.

Sentähden rukoilkaamme, että peittowaate meiltäkin poistettaiiin, jotta näkisimme Jesuksen firkkouden ja pääsisimme hänen yhteyteensä. Jesuksen omina saamme sitte wihdoin taivaallisessa Sionissa Karitsan häitä wietää. Siellä on täydellinen ilo ja riemullinen meno Herran oikealla kädellä ijankaikkisesti.

Toisena sunnuntaina Adwentissa.

Evankeliumi: Luuk. 12: 32—40.

Kuka on kirjoittanut tämän ewankeliumitekstin?

Evankelistista Luukas.

Kenestä kertoo tässä ewankelistista Luukas?

Jesuksesta.

Kenelle puhui Jeesus?

Opetuslapsillensa.

Onko Jeesuksella mieläkin opetuslapsia?

On, kaikki, jotka uskovat Jeesukseen ja seuraavat häntä, ovat hänen opetuslapsiansa.

Miksi kutsuu Jeesus tässä opetuslapsiansa?

Piskuijeksi laumaksi.

Miksi sanoo Jeesus opetuslastensa joukkoa piskuijeksi laumaksi?

Siksi, että niiden luku suruttomiin maailman ihmisiin verraten on hyvin pieni.

Miten lohduttaa Jeesus tätä pientä laumaa?

Hän sanoo: Älä pelkää, piskuinen lauma; sillä teidän Isälänne on hyvä tahto antaa teille valtakunnan.

Kuka on Isä?

Isä Jumala, taivaan ja maan Herra.

Mitä sanoo Jeesus Isän antavan?

Valtakunnan.

Mitä valtakuntaa tässä tarkoitetaan?

Taivaan valtakuntaa, joka Jeesuksessa on meitä lähestynyt.

Miten sanoo Lutherus Isä meidän selityksesssä, että uskoiwaijet saavat taivaallista Isää lähestyä?

Niinkuin hyvät lapset rakkaita vanhempiansa.

Niin, Isä Jumala rakastaa meitä Jeesuksessa. Hän suojelee ja varjelee meitä, kaikki waarat ja wahingot meistä poistaa. Me olemme onnellisia alammaisia hänen valtakunnassaan, koska Jumala täällä suuresta armostaan meille kaikkea hyvää jakaa. Siitä syystä hänen valtakuntaansa täällä sanotaan armonvaltakunnaksi. Mutta mihin uskoiwaijet saavat fiirtyä kuoltuaan?

Taiwaaseen.

Taiwaassa on kaikki täydellistä. Siellä on firkkautta ja kunniaa ja sanotaanki sentähden sitä valtakuntaa kunnian valtakunnaksi. Ne, jotka Jeesuksen omina elävät täällä armonvaltakunnassa, saavat kaikessa turwata häneen ja tietävät

wihdoin pääsewänfä funnian waltafuntaan. Mutta paljon on esteitä taiwaan tiellä.

Mitä saattaiji joku rakastaa enemmän kuin Jumalaa?

Tawaraa, miten rikas nuorukainen, toista ihmistä, rakasta omaista eli ystäwää, maailman huwituksia y. m.

Mitä Jeesus meiltä näiden suhteen waatii? Luetaan seuraawa wärsy.

Mitä tarkoittaa Jeesus sillä, kun hän käskää myymään mitä meillä on ja antamaan almuu.

Sitä, että irroitamme mieleemme maallisista, katoowaisista kappaleista ja kiinnitämme sydämemme taiwaallisiin.

Jos Jeesusta todella rakastamme, niin maalliset owatkin meille vähäpätöisiä, ei tunnu raskaalta niistä erota. Taiwaan tawarat owat meille silloin kaikista kallihimmat. Ja misfä on silloin sydämemme?

Taiwaallisissa, se ikäwöitsee aina taiwaaseen.

Meidän tulee olla aina walmit sinne menemään, milloin Herra waan kutsuu, Miten tulee meidän olla warustetut? Kuinka Jeesus sanoo?

Olkoon teidän kupeenne wyötetyt ja teidän kynttilänne sytytetyt j. n. e.

Stämailla pidettiin pitkää waatetta tawallisesti sidottuna kupeilta, jotta ei se olisi ollut haitaksi käwellesfä. Tässä Jeesus käyttää wertausta palvelijoista, jotka odottawat herransa häistä palajamista. Siellä oli tapana, että ylkä tuli yöllä häätaloon. Uskollinen palvelija ei sammuttanut kynttilää, eikä riisunut waatteitaan, waan oli aina walmis herraansa vastaanottamaan.

Kuka on se Herra, jota me odotamme?

Se on Herra Jeesus Kristus.

Mitä sanoo Jeesus tänlaisista uskollisista palvelijoista?

Mutuaat owat ne palvelijat, jotka Herra tultuansa j. n. e.

Mikä ateria on heille walmistettu?

Ravitfan hääateria.

Kutka saavat istua aterioitsemaan?

Palwelijat.

Ja kuka heitä siellä palwelee?

Itse Herra.

Miin todistaa raamattu: ei heidän pidä enää isooman, eikä enää janooman, eikä aurinko lankee heidän päällensä, ei myös yksikään palawuus. Sillä Karitsa, joka istuimen keskellä on, kaitsee heitä ja johdattaa heitä eläwäin wesilähdetten tykö, ja Jumala on kuiwaawa kaikki kyyneleet heidän silmistänj. Jlm. 7: 16, 17. Tämä on erittäin suloinen wertaus Jesuksen uskowaisille. Mutta uskottomille ei ole Jesuksen tulo iloksi. Sen osoittaa Jesus tekstisjämme toisella wertauksella. Luemme sen. Mutta se tietäkää, j. n. e.

Minlaiseksi tässä werrataan Jesuksen tulo?

Hän tulee niinkuin waras yöllä, jolloin ei tiedetä pahaa peljätä.

Mitä waras yöllä tekee?

Säwittää.

Samaten Herra Jesus rankaisee ja hufuttaa jumalattomat, jotka eivät olleet walweilla häntä odottamassa.

Minkä waroituksen antaa Jesus tämän johdosta opetuslapsillensa ja meille kaikille?

Sentähden olkaat te myös walmiit; sillä, millä hetkellä ette luulekkaan, tulee ihmisen Poika.

Tätä tulee meidän kaikkein muistaa. Emme tiedä kuolin hetkeämme, emmekä sitä, milloin Herran suuri päivä on tulewa, mutta, jos silloin Jesuksen kanssa olemme yhdistetyt, niin pääsemme ijankaikkisesti Karitsan häitä wiettämään.

Kolmantena juununtaina Adwentijsja.

Ewankeliumi Matt. 11: 11—19.

Kenestä kertoo ewankelista tässä tekstisj?

Jesuksesta.

Mitä sanoo hän Jesuksesta?

Hän sanoo, että Jesus puhui.

Kenelle Jeesus puhui?

Kansalle.

Kenestä Jeesus tässä todistaa kansalle?

Johannes kastajasta.

Kuka oli Johannes kastaja? Kertokaa, mitä entiseltä tunnette hänestä.

Johannes kastaja oli Sakarian ja Elisabetin poika j. n. e.

Mitä todistaa nyt Jeesus tästä tien valmistajasta ja edelläkävijästään?

Totisesti sanon minä teille: Kaikkein niiden seasä, jotka waimoista syntyneet ovat, ei ole yhtäkään suurempaa kuin Johannes kastaja tullut.

Mitä sanoo siis Jeesus Johanneksesta verraten kaikkiin niihin ihmisiin, jotka siihen asti olivat eläneet?

Hän sanoo, että Johannes oli suurin heistä!

Miksi Johannes oli suurin niistä, jotka Wanhan Testamentin aikana olivat eläneet?

Siksi, että Johannes sai nähdä Jeesuksen ja tiesi enemmän hänestä kuin Wanhan Testamentin profetat.

Missä tilaisuudessa sai Johannes selvästi tietää, että Jeesus oli Jumalan Poika?

Jeesuksen kasteessa.

Mutta Johannes ei elänyt enää silloin, kun Jeesus kuoli, haudattiin ja ylösnoufi, eikä siis tietänyt miten Jeesus otti pois maailman synnit. Johannes ei siis vielä nähnyt Jumalan armon ja rakkauden syvyyskfiä, josta esim. kerrotaan 2 Kor. 5: 21. Sen tiedämme me. Sen tietää nyt vähinkin taiwaan waltakunnassa. Ja minlainen on hän siitä syystä Johannekseen verrattuna?

Hän on Johanneksta suurempi.

Mitä tarkoittaa Jeesus taiwaan waltakunnalla?

Sitä taiwaan waltakuntaa, jota Jeesus tuli perustamaan.

Perkele perusti silloin waltakuntansa maailmassa, kun sai ihmiset syntiin lankeemaan. Mutta Jumala lähetti Poikansa tätä häwittämään ja perustamaan armon waltakuntaa. Joka

nyt Jeesukseen usko, tulee hänen valtakuntansa jäseneksi, sa-
wakuutuksen syntein anteeksi saamisesta, ja se tuottaa elämän
ja autuuden. Siksi on nyt pieninkin taiwaan valtakunnassa
suurempi kuin Johannes kastaja. Vaikka nyt pienimmälläkin
taiwaan valtakunnassa on näin suuret edut Jeesuksessa, ei kui-
tenkaan tarvitse luulotella, että jokainen Uuden Testamentin
aikana tulee autuaaksi. Mitä sanoo Jeesus seuraavassa wär-
syssä? Kuka saawat taiwaan valtakunnan?

Wäkewät repiwät sen itsellensä.

Taiwaan valtakunnan saawat siis ne, jotka pääsivät aawis-
tamaan Jumalan rakkautta Kristuksessa ja heittävät ikäänkuin
wäkiryssä itsensä Jän helmaan. He taistelewat myös omaa
turmeltunutta luontoansa vastaan. He owat wäkewät Herrassa
ja hänen wäkewyytensä woimassa. Tänlaisesta taiwaan walta-
kunnasta oliwat profetat ennustaneet. Mitä sanoo Jeesus tästä?

Sillä kaikki profetat ja Iaki owat Johanneksesta asti en-
nustaneet.

Koko Wanhan Testamentin aikana oli odotettu Mes-
siasta. Se oli valmistusaika enteissä, kuwissa ja lupauksissa.
Nyt oli hän tullut. Uuden elämän aurinko nousi Kristuksessa.
Johannes oli formellansa häntä osoittanut ja hänestä todista-
nut. Mitä olikin Johanneksen merkitys toisten profetain rinnalla?

Hän oli tien valmistaja Jeesukselle.

Minkä profetan woimalla oli Johannes esiintynyt?

Eliaan hengellä ja woimalla.

Mitä muistatte Eliaan waiikutuksesta?

Hän oli se profeta, joka häwitti Israelisja Baalin palwe-
luksen j. n. e.

Koska nyt Johannes esiintyi Eliaan woimalla, olisi häntä
pitänyt kuulla. Miten Jeesus itse siihen kehoittaakin?

Jolla on korwat kuulla se kuulkoon!

Waan miten fariseukset kuulivat Johannesta ja was-
taanottiwat taiwaan valtakunnan, sen Jeesus osoittaa seura-
wassa wertauksesja. Luemme sen.

Jesuksen aikana oli tavallista, että lapset kokoontuivat torille leikkimään. He tapailivat leikeisjään aikaihminen toimituksia. Toisinaan lauloivat he niitä ilolauluja, joita juutalaiset käyttivät hääjuhliissaan ja kehoittivat silloin leikkitorereita tanssimaan tahdin mukaan. Mutta nämä, jos olivat pahalla päällä, eivät viitsineetkään tanssia. Silloin laulajalapset yht'äkkiä rupešivat laulamaan kuolon wirsiä toiwossa, että towerit nyt rupeasivat itkemään ja walittamaan, niinkuin itämailla tawallisesti tehtiin jonkun kuoltua. Häijyt towerit olivat wastenmielisiä tällekkin toimitukselle, ja siten ei tullut leikistä mitään. Samaten tekivät fariseukset. Johannes esiintyi ankarana, mutta mitä sanoivat he hänestä?

Hänellä on perkele.

Jesus esiintyi rakkaana, hiljaisena ja nöyränä, mutta mitä sanottiin hänestä?

Katso ihmistä syömäriä ja wiinan juomaria, publikaanein ja syntisten ystäwää.

Tämä todistaa, että he wihasiwat wiisautta.

Ruuka on wiisaus?

Jesus.

Niin, wiisaudella tarkoitetaan Jumalan armoneuwoa Kristuksessa, jonka Jumala on meille tehnyt wiisauksesi, wanhurskauksesi, pyhityksesi ja lunastuksesi. 1 Kor. 1: 30.

Kutka ovat wiisauden lapsia?

Ne, jotka ovat Jumalasta.

Wiisauden lapset ovat Kristuksen todistuksesta oppineet Jumalan wiisautta ja tulleet elämän yhdistykseen Jumalan kansa. Ja miten wanhurskauttavat he wiisauden?

Siten, että he hyväksi tunnustawat kaikki wiisauden toimet. He tuntewat ja tunnastawat Johanneksen parannussaarnan tarpeellisuuden sekä Jesuksen suuren rakkauden.

Fariseukset eivät olleet wiisauden lapsia eli Jumalan lapsia. Sentähden hylkäsiwat he sekä Johanneksen että Jesuksen. Rufoilkaamme me Jumalalta wiisautta, että me hänen neuwonja

Kristuksessa ymmärtäisimme ottaa vastaan ja niin tulisimme hänen omikseen täällä ja iankaikkisuudessa.

Neljäntenä junnuntaina Adventissa.

Evankeliumi Joh. 3: 22—36.

Kun Jeesus kasteensa jälkeen oli viettänyt ensimmäistä pääsiäisjuhlaa Jerusalemissa, meni hän Judean maakuntaan ja oleskeli siellä jonkun aikaa opetuslastensa kanssa. Tämä evankeliumiteksti kertoo asioita näiltä ajoilta. Luemme sen.

Rutka tulivat?

Jeesus ja Hänen opetuslapsensa.

Mihin tulivat he?

Judean maahan.

Mitä tekivät he siellä?

He asuivat siellä ja kastoiivat.

Koska tämä tapahtui?

Sitte, silloin kun Jeesus kasteensa jälkeen oli viettänyt ensimmäistä pääsiäistä Jerusalemissa.

Kuka myös kastoi?

Johannes.

Missä kastoi Johannes?

Enonissa, läsnä Salimia.

Miksi oli siellä sovelias kastaa?

Siellä oli paljon wettä, ja sinne tuli paljon kansaa Johanneksen luo.

Miten oli Johannekselle mahdollista saarnata ja kastaa?

Hän ei ollut vielä wankuteen heitetty, waan oli vapaa.

Nyt oleskeli siis Jeesus Judean maakylissä ja Johannes Salimisja. Ja mitä tekivät he kumpikin?

He opettivat ja kastoiivat. (Jeesus antoi opetuslastensa kastaa).

Paljon kansaa tuli Johanneksen kasteelle, mutta vielä enemmän tuli Jeesuksen luo. Ihmisiä oli siis paljon koosja.

Nämä muun muassa juttelivat ja kiistelivät asioista. Kenen välillä nyt varsinki syntyi kiinaa?

Johanneksen opetuslasten ja Suutalaisten välillä.

Mistä väittelivät he?

Puhdistuksesta.

Suutalaiset käyttivät paljon Jumalan säätämiä pesemiä ja puhdistuksia. Nyt viimeksi olivat he saaneet kasteen puhdistusta, mutta eivät tietäneet, mikä puhdistus olisi kaikista arvokein. Useat ehkä arvelivat Jeesuksen kastetta korkeimaksi, koska Johanneksen opetuslapset Jeesusta kadehtien tulivat opettajallensa siitä valittamaan. Mitä sanoivat he?

Opettaja, se joka sinun kanssasi oli toisella puolella Jordania, josta sinä todistit, katso, hän kastaa, ja jokainen menee hänen tykönsä.

Mitä pelkäsiivät Johanneksen opetuslapset, koska tästä valittivat?

He pelkäsiivät oman mestarinsa arvon vähenemän.

He luulivat ehkä Johanneksenkin kadehtivan Jeesusta, mutta saavatkin kuulla varsin toista. Sillä, mitä vastasi Johannes?

Ei ihminen taida mitään ottaa, ellei hänelle anneta taiwaasta.

Keneltä sanoo siis Johannes saaneensa kutsumuksensa? Jumalalta taiwaasta.

Tämä todistaa Johanneksen nöyryyttä. Hän, joka oli suuren maineen saavuttanut opettaja, ei ylpeile lahjoistaan, eikä myös tunkeudu toisen wirkaan, vaan tunnustaa näissä Herran lahjat ja säätämiset. Antaako Jumala vieläkin lahjoja ihmisille?

Antaa.

Voitteko mainita mitään Herran armolahjoja?

Esim. hyvät opettajalahjat, hyvä ymmärrys y. m.

Miten tulisi käyttää Jumalan antamia lahjoja?

Jumalan kunniaaksi ja lähimmäisen hyväksi.

Miin teki Johannes, Hän oli kiitollinen, ja hän tahtoi kaikessa kunnioittaa waan Jesusta. Hän iloitsi siitä, että kansa Jesusta kunnioitti ja rienfi hänen luokseen. Miten selittää hän nyt suhteensa Jesukseen?

Hän sanoo:

En minä ole Kristus, waan minä olen hänen edellänsä lähetetty.

Hän käyttää tässä vertausta, joka todistaa hänen rakkaudesta Jeesukseen. Mihin vertaa hän Jeesuksen?

Mikään.

Miin, Jeesus on taivaallinen ylkä, ja seurakunta on hänen morsiamensa. Mihin vertaa Johannes itsensä?

Mjän ystävään.

Johannes ikäänkuin sanoo opetuslapsilleen: etkää luulko minun kadehtivan Jesusta, päinvastoin iloitsen siitä juuresti, että Jeesus, joka on Jumalan Poika, tulee kunnioitetuksi. Mitä sanookin hän Jeesuksesta verraten itseensä?

Hänen tulee kasvaa, mutta minun tulee vähetä.

Miten nämä sanat ovat käsitettävät?

Siten, että Jeesus on kunnioitettava yli kaikkein. Hänen nimensä vielä kaikki polwet tulewat kumartumaan. Minä olen halpa ihminen, jolla itsellä ei ole mitään, waan elän Jumalan armosta.

Miksi tulee Jeesuksen kasvaa?

Siksi, että Jeesus oli korkea kaikkein yli.

Miksi tuli Johanneksen vähetä?

Siksi, että hän oli maasta, ja hänen kutsumuksensa oli nyt päätetty Jeesuksen tultua.

Jeesus tuli taivaasta ja todisti taivaallisesta Jästänsä, jonka luona hän oli ollut firrkaudessa ja kunniasa. Paljon kansaa oli kuullut Jesusta, mutta uskoivatko he hänen todistuksensa?

Ei hänen todistustansa oteta vastaan.

Voitteko sanoa esimerkkiä niistä, jotka hylkäsivät Jeesuksen todistuksen?

Esim. ylpeät fariseukset, kirjanoppineet y. m.

Jotkut kuitenkin ottivat Jeesuksen todistuksen. Sanokaa esim. niistä?

Jeesuksen 11 opetuslasta, hurstkaat waimot y. m.

Mitä tapahtuu sille, joka ottaa hänen todistuksensa?

Hän wahvistaa sen, että Jumala on totinen.

Hän saa sydämmeensä wakuutuksen Jumalasta ja tulee siten elävään uskoon.

Kenen oli Jumala lähettänyt?

Jeesuksen.

Ja kenen sanoja Jeesus puhui?

Jumalan sanoja.

Ketä tahtoi Jeesus siis kunnioittaa?

Taiwaallista Isäänsä.

Saattawatko muutkin puhua Jumalan sanoja ja siten kunnioittaa taiwaallista Isäänsä.

Kaikki uskowaiset opettajat sen tekewät, mutta Jeesus kaikkein täydellisimmin, sillä hänellä on Pyhän Hengen täydellisyys.

Miten on taiwaallinen Isä osoittanut suosionsa Pojalleen?

Isä antoi kaikki hänen käteensä.

Mitä seuraa sille, joka usko Jeesukseen?

Hänellä on iankaikkinen elämä.

Miten käy sen, joka ei usko Jeesukseen?

Ei hänen pidä elämää näkemän, mutta Jumalan wiha pysyy hänen päällänsä.

Mjatellkaa, rakkaat lapset omaa tilaanne. Ei ole meilläkään mitään muuta walittawaa, kuin joko uskoa Jeesukseen ja olemme sen kautta äärettömän onnellisia, tai epäuskolla hyljätä Jeesuksen ja olla Jumalan wihan alaisia onnettomia ihmisiä. Nöyryyys on meilläkin ensimmäinen tie Jumalan waltakuntaan. Sen jäsen ei ylpeile kutsumuksestaan eikä lahjoistaan, waan etsii kaikissa Jumalan kunniaa.

Joulupäivänä.

Ewankeliumi: 1: 1—14.

Mitä juhlaa me nyt wietämme?

Joulua, koko kristikunnan ilojuhlaa.

Muistatteko kuinka enkeli sanoi paimenille jouluyönä?

Älkää peljättö! sillä katso minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tulewa kaikelle kansalle: Teille on tänä päivänä syntynyt Wapahtaja, joka on Kristus, Herra Dawidin kaupungissa.

Niin, suurin ilon aine on, että meille on syntynyt Jeesus, joka meidät synnistä, kuolemasta ja perkeleen wallan alta päästi. Ja kun Jeesuksen syntymisen muistoa wietetään jouluna, on se siis todellinen ilojuhla. Ensimmäisen vuosikerran ewankeliumi kertookin meille Jeesuksen syntymän, jonka suloisen tapahtuman te kaikki jo pienuudestanne olette kuulleet. Tässä toisen vuosikerran ewankeliumissa todistetaan sitä, että Jeesus oli totinen Jumala. Woimme sanoa, että tässä tekstissä on lyhyesti kerrottu Jumalan Pojan historia. Luemme sen.

Miksi tässä nimitetään Jumalan Poikaa?

Sanaksi.

Miksi nimitetään häntä Sanaksi.

Siksi, että me tunnemme Jumalan hänen kauttansa.

Hänessä owat kaikki wiisauden ja tiedon tawarat kätkeyt.

Kol. 2: 3. Niinkuin me sanoilla ilmoitamme toisillemme ajatuksemme, niin on Jeesus meille ilmoittanut Isänsä tahdon, sentähden on hän Sana. Ja tämä sana on itse Jumala, sillä koska Sana jo oli?

Mussa.

Mjan alussa, silloin kun kaikki luotiin, oli jo Sana. Enkelitkin owat luodut, mutta Sana ei ole luotu, waan Sana oli itse luomassa. Miten sanotaan siitä tekstissä?

Sana oli Jumalan tykönä.

Ja miten ferrotaan tästä luomisen historiasa?

Millä loi Jumala?

Sanallaan.

Sanomme vielä kerran, kuka on tässä tarkoitettu Sana?
 Jeesus, Poika Jumala, jonka kautta taivas ja maa on luotu.
 Miten tekstissä siitä sanotaan?

Kaikki ovat sen kautta tehdyt, ja ilman sitä ei ole mitään
 tehty, joka tehty on.

Ja mitä oli Jeesuksessa?

Hänessä oli elämä.

Sanana Jeesus on elämä itsessään. Ja koska kaikki ovat
 hänen kauttansa tehdyt, on hän ilmestynyt elämän välittäjänä
 jo luomakunnassa. Mutta hän on myös hengellisen luomisen
 välittäjä uskovaisilleen armona ja totuutena. Sillä mitä elä-
 mää antaa Jeesus meillekin?

Hengellistä elämää.

Ja mitä Jeesus vielä antaa ihmisille paitsi elämää?

Valkeutta — Jumalan kunnian tiedon valoa.

Miksi sanotaan tässä ihmiskuntaa?

Pimeydeksi.

Miksi sanotaan ihmiskuntaa pimeydeksi?

Siksi, että kaikki ovat syntisiä

Saatana on pimeyden ruhtinas. Synti on pimeyden
 työtä. Kun synti tuli maailmaan, muuttui valkeus pimeydeksi.
 Kun Jeesus syntyi maailmaan oli ikäänkuin aurinko olisi nous-
 sut. Sentähden sanoo Sakarias kiitosvirressään: Koitto yl-
 häältä on meitä etsinyt ja tullut valaisemaan niitä, jotka pi-
 meisissä ja kuolon varjossa ovat. Kun nyt tekstissä sanotaan,
 että valkeus pimeydessä paistaa, jota ei pimeys käsittänyt,
 mitä sillä tarkoitetaan?

Sitä, että Jeesus tuli ihmiseksi ihmisten sekaan, mutta ihmi-
 set eivät häntä käsittäneet.

Ihmiset eivät huolineet hänestä eivätkä tahtoneet häntä
 käsittää, vaikka selviä todistuksia oli siitä, että hän oli Juma-
 lan Poika, maailman valkeus. Minkä todistajan ewankelista
 Johannes tässä nyt mainitsee?

Johannes kastajan.

Neljännän adventtisunnuntain ewankeliumissa olemme lufeneet Johannesen todistuksesta.

Kenestä tuli Johannes kastaja todistamaan?
Walkeudesta.

Kuka on walkeus?

Jesus.

Miksi todisti Johannes walkeudesta?

Että kaikki uskoiswat hänen kauttansa.

Mitä sanoo ewankeliumimme Johannes kastajasta?

Että hän ei ollut walkeus, mutta hän oli lähetetty walkeudesta todistamaan.

Hän ei ollut Jesus. Hän oli waan ihminen, joka ei woinut toimittaa uutta hengellistä luomista, waan hän terwehti Jesuksessa armon auringon ilmestystä.

Mitä ewankeliumissa sanotaan Jesuksesta?

Hän oli se totinen walkeus, joka walistaa kaikki ihmiset, jotka maailmaan tulewat.

Jesus on wanhurstauden aurinko, joka walaisee koko maailmaa. Ihmiset Jesukseen verraten owat waan kynttilöitä. Jesus ainoastaan poistaa kuoleman wallan ja luo uutta elämää ja waloa.

Miten kohdeltiin Jestusta maailmassa?

Maailma ei häntä tuntenut.

Shmeellisintä oli, ettei Jesuksen oma kansa hänestä huolinnut. Miten siitä tekstissä sanotaan?

Hän tuli omillensa, ja hänen omanja eiwät ottaneet häntä vastaan.

Soitakuita kuitenkin oli, jotka Jesuksen vastaanottiwat ja miksi heitä nimitetään?

Jesuksen uskowijsi.

Minkä suuren lahjan antaa Jumala niille?

Woinan Jumalan lapsiksi tulla.

Sa kenestä owat Jumalan lapset syntyneet?

Se owat Jumalasta syntyneet.

Kuinka on se mahdollista, että ihminen, joka luonnollisen syntymän kautta on syntinen, saattaa Jumalasta syntyä ja Jumalan lapsiksi tulla. Miten siitä tekstissä sanotaan?

Sana tuli lihaksi ja asui meidän seassamme, ja me näimme hänen kunniansa niinkuin ainoan Pojan kunnian Isästä, täynnä armoa ja totuutta.

Minoastaan sen kautta on meille mahdollisuus syntyä Jumalan lapsiksi, että Jeesus tuli ihmiseksi, lunasti meidät ja ansaitsi meille lapsen oikeuden Isänsä luona. Suuri syy on meillä siis iloita Jeesuksen syntymisestä. Minoastaan Jeesus, Jumalan ainoa Poika, voi tehdä meidät Jumalan lapsiksi. Tänäkin joulujuhlana waituttaa hän uudestasyntymisen niissä, jotka hänen vastaanottavat. Oi, rakkaat lapset, awatkaa sydämenne Jeesukselle, ja hän on tulewa Pyhän Hengen kautta siellä afumaan. Silloin uskon filmällä tulette näkemään Jeesuksen firkkauden, niinkuin Johannes ja muut opetuslapset Jeesuksen kunnian jokapäiwä hänen sanoistaan, töistään ja kärsimisestään yhä enemmän tulivat näkemään. Mitä enemmän tulemme Jeesusta tuntemaan, sitä korkeemmaaksi hän armoineen tulee meille.

Toisena Joulupäiwänä.

Ewankeliumi: Matt. 10: 32—39.

Silen wietimme me joulujuhlaa. Me iloitsimme siitä, että meille on syntynyt Wapahtaja, Kristus, Herra Dawidin kaupungissa. Tänään, heti toisen joulupäiwän ewankeliumissa, meille opetetaan, ettei Kristuksen waltakunta ole tästä maailmasta ja ettei hänen alammaisillaan ole mitään erinomaista ystäwyyttä maailmassa odotettawana, waan pikemmin wihaa ja wainoa. Paljon kärsimisen kautta he kunniaan tulewat.

Suemme ewankeliumin.

Kuka tässä puhuu?

Jeesus.

Kenelle Jeesus puhuu?

Opetuslapsillensa.

Mitä sanoo Jeesus opetuslapsillensä?

Hän sanoo: Jokainen joka minun tunnustaa ihmisten edessä, sen tunnustan myös minä Isäni edessä joka on taivaissa.

Ketä tulee meidän tunnustaa?

Jesusta, siksi kuin hän Isältä on meille tehty.

Kenelle tulee meidän Jesusta tunnustaa?

Ihmisille.

Sanokaa esim. semmoijista, jotka ovat Jesusta tunnustaneet ihmisille?

Esim. Apostolit.

Miten tunnusti ap. Pietari ensimmäisessä saarnassaan Jesusta?

Hän sanoi, että Jumala on tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte Herraksi ja Kristukseksi tehnyt.

Pietari tunnusti siis, että Kristus on Jumalan erityisestä armoneuvosta meille annettu profetaksi, ylimmäiseksi pa-piksi ja kuninkaaksi. Tätä ihminen ei tahdo myöntää, sillä lihan halu on viha Jumalaa kohtaan. Jokainen meistäkin todella tunnustaa Jesusta, joka sydämessään tuntee, mitä seurakunta toisessa uskonkappaleessa tunnustaa.

Mutta Jesusta tulee meidän tunnustaa, ei ainoastaan suulla, vaan koko elämällämme. Miten tunnustivat Pietari ja muut apostolit silloin, kun heitä kiellettiin Jeesuksen nimeen puhumasta?

He sanoivat: enemmän tulee kuulla Jumalaa kuin ihmisiä.

Kiellosta he eivät välittäneet, vaan todistivat Jeesuksesta sekä opillaan että elämällään ja kärsivät lopullisesti marttyyrikuoleman Jeesuksen nimen tunnustamisen tähden.

Milloin mekin elämällämme tunnustamme Jesusta?

Silloin kun Jeesuksen omina elämme hänen valtakunnassaan ja häntä palvelemme kukin siinä toimeissa, jonka Jumala kullekin on uskonut.

Lapsetkin tunnustavat Jesusta elämällään silloin, kun ovat nöyriä, kuuliaisia, ahkeria ja rukoilevia lapsia. Siitä heti päätetään: tuo lapsi usko Jeesukseen ja rakastaa häntä.

Mitä sanoo Jeesus siitä, joka kieltää hänen?

Joka minut kieltää ihmisten edessä, hänet minä myös kieltän Isäni edessä, joka on taivaissa.

Tunnnetteko ketään, joka kielsi Jeesuksen?

Apostoli Pietari.

Miksi kielsi Pietari Jeesuksen, jota hän kumminki rakasti?

Pietari pelkäsi kärsimisiä, ja sentähden hän kielsi Jeesuksen.

Samaten käy vieläkin. Joku, joka tahtoi seurata Jeesusta, kuulee puhuttavan kenvytmielisesti Jeesuksesta, Jumalasta yleensä pyhistä asioista, vieläpä pilkattavanki, mutta ihmispelosta ei rohkene hän vastustaa, vaan vieläpä ehkä naurahdaa pilajutuille. Silloin kieltää hän Jeesuksen. Lapsi esim. on oppinut rukoilemaan illoin aamuin kodissaan, mutta hän joutuu wieraaseen paikkaan, jossa hän ei sitä tee pelosta, että häntä pilkattaisiin. Silloin kieltää hän Jeesuksen.

Mitä seurauksia oli Pietarille Jeesuksen kieltämisestä?

Hän sai itkeä katkerasti.

Miin, katkeria hyyneleitä sai Pietari muodattaa. Samaten saa vieläkin jokainen, ken Jeesuksen kieltää. Onnellista on, kun hyvä katumus seuraa lankeemista. Syntejännä surewalle Jeesus sanoo: ole hyvässä turvassa, syntiä annetaan anteeksi. Jeesus antaa myös woimaa rohkeaan tunnustukseen, niinkuin hän antoi Pietarillekin. Mutta surkea on katumattoman Jeesuksen kieltäjän osa. Hänestä Jeesus sanoo: „en tunne minä häntä, ei hän ole minun omani“, ja se on kauheaa. Jumala warjelloon meitä tähän tilaan tulemasta.

Mitä sanoo Jeesus edelleen ewankeliumissa?

„Mikään luulko, että minä tulin lähettämään rauhaa maan päälle; en tullut lähettämään rauhaa vaan miekkaa. Sillä minä tulin tekemään ihmisen eripuraiseksi isänsä kanssa ja tyttären eripuraiseksi äitinsä kanssa ja miniän anoppinsa kanssa. Ja ihmisen huonekuntalaiset owat hänen vihollisensa.“

Kuinka on se mahdollista, että Jeesus, joka on itse rakkkaus ja rauhan päämies, sanoo tullessansa ihmisiä riitaiseksi tekemään?

Niita tulee siitä, kun ei Jeesukseen uskoma voi yhtyä kääntymättömään omaisten suruttomaan elämään.

Usein on tapahtunut, että suruttomassa perheessä joku perheen jäsen, herää synnin unesta, kääntyy ja tulee uskovaiseksi. Tätä hänen omaisensa paheksuvat, sanovat hänen tulleen mielenhäiriöön y. m., rupeavatpa häntä vielä vihaamaan ja wainoomaankin. *) Siinä pannaan nuori Jeesuksen opetuslapsi koetuksien, pysyykö Jeesuksessa wai kieltäkö hänen. Mitä silloin tulee tehdä, sen Jeesus tekstissämme sanoo. Ketä käskee hän rakastamaan yli kaiken?

Jeesus sanoo: Joka rakastaa isää tahi äitiä enemmän kuin minua, ei se ole minulle sowelijas; ja joka rakastaa poikaa tahi tyttärtä enemmän kuin minua, ei se ole minulle sowelijas.

Jos elämme Jeesuksen omina hänen waltakunnassaan niin on hän meille kaikkein rakkain. Silloin mielellämme kärsimme kaikki ne waikeudet, joita Jeesuksen nimen tunnustamisen tähden saamme.

Miksi Jeesus nimittääkin niitä wastuksia?

Ristiksi.

Mitä siis ymmärretään ristillä?

Sitä kärsimistä, joka Jeesuksen seuraamisessa meitä kohtaa.

Ristiksi sanotaan sitä sentähden, kun Jeesuksen tunnustajan täytyy aina omaa tahtoansa taiwuttaa Jumalan tahdon alle ikäänkuin sitä ristillä kuolettai. Joka ei näin tee, hän ei ole Jeesukselle sowelijas. Tässä on huomattawa warsinkin niitä aikoja, jolloin Jeesuksen seuraajat saivat marttyyrikuolemalla tunnustaa uskonsa.

Mitä sanoo Jeesus niistä, jotka kielsivät hänen ja siten pelastivat henkensä?

Joka löytää sielunsa, hän on sen kadottawa.

Mitä sanoo Jeesus niistä, jotka hänen nimensä tunnustamisen tähden menettivät henkensä?

Joka hukuttaa sielunsa minun tähteni hän on löytävä sen.

*) On huomautettava siitä ettei wäärällä ahdasmielisyhdellä saa riitaa rakentaa ja luulotella silloin Jeesuksen nimen tunnustamisen tähden kärsiwänsä.

Tärkeää siis on, rakkaat lapset, että jokainen meistä on Jeesuksen todellinen seuraaja ja tunnustaja niinkuin Stefanus, josta epistolateksti kertoo. Silloin saamme hänen valtakunnassaan hänen alammaisinaan elää ja häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, wiattomuudessa ja autuudessa palwella.

Vähimmäisenä sunnuntaina Joulusta.

Ewankeliumi Ps. 2: 1—12.

Tämä teksti on profetallinen psalmi Jeesuksesta. Luemme sen.

Mitä pakanat tekewät?

Kiukuitsewat.

Mitä kansat tekewät?

Se turhia ajattelewat.

Mitä sanotaan maan kuninkaista?

Se hankitsewat itseänsä.

Mitä sanotaan päämiehistä?

Se keskenänjä neuwoa pitäwät Herraa ja hänen woielduanja vastaan.

Kuka on Herra?

Sumala, taiwaan ja maan Luoja.

Kuka on hänen woieldunja?

Kristus.

Boitteko sanoa, miten kuninkaat ja päämiehet Kristusta vastaan neuwottelivat ja häntä wainosivat jo hänen lapsuudessaan?

Kerrotaan lyhyesti Herodeksen waino ja Betlehemien lasten murha.

Miksi Jeesusta wainotaan, sen todistaa seuraawa wärsy.

Mitä sanowat wiholliset Herrasta ja hänen woidellustaan?

Ratkaiskaamme heidän siteensä, ja heittäkäämme meistä pois heidän köytensä.

Mikä heitä siis rasittaa?

Herran siteet.

Bakanat ja kaikki jumalattomat ihmiset tahtovat elää vapaasti synnissä. He tahtovat harjoittaa kaikellaisia pahoita tekojaan nuhtelematta. He eivät tahdo Jumalan lakia eikä ewankeliumia totella. Mutta Jumala vaatii, että me Kristusta kuulemme, että Hän, Sionin kuningas on meidän perustuksemme. Jeesus vaatii siiveyttä, nöyryyttä ja puhtautta. Hän käsksee ottamaan joka päivä ristinsä, miten viime sunnuntain tekstissä selitettiin. Tällaista Jeesuksen oppia pitävät jumalattomat heitä sitovina köysinä, jotka ovat katkaistavat. Löytny ihmisiä, jotka pitävät kristillisen seurakunnan järjestykseen siteenä. Nämä eivät tahdo tietää mitään kirkkokurista eikä mistään Jumalan säännöistä.

Mitä ajattelee Jumala näistä jumalattomain heikeistä?
Jumala taiwaassa halveksi heitä.

Mitä on Jumala heille tekewä?

Hän puhuu heille vihoissaan ja hirmuisuudessaan peljättää heitä.

Jumala on armollinen ja laupias. Suurella kärsivällisyydellä odottaa hän koko kansojen ja yksityisten ihmisten kääntymistä, mutta kun he waan paatuwat, niin hän heitä hirmuisesti rankaisee. Sanokaa esimerkkejä semmoisista?

Faraon joukkoineen, Jerusalemin hävitys y. m.

Mitä Herra sanoo edelleen tekstisämme?

Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni.

Kuka on se kuningas?

Kristus, joka hallitsee täällä armowaltakunnassa ja on vihdoin kaikki tuomitsewa.

Sitte kertoo tekstisämme taas Kristus mitä Isä Jumala oli hänelle puhunut. Miten se kuuluu?

Sinä olet minun Poikani! Minä olen tänä päivänä sinut synnyttänyt. Uno minulta, niin minä annan sinulle kansakunnan perinnöksesi ja maan ääret omaisuudeksesi. Sinä olet särkewä heidät rautaisella waltikalla ja murentawa heidät niinkuin sawisen astian.

Mitä kehoitti Jsa Jumala Kristuksen anomaan?

Kansakuntia perinnöksi ja maan ääriä omaisuudeksi.

Tämän on Jsa Jumala toteuttanut. Jesuksen ewankeliumi on suurella voimalla lewinnyt, ja hän saa pakanat periä. Jsa on antanut kaiken wallan Bojalle. Hän istuu Jsän oikealla kädellä ja hallitsee. Ja koska Jesuksella nyt on kaikki valta ja voima, mi-
hin maan mahtavia sentähden psalmisja Herran henki kehoittaa?

Osoittakaa siis nyt te kuninkaast, taitoa, ja antakaa te maan tuomarit, warottaa itseänne! Palwelkaa Herraa pelwolla ja iloittaa wapistuksella. Antakaa suuta Bojalle, ettei hän wi-
hastuisi, ja ettette hukkuisi; sillä pian voi hänen wihansa syytyä.

Suunantaminen oli itämailla kunnioituksen ja nöyryyden osoitus.

Mihin tässä siis kehoitetaan ihmisiä?

Osoittamaan kunnioitusta ja nöyryyttä Jesukselle ja rupeamaan Hänen ystävikseen.

Miten käy niiden, jotka eiwät ole Jesuksen ystäviä?

Se hukkuvat.

Milloin hukkuvat he?

Ruollemassa joutuu sielu kadotukseen, ja viimeisellä tuomiolla sekä ruumis että sielu ijankaikkisesti heitetään pois Sumalan käswoin edestä.

Mitä sanotaan niistä jotka uskowat Jesukseen?

Mutuaat owat kaikki, jotka häneen turwaawat.

Di, pyrkikäämme siis Jesuksen yhteyteen niin ijankaikkisesta ijankaikkiseen saamme Hänen kanssaan olla taiwaan kunniasja.

Uudenwuodenpäiwänä.

Ewankeliumi Jes. 55: 1—9.

Nyt on meillä kansallisuuswuoden waihe. Wanha wuosi on mennyt ijankaikkisuuteen. Tänään alotamme uuden wuoden. Jos ajattelemme mennyttä vuotta, mitä täytyy tunnustaaamme Sumalan suhteesta meihin?

Sumala on ollut äärettömän hywä ja armoallinen meille.

Minkälaisia olemme me olleet?

Me olemme paljon pahaa tehneet ja paljon hyvää laiminlyöneet.

Mitä tulee meidän sen johdosta tehdä?

Rukoilla, että Jumala Jeesuksen tähden antaisi meille anteeksi.

Meidän tulee hartaasti pyytää, että Jumala nyt uutena vuonna antaisi meille uuden sydämmen, uuden mielen, joka häntä rakastaa ja kaikessa tahtoo hänen tahtoansa noudattaa. Tässä toisen vuosikerran uuden vuoden ewankeliumissa meitä suloisesti kutsutaan Herran armon ja autuuden osallisuuteen.

Lue minulle tekstin.

Kuka tässä puhuu?

Jumala.

Ketä puhuttelee Jumala?

Raikkia janoowaisia.

Kuka on janoowainen?

Se, jonka on jano ja tarvitsee wettä wirwoitukseeseen.

Jano on hirmuista kärsiä. Jos esim. hiekkaaamalla matkustaja sai wettä, maksaisi hän mielellään siitä suuren rahasumman. Ja jokainen teistä tietää, kuinka suloiselta tuntuu nääntyneelle päästä kuumana kesäpäivänä wirwoittawalle lähteelle.

Mitä janoa tarkoitetaan tekstissä?

Hengellistä janoa.

Semmoista janoa saattawat tuntea sekä lapset että aika-ihmiset, nuoret ja wanhat. Ihmisen henki ikäwöi jotain korkeampaa. Hän on lewoton ja tyntymätön. Hänellä ei ole rauhaa.

Mihin kutsuu Herra tänlaista janoowaista?

Wesien tykö.

Jesus sanoo itse: Joka janoo, se tulkoon minun tyköni ja juokaan. Joka usko minun päälleni, niinkuin Raamattu sanoo, hänen kohdustansa pitää wuotaman elävän weden wirrat. Jeesus siis woi antaa meille elämän wettä. Hänen sanansa wirwoittaa sielua ijankaikkisesti. Joka usko Jeesukseen, hän on tullut armon lähteelle, ja hänen sielunsa on eläwä.

Kutka saawat tulla wesien tykö?

Raikki, tekin, joilla ei ole rahaa.

Jesus antaa ilmaiseksi. Eräs pakana tunsi että hän oli syntinen ja tahtoi päästä wapaaksi synneistään. Hän ei tietänyt Jeesuksesta, waan arweli: ehkä kelpaan korkealle olennolle, jos rääkkään ruumistani. Hän käweli tulisten hiilten päällä sowitztaakseen syntejään. Toinen pakana käweli teräwillä nauhoilla. Muutamat ihmiset kristikunnassakin kiusaawat ruumistaan paastolla, toiset tahtowat ansaita autuutta pitkillä rukouksilla, mutta tästä ei ole apua.

Kuinka tästä sanotaan tekstissä?

Miksi annatte rahan siitä, mikä ei ole leipää, ja työnne siitä, mikä ei ole rawninnoiksi.

Rahatta ja hinnatta antaa Jesus kaikille wirwoittawaa juomaa. Hän pyytää meiltä ainoastaan sydäntämme. Juuri semmoisina kuin olemme, saamme uskossa antautua hänelle. Semmoisia, jotka antawat rahan siitä, mikä ei ole leipää j. n. e. owat ne, jotka tahtowat omilla töillään ansaita autuutta, sekä ne, jotka maailman iloista ja huweista etsiwät sieluilleen tyndytystä.

Mitä lupaa Jumala niille, jotka häntä kuulewat?

Hän lupaa tehdä heidän kanssaan ijankaikkisen liiton, lujat Dawidin armot.

Dawidin siemenestä oli Messias syntymä ja hänessä on ijankaikkinen liitto rakennettu. Liiton merkitys on awun lupaus Jumalan puolelta.

Mitä sanoo Jumala edelleen tekstissämme Jeesuksesta?

Katso, minä panin hänet tobistajaksi kansakunnille, ruhtinaaksi ja hallitsijaksi kansakunnille. Katso, sinä olet kutsuwa kansan, jota et sinä tunne, ja kansa, joka ei sinua tunne, on kiiruhtawa sinun tykösi Herran sinun Jumalasi tähden ja Israelin Pyhän tähden, sillä hän kirjasti sinut.

Miten on tämä ennustus Jeesuksesta toteutunut?

Siten, että hän on kutsunut kansakuntia esim. Suomen kansan, Ruotsin kansan ja kaikki kristilliset kansat ja vielä on hän kutsuwa kansoja kunnes on tulewa yksi lammashuone ja yksi paimen.

Jumala kutsuu eritijesti myös yksitijisiä. Hän kutsuu teitäkin juuri tänään, tänä uudenwuoden päivänä huutaa hän: tulkaa wetten tykö. Tätä Jumalan kutsumusta tulee meidän kuulla.

Milloin kehoitetaan meitä Herraa etsimään ja häntä rukoilemaan?

Silloin kun hän on läsnä.

Herra on meitä läsnä aina silloin kun hänen sanaansa tutkimme. Mutta erittäin on hän aina niinä aikoina läsnä kun henki ikävöi rauhaa, josta äsken puhuimme. Jeesus koluttaa silloin sydämemme owella ja pyrkii wieraaksi.

Mitä tulee jumalattoman tehdä, jos hän on ollut kiroilija, walhettelija, waras j. n. e.?

Sänen tulee hyljätä paheensa, samaten pahantekijä ajatuksensa.

Kenen luo tulee syntisen palata?

Herran tykö.

Mitä lupaa Jumala hänelle?

Hän lupaa armoa ja anteekstantamusta.

Jumalan ajatukset meistä owat rauhanajatukset. Jumalan tie wie meidät elämän weden Jeesuksen luo. Oma tiemme ja omat ajatuksemme wiewät meidät maailman kuiville lähteille. Rukoilkaamme, että Jumala itse saattaisi meitä eläwien wiesten tykö ja auttaisii meitä tyytywäisinä waeltamaan hänen teillään.

Vähimmäisenä sunnuntaina Uudenwuoden päivästä.

Ewankeiumi: Joh. 1: 29—34.

Kuka on kirjoittanut tämän ewankeiumin?

Ewankealista Johannes.

Kenestä kertoo tässä ewankealista Johannes?

Johannes kastajasta.

Edellisenä päivänä oli lähetystö pappeja ja lewiittoja käynyt Johannes kastajalta tiedustelemassa ken hän oli. Seille

oli hän sanonut olewansa huutawan ääni korwessa ja oli todistanut heille Jeesuksesta.

Mitä kertoo tämä ewankeliumi tapahtuneen seuraavana päivänä sen jälkeen?

Silloin Johannes näki Jeesuksen tulewan tykönsä ja sanoi: Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnit.

Miksi kutsuu hän Jeesusta karitsaksi?

Siksi, että Jeesus piti uhrattaman maailman syntein sowingimiseksi.

Templissä uhrattiin karitsa joka aamu ja ilta. Se weri ei woinut pois ottaa syntiä, mutta Jumalan Karitsa woi kantaa koko maailman synnit. Suuri lohdotus on tämä synnin ahdistamalle ihmis sydämelle.

Mitä Johannes vielä todistaa Jeesuksesta?

Tämä on se, josta minä sanoin: Minun jälkeeni tulee mies, joka minun edelläni on ollut, sillä hän oli ennenkuin minä.

Kuinka on ymmärrettävä, että Jeesus tuli jälkeen Johannesen?

Jeesus oli puolen vuotta Johannesesta nuorempi. Hän syntyi siis myöhemmin ja alotti opetuswirkansa myöhemmin.

Miten oli Jeesus kuitenkin ollut ennen Johannesesta?

Hän oli totinen Jumala ja siis jumaluutensa luonnon puolesta Isästä ennen iankaikkisuutta syntynyt.

Dunfiko Johannes heti Jeesuksen luvatuksi Messiaiseksi?

Ei, hän sanoo: en minä häntä tuntenut, mutta sentähden tulin minä wedellä kastamaan, että hän tulisi Israelille ilmi.

Waiikka Johannesen ja Jeesuksen wanhemmat olivat keskenään hyviä ystäviä, ja Johannes warmaan oli kuullut kaikkein ihmeelliset kertomukset Jeesuksen lapsuudesta, joista jo oli woinut luulla häntä Messiaiseksi, ei ollut se kylliksi. Jeesuksen edelläkäwijiä tarwitfi paljoa warmemman wakuutuksen siitä. Milloin hän sen sai?

Jeesuksen kasteesja.

Mitä sanoo Johannes silloin nähneensä.

Minä näin Hengen tulewan alas taiwaasta niinkuin kyyhkynisen ja seishtuwan hänen päällensä.

Jotain tänlaista oli Johannes odottanutkin. Ja minkä johdosta tiesi hän tänlaista odottaa?

Sumala oli sanonut Johannekselle: jonka päälle finä näet Hengen tulewan alas ja seishtuwan hänen päällensä, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä.

Millä oli Jeesus kastawa?

Pyhällä Hengellä.

Lunastustyön hedelmiä on myös Pyhän Hengen lahja, jonka Jeesus Messiana on Isältään hankkinut.

Kenelle antaa Jeesus Pyhän Hengen?

Uskowlle.

Geistä apostoli sanoo: **Että te olette lapset, lähetti Sumala Poikaansa Hengen teidän sydämihinne, joka huutaa: Abba rakas Isä!** Tähän tilaan tulee meidän jokaisen pyrkiä ja rukoilla, että Herra antaisi Pyhän Hengen sydämihimme. Sillä ainoastaan se, jonka Jeesus on saanut kastaa Pyhällä Hengellä, saa periä taiwaan autuuden.

Loppiaisena.

Ewankeliumi: Joh. 8: 12.

Ensimmäisen vuosikerran ewankeliumissa kerrotaan, miten ensimmäiset walkeutta kaipaawat pakanat löysivät Jeesuksen, maailman walkeuden. Tämän vuosikerran ewankeliumissa opimme walkeuden sisällistä ymmärrettä.

Kuka kirjoittaa tämän ewankeliumin.

Ewankelista Johannes.

Kenestä Johannes kertoo?

Jeesuksesta.

Mitä kertoo hän Jeesuksesta?

Luemme sen.

Jesus oli nyt viettämässä lehtimajanjuhlaa Jerusalemissa. Minkä tapauksen muistoksi tätä juhlaa wietettiin Israelisssa?

Sitä wietettiin muistoksi korpiwaelluksesta, jolloin Israelin lapset olivat asuneet majoissa, kuin myös kiitosjuhlaana nyt täydellisesti päättyneestä elonforjuusta.

Niin, neljä päivää aikaisemmin oli wietetty suuri sowinginpäivä. Lehtimajan juhla oli erityinen ilo- ja riemujuhla. Juhlamenoihin kuului muun muassa, että temppelein esikartanossa seisowain kahden 75 jalkaa korkean kullalla koristetun kynttilänjalan yläpuolella paloiwat lamput kaiket yöt koko juhlan ajan, ja niistä loisti walkeus yli koko Jerusalemin. Tämän walkeuden tuli muistuttaa tulen patfasta korpiwaelluksen aikana. Tätä waloa Jesus warmaan katseli, kun hän lausui tämän ewankeliumin sanat.

Mitä sanoo Jesus itsestänsä?

Hän sanoo: Minä olen maailman walkeus; joka minua seuraa, ei hän pimeydessä waella, mutta saa elämän walkeuden. Mikä walaisee ja lämmittää maanpalloa?

Aurinko.

Sama, kun aurinko on luonnollisesti, on Jesus hengellisesti. Mikä on tuottanut hengellisen pimeyden?

Synti.

Raamattu sanookin, että kansa, joka pimeydessä waelsi, näki suuren walkeuden. Pitkä ja pimeä oli se synnin yö, joka oli peittänyt maan, kunnes wanhurskauden aurinko nousi. Kuka on wanhurskauden aurinko?

Jesus.

Mitä sentähden taiwaan enkelitkin lauloiwat Jesusin synnyttyä?

Runnia olkoon Jumalalle korkeudessa, maassa rauha ja ihmisille hywä tahto.

Jesús, maailman valkeus oli tullut. Hän oli tullut ilmoittamaan ihmisille tien Isän tuntemiseen ja saattamaan meille elämää ja autuutta. Hän toi rauhan tullessaan. Ihmisen sydän on synnin pimittämänä rauhaton, mutta kun Jesús pääsee sitä valaisemaan, näkee hän itsensä syntiseksi. Toisaalta näkee hän Jesuksen rakkaana, suurena auttajana, joka kutsuu: **tulkaa minun tyköni kaikki, jotka työtä teette ja olette raskautetut, ja minä tahdon teitä wirvoittaa.** Minun Isäni ottaa sinut omaksensa, jos waan uskot minuun ja tulet minun luokseni. Minunlaisiksi tulee sen ihmisen tila, joka näin syntikuorminensa pakenee Jesuksen luo?

Onnelliseksi ja rauhalliseksi.

Samaten on koko kansakuntain laita. Pakanuuden pimeydessä on elämä kauhustawan raakaa, mutta Jesuksen oppi voi heidät muuttaa ja tuottaa rauhan. — Ovatko jo kaikki ihmiset käsittäneet tämän rauhan?

Ei, ainoastaan se, joka Jesusta seuraa.

Mitä etuja on sillä, joka Jesusta seuraa?

Hän ei waella pimeydessä.

Missä pimeydessä hän ei waella?

Synnin pimeydessä.

Hänellä on oikea tieto Jumalasta ja itsestään. Hän ei tee pimeyden töitä. Ei hän tahallansa tee syntiä, ei walehtele, ei petä, warasta, kadehdi, kosta, ei himoitse y. m., waan hän walwoo, rukoilee ja taistelee syntiä vastaan, sillä hänellä on elämän valkeus. Mitä enemmän Jesús saa hallita sydäntä, sitä waloisammaksi se tulee. Mina selvemmin näkee se synnin synniksi, mutta myös Jumalan armon Jesuksessa.

Millä walaisee Jesús meitä?

Sanallansa.

Sanassaan on Jesús meille tahtonsa ilmoittanut, ja sen me aina selvemmin ymmärrämme, jos meillä on elämän valkeus, jos Jesuksen omistamme. Jesuksen seuraaja tulee täällä.

aina enemmän hänen kuvansa kaltaiseksi. Kristus kirkastuu hänessä, ja vihdoin autuaallisen kuoleman kautta pääsee hän Jesusta alati katselemaan. Siellä uudessa Jerusalemissa on Jeesus itse aurinkona. Ei se kaupunki tarvitse aurinkoa eikä kuuta hänessänsä valistamaan; sillä Jumalan kirkkaus valistaa hänessä, ja hänen walkteensa on Karitsa. Jlm. 21: 23.

Ensimmäisenä sunnuntaina Loppiaisestä.

Ewankeliumi: Joh. 7: 14—18.

Kuka tämän ewankeliumin kirjoittaa?

Ewankelista Johannes.

Kenestä Johannes tässä kertoo?

Jesuksesta.

Mitä kertoo hän Jesuksesta?

Hän kertoo, että Jeesus meni templiin.

Koska meni Jeesus templiin?

Silloin, kun jo puoli juhlaa oli kulunut.

Mitä juhlaa tässä tarkoitetaan?

Lehtimajanjuhlaa, samaa, josta Loppiaispäivän ewankeliumissa kerrottiin.

Mitä Jeesus templissä teki?

Opetti.

Mitä waikutti Jeesuksen opetus Juutalaisiin?

He ihmettelivät sitä.

Miksi ihmettelivät he Jeesuksen oppia?

Kuinka ewankeliumissa siitä sanotaan?

He sanoivat: kuinka tämä osaa Raamattua, waikka hän ei ole oppia käynyt?

Kolmatta vuotta oli Jeesus jo opettanut, tehnyt hyvää, parantanut sairaita ja herättänyt kuolleitakin, mutta kuitenkin Juutalaiset häntä vihasivat sentähden, että Jeesus oli heille

sanonut jumalallisen totuuden ja nuhdellut heitä synnistä. Mitä he nyt moittivat Jeesuksessa?

Sitä ettei Jeesus ollut Juutalaisten kouluja käynyt niin kuin heidän oppineensa.

Israel kerskaili walkeudesta, joka heillä oli muuttunut pelkiksi kaarwoiksi, mutta Jeesuksessa oli kaikki henkeä ja elämää. Jeesuksen oppi on vielä tänäpäivänä käsittämätön ja hämmästyttävä niille, jotka eivät tunne Jeesusta eivätkä tiedä, että **Kristuksessa ovat kaikki wiisauden ja tiedon tawarat kätkeytyt.** Kol. 2: 3.

Mitä vastasi Jeesus Juutalaisille?

Si minun oppini ole minun, vaan sen, joka minun lähetti.

Kenen oppia sanoi siis Jeesus opettawansa?

Sen, joka hänen lähetti.

Kuka oli Jeesuksen lähettänyt?

Jumala, hänen taiwaallinen Isänsä.

Mutta jokaisen tulee käsittää Jeesuksen opin.

Kuka sen oikein käsittää?

Joka tekee Jumalan tahdon.

Mikä on Jumalan tahto?

Tästä Jeesus itse sanoo: Tämä on sen tahto, joka minun lähetti, että **jokainen kuin näkee Pojan ja uskoo hänen päällensä, hänellä pitää ijankaikkinen elämä oleman, ja minä herätän hänen viimeisenä päivänä.** Joh. 6: 40.

Mikä siis tämän mukaan on Jumalan tahto?

Se, että uskomme Jeesukseen ja autuaaksi tulemme?

Isän tahto oli, että Jeesuksen henki ja elämä tulisi meidänkin osaksemme. Siinä elämässä me opimme tuntemaan Jumalan salaisuudet. Mitä tässä tilassa tekstin mukaan tulemme tietämään?

Me tulemme tietämään tästä opista, josta se on Jumalasta.

Kuka siis voi käsittää Jeesuksen opin ja voi itsekin opettaa?

Minuaastaan se, joka elää uskon yhteydessä Jeesuksen kansa.

Ja kenen kunniaa senlainen opettaja kaikessa etsii?

Jumalan kunniaa.

Miten ilmenee se elämässä, jos joku etsii Jumalan kunniaa.

Jos joku on saanut suuria hengen lahjoja, on hyvät saarna-lahjat, hyvät opettajalahjat, terävä järki, suuri työkyky y. m. ja niistä toiset kiittävät, niin antaa se, joka tekee Jumalan tahdon kaikesta kunnian Jumalalle.

Hän sanoo: **Ei meille, Herra, ei meille, vaan sinun nimelles kunnia, sinun armos ja totuudes tähden.** Ps. 115: 1.

Samaten kun Jeesus etsi kaikessa taiwaallisen Isän kunniaa, tulee meidänkin sitä etsiä. Silloin ei ole meisjä wääräyhtä, vaan Jeesuksen oikeina opetuslapsina seuraamme me häntä, joka on tie, totuus ja elämä. Tarfoin on huomattava tässä, että Jeesus, joka oli yhtä Isän kanssa, jolla oli elämä itsessään ja oli itse tie, totuus ja elämä, kaikissa kuitenkin Isälle ensi sijassa antaa kunnian. Hän antaa kunnian kirjoitetulle sanalle Raamatussa ja sanoille, jotka hän on Isältä saanut.

Toijena sunnuntaina Loppiaijesta.

Evankeliumi: Joh. 4: 5—26.

Kun Jeesus, alottettuaan warsinaisen opetuswirkansa, oli käynyt ensikerran Jerusalemissa ja oli sen jälkeen wiipynyt muutamia kuukausia Judean maakunnassa, palasi hän sitte Samarian kautta Galileaan. Judea oli Palestinan eteläisin maakunta, Galilea pohjoisin ja Samaria keskimmäinen. Samarian läpi oli siis suurin tie Judeasta Galileaan. Tätä tietä Juutalaiset eivät kumminkaan tavallisesti matkustaneet, vaan kulkiwat Jordanin itäpuolta Perean kautta. Tämän pitkän kierron tekivät he siitä syystä, että he halveksivat Samarialaisia eivätkä tahtoneet heidän kanssaan seurustella. Mistä oli Samarian kansa muodostunut?

Se lyhyesti ferrotaan Raamatun mukaan ja huomaute-
taan, miksi Juutalaiset halveksivat Samarialaisia, jotka tosin
palvelivat Jumalaa Moosesin kirjain mukaan, mutta hylkäsi-
vät raamatun muut kirjat. Tähän Juutalaisten halveksimaan
maafuntaan Jeesus nyt tuli. Mihin kaupunkiin hän siellä
meni?

Siikarin kaupunkiin.

Missä Siikar sijaitti?

Lähellä sitä maatilaa, jonka Jakob oli antanut pojalleen
Josefille.

Mitä siellä vielä oli patriarkka Jaakobin muistoa?

Jaakobin lähde.

Missä tilassa oli Jeesus tälle lähteelle saapuessaan?

Hän oli väsynyt, sillä hän oli kävellyt pitkän matkan päi-
vän pahtavassa helteessä.

Mitä todistaa se Jeesuksesta, kun hän väsyi?

Sitä, että hän oli todellinen ihminen.

Hän tunsi waivoja niinkuin mekin ja tarwitfi lepoa.
Jeesuksen oli myös nälkä, koska hän lähetti opetuslapsensa kau-
punkiin ruokaa ostamaan. Kuinka juloista onkaan, että Jeesus
omasta kokemuksestaan tietää meidän waiwamme ja wäsymi-
semme ja voi meitä auttaa. Hän on kaikki inhimilliset olot
pyhittänyt.

Mihin aikaan vuorokaudesta Jeesus istahti lähteelle?

Noin kuudennella hetkellä.

Se oli kuumiin aika, kello 12 päivällä, jolloin Palestii-
nassa ei tavallisesti liikuta ulkona. Nyt oli kuitenkin tehty
poikkeus. Sillä kuka tuli lähteelle?

Eräs Samarian waimo.

Missä tarkoituksessa tuli waimo lähteelle?

Hän tuli wettä ammentamaan.

Mitä sanoi Jeesus waimolle?

Jeesus pyysi: anna minun juodakseni.

Mitä kaikkea inhimillisiä waiwoja Jeesus nyt tunsi?

Rakkä, janoa ja wäsymystä.

Mitä wastasi waimo Jeesukselle?

Kuinka sinä minulta juoda anot, joka olet Juutalainen ja minä olen Samaarialainen.

Miksi waimo Jeesukselta näin kysyi?

Sillä Juutalaiset eivät pidä yhtään kanssakäymistä Samaarialaisten kanssa.

Waimolla oli kaikki ihmettelemisen syytä, ensin Juutalaisten wiha Samaarialaisia kohtaan; toiseksi oli nainen itämailla niin halweksittu, ettei tavallisesti mies häntä puhutellut. Jeesuksen nöyryys ja ystävyys siis ensin waimoon waiututti.

Mitä wastasi Jeesus waimolle?

Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan ja kuka se on, joka sinulle sanoo: anna minun juodakseni, niin sinä anoisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää wettä.

Mitä janoa tahtoi Jeesus herättää waimossa wastauksellaan.

Hengellistä janoa.

Jeesus tahtoo herättää waimossa nöyryyden ja awun tuntea. Jeesus huomauttaa waimolle, että hänkin saattaa olla awun tarpeessa ja että saattaa löytyä semmoinen joka tahtoo ja voi häntäkin auttaa.

Kuka ainoastaan voi tyydyttää hengellisen janon?

Jeesus.

Ketä tarkoitti Jeesus Jumalan lahjalla?

Itseään, sillä Jeesus on Isän Jumalan antama lahja langenneelle ihmiskunnalle.

Jokainen teistä on kokenut, kuinka tyhjältä on tuntunut sen jälkeen, kun on ollut jotain maallista hurvia eli on saanut jonkun suuresti toiwomansa maallisen kappaleen. Lapsetkin haluawat jotain leikkikalua y. m., mutta pian siihen kyllästywät ja tulewat tyytymättömiksi. Semmoista janoa tuntee sielu siksi, kunnes hän tulee Jeesuksen tuntemiseen. Se wesi,

joka kuohuu ijanfaijiseen elämään on Jumalan rakkaus, joka Pyhän Hengen kautta on vuodatettu meidän sydämiimme. Silloin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herran Jesuksen kautta. Waimo ei ymmärtänyt Jesuksen taroitusta, sillä mitä sanoi hän?

Herra, eipä sinulla ole milläs ammennat, ja lähde on syvä; kusta siis sinulla on sitä eläwätä wettä? Oletkos sinä suurempi kuin meidän isämme Jakob, j. n. e.

Waimo ehkä arweli: mikä sinä olet auttajaksi ja mikä on sinun apusi. Sihän lieneekään korkeampaa auttajaa kuin Jakob. Mitä wastasi Jeesus waimolle?

Jeesus wastasi: Jokainen joka juo tästä wedestä, hän janoo jälleen; mutta joka siitä wedestä juo, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen weden lähteeksi, joka kuohuu ijanfaijiseen elämään.

Kun nyt Jeesus oli waimolle huomauttanut, että henki tarvitsee wirwoitusta, ei ainoastaan ruumis, mitä waimo silloin pyysi.

Herra, anna minulle sitä wettä etten janoaisi ja etten tarvitsisi tulla tänne ammentamaan.

Rukoilkaamme mekin waimon tavoin. Kun Jeesus on kuollut meidän puolestamme antaakseen meille Pyhän Hengenä niin vastaanottakaamme tämä suuri lahja. Mutta ennenkuin voimme Jesuksen rakkautta käsittää, tulee meidän tuntea syntimme. — Millä wafawalla omantunnon kysymyksellä tahtoi nyt Jeesus herättää synnin tunnon Samarian waimosja?

Jeesus sanoi hänelle: mene, kutsu sinun miehesi, ja tule tänne, j. n. e.

Miten huomasi waimo eläneensä tämän Jesuksen kysymyksen johdosta.

Suonosti, synnissä.

Kun waimo huomasi, että Jeesus tunsi koko hänen entisen elämänsä, miksi hän sentähden arweli Jeesusta?

Profetaksi.

Ja koska Jeesus oli profeta, niin waimo arweli hänen tietävän missä olisi paras rukoilla. Mitä sanoi hän sentähden Jeesukselle?

Meidän isämme owat tällä wuorella kumartaneet ja rukoilleet, ja te sanotte: Jerusalemissa on se sija, jossa pitää rukoiltaman.

Waimo katseli Garitsimin wuorta, jossa Samarialaisten tempeli oli ollut. Sen tosin oli Johannes Hyrtanus häwittänyt w. 129 e. Kr., mutta kuitenkin käiwät he Jumalaa palvelemissa sillä wuorella. — Mitä wastasi Jeesus waimolle? Luemme sen.

Waimo usko minua, että se aika tulee j. n. e.

Mitä tarkoitti Jeesus sanoilla: aika tulee, jona ette tällä wuorella rukoile Isää, ettekä Jerusalemissa?

Sitä, että sekä samaarialainen ja juutalainen Jumalan palvelus katoa ja uusi, korkeampi tulee sijaan.

Millä kansalla sanoo Jeesus kuitenkin tähän asti olleen oikeus?

Juutalaisilla, sillä heillä oli täydellinen Jumalan sana.

Mitä sanoi Jeesus Samaarialaisista?

Ette tiedä, mitä te rukoilette.

He eivät tunnustaneet koko Jumalan ilmoitettua sanaa. Ei heillä ollut siis oikeaa tietoaakaan Jumalasta. Juutalaisilla oli kyllä totuuden sana, mutta heiltä puuttui henki. — Nyt Jeesus näyttää, ettei kristillisyyks riipu ulkonaisista säännöistä tahti määräyksistä, waan Herraa waatii meiltä koko sydäntämme. Minlaista rukousta sanoo Jeesus taiwaallisen Isänsä waativan?

Hän sanoo: Hetki tulee ja on jo, että totiset rukoilijat rukoilewat Isää hengessä ja totuudessa, sillä Isä tahtookin senkaltaisia, jotka häntä näin rukoilewat. Jumala on Henki, ja jotka häntä rukoilewat, niiden pitää Hengessä ja totuudessa häntä rukoileman.

Ruka ainoastaan woi rukoilla Jumalaa Hengessä ja totuudessa.

Se, joka on tullut Jeesuksen tuntemiseen ja rukoilee hänen uskossansa.

Waimollakin oli aawistus siitä, että hän vasta wälittäjän kautta on oppiwa Isää Hengesä ja totuudessa rukoilemaan. Sillä mitä sanoi hän?

Minä tiedän, että Messias on tulewa, joka nimitetään Kristus; kun hän tulee, niin hän ilmoittaa meille kaikki.

Ja mitä wastasi Jeesus?

Minä olen se, joka puhun sinun kanssasi.

Mitä autuus olikaan nyt tapahtunut Samaarian waimolle! Askel askeleelta oli Jeesus wetänyt häntä luokseen. Ensin oli Jeesus puhunut waimolle suuresta lahjasta, jota tämä rupefi halajamaan samalla tuntien rakkautta ja luottamusta itse puhujaan. Sitte herättää hän waimossa synnintunnon ja halun alkaa parempaa elämää. Samassa huomaa waimo, että hänelle on mahdoton omin voimin ruweta Jumalaa Hengesä ja totuudessa rukoilemaan ja hän ikäwöi Messiasista. Nyt oli Jeesuksella otollinen aika ilmoittaa itsensä häntä ikäwöiwälle waimolle. Samaten tahtoo Jeesus wieläkin ilmoittaa itsensä jokaiselle, joka waimon tawoin rupeaa häntä kuuntelemaan. **Jeesus Kristus on sama eilen, tänäpäiwänä ja myös ianjalkijesti.** Hebr. 13: 8.

Kolmantena sunnuntaina Loppiaijesta.

Ewankeliumi: Joh. 4: 27—42.

Tämän sunnuntain ewankeliumiteksti on jatkoa edellisen sunnuntain tekstille. Luemme sen.

Kutka tuliwat Jakobin lähteelle?

Jeesuksen opetuslapset.

Koska tuliwat he sinne?

Silloin kun Jeesus oli ilmoittanut itsensä waimolle.

Mitä kerrotaan tekstissä Jeesuksen opetuslapsista?

He ihmetteliwät, että Jeesus puhutteli waimoa.

Syyt, miksi tämä oli ihmeteltävä kerrottiin viime sunnuntaina. Vaikka opetuslapset ihmettelivät, eivät he kuitenkaan funnioitufjesta Jესusta kohtaаn rohjenneet mitään kysyä.

Mitä teki waimo kuultuaan Messiaan olevan lähteellä?

Hän jätti wesiastianja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille: Tulkaa katsomaan sitä ihmistä, joka minulle sanoi kaikki, mitä minä tehnyt olen, olleeko hän Kristus.

Mitä on meillä opittawa siitä, että waimo meni muita kaupunkilaisia kutsumaan Jесuksen luo?

Sitä, että jos itse opimme Jесusta tuntemaan, niin tahdomme hänen hywyttänsä muillekin julistaa.

Miten noudattivat kaupunkilaiset waimon kehoitusta?

Se läksivät kaupungista ja menivät hänen tykönsä.

Kutka tällä wälin puhuttelivat Jесusta?

Hänen opetuslapsensa.

Mitä he sanoivat Jесukselle?

Se pyysivät häntä sanoen: Mestari syö.

Mitä wastasi Jесus heille?

Minulla on ruokaa syöväkseni, jota ette tiedä.

Mitä arwelivat opetuslapset tästä Jесuksen wastauksesta?

Se sanoivat keskenänsä: Sieneekö joku tuonut hänelle syötämää?

Miten selitti Jесus itse sen heille?

Se on minun ruokani, että minä teen hänen tahtonsa, joka minut lähetti ja täytän hänen tekonsa.

Siän tahto on, että kaikki ihmiset autuaisi tulisivat. Tätä Siän tahtoa Jесus aina täyttää suurella uskollisuudella ja rakkaudella. Woitteko sanoa, miten Jесus nyt tässä täytti taimaallisen Siänjä tahtoa?

Siten, että hän käänsi Samaarialaiset.

Millä wertaufjella osoittaa Jесus että Samaarialaiset olivat nyt valmistuneet häntä vastaanottamaan?

Wertaufjella elowainioista.

Kun Jeesus nyt näki koko joukon Samarialaisia rientävän hänen luokseen kuulemaan elämän sanoja, mitä huudahti hän silloin?

Nostakaa filmänne ylös ja katsokaa wainioita; sillä ne ovat jo waltiat elonajaksi.

Samaarialaisten sydämmet oli nyt walmis pelto Jeesuksen kylwölle. He murehtiwat syntejensä ja Jeesus wakuutti heitä syntein anteeksiisaamisesta. He isosiwat ja janosiwat ja hän rawitsi heidät omalla itsellään. He saivat ilon, rauhan ja lewon Sumalassa. Yhtä onnelliseksi tahtoo Jeesus tehdä vielä tänäpäivänä jokaisen, joka waan kuulee hänen sanojaan ja vastaanottaa hänet niinkuin Samarialaiset. Jeesuksella oli nyt niittäjän iloa, ja samaa lupaa hän opetuslapsilleenki. Miten sanoo hän tästä?

Minä lähetin teidät niittämään, misjä ette ole työtä tehneet; muut ovat työtä tehneet, ja te olette heidän työalallensa tulleet.

Mitä waijutti waimon todistus Jeesuksesta Samarialaisissa?

Monta Samarialaista siitä kaupungista uskoi häneen waimon puheen tähden, joka todisti: Hän on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt.

Ja miten kohtelivat he Jeesusta?

He rukoilivat häntä wiipymään heidän tykönsään.

Miten noudatti Jeesus heidän pyyntöään?

Hän wiipyi siellä kaksi päivää.

Nämä kaksi päivää, joina Samarialaiset saivat pitää Jeesuksen seurassaan ja kuulla häneltä elämän sanoja, olivat heille autuaita päiviä.

Mitä waijutti heissä Jeesuksen puheet?

Ja paljon usiammat uskoivat hänen sanansa tähden.

Mitä sanoivat he fitte waimolle?

Emme nyt silleen usko sinun puheesi tähden, sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että hän totisesti on Kristus, maailman Wapahataja.

Rakkaat lapset, tekin olette kuulleet Jeesuksesta, waan se ei riitä, meidän täytyy tulla elävään uskon yhteyteen hänen kanssaan, jotta voimme kaikesta sydämmeestä sanoa: **Jesus on minun ja minä olen hänen.** Minä olen wahwa siitä, ettei kuolema eikä elämä taida minua Jumalan rakkaudesta eroittaa, joka on Jeesuksessa Kristuksessa meidän Herrassamme.

Neljäntenä sunnuntaina Loppiaijesta.

Ewankeliumi: Matt. 21: 18—22.

Tässä ewankeliumissa kerrottu tapahtuma on Jeesuksen kärsimisen viikolta. Edellisenä päivänä, sunnuntaina, oli Jeesus ratjastanut Jerusalemiin ja kansan riemuitessa itkenyt sen onnettomuutta. Jeesus itki sitä, että Israel, jonka Herra oli valinnut omaksi kansakseen epäuskossaan hylkäsi luvatus Messiaan, ainoan auttajan. Heillä oli loistava ulkonainen jumalanpalvelus, mutta tämä kaikki oli ulkofullaisuutta. Israel oli niinkuin puu, jolla on kauniita lehtiä, mutta joka ei kannu hedelmiä. Tätä Israelin kansan surkeaa tilaa Jeesus warmaan ajatteli, kun hän seuraaman päivän aamuna Betaniasta palatessaan kulki fiikunapuun ohi, josta tekstissämme kerrotaan.

Luemme ewankeliumin?

Mitä kerrotaan tässä Jeesuksesta?

Kerrotaan, että Jeesus ifosi, eli hänen oli nälkä.

Milloin ifosi Jeesus?

Huomeneltain, palatessaan kaupungista.

Minkä päivän huomenesta tässä puhutaan?

Sen päivän, jona Jeesus oli ratjastanut Jerusalemiin.

Mikä tien wieresä kiinnitti Jeesuksen huomiota?

Eräs fiikunapu.

Minlaisesti huomasi Jeesus puun sitä tarkastellessaan?

Hän ei löytänyt siinä mitään muuta kuin ainoastaan lehdet.

Siikunapuun lehdet tavallisesti kasvavat vasta sitte, kun hedelmät ensin ovat tulleet. — Minkä kasvattamiseen oli siis tämän puun koko voima mennyt?

Lehtien kasvattamiseen.

Waikka tämä puu nyt kauniina rehotti, minlainen oli se siihen nähden, ettei se kantanut hedelmiä?

Se oli kelwoton puu.

Minkä firoustuomion lausui Jeesus sentähden tästä puusta?

Ulköön ikänä täst'edestään sinusta hedelmää kaswako.

Mitä waijutti Jeesuksen kaikkivaltias sana siikunapuuhun?

Se kohta kuivettui.

Tämä siikunapuu oli kuvaus sekä Jeesuksen hylkäämästä Israelista että kristifunnasta kuin myös jokaisesta yksittäisestä henkilöstä, jota nimitetään kristityksi, mutta ei kannu uskon ja rakkauden hedelmiä. Muistakaa, rakkaat lapset, että ainoastaan sen woiman kautta, jonka uskowainen saa Jeesuksen Kristuksen yhteydestä, voi hän hedelmiä kantaa. Tefin woitte kantaa uskon hedelmiä, jos elätte uskosja Jeesukseen.

Mitä waijutti tämä tapahtuma opetuslapsiin?

Se ihmetteliwät sitä sanoen: kuinka siikunapuu niin kohta kuivettui.

Opetuslapset ihmetteliwät sitä, että yksi ainoa mestarin sana oli näin woimallinen, mutta Jeesus osoittaa millä tapaa on ihmisellekin mahdollinen tehdä woimallisia töitä.

Mitä wastasi Jeesus heille?

Totisesti sanon minä teille: Jos teillä olis usko ja ette epäilisi, niin ette ainoastaan tätä tekisi, mikä siikunapuulle tapahtui, waan myös jos te sanoisitte tälle nuorelle: Siirry ja kufistu mereen, niin se tapahtuu. Ja kaikki, mitä te anotte rukouksesja, uskoen, sen te saatte.

Mitä Jumala siis ennen kaikkia meiltä waatii?

Uskoa.

Älärettömän tärkeää on siis, että meillä on elävä usko Jeesukseen ja että me, Jeesuksen nimesjä ja hänen hengessään

voimme rukouksessa lähestyä taivaallista Isäämme. Silloin rukouksemme tulee kuulluksi ja silloin voimme kasvaa hyviä hedelmiä Jumalalle kunniaksi.

Viidentenä junnuntaina Loppiaijesta.

Evankeliumi: Matt. 13: 34—43.

Kerran kun Kapernaumisssa kokoontui paljon kansaa Jeesuksen luo, astui hän wenheeseen ja opetti kansan seisoesja rannalla. Tällä kertaa käytti Jeesus opettaessaan vertauksia. Vertaus on kertomus luonnosta eli ihmiselämästä, johon on kätetty joko korkeampi totuus. Jeesuksen vertausten tarkoitus oli, joko totuus ilmituoda, tahi se kätkeä. Jolla on taivaallisiin kääntynyt mieli, hän ymmärtää taivaan valtakuntaa koskevia totuuksia. Se taas on taivaan valtakunnan asioista välinpitämätön, hänelle pyhiwät taivaalliset totuudet kätettyinä.

Miten ferrotaan tässäkin tekstissä Jeesuksen puhuneen kansalle?

Vertauksilla.

Ja miksi puhui hän vertauksilla?

Että täytettäisiin profetan sanat: Minä awaan suuni wertaustsin ja puhun ulos salatut maailman alusta.

Mitä ferrotaan Jeesuksen toimista wertaukset puhuttuaan?

Jeesus lasi kansan menemään ja tuli kotia.

Jeesus eroitti nyt kansan tyköään ja meni huoneeseensa. Kutta täällä Jeesusta puhuttelivat?

Hänen opetuslapsensa.

Mitä opetuslapset Jeesukselta pyysiwät?

Se sanoivat: Selitä meille wertaus pellon ohdakkeista.

Opetuslasten tawoin tulee meidänkin rufoilla Jumalalta ymmärrystä raamatun käsittämiseen. Seuratkaamme nyt tarkkaan miten Jeesus selitti tämän wertauksen.

Kuka oli hyvän siemenen kylwäjä?

Ihmisen Poika.

Mistä huomauttaa Jeesus meitä kutsuessaan itseään Ihmisen Pojaksi?

Siitä, että hän otti ihmisluonnon ja tuli meidän kaltaiseksiemme.

Jeesus sai Isältänsä pellon. Kun hän tahtoi sen kylwää, tuli hän ihmiseksi. Mikä on tämä pelto?

Maailma.

Niin, maailma on Kristuksen kautta luotu ja hänen werellänsä ostettu pelto. Sanansa ja henkensä kautta Jumala kasvattaa tässä pellossa walkeuden lapsia. Jumalan sana on päässyt vaikuttamaan näiden sydämissä, ja he owat saaneet jumalallista luontoa. He owat Jumalan lapsia, joista apostoli sanoo: **Me olemme Jumalan perilliset ja Kristuksen kansja-perilliset.** Rom. 8: 17. Nämä waltakunnan lapset owat hyvä siemen, joiden kautta Jumalan waltakunta lewiää.

Mikä siis on hyvä siemen tekstin mukaan?

Waltakunnan lapset.

Mutta wihollinen myös kylwi. Kuka on wihollinen?

Perkele.

Kun Jeesus uskollisten sanansaattajainsa kautta kylwää hyvää siementä, puhdasta Jumalan sanaa, niin kylwää perkele palvelijainsa kautta wäärää oppia. Perkele, joka wietteläsi esiwanhempamme syntiin, on kaiken pahan alku. Hän on murhaaja alusta. Hän käy ympäri niinkuin kiljuwa jalopeura etsien, ketä saisi niellä. Milloin sanoo Jeesus wertaufsesa wihollisen kylwävän?

Ihmisten maatesa.

Nukkuma ei tiedä mitään waarasta. Hengellisessä unessa, kun laiminlyömme walwoa ja rufoilla, emme tiedä milloin wietellykset ja waarat meitä uhkaawat. Helposti saatamme langeta miten Pietari. Suruttomuuden unta nukkuesa pääsee

fristifunnassa tämän maailman jumala uskottomain taidot sokeajamaan niin, että he walheen uskowat. Perfeleellä ei ollut omaa peltoa, mutta hän kylwi Jesuksen peltoon, siemenensä wiskasi hän ihan nisujen setaan.

Suomattiinko perfeleen kylwö heti?

Ei.

Luste, jota perfele kylwi, oli niin perin nisun näköistä, että oli waikea niitä kaswaessa toifistaan eroittaa. Samoin saattaa fristifunnassa olla nimikristityitä, jotka ovat niin muodostuneet Jumalan lasten kaltaisiksi, että ihmisille on mahdoton heitä eroittaa totifista uskowaisista. He ovat saattaneet olla hywin lahjakkaitakin ja tehdä suuria uskonnollisia töitä, mutta jos heillä ei ole ollut elämää uskoa Jesukseen, ovat he ohdakkeita eli pahan lapsia.

Milloin hyvät ja pahat erotetaan?

Maailman lopulla.

Kutka silloin saawat ne eroittaa?

Ennemiehet, jotka ovat enkelit.

Palwelijat eiwät saaneet tätä toimekseen. Tästä näemme, etteiwät ihmiset milloinkaan woi eroittaa ohdakkeita nisuiista, sillä ihminen näkee sen, kuinilmään pistää, mutta Herra katsoo sydämeen. Mitä enkelit tekstin mukaan maailman lopulla tekewät?

Ne kokoowat hänen waltakunnastaan kaikki pahennukset ja ne, jotka wäärnyttä tekewät, ja heittäwät heidät tuliseen pätsiin.

Kutka ovat pahennusta tehneet?

Ne, jotka ovat toisia syntiin wietelleet.

Kutka ovat laittomuutta eli wäärnyttä tehneet?

Ne, jotka ovat olleet joko ulkokullattuja tahi julki jumalattomia.

Mikä silloin on heidän osansa?

Sanomaton kärsimys, itku ja hammasten kiristys.

Minimoiseen tilaan tulewat wanhurskaat?

He kiittäwät niinkuin aurinko heidän Isänsä waltakunnassa.

Muistakaa, rakkaat lapset, että tekin kaikki olette kristillisen seurakunnan jäseniä ja kasvatte siis Herran pellolla, mutta ahkeroitkaa siitä, että kasvaisitte niisiksi, jotka enkelit voivat elonakana koota Herran aittaan.

Septuagesima Sunnuntai.

Evankeliumi: Matt. 19: 27—30.

Eräs rikas nuorukainen oli kysynyt Jeesukselta: mitä hyvää tulee minun tehdä saadakseni iankaikkinen elämä. Jeesus waati hänen irrottamaan sydämensä ahneuden kahleista ja walitsemaan taiwaallisen aarteen. Siihen nuorukainen ei suostunut, waan meni pois murheellisena. Sen johdosta oli Jeesus puhunut opetuslapsilleen, miten työläs rikkaan on tulla taiwaan waltakuntaan. Tästä peljästyneenä kysyivät opetuslapset: kuka siis woi autuaaksi tulla. Jeesus wastasi: **Ihmisten tykönä on se mahdotonta, mutta Jumalan tykönä on kaikki mahdollista.**

Tähän tapaukseen wiittaa ewankeliumiteksti.

Luemme sen.

Kenestä kertoo tässä ewankelista?

Apostoli Pietarista.

Mitä kerrotaan Pietarista?

Että Pietari fanoi Jeesukselle: Katso me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä meillä siis siitä on?

Kaikesta, mitä Pietari oli kuullut johtui hänen mieleensä se aika, jona Jeesus oli opetuslapsiansa kutsunut, ja he olivat jättäneet kaikki ja seuranneet häntä. Kun me nyt olemme täyttäneet sen, mitä Jeesus rikkaalta nuorukaiselta waatii, mikä hän palkka meillä onkaan odotettavana, arweli Pietari.

Mutta mitä wastasi Jeesus opetuslapsilleen?

Totisesti sanon minä teille että, te, jotka olette minua seuranneet, uudessa syntymisessä, kuin Ihmisen Poika istuu kunniansa istuimella, pitää myös teidän istuman kahdeksatoista istuimella, tuomiten Israelin kahdeksatoista sukukuntaa. Ja jokai-

nen, joka on luopunut huoneesta tai weljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai waimosta tai lapsista tai pellosta minun nimeni tähden, hän on saawa sitakertaisesti ja periwä ijan-kaikkisen elämän.

Jesuksen vastaus sisältää kaikki lupaus, edellinen on hänen opetuslapsilleen, jälkimäinen kaikille, jotka Jesta seuraavat.

Mitä lupaa Jesus opetuslapsilleen erityisesti?

Hän lupaa, että he uudestasynnymisessä saawat istua kahdellatoista istuimella, tuomiten Israelin kahtatoista sukukuntaa.

Mitä uudestasynnymistä Jesus tässä tarkoittaa?

Sitä maailman uudistusta, josta Johannes kertoo 3lm. 21 luvussa.

Minkä kunnia-toimen lupaa Jesus opetuslapsilleen silloin?

Se saawat istua j. n. e.

Mitä lupasi Jesus yleensä kaikille ihmisille, jotka hänen tähtensä luopuivat maallisesta hyvästä?

Hän on saawa sitakertaisesti ja periwä ijankaikkisen elämän.

Kuka ainoastaan saa voimaa seurata Jesta ja hänen tähtensä luopua kaikesta?

Se, joka on uudesta syntynyt ja on tullut uudeksi luomiseksi Jesuksessa Kristuksessa.

Meisten wainojen aikana ei totisilla Jesuksen seuraajilla ollut muuta walittavana, kuin joko luopua tekstisissä luetelluista rakkaista omaisistaan ja tavarastaan tai kieltää Kristuksen. Suuri onkin se marttyyrien joukko, joka on kärsinyt werisen kuoleman Jesuksen nimen tunnustamisen tähden. Totisia Jesuksen seuraajia maailma wainoo yhä vielä waikka hienommalla tawalla. Miten lupaa Jesus palkita totiset seuraajansa jo täällä ajassa?

Sitakertaisesti.

Se autuallinen tila, joka uudestasynntyneellä on Jesuksen omistamisessa, on jo suuri armopalkka. Ulkonaisesti kärsiessään saattaa uskowainen nauttia sanomattoman suurta sisällistä iloa.

O p a s

Sunnuntaikoulujen opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitekstin käsittelyä warten

Kirjoittanut

M. G.

Yhteenjä 4 wihkoa.

Tässä tarjotaan apua opettajille toisen vuosikerran tekstin selittämisessä. Etupäässä on tämä tarkoitettu niille pyhäkouluopettajille, miehille ja naisille, jotka Kristuksen rakkauden waikuttamina pitävät pyhäkoulua ja siellä tahtowat selittää päivän tekstin.

Tässä on opas perin yksinkertainen, mutta selitetty lasten käsityskannan mukaan. Tämä tahtoisi palwella jokaista Jumalan waltakunnan ystävää, joka haluaa ryhtyä ruokkimaan Jesuksen karitsoja.

Opas

Sunnuntaioulujen Opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitelksten
läjittelyä warten.

Kirjoittanut

M. E.

Jywäskylässä, 1898.

Tehtjän kustantama.

Sinta: 60 p:niä.

Syväskylässä,
Syväskylän kirjapainossa,
1898.

Ei mikään maallinen hyvä ole verrattava siihen, että sielulla on rauha Jumalan kanssa Jeesuksen kautta. Usein Herra lahjoittaa satakertaisesti maallistakin hyvää. Omaistensa hylkäämää saa rakkaita uskonveljiä ja sisaria. Wirkansa menettänyt voi saada paljota edullisemman wiran ja talostansa luopunut paljota edullisemman kodin. Korkein armon palkka kaikille Jeesuksen seuraajille on ijantaittisen elämän periminen. Jeesuksen omia odottaa sanomaton autuus ja firikkaus taiwaassa, jossa he wapaina kaikesta pahasta saawat Karitsaa kiittää. Ja Kristuksen tullessa tulewat he firikastetun Herransa kaltaisiksi. Mutta tärkeää on muistaa, että tämä waan on armon palkka. Meillä ei ole mitään kerskattawaa Jumalan edessä, waan armosta me tulemme autuaitiksi.

Minkä waroituksen Jeesus tähän nähden lausuihin teeskisjämme?

Mutta monta ensimmäistä tulee viimeiseksi ja monta viimeistä ensimmäiseksi.

Miten tämä lause on ymmärrettävä?

Siten, että jotka itse mielestänsä owat parhaimmat ja suurinman palkan ansainneet, owat Jumalan edessä päin wastoin ja taas, jotka mielessänsä owat alhaisimmat ja nöyrimmät, owat Jumalalle otollisimmat.

Kilwoitelkaamme mekin sen puolesta, että armon palkan saisimme!

Selkagejima Sunnuntaina.

Evankeliumi: Joh. 12: 35—43.

Jesus oli tullut Jerusalemiin wietääkseen siellä viimeistä pääsiäisjuhlaa. Muutamia Juutalaisten uskoon kääntyneitä Kreikkalaisia oli myös tullut Jerusalemiin juhlanan rufoilemaan. Nämä pyysiwät saada nähdä Jeesusta. Jotkut raamatuntutkijat arwelewat näiden Kreikkalaisten pyytäneen, että Jesus tykkä-

nään jättäisi häijyt Juutalaiset ja läksisi heidän seurassansa pois Kreikkalaisten luo. Mutta Jeesus sanoi, että hänen aikansa oli nyt tullut kuolla maailman syntein tähden. Tästä Jeesuksen puheesta kertoo tulewan sunnuntain ewankeliumi teksti. Tämä ewankeliumi johtuu siitä, kun Juutalaiset wiisastellen sanoivat kuulleensa, että Kristus pysyy iankaikkisesti, mutta sinä sanot, että Ihmisen Poika on maasta korotettava. Kuka on se Ihmisen poika? Wastaukseksi lausuu Jeesus heille ne wakawat sanat, jotka owat otetut tämän päivän tekstiksi.

Suemme sen.

Kuka sanoi?

Jeesus.

Kenelle Jeesus sanoi?

Heille-Juutalaisille.

Mitä sanoi Jeesus heille?

Walkeus on vielä wähän aikaa teidän kansanne. Waelta-
kaa niin kauan, kuin teillä on walkeus, ettei pimeys teitä käsittäisi.

Ketä tarkoitti Jeesus walkeudella?

Itseänsä, sillä hän on maailman walkeus.

Mitä tarkoitti Jeesus wähhällä ajalla.

Mitä muutamia päiviä, jotka hän vielä eli Juudan kansan
parissa.

Miten waroitti Jeesus Juutalaisia walkeuteen nähden?

Waeltafaa niin kauan kuin teillä on walkeus.

Se on uskojaa minua ja waeltafaa minun walkeudessaani,
ettei henkinen pimeys minun pois menoni jälkeen teitä käsittäisi.

Mitä sanoo Jeesus siitä, joka pimeydessä waeltaa?

Hän ei tiedä minne hän menee.

Juutalaiset hylkäsiwät Jeesuksen, ja vielä tänä päivänä
waeltavat he pimeydessä, turhaan odottaen Messiasista, sitä wa-
loa, joka ei enää uudestaan tule. Samaten käy kristikunnassa
jokaisen, joka Juutalaisten tavoin hylkää Jeesuksen eikä salli
Jumalan sanan sydäntänsä walaista. Tähän kehoittaa Jeesus
tekstissä edelleen.

Miten sanoo hän?

Uskooa walkeuteen, niin kauan kuin teillä walkeus on, että tulisitte walkeuden lapsiksi.

Mikä siis on seuraus sille, joka walkeuteen uskoo?

Hän tulee walkeuden lapseksi.

Jokainen Jeesukseen uskova on walkeuden lapsi. Hänelle elämän walkeus walaisee kuoleman pimeydenki. Hän on onnellinen elämässä ja kuolemassa.

Mitä teki Jeesus sitte, kun hän oli näistä puhunut kansalle?

Jeesus meni pois ja lymyi heittä.

Jeesus lopetti nyt opetuswirkansa Judan kansan parissa. Hän jätti templin ja meni opetuslastensa kanssa öljymäelle.

Mitä huomauttaa sitte ewankelistista Suutalaisten epäuskosta?

Waikka Jeesus teki niin monta ihmettä heidän edesfään, niin he eivät uskoneet Häneen, että täytettäisiin profeta Jesaajan sana: Herra kuka uskoi meidän saarnamme? ja kenelle on Herran käsiwarfi ilmoitettu?

Miksi he eivät woineet uskoa Jeesusta? Kuinka oli profeta siitä sanonut?

Hän on soaisnut heidän filmänsä ja paaduttanut heidän sydämmensä, etteivät he näkisi filmillä, eivätkä käsittäisi sydämeillä, eivätkä kääntyisi ja minä parantaisin heitä.

Miten on ymmärrettävä, että armollinen Jumala woi jokaisista filmämme ja paaduttaa sydämet?

Jos ihminen hylkää Jumalan kutsuwan armon, tylyistyy omatunto ja turmeltuu mieli niin, ettei hän enää tahdoakaan uskoa totuutta.

Niin, ja wastahakoisuus uskolle tuo semmoisen sydämen jofeuden ettei ihminen enää taidakaan uskoa. Milloin oli profeta Jesaajas puhunut tästä ihmisten epäuskosta?

Silloin kun hän näki Jumalan kunnian, josta kerrotaan Jesaajan 6 luvussa.

Apostolit näkivät myös Ihmisen Pojan kunnian, mutta se ilmeni toisessa muodossa kuin profeeta Jesaajalle. He näki-

wät hänen ihmisenä, jolla oli jumalallinen voima. He kuuli-
wat Hänen pilkkaajiansa siunaawan, armoa ja autuutta julis-
tawan. Jokainen Jeesukseen uskova näkee myös Wapahantajansa
kunnian, hänen voimansa, uskollisuutensa, rakkautensa ja iloit-
see siitä. Hengellisesti sokeat eivät voi tätä kunniaa nähdä.
He kyllä viimeisellä tuomiolla näkewät Ihmisen Pojan kunnias-
sansa ja kaikki pyhät enkelit hänen kanssaan, mutta se tuottaa
waan pelkoa heille, jotka eivät milloinkaan ole käsitäneet hä-
nen armonsa ja laupeutensa kunniaa.

Eikö kukaan Juutalaisista uskonut Jeesukseen? Mitä siitä
tekstisjä sanotaan?

Tosin monta ylimmäistäkin uskoi häneen, mutta he eivät
tunnustaneet fariseusten tähden, etteivät tulisi synagoogasta
suljetuiksi; sillä he rakastiwat enemmän ihmisten kunniaa kuin
Jumalan kunniaa.

Mikä heitä siis esti Jeesusta julkisesti tunnustamasta?
Ihmispelko.

Oli kuitenkin heidänkin joukossaan muutamia, jotka sit-
temmin julkisesti tunnustiwat Jeesuksen. Mainitkaa semmoisia.

Josef Arimatiasta ja Nikodemus.

Niin, He tuliwat walkeuden lapsiksi ja saiwat voiman
Jeesuksen tunnustamiseen. Tärkeää on meillekin jokaiselle tulla
walkeuden lapsiksi. Sitä Herralta hartaasti rukoilkaamme!

Lastiaissunnuntaina.

Evankeliumi Joh. 12: 23—33.

Ensimmäisen vuosikerran teksti kertoo meille kuinka Jeesus
ilmoittaa opetuslapsilleen tulevaa kärsimistään ja kuolemaansa.
Tämä toisen vuosikerran teksti kääntää huomiomme kärsiwään
ja kuolemaan Kristukseen, jotta valmistuisimme oikein wiettä-
mään Kristuksen kuolemanjuhlaa. Wiime sunnuntaina jo ker-
voimme, kuinka Juutalaisten uskoon kääntyneet Kreikkalaiset

olivat pyytäneet nähdä Jesusta. Sen johdosta puhui Jeesus tämän päivän ewankeliumitekstissä kerrottua.

Luemme tekstin.

Mitä kerrotaan tekstissä Jeesuksen vastanneen Kreikkalaisten pyynnön johdosta?

Hän sanoi: Hetki on tullut, että Ihmisen Poika oli kirkastettava.

Mitä tarkoitti Jeesus sanoessaan, että Ihmisen Poika oli kirkastettava?

Sitä, että lunastustyön täyttämisen aika oli tullut.

Dikeaan aikaan olivat nyt nämä pakanat pyytäneet nähdä Jesusta. Sekä heidän että kaikkein hajalla olevain Jumalan lasten rakkain toivomus oli nyt täytettävä. Hetki oli tullut, jona Ihmisen Poika syvimmissä kärsimisissä ja kuolemassa näyttäisi jumalallisen voimansa. Jumala oli Kristuksessa ja sowingi maailman itse kansansa, jotta sen kautta sowingettu maailma täytyisi Jumalan kunnialla. Ihmisen Pojan kirkastamiseen kuuluu: ensin hänen täydellinen kuuliaisuutensa ristin kuolemaan asti, toiseksi hänen korottamisensa kunniaan ja kolmanneksi Pyhän Hengen lähettäminen seurakuntaa kookoamaan. Näistä asioista Jeesus puhuikin seuraavassa vertauksessa. Mitä sanoo hän siitä?

Totisesti, totisesti sanon minä teille: Mei maahan pudonnut nisun jywä kuole, jää se yksinäiseksi, mutta jos se kuolee, niin se kantaa paljon hedelmää.

Miten on vertaus nisun jywästä sowingettava Jeesukseen?

Samaten kun nisun jywä maahan kylwettynä mätäneee ja wasta sitte nousee uutena, hedelmää tekewänä kaswina, niin Jeesuskin kuoli ja haudattiin, ennenkuin hän saisi kantaa hedelmää.

Mitä tarkoittaa Jeesus tässä hedelmällä?

Raikkia pelastettuja sieluja.

Niin, koko sitä suurta joukkoa, jonka Johannes näki, jota ei yksikään lukea taitanut kaikista kansoista, sukukunnista ja kielistä. Mutta Jeesus tiesi, että tämän pelastetun joukonki täytyy käydä kuoleman kautta elämään, että heillä on maailmassa paljon kärsittävää, ja mitä sanoo hän heille sentähden?

Joka rakastaa sielunsa hän kadottaa sen, ja joka vihaa sielunsa tässä maailmassa, hän varjelee sen iankaikiseen elämään.

Tämä on näin ymmärrettävä. Joka rakastaa maailmaan kiintynyttä sielunsa väärällä rakkaudella, eikä pane sitä alttiiksi, Jeesuksen tähden, hän kadottaa sen. Mutta joka Kristuksen tähden antaa sielunsa nisun jyvänä kuolla, hän varjelee sen iankaikiseen elämään. Silloin olemme Jeesuksen palvelijoita. Ja mitä vaatii hän palvelijaltansa? Kuinka hän sitä tekstissä sanoo?

Jos joku minua palvelee, hän seuratkoon minua.

Mitä on seurata Jeesusta?

Se on noudattaa hänen askeleitaan. Niinkuin Jeesus meni kärsimisen kautta kunniaan, niin on hänen palvelijansakin menewä.

Millä lohduttaa Jeesus kaikkia uskollisia seuraajiansa?

Hän sanoo: ja missä minä olen, siellä on palvelijankin, jos joku minua palvelee häntä on Isä kunnioittawa.

Kreikkalaiset olivat pyytäneet saada puhutella Jeesusta, mutta Jeesus lupaa tässä, että he kaikessa iankaikisyydessä saavat olla hänen luonaan, Emme mekään ole nähneet Jeesusta hänen lihansa päiwinä, mutta jos me uskomme häneen ja rakastamme häntä, niin me saamme nähdä hänen, ei orjan muodossa, vaan semmoisena kuin Ilm. 10 luvussa hänestä kerrotaan. Minkä armopalkan lupaa Jeesus kaikille uskowaisille palvelioilleen?

Häntä on Isä kunnioittawa.

Mietelkaa tätä autuutta, että Jumala, taiwaallinen Isämme ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä on kunnioittawa niitä, jotka ovat Wapahantajansa kanssa pilkkaa kärsineet. —

Kun Jeesus oli lopettanut puheensa seuraamisestaan, mitä wa-
kuuttaa hän sille omasta sielun tilastaan?

Hän sanoo: nyt on minun sieluni suuresti murheisansa, ja
mitä minun pitää sanoman.

Kuoleman kauhu oli nyt walloittanut Jeesuksen. Totisena
ihmisenä tunsi hän jo esimaun kärsimisestään ja kuolemastaan.
ja mitä hän tätä tustaa tuntiessaan pyytää Isältänsä?

Hän sanoo: Isä wapaahda minua tästä hetkestä.

Mutta ainoastaan hetkinen tätä kesti. Pyhä rakkautta
voitti kuoleman katteruuden, ja wapaasti antautuu hän taas
kärsimiseen. Millä sanoin hän sen ilmoittaa?

Kuitenkin olen minä sentähden tähän hetkeen tullut, Isä, kir-
kasta, sinun nimes!

Mitä Isä wastasi?

Mäni taiwaasta sanoi: Minä olen sen kirkastanut ja tahdon
wielä nyt kirkastaa.

Kutka nyt toifiansa puhuttelivat?

Isä Sumala ja Poika Sumala.

Juhlallinen oli siis tämä hetki.

Mitä kansa arweli tästä juhlallisesta keskustelusta?

He sanoivat pitkäisen jylisneen. Muut sanoivat; Enkeli
puhutteli häntä.

Miten Jeesus itse tästä sanoi?

Ei tämä ääni tullut minun, waan teidän tähtenne. Nyt tämä
maailma tuomitaan; nyt tämän maailman päämies pitää hei-
tettämän ulos.

Miten maailma tuli tuomituksi?

Siten, että Jeesuksen kuoleman kautta perkeleen walta maail-
man yli tuli kumotuksi. Ei ole nyt yhtään kadotusta Jeesuksen
omisfa.

Jeesukselle kuwautui nyt hänen ääretön kärsimisensä. Hän
tieji, että häntä oli piestäwä, syljettävä, häwäistäwä, orjan-
tappuroilla kruunattawa ja ristiinnaulittawa mutta ei hän kui-
tenkaan ruoile: Isä päästä minua tästä, waan: Isä kirkasta

sinun nimes. Jeesus näki nyt saatanan lähtevän taisteluun hänen kanssaan. Paljon oli Jeesus kärsinyt jo korvessa perkeleen häntä kiusatesa, mutta vielä kovempaan otteluun oli hän joutuva Getsemanessa ja ristillä. Mutta Jeesus ei pelkää, vaan lähtee sotaan ja voittaa. Hän rikkipolkee käärmeen pään, kumoo perkeleen wallan ja siten kirkastaa Isän nimen. Taimaan avaa hän suurelle, lukemattomalle joukolle. Mitä lupaa fin Jeesus tähän joukkoon nähden?

Hän sanoo: Kuin minä maasta nostetaan ylös, niin minä wedän kaikki tyköni.

Milloin Jeesus maasta nostettiin?

Silloin kun hän ristille naulittiin.

Ja ketä lupaa hän wetää luokseen?

Raiffia.

Niin, Jeesus wetää puoleensa kaikkia, jotka vaan sen sallivat. Ja ajatellessaan tätä suurta pelastettua ihmiskuntaa tuli Jeesus lohdutetuksi.

Rukoilkaamme, että mekin tämän pelastetun joukon kanssa saisimme yhtyä kiittämään Karitsaa, joka tapettu on.

Ensimmäisenä Sunnuntaina Paastosja.

Ewanfeliumi: Math. 16: 21—23.

Basta paria kuukautta ennen Jeesuksen kuolemaa, käsitivät opetuslapset, että Jeesus oli Kristus elävän Jumalan Poika, Sen Jeesukselle Pietari wakuutti sekä itsensä että toisten opetuslasten puolesta. He siis uskoivat Jeesuksen Messiaaksiksi, mutta he toivoivat, että hän rakentaisi loistawan maallisen wallan ja voittaisi Israelin viholliset. Tällaisista wääristä ihanteista tahtoi Jeesus wapauttaa opetuslapsensa kertomalla heille kärsiwästä ja kuolewasta Messiaasta, josta tämän sunnuntain ewanfeliमितekstissä ferrotaan.

Luemme tekstin.

Mitä aikaa tarkoittaa tässä ewankelista?

Sitä aikaa, jona Pietari oli tunnustanut Jeesuksen Messiaaksi.

Mitä alkoi Jeesus siitä ajasta asti tehdä?

Jeesus alkoi ilmoittaa kärsimisestään opetuslapsilleen.

Mihin janoi Jeesus tähtyvänsä mennä?

Jerusalemiin.

Mitä oli hänelle siellä tapahtuma?

Hänen täytyi kärsiä paljon.

Kutka siellä Jeesusta wainosivat?

Kansan wanhimmat, pappein päämiehet ja kirjanoppineet.

Ja mitä vielä kowempaa oli Jeesukselle tapahtuma?

Hänen piti tulla tapetuksi.

Mutta mitä lisää Jeesus lohdutukseksi?

Kolmantena päivänä oli hän ylösnouseva.

Tänlainen Jeesuksen puhe oli opetuslapsille ikäänkuin ukko-

sen isku. Kärsiwä ja kuolewa Messias oli heille käsittämätön.

Mihin toimiin ryhtyi Pietari tänlaista kärsimistä estääkseen?

Hän otti Jeesuksen erinänsä ja rupesti nuhtelevaan häntä:

Mitä janoi Pietari Jeesukselle?

Hän janoi: armahda itseäsi, Herra: älköön sinulle se tapah-

tuko.

Minkätähden Pietari näin janoi?

Sen teki hän rakkaudesta Jeesukseen?

Miin, rakkaudesta Jeesukseen pyysi Pietari, että Jeesus säästäisi itseänsä ja rakentaisi semmoisen waltakunnan, jossa ei tarvitse itsensä kieltämistä.

Muistattekko kuka myös oli kiusannut Jeesusta luopumaan kärsimisen tieltä ja korottamaan itseään lihalliseksi Messiaukseksi?

Perkele kiusatesjaan Jeesusta korwessa.

Siitä kiusauksesta kerrotaankin tämän sunnuntain ensimmäisen vuosikerran tekstissä. Tämä kiusaus on samantapaista. Sillä mitä vastasi Jeesus Pietarille.

Hän janoi: mene pois minun tyköäni, saatana, sinä olet minulle pahemmukseksi; etet ymmärä niitä, jotka Jumalan owat, mutta ne, jotka ihmisten owat.

Wähää ennen oli Jeesus sanonut tälle rakkaalle opetuslapselleen: autuas olet sinä Simon Zoonaan poika, ja nyt kutsuu hän Pietaria saatanaksi. Kuinka tämä on ymmärrettävä?

Siten, että Pietari, koska hän nyt houkutteli Jeesusta pois Jumalan tieltä, oli ruvennut perkeleen apumieheksi.

Pietari tuli nyt Jeesukselle esteeksi. Hän tahtoi estää Jeesuksen sovintokuolemaa.

Mitä on meillä opittavaa niistä, että Pietarikin saattoi näin erehtyä?

Sitä, että Jeesukseen uskoviillakin saatta olla paljon hengellistä pimeyttä ja heikkoutta.

Dikein, heilläkin on hengellistä pimeyttä ja heikkoutta, mutta jos he totuudessa Jeesusta rakastavat, häneen uskovat ja hänessä riippuvat, niin he Pietarin tavoin pääsevät ewankeliumin walkeuteen. Mutta Herran nuhdellesja tulee wajeta ja nöyrytä. Meidän tulee tuntea ja tunnustaa syhllisyitemme ja saada uutta armoa Jumalan teillä waeltaaksemme. Ei ruwennut Pietarikaan puolustamaan itseään waan hän wajeni.

Muistakaamme myös, että Jeesus on kaiken kristillisen elämän korkein esikuwa. Samaten kun hän karjoitti kiusauksen tulee meidänkin tehdä. Waikka kaikkein rakkahin ystävämme eli omaisemme houkuttelisi meitä Jumalan tahtoa toteuttamasta, niin sanoikaamme ankarasti: aikeesi ovat saatanallisia. Mene pois. En tahdo sinua kuulla. Minä tahdon seurata Jeesusta kärsimisen tiellä.

Toisena sunnuntaina Paastosja.

Ewankeliumi: Luuk. 7: 36—50.

Herran kun Jeesus oli eräässä Galilean kaupungisja, kutsuttiin hän wieraaksi. Siitä kertoo tämä ewankeliumiteksti. Luemme sen.

Kuka pyysi Jeesusta wieraakseen?

Eräs fariseus.

Miten noudatti Jeesus hänen pyyntöään?

Jeesus meni.

Tähän aikaan oli Jeesuksella suuri maine. Hän oli opettaja, joka teki suuria ihmeitä. Kanssa siihen aikaan kunnioitti Jeesusta. Ja mitä tahtoi nyt fariseuskin Jeesukselle osoittaa häntä wieraakseen pyytämällä.

Hänkin tahtoi kunnioittaa Jeesusta.

Miin, hän tahtoi kunnioittaa Jeesusta ja kenties sen kautta tulla itsekin kunnioitetuksi. Rakkaudesta hän ei kutsunut Jeesusta. Mutta ewangeliumissa ferrotaan eräästä toisesta henkilöstä, joka rakasti Jeesusta. Kuka se oli?

Eräs waimo.

Miten osoitti waimo rakkautta Jeesukselle? Luemme mitä tekstissä hänestä ferrotaan?

Kerrotaan, että kaupungissa oli waimo, joka oli syntinen.

Kaikki me olemme syntisiä, mutta tämä waimo oli erityisesti tunnettu huonomaineiseksi. Miten tavallisesti kohdellaan huonomaineisia ihmisiä?

Niitä halwefitaan.

Niinpä halwefi fariseuskin tätä waimoa, joka nyt tuli hänen huoneeseensa. Miksi tuli waimo fariseuksen huoneeseen?

Hän tuli tapaamaan Jeesusta.

Mitä teki hän Jeesukselle?

Hän toi lasin kallista woidetta, ja seisoj takana hänen jalkainsa juuressa itkein, ja rupefi kyyneleillänsä kastamaan hänen jalkojansa, ja niitä päänsä hiuksilla kuiwafi, ja suuta antoi hänen jalkansa ja woiteli ne woiteella.

Mitä osoitti waimo Jeesukselle näillä toimillaan?

Hän osoitti kunnioitusta ja rakkautta.

Meidän oloissa olisi mahdotonta mennä aterioitsewan wieraan jalkoja pitelemään, mutta itämailla se hywin käwi päinsä. Siellä aterioitsewa makafi lawitsalla ja nojautui wafemmalla kädellään pöytään. Kun itämailla saatiin rafas henkilö wieraakfi, pestiin hänen jalkansa ja woideltiin pää. Tämä oli kunnian ja rakkauden osoitusta.

Mitä arveli fariseus siitä, että Jeesus salli syntisen vaimon pidellä jalkojaan?

Hän puhui itseksensä: jos tämä olisi profeetta, niin hän tietäis, mikä ja millinen tämä vaimo on, joka häneen rupee, että hän on syntinen.

Ilmaisiko fariseus nämä arvelunsa?

Ei.

Mutta kuka ne ilmaisi?

Jeesus.

Hän on kaikkítietävä. Hän näkee mitä kunkin sydämessä liikkuu. Hän näki nytkin sekä vaimon rakkauden että fariseuksen arvelut, ja mitä puhuu Jeesus sen johdosta?

Jeesus sanoi: Simon, minulla on jotakin sinulle sanomista.

Mitä tahtoo Jeesus nyt herättää Simonissa?

Jeesus tahtoo herättää Simonin huomiota.

Mitä vastasi Simon?

Hän sanoi: Mestari, sano.

Mitä Jeesus sitti kertoi Simonille?

Hän kertoi lainaajasta, jolla oli kaksi velkamiestä. Toinen oli velkaa viisi sataa penninkiä, toinen viisikymmentä.

Penninkillä tarfoitetaan denaaria, joka oli roomalainen hopearaha noin 85 penniä. Kummanko velka oli suurempi?

Sen, joka oli velkaa viisi sataa denaaria.

Mutta mitä ei voinut kumpikaan tehdä?

Ei ollut kummallakaan varaa maksaa velkaansa.

Miten silloin lainaaja menetteli?

Hän antoi molemmille velan anteeksi.

Mitä kysyi Jeesus tämän johdosta Simonilta?

Sanos siis, kumpi näistä on häntä enemmän rakastava?

Nyt tuntee Simon sydämessään, että Jeesus tahtoo sanoa hänelle totuuden. Sentähden on hänen vastauksensa epävarma. Mitä vastasi Simon.

Minä luulen, että se jollen hän enemmän anteeksi antoi.

Mitä lausuu Jeesus Simonin arvelusta?

Hän lausui: Oikein sinä tuomitsit.

Mitä Jeesus sitte teki?

Hän kääntyi waimoon päin ja sanoi Simonille: Näetkös tämän waimon.

Ketä kehoitti Jeesus Simonin nyt huomaamaan?

Waimoa.

Jeesus ei katso armoa eikä muotoa, vaan hän katsoo sydämeen. Jtserakkaan fariseuksen täytyi nyt kiinnittää huomionsa halweksittuun waimoon ja tulla werratukksi hänen kanssaan. Miten wertaili Jeesus heitä?

Jeesus sanoi: Minä tulin sinun huoneesees, etkä sinä antanut wettä minun jalwoilleni; mutta tämä kyyneleillä kasti minun jalkani ja ne hiuksillansa kuivasi.

Minkätähden kaipasi Jeesus Simonilta jalkainpesua?

Sentähden kun itämailla niin tehtiin rakkaille wieraille.

Mitä muuta oli Simon laiminlyönyt paitsi jalkain pesoa?

Suunantamisen.

Niin, se oli tapa, jolla itämailla aina kunnioitettuja wieraita terwehdittiin. Samaten oli hän laiminlyönyt woitelemisen, waiikka sekin oli yleinen tapa. Miksi oli Simon Jeesukseen nähden laiminlyönyt kaikki nämä kunnioituksen osoitukset?

Hän ei rakastanut Jeesusta.

Mitä tunteita Jeesusta kohtaan ilmenee waimosja?

Rakkauden tunteita.

Niin, hän rakasti Jeesusta. Hän oli katunut syntejäänsä. Hänellä oli ollut synnintuska, mutta syntikuorminensa oli hän paennut Jeesuksen luo ja saanut awun. Miksi sanookin Jeesus, että hän rakasti paljon?

Sentähden että hänelle paljon syntejä anteeksi annettiin. Niin hän paljon rakasti.

Miksi ei Simon rakastanut?

Simon ei tuntenut itseänsä. Hän ei tarwinnut syntein anteeksi saamista; sentähden hän ei rakastanut.

Mitä vaatii Jumalan laki?

Rakkautta Jumalaan ja lähimmäiseen.

Rumpiko siis tuli vertailus ja häpiään, Simonko wai waimo?
Simon.

Siksipä hän ei woinut wastata mitään Jeesuksen puheeseen.
Mitä wakuutti Jeesus waimolle?

Sinun syntis owat anteeksi annetut.

Jeesus oli jo aikaisemmin waimoa auttanut ja antanut hänelle synnit anteeksi, koska waimo sen johdosta Jeesusta niin paljon rakasti, mutta nyt hän vielä wakuuttaa waimolle sitä. Ehkä tahtoi Jeesus tällä näyttää Simonille ja muille aterioitsewille, että syntejensä katuwa on Herralle otollinen, jolle julistetaan synnit anteeksi. Syntejensä katuwaisina tapahtuiksi heilleki sama armo kuin waimolle.

Mitä sanoivat aterioitsewat Jeesuksen menettelöstä?

He sanoivat: Kuka tämä on joka synnitti anteeksi antaa?

He käsittiwät waimon saaneen nyt wasta syntinsä anteeksi.

Jeesus oli selwästi osoittanut, että waimo rakasti paljon sen tähden, että hän oli paljon anteeksi saanut, mutta sitä he eiwät ymmärtäneet. He, kun eiwät itse tarwinneet syntein anteeksi saamista, paheksuivat Jeesuksen käntöstä, He paheksuivat myös waimon Jeesukselle osoittamaa rakkautta. Mutta Jeesus päästää waimon näkemästä heidän halweksiwia filmänksiään. Mitä sanoi Jeesus waimolle?

Hän sanoi: Sinun uskos on sinun wapaaksi tehnyt, mene rauhaan.

Minkä kautta waimo siis sai rauhan?

Uskon kautta Jeesukseen.

Ja miten ilmeni hänen uskonsa elämässä?

Siinä, että hän rakasti Jeesusta.

Waimo sai Jeesuksen omakseen. Jeesus tuli hänen sydämensä kalliimmaaksi tawaraksi, ja hän sai nyt nauttia wanhurskautta, iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä. Rukoilkaamme, että meille tapahtuiksi sama armo.

Kolmantena junnuntaina Paastosja.

Ewankeliumi: Joh. 7: 19—31.

Sen johdosta, että Jeesus oli sabattina parantanut halwatun Betesdan lammikolla, ylti Juutalaisten wiha niin suureksi Jeesusta vastaan, että he päättivät tappaa hänet. Mutta kun Jeesuksen aika ei vielä ollut tullut kuolla, jätti hän Suudean ja meni Galileaan, jossa hän melkein yksinomaisesti vaikutti viimeisenä vuonna. Nyt oli hän sieltä tullut Jerusalemiin viettämään viimeisen kerran lehtimajan juhlaa. Kun juhla oli kulunut puoleksi, meni hän templiin ja opetti sekä puolusti itseään siitä, että hän oli sabattina parantanut. Siitä kertoo tämä ewankeliumi.

Luemme tekstin.

Kenelle Jeesus puhui?

Juutalaisille.

Mitä Jeesus sanoi Juutalaisille?

Hän sanoi: Eikä Moses antanut teille lakia, ja ei kenkään teistä lakia täytä.

Jeesusta oli syytetty lain rikkomisesta, kun hän muka sabattina toimi, mutta mistä Jeesus huomauttaa Juutalaisia?

Hän huomauttaa siitä, että he olivat kaikki lain rikkojia, koska ei yksikään heistä voi lakia täyttää.

Ja mitä kysyy Jeesus sen johdosta?

Miksi te etsitte minua tappaaksenne?

Mitä vastasi kansa tähän?

Kansa sanoi: Sinulla on perkele, kuka sinua etsii tappaaksensa.

Nämä luultavasti eivät tietäneet ylimysten murhahankkeista Jeesusta vastaan ja sanoivat sentähden: kuka sinua etsii tappaaksensa. He päättivät Jeesuksen olevan pirun riivaaman, raskasmielisen ihmisen.

Mitä Jeesus vastasi heille?

Yhden työn minä tein, ja te kaikki ihmettelette.

Mihin työhön Jeesus tässä viittaa?

Siihen, kun hän paransi sairaa Betesdaan lammitolla.

Ja mitä sanoi Jeesus Juutalaisten tekemän sabbattina?

Hän sanoi heidän ympärileikkaaman ihmisen sabbattina.

Kenelle oli Herra antanut käskyn ympärileikkauksesta?

Abrahamille.

Ympärileikkauksen kautta tuli Israelilainen osalliseksi Jumalan liitosta. Tämä oli siis pyhä toimitus, jota Abrahamista asti isät olivat noudattaneet ja jonka isiltä perityn säännön Moses sitte antoi. Sen mukaan kahdeksan päiväinen poikalapsi ympärileikattiin. Jos tämä kahdeksas päivä jättui olemaan sabbatti, toimitettiin ympärileikkaus siitä huolimatta. Ja mitä kysyy Jeesus Juutalaisilta tähän nähden?

Jos Ihminen sabbattina ympärileikataan, ettei Moosesen laki rikottaisi; närkästyttkö te minusta, että minä koko ihmisen sabbattina paransin.

Lain varjon ja ulkonaisen näön mukaan lausutaan usein väärä tuomio. Lain hengen ja sisällisen tarkoituksen mukaan, joka on rakkaus kaikissa käskyissä, tuomitaan oikein, mutta tämä oli Juutalaisille käsittämätöntä.

Mitä rupeavat he nyt sanomaan Jeesuksesta?

He sanoivat: Eikö tämä ole se, jota he etsivät tappaaksensa. Ja katso, hän puhuu rohkeasti; tietänevätkö ylimmäiset oikein, että hän on totisesti Kristus?

Näyttää siltä, että nämä tiesivät ylimysten tuumista tappa Jeesuksen ja mikä heitä sentähden ihmetytti?

Se, että Jeesus rohkeni vapaasti puhua.

Minä arvelivat he ylimysten pitävän Jeesusta?

He luulivat ylimysten tietävän, että Jeesus ehkä on Kristus.

Mutta mitä sanoivat he itse tietävänsä Jeesuksesta?

He sanoivat: me tiedämme kusta hän on.

Mitä he tällä tarkoittivat?

He tarkoittivat Jeesuksen halpaa syntyperää.

Mitä sanoivat he tietävänsä Kristuksesta?

He sanoivat: kusta Kristus tulee ja kusta hän on, ei kenkään tiedä.

Juutalaisten kesken oli väärä tieto Kristuksesta. He sanoivat, ettei kukaan voisi tietää, Kristuksen syntyperää. Hän on äkkiä ilmestynvä ja hänen syntyperänsä on kaikille tuntematon. Nyt tunnustaa Jeesus itse jumalallisesta syntyperästään.

Mitä huusi Jeesus nyt templissä?

Hän huusi: Te tunnette minun ja tiedätte, kusta minä olen; ja en' minä ole tullut itsestäni, mutta hän on wakaa, joka minun lähetti, jota ette tunne. Mutta minä tunnen hänen; sillä minä olen hänestä ja hän lähetti minun.

Jeesus tahtoo sanoa: minun maallisen kotonani te tiedätte, mutta minun jumalallista syntyperääni ette tiedä. Minä olen ainoan totisen Jumalan tyköä tullut. Minä tunnen hänen, taivaallisen Isäni.

Jeesus tunsi Isän. Meidänki tulee oppia tuntemaan Isä. Maailma ei Isää tunne eikä kukaan ellei Jeesus saa ilmoittaa häntä sieluillemme. Mutta Jeesus tahtoo kirkastaa Isänsä meille. Hän tuli maailmaan saattaakseen meitä Isänsä luo. Pyrkikäämme tähän Jumalan tuntemiseen.

Selvin todiste siitä, ettei maailma Isää tunne, on Juutalaisten menettely. Mitä ferrotaan Jeesuksen todistuksen heissä waikeuttaneen?

He etsiwät häntä käsittääkseen. He tahtoivat siis Jeesuksen tappa, mutta ei ollut vielä hänen aikansa tullut.

Oli kuitenkin niitäkin, jotka Jeesuksen puheen kautta tulivat Isän tuntemaan. Mitä tekstissä siitä sanotaan.

Mutta paljo kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: Kuin Kristus tulee, tehneekö hän enemmän ihmeitä, kuin tämä on tehnyt?

Rukoilkaamme, että mekin olisimme näidän joukossa, jotka uskowat. Jhankeikkisella rakkaudella tahtoo Jeesus nytkin wetää

meitä jokaista puoleensa, kasvattaa ja hoitaa meitä ja tehdä meitä kuvansa kaltaiseksi. Antautukaamme Hänelle!

Puolipaasto Sunnuntaina.

Ewankeliumi: Joh. 6: 1—15.

Tämän sunnuntain ensimmäisen vuosikerran ewankeliumi teksti kertoo, miten Jeesus ravitsi 5,000 miestä viidellä leivällä ja kahdella kalalla ja että kansa sen johdosta tahtoi tehdä Jeesuksen kuninkaaksi, mutta Herra meni pois ollakseen vuorella yksinään. Tämän ihmeen oli Jeesus tehnyt Genetsaretin meren itäisellä rannalla. Sieltä kansa etsi Jeesusta seuraavana päivänä, mutta hän oli jo mennyt toiselle puolelle merta Kapernaumiin, jossa hän piti asuntoa. Kapernaumin synagogasta kansa löysi Jeesuksen. Siitä puheesta, jonka Jeesus tässä tilaisuudessa synagogassa kansalle piti; kertoo tämä toisen vuosikerran ewankeliumi.

Luemme tekstin.

Kuka firjoittaa tämän ewankeliumin?

Ewankelistä Johannes.

Kenen toimista ewankelistä tässä kertoo?

Kansan toimista.

Mitä kansa teki?

Kansa etsi Jeesusta.

Mistä etsi kansa Jeesusta?

Sieltä, jossa Jeesus oli ravinnut heidät.

Mitä kansa teki, kun huomasi Jeesuksen jo täältä läheneen?

He astuivat haaksiin ja menivät Kapernaumiin etsien Jeesusta.

Kun he Jeesuksen täällä synagogassa löysivät, mitä puhuivat he Jeesukselle?

He kysyivät: Rabbi, koska tänne tulit?

Mitä vastasi Jeesus heille?

Totisesti, totisesti sanon minä teille: Ette etsi minua, että te näitte ihmeen, vaan että te saitte leipää ja olette ravitut.

Oliko tämä suora vastaus kansan kysymykseen?

Ei.

Jeesus ei tyydytä heidän uteliaisuuttaan, vaan hän nuhtelee heitä ja näyttää, miten itsekkäistä syistä he häntä etsivät.

Miksi sanoi Jeesus heidän etsivän häntä?

Siksi että saitte leipää syödä ja olette ravitut.

Ja miksi olisi kansan pitänyt etsiä Jeesusta?

Ihmeen tähden.

Mitä Jeesuksen ihmetyöt, myös 5000 miehen ravitseminenkin, todistivat hänen voimastaan.

Ne todistivat siitä, että hän oli kaikkivoipa.

Ja kuka ainoastaan on kaikkivoipa, kaikkivaltias?

Jumala.

Heidän olisi siis pitänyt uskoa, että Jeesus, koska hän saattoi näin suuria ihmeitä tehdä, on itse Jumala, taivaasta tullut, jolta tulisi etsiä taiwaallisia lahjoja.

Mutta miksi sanoo Jeesus kansan etsineen häntä?

Siksi, että he olivat tulleet ravituksi.

Kansa toivoi siis Jeesukselta maallista hyvää, ulkonaisia etuja, mutta miten varoittaa heitä Jeesus tämän suhteen?

Hän sanoo: Älkää tehkö sitä ruokaa, joka on katoomainen, vaan sitä ruokaa, joka pysyy iankaikkisesti elämään, jonka ihmisen Poika teille antava on; sillä Jä Jumala on sen vahvistanut.

Minkälaista ravintoa käskee Jeesus ihmisen ennen kaikkia etsimään?

Hengellistä ravintoa.

Dikein, Jeesus sanoo vuorisaarnassaan: Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin kaikki nämät teille annetaan. Taiwaallisten etsiminen on ihmisen tärkein tehtävä. Tosin tulee hänen huolehtia maallisestakin toimeen-

tulostaan. Maanviljelijän tulee ahkeraan työskennellä pellol-
lansa, muokata, kyntää ja kylvää sitä, mutta siihen ei hän
saa kiinnittää sydäntänsä. Lastenkin tulee olla koulussa ahkera,
siivoja, tarkkaavia, lukea huolellisesti läksynsä ja täyttää wel-
vollisuutensa, mutta sitä ei saa tehdä kunnian pyynnöstä, vaan
Jesukselle kelvataksenne, rakkaudesta häneen, joka ensin on
meitä rakastanut. Ennen kaikkea tulee meidän pyrkiä elävään
uskon yhteyteen Jesuksen kanssa. Hän sanoo itse: tämä on
ijankaikkinen elämä, että he sinun ainoan totisen Jumalan tun-
tisivat ja jonkas lähetit Jesuksen Kristuksen. Kun kansa nyt
kuuli, mikä oli tärkein etsittävä, aikoiwat he ryhtyä toimeen
tämän saavuttamiseen. He luulivat omilla töillään woimansa
hanikka itselleen tätä hengellistä ravintoa. — Ja mitä he sen-
tähdhen kysyiwät Jesukselta?

He kysyiwät: Mitä meidän pitää tekemän, että me taitai-
simme Jumalan töitä tehdä?

Mitä Jeesus wastasi heille?

Hän sanoi: Se on Jumalan työ, että te uskotte sen päälle,
jonka hän lähetti.

Mitä Jumala siis waatii, että ijankaikkisen elämän pe-
rissimme?

Hän waatii uskoa Jeesukseen.

Niin, töillämme emme koskaan voi autuutta ansaita,
waan meidän tulee antaa itsemme kokonaan Jumalalle, luottaa
ja turwata kokonaan häneen sekä elämässä että kuolemassa.

Mitä waatii nyt kansa Jeesukselta woidakseen häneen us-
koa. Kuinka sanoiwat he Jeesukselle?

Mitä ihmettä siis sinä teet, että me näkisimme ja uskoisimme
sinun päälle.

Kansa waati siis ihmettä taimaasta. 5000 miehen ruof-
kiminen oli kyllä ihmetyö, mutta se tapahtui maan päällä. Mo-
seksen kautta olivat he saaneet mannaa taimaasta, ja se hei-
dän mielestään oli todiste Moosesen korkeasta arwosta. Jos

nyt Jeesuskin antaisi heille taivaallisen tunnustähden, niinkuin manna oli, niin he uskoisivat häneen.

Mitä huomautti Jeesus heille Moosesen antaman leivän suhteen?

Hän sanoi: Totisesti, totisesti sanon minä teille! Ei Mooses sitä leipää antanut teille taivaasta, mutta minun Isäni antaa totisen leivän taivaasta. Sillä Jumalan leipä on se, joka taivaasta tulee alas ja antaa maailmalle elämän.

Ruka oli siis antanut Israelille mannaa korvesa?

Jumala.

Ja Jumalalta tuli heidän nyt pyytää hengellistä ravintoa, sitä leipää, joka antaa maailmalle elämän.

Kun kansa nyt kuuli olevan vielä parempaa taivaallista leipää, kuin manna, rupeivät he sitä haluamaan. Ja mitä pyysivät he Jeesukselta tämän suhteen?

He sanoivat: Herra anna meille aina sitä leipää.

Mitä vastasi siihen Jeesus.

Hän sanoi: Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, ei hän suinkaan ihoa, ja joka uskoo minun päälleni, ei hän koskaan janoa. Mutta minä sanoin teille, että te näitte minun, ja ette sittekään usko.

Ruka on elämän leipä?

Jeesus.

Miin, Jeesus on tullut taivaasta, ja hän tarvitsee meille oman itsensä, oman ruumiinsa ja verensä antaa hän meille Ehtoollisessaan ja uskossa saamme nauttia häntä joka päivä. Jeesus voi tyydyttää kaikki meidän tarpeemme. Joka Jeesuksen uskolla omistaa hän on onnellinen, vaikka hän olisi köyhä, sairaa eli vaikka miten rasitettu. Mutuas se, joka elää Jeesuksesta, elämän leivästä.

Viidentenä Sunnuntaina Paastossa.

Evankeliumi Joh. 11: 47—57.

Jeesuksen vaikutus maan päällä oli loppumaisillaan. Muutamia viikkoja ennen sitä pääsiäistä, jona hän kärsi ja

kuoli, oli hän Betaniassa herättänyt Satfaruksen kuolleista. Tämän tapauksen johdosta kokoontui Juutalaisten korkein neuvosto Jerusalemissa, Synedrion eli neuvosto, johon kuului 71 jäsentä, neuvottelemaan ja päättämään, mitä Jeesukselle olisi tehtävä. Tästä heidän neuvottelustaan kertoo tämän sunnuntain toisen vuosikerran ewankeliumi.

Lueimme tekstin.

Kenen toimista tekstissä kerrotaan?

Ylimmäisten pappein ja farisealaisten toimista.

Mitä he tekivät?

He kokosivat neuvoston.

Missä tarkoituksessa kokosivat he neuvoston? Mitä sanoivat he?

He sanoivat: Mitä me teemme? Sillä tämä ihminen tekee monta ihmettä. Jos me sallimme hänen niin olla, niin kaikki uskovat häneen ja Roomalaiset tulevat ja ottavat pois sekä meidän maamme että kansamme.

Kenestä ylimmäiset papit ja fariseukset puhuivat?

He puhuivat Jeesuksesta.

Mitä todistivat he Jeesuksesta?

He sanoivat, että hän tekee monta ihmettä.

Ja mitä seurauksia he pelkäsivät, jos Jeesus saisi näin rauhassa toimia?

He pelkäsivät sitä, että kaikki uskovat häneen.

Itserakkaus ja kateus oli siis syynä tähän pelkoon. He arvelivat: meidän valtamme häviää. Kansaa ei luota meihin, vaan luottaa Jeesukseen ja rupeaa kunnioittamaan häntä.

Kenen huomiota he sitä paitse pelkäsivät Jeesuksen vaikutuksen herättävän.

Roomalaisten huomiota, koska he sanoivat: Roomalaiset tulevat ja ottavat pois sekä meidän maamme että kansamme.

Tämä luultavasti oli tefosny, sillä varmaan olisivat he kaikesta sydämestään suoneet Jeesuksen kukistavan Rooma-

laisten wallan. He kiukuitsivat juuri siitä, ettei Jeesus käyttänyt valtaansa maallisen valtakunnan rakentamiseen, vaan ainoastaan hengellisen. Kun neuvosto näin on neuvotonna, esiintyy heidän puheenjohtajansa, ylimmäinen pappi, ja tekee ehdotuksen. Mitä siitä tekstissä kerrotaan?

Mutta yksi heistä, Raifas nimeltä, joka oli sinä vuonna ylimmäinen pappi sanoi heille: Ette mitään tiedä; ette myös ajattele, että se on meille tarpeellinen, että yksi ihminen kuolee kansan tähden, ettei kaikki kansa hukkuisi.

Ylimmäinen pappi siis arveli: yleinen hyöty vaatii, että Jeesus Natsarealainen uhraata, olipa hän sitte syyllinen eli syytyn. Raifas ei aavista, minkä korkean totuuden hän sanoi. Hän ei tiedä, että hänen neuvostolle antamansa neuvo sijaitsi Jumalan armopäätöksen. Miksi sanoo ewankelista Johannes Raifaan näin ennustaneen?

Johannes sanoo: Ei hän sitä itfestänsä sanonut; vaan että hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, niin hän ennusti, että Jeesuksen piti kuoleman kansan tähden, ja ei ainoastaan kansan tähden, mutta että hänen piti ne Jumalan lapset, jotka hajoitettut olivat, yhteen kokoaman

Ylimmäisen papin viran kautta julisti nyt Jumala tämän koko maailmaa koskevan ennustuksen, että Jeesuksen piti kuoleman koko maailman sovinnoksi.

Ja kutka piti Jeesuksen kuoleman kautta yhteen koottaman?

Ne Jumalan lapset, jotka hajoitettut olivat.

Koko maailman sovinnoksi on Kristus kuollut. Kaikki kansat on hän lunastanut, ja sentähden on Jumala Kristuksen kautta rakentanut yhden, pyhän yhteisen seurakunnan. Sovinto-kuolemansa kautta Jeesus siis kokoo kaikki Jumalan lapset, jotka ovat hajallaan maailmassa.

Mitä tekstissä kerrotaan neuvoston nyt päättäneen Jeesuksesta?

Kerrotaan, että he siitä päivästä pitivät yhteen neuvoa kuolettaaksensa häntä.

Mitä oli seurauksena tästä neuvoston päätösfestä?

Ei Jeesus waeltanut enää Juutalaisten seassa julkisesti waan meni sieltä yhteen maan paikkaan lähes korpea, siihen kaupunkiin, joka kutsutaan Efrain, ja oleskeli siellä opetuslastensa kanssa.

Efrain eli Efron oli vähäinen kaupunki lähellä Beteliä. Täällä Jeesus oleskeli opetuslastensa kanssa siksi, kunnes hänen aikansa tuli lähteä Jerusalemiin kärsimään ja kuolemaan. Tällä ajalla hän luultavasti walmisti opetuslapsiansa heidän tulewaan kutsumukseensa. Kalliissa muistossa opetuslapset epäilemättä aina säilyttivät nämä viikot. Mutta nopeasti lähestyy jo Jeesukselle aika lähteä Jerusalemiin.

Mitä juhla nyt lähestyi tekstin mukaan?

Juutalaisten pääsiäinen.

Ja kutka kiirehtivät jo ennen juhlaa Jerusalemiin?

Monta siitä maakunnasta meni pääsiäisen edellä Jerusalemiin puhdistamaan itseänsä.

Kaikki, jotka lewiitallisen lain mukaan olivat saastutetut menivät jo ennen juhlaa Jerusalemiin pesoilla ja uhreilla puhdistamaan itseään juhlan wietämiseen.

Mitä olisi woinut päättää tällaisen, Jumalan lainsäätöjä noudattawan, juhliwan kansan hurstaudesta?

Heitä olisi woinut luulla hywin hurstaitfi ihmisiksi.

Niin luulivat he itsekin, mutta Jeesuksen täytyi usein nuhdella heitä heidän epäuskostaan. Samaten on meidänkin aikana suurin osa hengellisesti kuolleita ihmisiä niissä, jotka firkoissa ja muissa hengellisissä kokouksissa kuulewat Jumalan sanaa. Muistakaamme, että Herra katsoo sydämeen. Ne uhrit, jotka hänelle kelpaawat, owat murheellinen henki, nöyrä ja särjetty sydän.

Ketä kaipasi Jerusalemiin juhlaalle kokoontunut kansa?

Jesusta.

Mitä ferrotaan siitä tekstissä?

He etsiwät Jesusta ja puhuivat keskenänsä, seisojin tempeleissä. Mitä te luulette ettei hän ole juhlaalle tullut?

Thastuneina Natsaretin suureen profetaan kansa nyt kaipa-
 pasi häntä. Niemuiten hosianna huudolla he hänet sitte vastaan-
 ottivat, mutta he eivät aavistaneet sitä, että moni heistä
 ennen juhlan loppua oli huutawa: ristiin=naulitse, ristiin=
 naulitse, hän. Kainatessaan Jesusta kansa arweli: kentiesi
 hän ei tulekaan juhalle neuvoston päätöksen tähden.

Sillä minkä määränksen oli neuvosto antanut jokaiselle,
 jolla oli tietoa Jesuksen olopaikasta?

He olivat käskeneet, että jos joku tietäisi, kussa hän olisi,
 niin hänen piti sen ilmoittaman, että he ottaisivat hänet kiini.

Rakkaat lapset, paljon on meillä tästä oppimista. Je-
 susta vihasiwat ei ainoastaan suruttomat ihmiset waan ne, jotka
 Jsraelissa jumalisuutensa tähden pidettiin suuressa arwossa.
 He kaikki paheniwat Jesukseen sentähden, että hän waati sydäm-
 men muutosta. Jeesus waatii parannusta ja uskoa. Hän
 ilmoitti totuuden, ja sitä ei maailma salli. Tutkikaamme itseämme
 kelpaako Jeesus meille? Tahdommeko me seurata häntä ristin-
 tiellä. Herra Jeesus itse auttakoon meitä hänen askeleitaan
 noudattamaan!

Palmusunnuntaina.

Evankeliumi: Joh. 12: 1—16.

Nyt olemme ennättäneet viimeiseen wiiksoon Jesuksen
 elämässä täällä maan päällä. Lauvantai-iltana oli Juutalais-
 ten sabbatti ohji, ja uusi wiikko, kaikista wiikoista merkkillisin,
 Jesuksen kärsimisen wiikko alkoi. Jeesus oli tänä lauantaina
 tullut Betaaniaan. Tapahtumista hänen fiellä ollessaan ker-
 too Palmusunnuntain toisen vuosikerran evankeliumi.

Luemme tekstin.

Mihin tekstin mukaan Jeesus tuli?

Betaniaan.

Koska tuli hän Betaniaan?

Kuusi päivää ennen pääsiäistä.

Tämä päivä oli ennen mainitsmamme lauantai.

Kuka erittäin mainitaan Betaniasja?

Latsarus, joka kuollut oli, jonka Jeesus kuolleista herätti.

Betaniasja oli Jeesus nyt ystäväinsä seurassa, jotka kai-
festa sydämestään rakastivat Mestariaan.

Miten osoittivatkin he rakkauttaan Jeesukselle?

He valmistivat hänelle ehtoollisen.

Nämä ystävät valmistivat Jeesuksellen aterian erään
Simonin huoneessa, joka ennen oli ollut spitaalinen, ja jonka
Jeesus luultavasti oli parantanut.

Kuka tässä tilaisuudessa palveli?

Martta.

Entiseen tapaan sa osotti Martta wilpitöntä rakkauttansa
Jeesukselle häntä palvelemalla. Kerran oli Jeesus sanonut hä-
nelle: „Martta, Martta paljon sinä hyörit ja pyörit, yffi on tar-
peellinen“ j. n. e. Nyt Jeesus ei kiellä, vaan sallii Martan
wapaasti palwella rakasta Herransa.

Kuka mainitaan wieraana pöydässä?

Latsarus.

Woimme ajatella kuinka onnellisena Latsarus katseli
häntä, joka on ylösnousemus ja elämä ja joka oli hänellekin
elämän lahjoittanut.

Kuka fitte huomattawimmalla tavalla osoitti rakkaut-
taan Jeesukseen?

Maria.

Mitä tekstissä sanotaan hänen tehneen?

Maria otti naulan turmelematonta ja kallista nardus-woi-
detta, ja woiteli Jeesuksen jalat, ja kuwasi hänen jalkansa
hiuksillansa.

Maria, joka oli Jeesuksen jalkain juuressa kuunnellut hä-
nen puheitansa, käsitti hänen hengellisen waltakuntansa laatua.
Hän uskoi ja katseli jo Jeesuksessa Jumalan kunniaa. Hän
aawisti Jeesuksen nyt lähestywän uhrikuolemaansa ja tahtoi
sentähden osoittaa hänelle wiimeisen rakkauden palveluksen. —

Nardus-woide, joka valmistettiin erään Intiasja kaswawan kaswin juuresta, oli kallista, maksoi noin 270 markkaa. Tällä oli Maria nyt kumartunut woitelemaan Jesuksen jalvoja, ja tuskin hänen toimiansa huomattiinkaan ennenkuin woiteen haju sen ilmaisi.

Kuka silloin paheskui Marian toimia?

Suudas.

Miten tekstisjä siitä ferrotaan?

Niin janoi yksi hänen opetuslapsistansa, Juudas Simoninpoika Iskariot, joka hänen fitte petti: Miksei tätä woidetta myyty kolmeensataan penninkiin ja annettu waiwaisille?

Säälikö Juudas todella waiwaisia? Miten tekstisjä sanotaan?

Hän janoi sen, ei että hän murhetta piti waiwaisista waan että hän oli waras, ja hänellä oli kuffaro, jossa hän sen kantoi, mikä siihen pantu oli.

Mikä luottamustoimi oli Juudalle siis uskottu?

Hän oli rahastonhoitajana.

Ja niistä rahoista, joita annettiin Jesuksen ja hänen opetuslastensa elatukseksi, otti Juudas itselleen. Mikä synty hänensä siis hallitsi?

Ahneuden synty ja ahneudesta paheskui hän nyt Marian tekoa.

Mutta miten puolusti Jeesus Mariaa?

Jeesus janoi anna hänen olla; hän on sen kätkenyt minun hautaamiseni päiwäksi; sillä teidän tykönänne owat aina waiwaiset mutta en minä aina teillä ole.

Ewankelistat Matteus ja Markus kertowat, että Jeesus wielä liitti tähän lauseeseen: Totijesti sanon Minä teille: kussa ikänä tämä ewankeliumi saarnataan kaikessa maailmassa, niin tämä myös, kuin hän teki, pitää mainittaman hänen muistokseensa. Ewankeliumi, että Jeesus rakkaudesta lunasti langenneen ihmisjufukunnan, piti saarnattaman koko maailmalle. Mutta samalla piti myös ilmoitettaman kuinka suuresti Maria rakasti Jeesusta. Rakkauden työllään on Maria siis pystyttänyt itselleen muistopatsaan.

Tällä välin kokoontui Betaaniaan muitakin wieraita. Miten siitä tekstissä sanotaan?

Niin paljo kansaa Juutalaisista ymmärsi hänen siellä oleman, ja tulivat sinne, ei ainoastaan Jesuksen tähden, vaan että he olisivat myös Latsaruksen nähneet, jonka hän oli kuolleista herättänyt.

Ketä halusi kansa nähdä paitsi Jesusta?

Latsarusta.

Miksi tahtoivat he nähdä Latsaruksen?

Siksi, että Jeesus oli hänet kuolleista herättänyt.

Mitä vaikutti kansaan Latsaruksen näkeminen?

He paremmin uskoivat Jeesukseen.

Mihin toimenpiteisiin ryhtyivät ylimmäiset papit estääkseen kansaa Latsaruksen tähden uskomasta Jeesukseen?

Ylimmäiset papit pitivät neuvoa myös Latsarusta tappaaksensa.

Mitä tekstissä kerrotaan edelleen seuraaman päivän tapahtumista?

Kerrotaan, että toisena päivänä kuin paljo kansaa, joka juhalle tullut oli, kuuli Jesuksen tulleen Jerusalemiin, ottivat he palmuoksia, menivät häntä vastaan ja huusivat: Hosianna, siunattu on se, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas.

Toinen päivä oli sunnuntai, viikon ensimmäinen päivä. Seuraavana sunnuntaina Jeesus ylösnouxi kuolleista. Mikä surullinen, pimeä aika olikaan näiden kahden iloisen päivän välillä.

Miten kansan ilo ja kunnioitus Jeesusta kohtaan ilmeni?

Siinä, että he panivat tielle waatteita ja palmupuun oksia ja riemuiten huusivat hosianna j. n. e.

Stämailla oli tapa kuningasten ja ruhtinasten juhlausja matkustaessa koristaa tie kalliilla matoilla, peitteillä ja kukilla. Kun näitä ei ollut saapuvilla käytti, kansa tähän tarpeeseen päällyswaattettaan ja palmupuun oksia. Palmuja kasvoi paljon tiellä Serikon ja Jerusalemin välillä.

Koska kansa Jeesuksen tien näillä koristivat, minä he häntä siis kunnioittivat?

Kuninkaana.

Mutta sanat, joita he riemuiten weisasivat oli 118 psalmia, joka puhuu Kristuksesta. Kun nyt kansa Jumalan hengen vaikutuksesta weisaa tätä Messiaallista psalmia, miksi se tunnustaa Jeesuksen?

Messiaatseksi.

Hosianna on: „Muta“, „Pelasta.“ Kun Jeesus nyt ratsasti Jerusalemiin ei ainoastaan kuninkaana vaan myös Jumalan Karitsana, joka piti teurastettaman maailman syn- tein tähden, oli hosianna huuto hänelle erittäin sopiva. Kansaa huusi: auta, pelasta meitä sinä, joka olet tullut auttajaksi, vaikka he itse eivät huutonsa merkitystä käsittäneet.

Tästäkin tapauksesta oli jo Vanhasssa Testamentissa profeta Sakaria ennustanut. Miten sanoit hän?

Älä pelkää Sionin tytär, katso, sinun Kuninkaas tulee ja istuu aasin warfan päällä.

Waiikka näin oli Kristuksesta ennustettu eivät sitä opetus- lapsetkaan silloin ymmärtäneet. Milloin he vasta tämän käsittivät?

Sittekuin Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että nämä ovat hänestä kirjoitetut, ja että he näitä hänelle tehneet olivat.

Niin, vasta fitte kun he Jeesuksen ylösnousemisen jälkeen olivat saaneet Pyhän Hengen, käsittivät he tämän ja muut Jeesusta koskevat ennustukset. Pyhä Henki meille Jeesuksen kirkastaa.

Siveänä, nöyränä rauhan ruhtinaana tuli Jeesus ratsas- taen Jerusalemiin. Mutta Jeesus on tullut myöskin meille. Hän tuli pyhässä kasteessa. Hän tulee pyhässä sanassaan ja ehtoollisessaan. Miten otamme hänet vastaan? Kansaa ha- joitti waatteensa tielle. Meidän tulee lewittää hänelle sydäm-

memme ja uskolla vastaanottaa Jeesus Sionin kuningas. Ja hän antaa meille vanhurskauden ja autuuden.

Pitkänäperjantaina.

Joh. 19: 25—30.

Mitä juhlaa me tänäpäivänä wietämme?

Pitkäperjantaita.

Minkä tapauksen muistoksi wietämme pitkääperjantaita?

Jeesuksen kuoleman muistoksi.

Me wietämme siis tänä päivänä sitä suurta juhlaa, jona Jeesus kuoli maailman sownnoiksi. Sanomattoman kallis on meille tämä juhla, jona saamme katsella Jumalan Karitsaa ristillä riippuwana. Herra tehköön sen oikein eläväksi sieluillemme:

Misä Jeesus ristiinnaulittiin?

Golgathan wuorella.

Tämä pitkäperjantain toisen wuosikerran ewankeliumiteksti johdattaaaki meidät Golgathan kuffulalle Jeesuksen ristin tykö.

Lueimme tekstin.

Paljon kansaa oli kokoontunut Golgathalle mutta tekstissä mainitaan erityisesti henkilöitä, jotka olivat asettuneet lähelle Jeesuksen ristiä. Kuka seisoiwat Jeesuksen ristin tykönä?

Siinä seisoi hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar Maria, Kleopaan emäntä ja Maria Magdalena.

Katkerasti surren seisoiwat nämä hurskaat waimot ristillä. Tällä hetkellä sai Jeesuksen rakas äiti tuntea mitä hurskas Simeon oli hänelle ennustanut: „Sinunkin sielus läwitse pitää miekan käymän, että monen sydämmen ajatukset ilmoitettaihin.“ Lähelle ristiä oli rakkaus ajanut myös sen opetuslapsen, joka ehtoollisella oli Jeesuksen rinnoilla maannut.

Kuka oli se opetuslapsi?

Johannes.

Jalon palkinnon sain Johannes urhoollisuudestaan tunteutua ristille. — Mitä kerrotaan siitä tekstissä?

Kun siis Jeesus näki äidin ja opetuslapsen siinä seisovan, jota hän rakasti, sanoi hän äidillensä: Waimo katso sinun poikaas.

Ketä puhutteli Jeesus nyt?

Mittiänsä.

Mitä sanoi hän äidillensä?

Hän sanoi: Waimo katso sinun poikaas.

Miltä kuuluisi meidän oloisja jos äitiänsä puhuttelisi waimoksi?

Se kuuluisi halweksiwalta.

Mutta Jeesuksen sanoisja ei ollut mitää ylenkatsetta. Se oli yleinen itämaalainen puhuttelutapa.

Ketä Jeesus sitte puhutteli?

Hän puhutteli opetuslastansa Johannesta.

Mitä sanoi hän Johannekselle?

Katso sinun äitiäs.

Waiikka Jeesus ristillä kantaessaan maailman synnit kärsii äärettömiä sielun ja ruumiin tuskia, muistaa hän rakkaan äitinsä, miten turwattomaksi hän nyt jäisi. Ei Jeesus tahtonut jättää häntä ilman kotia. Jeesus tiesi, että rakkauden apostoli Johannes kaikkein hellimmin hänen äitiänsä hoitelisi, ja sentähden uskoo hän Johannekselle tämän kalliin tehtävän.

Miten kertoo teksti Johanneksen suorittaneen tämän luottamustoimen?

Ja siitä hetkestä otti opetuslapsi hänen tykönsä.

Johannes otti Marian kotiansa, kohteli häntä suurella rakkaudella ja kunnioitujella ja hoiteli häntä hellästi niinkuin rakas poika ainakin. Myös Maria osoitti Johannekselle tobellista äidin rakkautta. Kerrotaan, että Maria vielä eli kau-

wan, ja että hän kuolemaansa asti asui Johanneksen luona Jerusalemissa. Basta Marian kuoleman jälkeen muutti Johannes Wähään=Nasiaan.

Minkä esimerkin on Jeesus tällä tapauksella antanut kailille lapsille?

Hän on opettanut lapsia pitämään huolta vanhemmistaan heidän wanhuudessaan.

Paljon on meillä tästä oppimista. Elkkä, rakkaat lapset, unhattako, mitä hyvää vanhempanne owat teille tehneet, kuinka suuresti teitä rakastaneet ja teidän hyväksenne uhrauksia tehneet. Pitäkää huolta heistä heidän wanhuudessaan. Hankkikaa heille hyvä koti. Elkkä antako heidän wierasten armo-paloja syödä. Muistakaa Jeesuksen esimerkkiä.

Mitä tekstissä edelleen kerrotaan?

Sitte kun Jeesus tiesi jo kailki täytetyksi, ja että Naamattu täytettäisiin, sanoi hän: Minä janoon.

Suuri jano waiwasi ristiinnaulituita. Jeesus, josta wioresssä laulamme: „Sill' ei waiwa semmoinen Kenenkään, kuin Jeesuksen“, tunsi polttawaa janoa suurimmassa määrässä. Tästä oli psalmisja ennustettu: **Ja he antoiwat minulle jappea syödäkseeni ja etikkaa juodakseni minun janosjani.** Ps. 69: 22.

Mitä sitte tehtiin Jeesuksen janon sammuttamiseksi?

Oli yksi astia pantu etikkaa täyteen, ja he täyttiwät sienen etikalla ja paniwat sen ympärille isoppia, ja paniwat sen hänen suunsa eteen.

Isoppi oli kaswi, jonka warwi kaswoi runsaan meetterin pituiseksi. Tämän kaswin warren päähän paniwat sotamiehet etikkaan eli karwaaseen wiiniin kastetun sienen ja paniwat sen Jeesuksen suun eteen.

Mitä tapahtui sitte kun Jeesus oli tätä juomaa ottanut?

Kun Jeesus oli etikkaa ottanut, sanoi hän: Se on täytetty.

Mikä oli täytetty?

Lunastustyö.

Ijankaikkisesti kelpaava uhri oli nyt toimitettu. Jeesus oli täyttänyt sen sowingintotyön, jonka Isä oli antanut hänelle tehtäväksi. Kaikki oli täytetty mitä Raamatussa maailman sowinginnosta oli kirjoitettu, kaikki mitä Pyhä Henki oli kärsivästä Wapahantajasta ennustanut. Lunastustyön täytettyään saattoi nyt Jeesus voittoriemulla turmallisesti huutaa: **Isä, sinun kallis annan minä henkeni.** Sitte kallisti hän päänsä ja antoi henkensä. Sanomattoman kallis ja juhllainen oli Jeesuksen kuolinhetki. Jumalan Poika kuoli ristinpuulla pahantekijäin keskellä. Ken voi tätä käsittää. Mutta muistakaamme, että Jeesus oli myös totinen ihminen ja ihmisenä hän tunsi kauhean kuoleman tuskan. Sitä hetkeä sanomme kuolemaksi, jona ruumis ja sielu eroaa toisistaan. Kuolema on luonnolliselle tunnolle kauhistuksen kuningas, mutta sen ei tarvitse kuolemaa peljätä, joka uskon kautta Jeesukseen on tullut Jumalan lapsiksi. Hän voi turmallisesti sanoa: **Isä sinun kallis annan minä henkeni.** Näin on Jeesus kuolemallaan voittanut kuoleman ja lahjoittanut meille elämän. Oi, joska Jeesus rakkautensa nuorilla sai niin lävistää meidän sydämmemme, että hänelle kokonaan antautuisimme, että hänelle elämme ja kuolemme ja sitte vihdoin ijanikkisesta ijanikkiseen saamme kiittää Karitsaa, joka teurastettu on ja on mahdollinen ottamaan voiman, rikauden, wiisauden, wäkeröyden, kunnian, kiitoksen ja siunauksen.

Pääsiäispäivänä.

Evankeliumi: Joh. 20: 1—10.

Mitä juhlaa me nyt wietämme?

Pääsiäisjuhlaa.

Minkä tapauksen muistoksi wietämme pääsiäistä?

Jeesuksen ylösnousemisen muistoksi.

Tämä on kristikunnan wanhin juhla. Se on todellinen riemujuhla. Tänä siunattuna päivänä sanoo Jeesus, joka Juma-

lan faritsana uhrattiin, mutta jalopeurana Judan suvusta voitti: „Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja elävä ja olin kuollut, ja katso, minä olen elävä iankaikkisesta iankaikkiseen, Amen! Ja minulla on helwetin ja kuoleman avaimet.“ Ilm. 1: 17, 18. Kristikunta riemuitse siitä, että Kristus on voittanut kuoleman ja kaiken pimeyden vallan. Riemuiten saattaa nyt jokainen Jeesukseen uskova huuhahtaa. Kuolema, kussa on sinun otasi? Helwetti, missä on sinun voittosi? 1 Kor. 15: 55.

Luemme tekstin.

Senestä tekstisjä ferrotaan?

Maria Magdaleenasta.

Tämä Maria Magdaleena oli waimo, jolle Jeesus oli tehnyt paljon hyvää. Ewangelista Markus kertoo, että Jeesus oli ajanut hänestä seitsemän pahaa henkeä. Mark. 6: 9. Sentähden rakasti hän suuresti Jeesusta. Mikä tässäkin todistaa Marian rakkaudesta Jeesukseen?

Se, kun hän warahin aamulla rienfi Jeesuksen haudalle.

Minä päivänä rienfi Maria haudalle?

Wikon ensimmäisenä päivänä.

Se oli sunnuntai aamuna warahin. Perjantaina oli Jeesus ristiinnaulittu, kuollut ja haudattu. Lauvantai päivän, joka oli suuri sabbatti, oli Herra Jeesus lewännyt haudassa. Sen päivän Maria Magdaleenakin ja muut hurstkaat waimot, lain vaatimuksen mukaan olivat olleet hiljaisuudessa liikkumatta. Mutta aikaisin sunnuntai-aamuna oli rakkaus Jeesukseen ajanut heidät liikkeelle.

Mikä haudalla heti herätti Maria Magdaleenan huomion?

Hän näki kiven nostetuksi pois haudalta.

Mitä teki hän tämän huomattuaan?

Hän juoksi ja tuli Simon Pietarin tykö ja sen toisen opetuslapsen tykö, jota Jeesus rakasti, ja sanoi heille: He owat ottaneet pois Herran haudasta, emmekä tiedä, minne owat hänet panneet.

Kenelle ihmiset tavallisesti huoliansa valittavat?

Rakkaille omaisilleen ja ystävilleen.

Niin, yleensä niille, jotka heitä ymmärtävät ja suruista osaa ottavat.

Kenelle rienä Maria suurta suruansa ilmoittamaan?

Pietarille ja toiselle opetuslapselle, jota Jeesus rakasti.

Kuka oli se toinen opetuslapsi?

Johannes.

Varmaan Maria tiesi tämän tärkeän tapahtuman liikuttavan enin näitä kahta Jeesuksen rakasta opetuslasta.

Mitä valitti Maria nyt näille ystävilleen?

Hän sanoi: He ovat ottaneet pois Herran haudasta, ja emme tiedä, kuhunka he hänen paniivat.

Mitä tekivät Pietari ja Johannes tämän tärkeän uutisen kuultuaan?

He menivät ulos ja tulivat haudalle.

Miten menivät he haudalle?

He juoksivat.

He kiirehtivät ja kumpikin heistä ensin ennätti haudalle?

Johannes.

Pietari tavallisesti oli ensimmäinen toimimassa, mutta syvästi katuva, murheellinen mieli häntä nyt kaiketi pidätti. Paitä sitä oli Pietari vanhempi juoksemaan kuin Johannes.

Mitä tekstissä kerrotaan Johanneksen huomioista haudalla?

Kun hän itsensä kumaräi, näki hän liinaisen pantuna, mutta ei hän kuitenkaan mennyt sisälle.

Kun Johannes kaiken tämän näki, wetäysi hän vapisevalla ilolla taaksepäin. Hän alkaa aavistaa, että korkeampi voima oli Herran ruumiin haudasta ottanut kuin ihmisten kädet.

Mitä teki Pietari haudalle saavuttuaan?

Simon Pietari tuli seuraten häntä ja meni hautaan, ja näki kääriiliinat pantuna ja hikiliinan, joka hänen päänsä päällä oli ollut, ei kääriiliinan kanssa, vaan erinänsä käärittynä yhteen paikkaan.

Näemme siis, että Pietari meni heti hautaan ja rupefi sitä tarkastamaan. Suuresti häntä ihmetytti se, että hiiriliina ja kääriiliinat olivat niin huolellisesti käärityt. Hän huomasi heti, ettei se ollut vihollisen työtä, vaan ystävän, ehkäpä Jeesus itse oli ne kääriinyt.

Mitä teki nyt Johanneskin?

Hänkin meni hautaan sijalle.

Ja minkä vaikutuksen teki hauta Johannekseen?

Hän uskoi.

Johannes uskoi nyt ylösnousemisen ihmeen. Kääriiliinain asema opetuslapsille todisti, että Jeesus oli ylösnousnut. Mutta Raamatun todistuksia ylösnousseesta Jeesuksesta he eivät vielä ymmärtäneet.

Mitä sanoo siitä Johannes itse tekstissä?

Ei he vielä Raamatua ymmärtäneet, että hän oli noussua kuolleista.

Jeesus oli sanonut opetuslapsilleen esim. kirkastuksen jälkeen, etteivät he tätä näkemäänsä kellekään kertoisi ennenkuin sitte, kun Ihmisen Poika on kuolleista noussut. Mutta tätä he eivät vieläkaan käsittäneet, vaan kääriiliinain piti sitä heille selittää. Heille ei vielä ollut selwillä se, että **Jeesus on meidän synteimme tähden annettu ulos, ja meidän wanhurskauttamisemme tähden herätetty kuolleista.** Room. 4 25. Siitä Pyhä Henki, joka on wiisauden ja ilmoituksen Henki, oli heitä walaisewa.

Mitä tekstissä sitte ferrotaan opetuslapsista?

He menivät taas yhteen.

He menivät haudalta kotiansa hiljaisuudessa. Opetuslapset olivat näinä päivinä yhdessä. Wasta sitte kun he helluntaina saivat Pyhän Hengen rohkenivat he julkisesti ruweta Jeesuksesta tunnustamaan. Silloin he sanoivat: Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, jonka todistajat me kaikki olemme. Rukoilkaamme, että Herra Henkensä kautta saisi meille-

kin eläväksi tehdä sen totuuden, että Jeesus on todella nousnut ylös. Antakoon kuolleista nousnut Jeesus, joka on meidän vanhurskaudemme, meillemme voimaa nousta synnistä ja wai-
kuttakoon meissä elävän toiwon siitä, että mekin kerran saamme nousta kuolleista ijankaikkiseen elämään.

Toijena Pääsiäispäivänä.

Evankeliumi: Joh. 20: 11—18.

Tämä toijen pääsiäispäivän teksti on jatkoa eilen tar-
kastamallemme tekstille.

Luemme tekstin.

Kuka jäi haudalle Pietarin ja Johanneksen fieltä läh-
dettynä?

Maria.

Mitä tekstissä kerrotaan Marian tehneen haudalla?

Hän seisoi ulkona haudan luona ja itki.

Minkätähden Maria itki?

Hän itki sentähden, kun hän ei saanut woidella Jeesuksen ruumista, jonka hän luuli haudasta warastetun.

Marian murhe oli syvä. Jeesus oli hänelle kaikista rakkain. Hän ei woinut elää ilman Jeesusta. Ja nyt oli tämän rakkain Mestarin ruumisikin otettu. Hänen sydämensä oli pa-
kautua surusta. Hän kumartui vielä kerran katsomaan hautaa.

Ja mitä näki Maria haudasja?

Kun hän kumartui katsomaan hautaa, näki hän kaksi enkeliä istuvan walkeissa waatteissa, toisen pään puolella ja toisen jalkojen puolella, siinä missä Jeesuksen ruumis oli maannut.

Mitä opetetaan katekismuksemme enkeleistä? Ketä
omat enkelit?

Enkelit ovat henkiä, joiille Jumala antoi suuren wiisauden,
woiman ja firrkauden.

Mikä on hyvien enkelien toimi?

Syväät enkelit kiittävät ja ylistävät Jumalaa, täyttävät hänen pyhän tahtonsa ja palvelevat niitä, jotka Jumalaa pelkäävät.

Luetelkaapa tapauksia, joissa enkelit Jumalan lähettämällä ovat ilmestyneet?

Enkeli Gabriel ilmoitti Johanneksen syntymän Saftarille ja Jesuksen syntymän Marialle. Enkelit ilmestyivät paimenille Jesuksen syntyesä. Jesuksen oltua kiusattuna kormessa, enkelit tulivat ja palvelivat häntä. Getsemanessa lohdutti enkeli Jesusta j. n. e.

Enkeliä näki nyt Mariaakin haudassa. Toisista vaimoista kerrotaan, että he peljästyivät enkelin nähtyään, mutta Maria ei hämmästy. Hänen surunsa oli niin syvä, hänen kaipauksensa Jesuksen perään niin suuri, ettei hän saattanut kiinnittää huomiotaan mihinkään muuhun maailmassa.

Enkelit kuitenkin puhuttelevat Mariaa.

Mitä sanoivat he hänelle?

He kysyivät: Waimo mitäs itket?

Mitä vastasi Maria enkeleille?

Hän sanoi: He ovat minun Herrani ottaneet pois, ja en tiedä, kuka he hänen ovat panneet.

Enkelit tahtoivat johdattaa Mariaa pois hillitsemättömästä murheestaan, mutta he eivät ruvenneet häntä lohduttamaan, sillä parempi lohduttaja oli saapuvilla.

Samalla kun Maria oli vastannut enkelille, kääntyi hän taaksepäin sillä hän huomasi jonkun olevan läheisyydessään.

Ja kenen näki Maria?

Hän näki Jesuksen seisovan eikä tietänyt, että se oli Jeesus.

Kuoleman kautta kulettuaan oli Jesuksen ruumis niin muuttunut, ettei Maria tuntenut häntä.

Mitä kysyi Jeesus häneltä?

Jeesus kysyi: Waimo, mitäs itket? Ketäs etsit?

Nämät sanat on Wapahantajamme ylösnousemisen jälkeen ensimmäiseksi lausunut. Mitä itket kysyy ylösnousut Jeesus vieläkin jokaiselta syntejään surevalta ja tahtoo hänen surunsa iloksi muuttaa niinkuin Marianki.

Kenen luuli Maria itseään puhuttelevan?

Yrttitarhan hoitajan.

Mitä kysyi Maria häneltä?

Hän sanoi: Herra, jos sinä hänen kannoit pois, niin sano minulle, kuhunkas hänen panit, ja minä tahdon hänen ottaa.

Maria ei woinut muuta ajatella kuin Jeesusta. Hänellä oli waan yksi toivomus nim. saada woidella Jeesuksen ruumiin. Sen asian tähden unhotti hän kaikki sekä maassa että taiwaassa, ihmiset, enkelit ja itsensäkin. Josefän puutarhurilta tahtoo hän waan tietää, missä Mestari on, niin hän itse ottaa hänen ruumiinsa.

Mitä sanoi nyt Jeesus?

Hän sanoi: Maria!

Wasta nyt, kun Jeesus mainitsee Marian nimen, tuntee hän rakkaan Herransa. Ajatella, rakkaat lapset, onko Jeesus mainitsewa meitä nimeltä. Ovatko meidän nimemme elämän kirjassa?

Mitä teki Maria kuultuaan Jeesuksen puhuttelevan häntä nimeltä?

Hän käänsi itsensä ja sanoi hänelle: Rabbuni.

Sanomattoman onnellisena huusi Maria: Rabbuni, jolla arwonimellä hän usein ennenkin oli rakasta Herransa puhutellut. Samalla tahtoi hän käsin tarttua Jeesukseensa, jonka hän wihdoinkin oli löytänyt. Maria luuli, että hän saisi ruweta seurustelemaan Jeesuksen kanssa ruumiillisesti niinkuin ennenki, että Jeesus söisi, joi, opettaisi, tekisi ihmeitä j. n. e. ja että hän taas saisi rakkaudesta palwella Rabbuniansa. Sentähden pyysi hän nyt tarttua Jeesukseen.

Mutta miten esti Jeesus häntä tästä?

Jeesus sanoi hänelle: Älä minuun rupee.

Miksi ei Maria saanut ruveta Jeesukseen? Miten Jeesus siitä sanoo?

Sillä en minä ole vielä mennyt minun Isäni tykö.

Jeesuksen piti mennä ensin Isänsä tykö kirkastettavaksi, ja sitte kirkastettuna saisi Maria ja jokainen uskova pitää hänet aina sydämessään. Taiwaaseen oli hän menewä, ja taiwaallisiin oli tästälähin hänen rakkaittensa mieli käännettävä.

Minkä käsken antoi hän sentähden Marialle?

Jeesus sanoi hänelle: mene minun weljeini tykö ja sano heille: Minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö.

Miksi kutsuu Jeesus opetuslapsiaan?

Weljiksi.

Ensikerran käyttää Jeesus tätä nimeä. Kuolemallaan ja ylösnousemisellaan on Jeesus ansainnut meille lapsen oikeuden Isänsä luona. Jokainen on nyt Jumalan lapsi uskon kautta Jeesukseen. Sentähden kutsuu Jeesus opetuslapsiaan weljiksi.

Ja mitä käski Jeesus Marian weljilleen sanoa?

Minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö j. n. e.

Syvästijättöpuheessaan oli Jeesus usean kerran sanonut menewänsä Isän tykö, mutta tässä sanoo hän **minun** Isäni tykö ja **teidän** Isänne tykö, **minun** Jumalani tykö ja **teidän** Jumalanne tykö.

Mitä Jumalan nimeä tahtoo hän nyt opetuslapsilleen teroittaa?

Isän nimeä.

Näin Jeesuksen oma ensimmäinen pääsiäisterwehdys ylistää hänen ylösnousemisensa voimaa, että nyt me kurjat syntiset Kristuksen weljinä ja sisarina saamme kutsua Jumalaa Isäksemme.

Mitä ferrotaan tekstisjä wielä Mariasta?

Maria Magdalena tuli ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran, ja että hän näitä hänelle fanoi.

Mikä suuri autuus olikaan nyt tapahtunut Maria Magdaleenalle. Hän sai olla ensimmäinen Jesuksen ylösnousemisen ilmoittaja. Hän sai kertoa opetuslapsille Jesuksen ensimmäisen pääsiäisterwehdyksen, että hän oli taimaaseen astuwa, että Jumala oli heidän isänsä ja Jesus rakas weljensä. Oi, josta me, niinkuin Maria oppisimme tuntemaan hänen ylösnousemisen woiman!

Ensimmäisenä Sunnuntaina Pääsiäisestä.

Ewanfeliumi: Joh. 21: 1—14.

Ylösnousemisenpäiwänä oli Jesus sanonut haudalta palaawille waimoille: Menkää ja ilmoittakaa minun weljilleni, että he menewät Galileaan; siellä he saawat nähä minut. Tämän käskyn johdosta olivat opetuslapset menneet Jerusalemissa Galileaan. Miten Jesus siellä Tiberian merellä ilmestyi seitsemälle opetuslapselleen, siitä kertoo tämän sunnuntain toisen vuosikerran ewanfeliumiteksti.

Mitä tekstisjä ferrotaan Jesuksen tehneen?

Kerrotaan, että Jesus ilmoitti itsensä opetuslapsilleen.

Misjä ilmoitti hän itsensä?

Tiberian meren luona.

Rutka opetuslapset täällä olivat koolla?

Simon Pietari ja Tuomas, joka nimitetään kaksoiseksi ja Natanael, joka oli Galilean Kanaasta ja Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta hänen opetuslastaan.

Rutka olivat ne kaksi muuta?

Luultawasti Andreas ja Filippus, jotka myös olivat Galileasta.

Jesusta odottaessaan olivat nämä opetuslapset nyt ruwenneet Galileassa entisiin toimiinsa.

Mikä oli heidän toimensa?

Kalastaminen.

Kuka heistä tällä kertaa ensin ryhtyi kalastus-puuhiin?

Simon Pietari.

Mitä tästä tekstistä kerrotaan?

Simon Pietari sanoi heille: Minä menen kalaan. Toiset sanoivat: Mekin tulemme sinun kanssasi.

Ja miten toteuttivat he sitte tämän päätöksensä?

He menivät ja astuivat wenheeseen, ja sinä yönä eivät mitään saaneet.

Minkälaiselle mielelle ihminen tavallisesti tulee silloin, kun hän on turhaan työtä tehnyt?

Ikävälle mielelle.

Suultavasti olivat opetuslapsetkin ikävillään ja pahoilla mielin, mutta Herra itse tulee antamaan heille opetustansa ja apua.

Miten ilmestyi Jeesus heille?

Kun jo aamu oli, seisoi Jeesus rannalla, mutta opetuslapset eivät tietäneet, että se oli Jeesus.

Miksi eivät opetuslapset tunteneet Jeesusta?

Siksi, että Jeesuksen ruumis oli kuoleman kautta muuttunut.

Miten puhutteli Jeesus heitä?

Hän sanoi: Lapset, onko teillä mitään syötävää.

Mitä osoittaa tämä kysymys?

Se osoittaa sääliä ja osanottoa.

Mitä vastasivat opetuslapset?

He vastasivat: ei.

Minkä käskyn antoi nyt Jeesus heille?

Laskekaa verkko oikealle puolelle wenhettä, niin te löydätte.

Millä seurauksella laskevat he verkkoja?

He laskevat, ja tuli niin paljo kaloja, ettei he voineet vetää.

Muistatteko samanlaisia tapausta Jeesuksen elämässä.

Silloin kun Jeesus kutsui opetuslapsiansa, antoi hän Pietarille suuren kalansaaliin.

Sillä tahtoi Jeesus opettaa, että työmme on turha ellei Jumala siunaa sitä. Pietari oppi silloin tuntemaan, että Jeesus on Herra, jolla on valta käskää ja jota kaikkien tulee totella, kalainkin meressä. Pietari oppi myös tuntemaan oman sydämensä, että hän oli syntinen ihminen. Nyt kun Jeesus oli lähettävä opetuslapsensa ulos maailmaan saarnaamaan evankeliumia, tahtoo hän taas heille teroittaa, että evankeliumin nuotta oli heitettävä Jeesuksen käskystä ja että kaikki työfielujen pelastukseksi, ellei se tapahdu Jeesuksen nimesä ja hänen sanoihinsa luottaen, on turha. Joka uskoo Jeesuksen sanat ja on kuulainen rakkaudesta Herransa, hän saa siunauksen.

Ruka opetuslapsista ensin tunsi Jeesuksen?

Johannes.

Hän tunsi rakkaan Herransa tämän ihmetyön tähden ja kenelle ilmaisi hän sen?

Pietarille.

Mitä sanoi Johannes tälle ystäväilleen?

Hän sanoi: Herra se on.

Mitä teki Pietari tämän kuultuaan?

Kun Simon Pietari sen kuuli, että se oli Herra, wyötti hän hameen ympärillensä, sillä hän oli alasti ja heitti itsensä mereen.

Pietari oli tehnyt työtä alusvaatteissa ja otti nyt päällysvaатteen päällensä.

Minkätähden läksi Pietari uimalla Jeesuksen luo?

Sentähden, että hän olisi pian päässyt perille.

Niin, Pietari ei malttanut odottaa siksi, kuin olisivat menneen maalle soutaneet. Rakkaus pakotti häntä rientämään Herransa luo, jonka hän tosin oli kieltänyt, mutta joka jo ylösnousemimensa päivänä oli hänelle ilmestynyt. Pietari oli saanut paljon syntiä anteeksi, ja sentähden hän nyt paljon rakasti.

Mitä kerrotaan tekstissä muista opetuslapsista?

Muut opetuslapset tulivat menneellä, sillä ei he olleet kaukana maalta, vaan lähes kakkisataa kynnärää ja he vetivät verkon kaloinensa.

Mitä näkivät opetuslapset maalle päästyään?

He näkivät hiilet ja kalan niiden päällä pantuna ja leivän.

Kuka kaiken tämän oli toimittanut?

Jesus.

Kakas Bapahtaja oli näin pitänyt huolta opetuslastensa ruumiillisestakin ravinnosta.

Minkä käskyn antoi Jesus nyt opetuslapsilleen?

Hän sanoi heille: Tuokaa tänne niistä kaloista, jotta nyt saitte.

Kuka kiirehti Jesusen käskyä täyttämään?

Simon Pietari meni ja veti verkon maalle, täynnä suuria kaloja sata ja kolme kuudettakymmentä, ja vaikka niitä niin paljon oli, ei kuitenkaan verkko rewennyt.

Herran käskystä oli tuo suuri kalain paljous mennyt opetuslasten verkkoihin, ja Herran tahdosta verkko ei rewennyt. Sama Jesus elää vielä muuttumattomana tänäkin päivänä. Kuinka sulosta onkaan tietää, että hän sekä voi että tahtoo huolta pitää kaikista lastensa tarpeista.

Rakkaasti kutsui Jesus sitte opetuslapsiaan ruualle. Miten sanoi hän heille?

Hän sanoi: Tulkaa ruualle.

Tunsiwatko opetuslapset jo varmasti Jesusen?

Ei.

He eivät häntä ulkomuodoltaan tunteneet, mutta he tiesivät kuitenkin, että se oli Jesus.

Ei yksikään opetuslapsista ulkaltanut häneltä kysyä: Kukas olet? Sillä he tiesivät sen oleman Herran.

Mitä Jesus sitte teki?

Hän otti leivän ja antoi heille niin myös kalan.

Jesuksen tapa jakaa opetuslapsille ruokaa wakuutti heitä vielä enemmän siitä, että he todella nyt saivat seurustella Herransa kanssa. Kuinka onnellisina istuivatkaan opetuslapset nyt äskeisten tuskan ja murheen päivien perästä Jesuksen valmistamalle aterialle. Jalvoja opetuksia antaa Jesus meillemkin tässä tekstissä. Hän näyttää, että työmme on turha ellei Herra siunaa sitä. Hän osoittaa pitävänsä lapsistaan huolen. Jesukseen uskowan ei tarvitse epäillä, waikka joutuisi hän kuinkaki waikeisiin olosuhteihin, sillä Raamattu wakuuttaa: Niille, jotka Jumalaa rakastawat kaikki kappaleet parhaaksi kääntywän.

Toijena Sunnuntaina Pääsiäisestä.

Ewankeliumi: Joh. 21: 15—25.

Tämä ewankeliumiteksti on jatkoa viime sunnuntain tekstille.

Luemme sen.

Mitä teki Jesus opetuslasten syötyä?

Hän puhutteli Pietaria.

Pietari oli syvästi langennut. Sitä oli hän katkerasti katunut ja Jesus oli hänen taas armoihinsa ottanut. Siitä todisti Jesuksen terwehdys waimoin kautta ylösnousemisenpäivänä kuin myös hänen erityinen ilmestyksensä Pietarille. Mutta Jesus oli antanut Pietarille hänen oman tunnustuksensa nojalla tärkeän apostolin wiran. Siihen Pietari lankeemisen kautta oli tehnyt itsensä kelwottomaksi, ja Jesus asettaa hänen sentähden uudestaan tähän wirkaan.

Miten tapahtui se tekstin mukaan?

Kun he olivat syöneet, sanoi Jesus Simon Pietarille: Simon Jonan poika, rakastatko minua enemmän kuin nämä?

Mitä nimeä käytti Jesus Pietaria puhutellessaan?

Jesus kutsui häntä Simon Jonan pojaksi.

Tämä oli Pietarin perintö-nimi isältänsä Zonaalta. Pietari (kallio) nimeä ei hän nyt ansainnut kieltämisesään niin perin heikkona esiinnyttyään. Tämä oli jo lempeä nuhde.

Miksi kysyi Jeesus Pietarilta: rakastatko enemmän kuin nämä?

Siksi, että hänen piti verrata itsensä toisiin.

Muistatteko mitä Pietari kerran oli wakuuttanut itseään toisiin verrattessa?

Hän oli sanonut: Jos kaikki pahenemat sinuun, en minä koskaan pahene.

Pietari oli silloin luottanut itseensä. Hän ajatteli: minulla on lujempi usko ja hartaampi rakkaus kuin toisilla.

Miten wastasi Pietari Jeesukselle nyt, kun vertailu tuli kysymykseen?

Hän sanoi: Niin Herra, sinä tiedät, että minä rakastan sinua.

Mitä ilmenee tässä Pietarin wastauksessa.

Wikipitöntä rakkautta Jeesukseen ja nöyryyttä.

Rokemus oli Pietarille opettanut, että ihmisen sydän on heikko. Ei hän rupeaa ensinkään itseään toisiin wertailemaan, vaan sanoo.

Niin Herra, sinä tiedät j. n. e.

Mitä käski Jeesus Pietarin nyt tehdä?

Hän sanoi: ruoki minun karitsojani.

Tällä tahtoo Jeesus sanoa: pidä huolta minun seurakunnasani heikommista, niinkuin minä olen sinua holhonnut heikkoudessasi.

Kun Jeesus sitti kysymyksensä uudisti, mitä wastasi Pietari?

Hän wastasi: Niin Herra, sinä tiedät että minä sinua rakastan.

Minkä käskyn sai Pietari nyt?

Jeesus sanoi hänelle: Raitje minun lampaitani.

Kun Jeesus vielä kolmannen kerran kysymyksensä uudisti, mitä vaikutti se Pietariin?

Pietari tuli murheellisiksi.

Nyt Pietarista tuntui niin kuin ei Jeesus häntä uskoisi. Mitä hän sentähden syvästi murheellisena vastasi?

Herra, sinä tiedät kaikki, sinä tiedät, että minä rakastan sinua.

Omnellinen se, joka Pietarin tavoin voi asettua kaikki-tietävän Jumalan eteen ja sanoa: sinä tiedät, että minä rakastan sinua vaikka se pelvölläkin tapahtuisi.

Minkätähden vaati Jeesus Pietarilta kolmenkertaista tunnustusta?

Sentähden kun Pietari oli kolmenkertaisesti kieltänyt Jeesuksen.

Kun Pietari tämän kolmenkertaisen tunnustuksen nöyrästi oli tehnyt, asetti Jeesus hänet uudestaan apostolin virkaan. Hänen piti oikeana paimenena saada hoitaa ja ruokkia, Kristuksen lunastamaa laumaa.

Ja mitä tarvitsi Pietari ennen kaikkia tähän tärkeään tehtäväänsä?

Rakkautta.

Pietari oli nyt sanoilla wakuuttanut rakkaudesta Jeesukseen, mutta Herra ilmoittaa, että oli tulewa aika, jona hän marttyyri-kuolemalla saisi tämän puheensa wahvistaa.

Mitä sanoi Jeesus nyt Pietarille?

Kun sinä olit nuori, wyötit sinä itsesi ja menit kuhun tahdoit, mutta kuin wanhenet, niin sinä ojennat kätes, ja toinen wyöttää sinun, ja wie, kuhunka et sinä tahdo.

Ruorena oli Pietari ripeästi mennyt minne hän tahtoi, mutta wanhana, kuolemaan mennessään oli toinen ojentawa hänen kätensä ristiinnaulittawaksi. Warmasti otaksutaan, että Pietari tuli ristiinnaulitukse Roomassa. Hän sai siis kuolla samalla tavoin, kun hänen Herransa ja Mestarinsa.

Mitä sanotaan tekstisäkin Jeesuksen lausumillaan sanoilla tarfoittaneen?

Sen Jeesus sanoi antain tietää millä kuolemalla hän oli kunnioittawa Jumalaa.

Mihin kehoitti Jeesus sitte Pietaria?

Hän sanoi: Seuraa minua.

Jeesus kehoitti Pietaria seuraamaan itseään kärsimiseen ja kuolemaan. Ennen oli Pietari hämmästynyt Jeesuksen puheessa kärsimisestä, mutta hän wahvistui armoissa niin, että hän itse lewollisesti sanoo lähestyvästä kuolemastaan: **Minä tiedän, että minuun pitää pian tämän minun majani pane-man pois, niinkuin meidän Herra Jeesus Kristus minulle ilmoitti.** 2 Tid. 1: 14. Jokaiselle todelliselle seuraajalleen on Herra kärsimisen aikana sanowa, tyhdy minun armoon ja hän on auttawa ja wahvistawa siihen tyytymään.

Kenen huomasi Pietari jo Jeesusta seuraawan?

Johanneksen.

Mitä kysyi Pietari Jeesukselta tämän nähtyään?

Kun Pietari hänen näki, sanoi hän Jeesukselle: Mitästä tämä?

Jeesuksen Pietarille osoittamasta armosta ja ystäwydestä oli tämä saanut niin paljon rohkeutta, että hän nyt kysyy Jeesukselta Johanneksenki tulemaa kohtaloa. Mutta mitä wastasi Jeesus?

Jeesus sanoi hänelle: Jos minä tahtoijn hänen siihen asti olemaan, kun minä tulen, mitä sinun siihen tulee? Seuraa sinä minua.

Jeesus huomautti Pietaria, että hänen tuli itse kohdal-tansa seurata Jeesusta. Muistakaa, rakkaat lapset, että itse kunkin meistä tulee elää uskon yhteydessä Jeesuksen kanssa ja seurata häntä kärsimisen kautta kunniaan. Toisen usko ja rakkaus Jeesukseen ei minua auta.

O p a s

Sunnuntaikeoulujen opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitekstin käsittelyä warten

Kirjoittanut

M. G.

Yhteensä 4 wihkoa.

Tässä tarjotaan apua opettajille toisen vuosikerran tekstin selittämisessä. Etupäässä on tämä tarkoitettu niille pyhäkouluopettajille, miehille ja naisille, jotka Kristuksen rakkauden waukuttamina pitävät pyhäkoulua ja siellä tahtowat selittää päivän tekstin.

Tässä on opas perin yksinkertainen, mutta selitetty lasten käsityskannan mukaan. Tämä tahtoisi palwella jokaista Jumalan waltakunnan ystävää, joka haluaa ryhtyä ruokkimaan Jesuksen karitsoja.

Tätä kirjaa saa tilata wihkottain osoitteella: **Neiti Maria Grifson Jyväskylä.** Kymmenen kappaleen tilaajalle myönnetään 20% alennusta. Jos täysi maksu seuraa, lähetetään kirja aina franco.

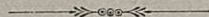
O p a s

Sunnuntaikoulujen Opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitekstien
käyttelyä warten.

Rivjoittanut

M. E.

Jyväskylässä, 1898.

Teijän kustantama.

Sinta: 60 pntiä.

Sywäskylässä,
Sywäskylän kirjapainossa,
1898

Mihin käsitykseen tulivat opetuslapset Johanneksesta kuuluaan Jeesuksen lausunnon hänestä?

Seidän seassa kävi se puhe, ettei sen opetuslapsen pitänyt kuoleman.

Ensimmäisten kristittyjen seassa yleensä lewisi se huhu, ettei Johannes kuolisi. Hän elikin 100 vuoden wanhaaksi ja nukkui sitte hiljaisesti niinkuin suloiheen uneen.

Mitä oli Jeesus sanonut Johanneksen kuolemasta?

Ei Jeesus sanonut: ei hän kuole, waan; jos minä tahdon hänen siihen asti olewan kuin minä tulen, mitä sinun siihen tulee?

Johannes näkikin hengesä sanomattomia tulewia asioita, jotka hän Ilmestyskirjassaan on kertonut. Hän näki myös kristillisen seurakunnan täydellisesti perustetuksi pakanain seassa, sillä hän kuoli vasta 30 vuotta jälkeen Jerusalemin häwityksen.

Mitä tekstissä edelleen sanotaan?

Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut, ja me tiedämme hänen todistuksensa todeksi.

Raamatun tulkitsijat sanovat, että tämän todistuksen (Joh. 21: 24, 25) liittiwät Johanneksen opetuslapset, Efeson presbyterit, Johanneksen ewankeliumiin. Ja mitä sanoo vielä tämän kirjoittaja Jeesuksen töitten määräämättömän suuresta ja kalliista armosta?

On myös paljon muuta kuin Jeesus teki, jos ne erinänsä kirjoitettaisiin, en minä luulisi koko maailman käsittävän niitä kirjoja, kuin pitäisi kirjoitettaman. Amen!

Rakkaat lapset, rukoilkaamme, että Jumala muodattaisi rakautta meidän sydämiimme, jotta Pietarin kansa woisimme sanoa Herran, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että minä sinua rakastan.

Rolmantena Sunnuntaina Pääsiäisestä.

Ewankeliumi: Joh. 17: 6—10.

Jeesus oli lopettanut hyvästijättöpuheensa opetuslapsilleen. Mutta ei hänen pyhä äänensä vielä waijennut. Vielä puhutte-

lee hän taivaallista Isäänsä. Uhrifuolemaansa lähestyessä Jeesus todellisena ylimmäisenä pappina muodattaa sydämensä rukouksessa taivaalliselle Isälleen ja pyytää omillaan siunausta. Melancton sanoo: „Ei ole milloinkaan kuultu arvoikkaampaa, pyhempää, rikkaampaa ja korkeampaa rukousta kuin tämä Sumalan pojan rukous.“ Johanneksen 17 luku sisältää tämän kalliin rukouksen. Siitä on otettu tämän sunnuntain toisen vuosikerran ewangeliiumiteksti.

Lue se.

Puheensa alussa oli Jeesus rukoillut Isää itsensä puolesta. Tässä tekstissä alkaa hän rukoilla opetuslastensa puolesta.

Mitä puhuu Jeesus opetuslapsista taivaalliselle Isälleen tekstin mukaan?

Jeesus sanoo: Minä ilmoitin Sinun nimes ihmisille, jotka minulle maailmasta annoit! he olivat sinun, ja minulle sinä ne annoit, ja sinun sanas he kätöivät.

Mitä sanoo Jeesus tehneensä?

Jeesus sanoo ilmoittaneensa Isänsä nimen ihmisille.

Kenen kunniaa oli Jeesus siis etsinyt?

Taivaallisen Isänsä kunniaa.

Jeesus ei etsinyt koskaan omaa kunniaansa. Hän sanoi itse Suutalaisille. **Minä kunnioitan minun Isäni, ja te häpäijette minun. En minä etsi omaa kunniaani.** Kaikessa kunnioitti Jeesus taivaallista Isäänsä ja alisti oman tahtonsa hänen tahtonsa alle. Täten on Jeesus opettanut meitäkin kuolettamaan oman tahtomme, oman rakkautemme, oman kunniamme ja kiitoksemme ja antamaan Jumalalle yksin kunnia.

Ketä tarkoitti Jeesus tässä ihmisillä, jotka Isä oli hänelle maailmasta antanut?

Opetuslapsiansa.

Niin heidät Isä oli saanut maailmasta wedää Pojan tykö. Jeesus sanoo itse: **Ei taida kenkään minun tyköni tulla, ellei Isä, joka minun lähetti wedä häntä.** Joh. 6: 44.

Olivatko apostolit ainoat, jotka Isä oli antanut Pojalle?
Ei.

Käretön, lukematon on se joukko, jonka Isä on antanut Pojalle palkinnoksi hänen täyttämästään lunastustyöstä. Apostoli Paavali sanoo: **Kiitetty olkoon Jumala ja meidän Herran Jesuksen Kristuksen Isä, joka meitä on siunannut kaikkinaisella hengellisellä siunauksella taiwaallisissa Kristuksen kautta, niinkuin hän meitä on sen kautta valinnut, ennenkuin maailman perustus laskettu oli.** Ef. 1: 3, 4. Isän valitsemisen ja Pojan lunastuksen kautta ovat siis ihmiset tulleet otetuiksi Jumalan lapsiksi. Kenen omaisuudeksi sanoo Jeesus sentähden opetuslapsiansakin?

Hän sanoo: He olivat sinun, ja minulle olet sinä ne antanut, ja he ovat kätkeneet sinun sanasi.

Opetuslapset olivat siis Isän omaisuus, joita Jeesus nyt kolme vuotta oli huolellisesti hoitanut. Ewankelistain kertomuksista tiedämme, kuinka Jeesus wäsymättä heidän kanssaan waelsi, heitä opetti, lohduutti ja waroitti. Hän opetti heitä tuntemaan Isän olentoa, sillä Jumala on ilmestynyt Kristuksessa.

Ja mitä todistaa Jeesus opetuslapsistansa?

Hän sanoo: He ovat kätkeneet sinun sanasi.

Opetuslasten tärkein tehtävä oli kätkeä Jumalan sanat, joita Jeesus heille ilmoitti. Suutalaiset hylkäsivät Jesuksen puheet, mutta opetuslapset sanoivat Pietarin kautta: **Herra, kenen työ me menemme? sinulla on ijankaikkisen elämän sanat.** Joh. 6: 68.

Mitä olivat opetuslapset tulleet tietämään Jesuksen sanain kautta?

Jeesus sanoo: Nyt he ovat käsittäneet, että kaikki, mitä olet minulle antanut, on sinusta.

He olivat tulleet tietämään, että kaikki mitä Jeesus heille julisti, ja mitä hän teki, olivat Jumalan, taiwaallisen Isän puheita ja töitä. He uskoivat siis Jesuksen Isästä lähteneen.

Ja minkä kautta olivat he tähän uskoon tulleet? Miten Jeesus itse siitä tekstissä sanoo?

Sillä ne sanat, jotka sinä olet antanut minulle, olen minä antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja todella tulleet tietämään, että minä olen sinusta lähtenyt, ja he ovat uskoneet, että sinä minut lähetit.

Voitteko nyt siis sanoa, miten opetuslapset olivat uskoon tulleet?

Siten, että Jeesus oli antanut heille ne sanat, jotka hän oli Isältä saanut, ja että he ottivat ne vastaan.

Jumalan sanan kautta oli siis elävä usko Jeesuksen opetuslapsissa syntynyt. — Jumalan sanan kautta syntyy usko meissäkin, sillä sanassa ja sanan kautta vaikuttaa Kristus ja Pyhä Henki.

Missä on meillä tämä Jumalan sana?

Raamatussa.

Mitä sanotaan katekismuksessamme, että Jumalan sana vaikuttaa niissä, jotka sitä oikein käyttävät?

Jumalan sana vaikuttaa niissä synnin tunnon ja elävän uskon Kristukseen, niin että syntyy uusi ihminen, joka elää ja kasvaa Jumalan sanasta.

Kikein käyttävät Jumalan sanan ne, jotka opetuslasten tavoin ottavat sanan vastaan ja kätkevät sen. Jeesus sanoi: **Mutuaita ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja kätkevät sen.** Luuk. 11: 28.

Mitä puhuu sitte Jeesus tekstissä esirukouksestaan?

Hän sanoo: Minä rukoilen heidän edestänsä, en minä rukoile maailman edestä, vaan niiden edestä, jotka sinä minulle annoit, sillä ne ovat sinun.

Kenen puolesta sanoo Jeesus tässä rukoilewansa?

Opetuslastensa puolesta.

Ja kenen puolesta hän ei sano rukoilewansa?

Maailman puolesta.

Emme saa ymmärtää näitä Jeesuksen sanoja niin, ettei hän koskaan maailman puolesta rukoile. Wuorisaarnasjaan hän itse kästee meitä rukoilemaan vihollistemmekin puolesta. Itse rukoili Jeesus ristillä pahantekijäinsä puolesta, ja Stefanus rukoili kivittäjäinsä puolesta. Mutta maailman puolesta rukoilee Jeesus toista kuin omainsa puolesta. Ja niin tulee meidänki tehdä.

Voisittekö sanoa mitä meidän tulisi Jumalalta rukoilla suruttomille maailman ihmisille?

Heille tulisi rukoilla Jumalalta totista kääntymistä.

Ja jos maailmalla on pahoja hankkeita Kristusta ja hänen ewankeliumiansa vastaan, mitä silloin tulisi rukoilla?

Silloin tulee rukoilla, että Jumala tekee tyhjäksi ja estää kaikki pahat juonet ja hankkeet.

Mitä tulee rukoilla niiden puolesta, jotka jo ovat tulleet uskoon?

Tulee rukoilla, että Jumala wanhistaa ja warjelee omiansa pyhymään lujina sanassaan ja uskossa elämän loppuun asti.

Kun Jeesus tässä tekstissä sanoo minä rukoilen heidän edestänsä, koskee se erittäin Jeesuksen opetuslapsia, jotka olivat hänen sanansa kätkeneet ja joita hän oli warjellut ollessaan heidän seurasjaan, mutta joista hänen nyt täytyi erota. Heidät jättää hän nyt taiwaallisen Isänsä turwiin.

Mitä puhuu Jeesus sitte rukouksessaan siitä yhteydestä, joka on Isän ja hänen kesken?

Hän sanoo: Ja kaikki minun omani on sinun ja sinun oma on minun ja minä olen firkaستettu heissä.

Jeesus, Jumalan ainoa Poika, on samaa olentoa kuin Isä. Jeesus on firkaستettu omisjaan siinä, että he uskowat kaikki Isällä ja Pojalla olewan yhteistä. Jos Jeesus jo oli firkaستettu heissä sen muutoksen kautta, kuin silloin oli tapahtunut opetuslasten sydammissä, kuinka onkaan hän firkaستettu silloin, kun tämä muutos on täydellinen. Karitsan istuinta ympäröi-

wästä joukosta on hän sanoma: Minä olen kirkastettu heissä. Muttakoon Herra, että jokainen meistäkin olisi tässä joukossa!

Heljäntenä Sunnuntaina Pääsiäisestä.

Evankeliumi: Joh. 17: 11—17.

Tämä teksti on jatkoa viime sunnuntain tekstille.

Luemme sen.

Miksi tätä Jeesuksen rukousta nimitetään?

Ylimmäispapilliseksi rukoukseksi.

Kenen puolesta Jeesus tässä nyt luetussa rufoilee?

Opetuslastensa puolesta.

Tässä Jeesus ensin puhuu heidän asemastaan. Mitä sanoo hän siitä?

Hän sanoo: En minä enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi.

Minlaiseen tilaan joutuivat opetuslapset sen kautta, että Jeesus heidät jätti?

He jäivät turvattomaan tilaan.

Millä sanoin tekstissä Jeesus lausuu jättävänsä opetuslapset?

Sanoilla: En minä enää ole maailmassa. Minä tulen sinun tykösi.

Ei Jeesus ole enää maailmassa näkyväisessä muodossa, vaan näkymättömällä taiwaallisella tavalla on hän luvannut olla omainsa kanssa joka päivä maailman loppuun asti.

Mihin jätti Jeesus opetuslapsensa?

Maailmaan.

Maailma on vaarallinen Jeesuksen omille. Siellä on paljon kiusauksia ja vaaroja.

Mitä Jeesus sentähden rufoilee opetuslastensa puolesta?

Hän rufoilee: Pyhä Isä, warjele sinun nimesiäsi ne, jotka sinä minulle annoit, niin että he olisivat yhtä, niinkuin me.

Mitä käsitetään sillä, että Jumala on pyhä?

Sitä, että hän ei ole se Jumala, jolle jumalaton meno kelpaa, joka paha on, ei pysy hänen edessään.

Kun Jumala on pyhä, joka vihaa syntiä, ja opetuslapset jäävät syntiseen maailmaan, mitä pyytää hän heille?

Että Isä varjelisi heitä nimesään

Mitä käsitetään Jumalan nimellä?

Jumalon olentoa.

Ja Jumalan olennon ja nimien firkkain pyhyys on ilmoitettu Jeesus-nimessä. Sentähden pyytää Jeesus Isää varjellemaan opetuslapsiaan hänen nimesään. Silloin ovat he vahvasti turvattuna. Raamattu sanoo: **Herran nimi on vahva linna: vanhurskas juoksee sinne, ja tulee varjelluksi.** San. 18: 10. Niinkuin sodan aikana vahvas linnassa on turvattuna, samaten on uskova Jeesuksessa turvattuna hengellisten vihollisten nuoliaan ampuesa.

Mitä pyytää Jeesus pyhältä Isältä opetuslapsilleen?

Hän pyytää, että he olisivat yhtä niinkuin mekin.

Jeesus tahtoo, että hänen opetuslapsensa olisivat rakkauden siteellä yhdistetyt. Jumala on rakkaus ja joka rakastaa hän on Jumalasta. Niinkuin täydellinen yhteys wallitsee Isän ja Pojan kesken, tulee rakkauden wallita Jumalan lasten kesken. Apostoleissa ja ensinmäisessä seurakunnassa se toteutui. Muistatteko kuinka suuressa määrin he rakastivat toisiaan?

He olivat kuin yksi sydän ja yksi sielu.

Miten sanoo Jeesus hoidelleensa opetuslapsiaan?

Hän sanoo: Kun minä olin heidän kanssaan maailmassa, varjelin minä sinun nimesäsi ne, jotka sinä minulle annoit, ja suojelein ne.

Kun Jeesus oli opetuslastensa kanssa, neuvoi, lohdutti ja varoitti hän heitä pyhymään Jumalan sanassa.

Saattoiko Jeesus varjella kaikki opetuslapsensa?

Ei, hän sanoo: Ei niistä kukaan hukunut, paitsi tuo kadotuksen lapsi, että Raamattu täytettäisiin.

Kuka oli kadotuksen lapsi?

Suudas.

Miin, Suudas tuli kadotuksen lapseksi sentähden, ettei hän pysynyt Jeesuksessa. Samaten käy jokaisen, joka ei ole turvattuna tässä linnassa. Missä oli jo ennustettu Suudan lankeeminen?

Raamatussa.

Psalmisto sanoo: ystäväni, johon minä uskalsin, joka söi minun leipääni, se tallasi minun jalkainsa alla. Ps. 41: 10. Vaikka Raamatussa oli tästä ennustettu, ei Suudaan sentähden tarwinnut hukkua. Armo oli hänelle tarjonna niinkuin Pietarillekin, mutta hän hylkäsi armon ja joutui pimeyden pauloihin.

Missä tarkeituksessa puhuu Jeesus tätä esirufousta? Miten tekstissä sanotaan?

Mutta nyt tulen minä sinun tykösi ja puhun nämä maailmassa, että heillä olisi minun täydellinen iloni itsessään.

Mihin sanoo Jeesus menewänsä?

Isän tykö. Jeesus meni siihen kunniaan ja kirkkauteen, joka hänellä oli ollut ennenkuin maailma olikaan.

Miksi puhui Jeesus nämä maailmassa ollessaan?

Siksi, että heillä olisi minun täydellinen iloni itsessään.

Jeesuksen esirufousta muistellesa opetuslapset olivat täysin turvattuna ja iloitsivat siitä. Jeesus myös iloitsi siitä, että hän sai taas mennä Isän luo ja että hän tiesi oman sa olewan täysin turvattuna.

Millä sanoo Jeesus, että hän on varjellut opetuslapsensa.

Isän sanalla.

Mikä teki opetuslasten oltawan tuhalaksi?

Se, että maailma vihasi heitä.

Ja minikä tähden vihasi maailma opetuslapsia?

Sentähden etteivät he ole maailmasta.

Opetuslapset pelkäsiwät ja rakastiwat enemmän Jumalaa kuin ihmisiä. Maailman kunniaasta, ilosta ja hurvituksesta he

eivät välittäneet, sillä he eivät olleet maailmasta ja sentähden maailma heitä vihasi.

Miten olivat opetuslapset tähän tilaan tulleet?

Siten, että he olivat kättäneet Jesuksen sanat.

Miten olisivat opetuslapset helpoimmin voineet päästä maailman mainosta?

Sen kautta, että Jsa olisi ottanut heidät luokseen.

Helpoin tapa päästä vapaaksi maailman mainosta ja kaikesta pahasta, olisi autuaallinen kuolema, mutta sitä ei Herra tahdo. Sillä mitä rukoilee Jeesus opetuslapsilleen tähän nähden?

En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että warjelisit heitä pahasta.

Opetuslapsilla oli tärkeä tehtävä maailmassa. Heidän piti saarnata ewankeliumia maailmalle, ja siten kirkastaa Jsan nimeä. Mutta koko maailma on pahuudessa, janoo apostoli Johannes. Ja mitä Jeesus sentähden pyytää Jsaltänsä opetuslapsilleen?

Hän pyytää: että warjelisit heitä pahasta.

Mitä Jeesus vieläkin teroittaa opetuslapsiin nähden?

He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään ole maailmasta.

Jesuksen omain tulisi aina muistaa, että, vaikka he ulkonaisesti elävät ja toimivat maailmassa, tulee heillä olla taivaallinen mieli, olla sisällisesti erotettu maailmasta.

Miten katekismuksessamme sanotaan uskowaisen elämän muodostuvan itseensä nähden?

Uskowaisen elämä häneen itseensä nähden muodostuu siten, että hän walwoo ja rukoilee, taistelee syntiä vastaan ja pyytää jokapäiväisessä uskon kilvoituksessa kasvaa sisällisen ihmisen puolesta ja yhä enemmän tulla Kristuksen kuman kaltaiseksi.

Kun Jeesus nyt oli rukoillut Jsää warjelemaan opetuslapsiaan pahasta, mitä hän sitte pyytää?

Hän pyytää: Pyhitä heitä totuudessa; sinun sanasi on totuus.

Pyhittämisellä ymmärretään eroittaa maailmasta ja vihkii Jumalalle. Jeesus rukoilee siis, että Isä tekisi hänen opetuslapsensa yhä enemmän yhtenewiksi ja kelvollisiksi hänen palvelukseensa, erottaisi heitä maailman ajatus- ja katsantotavasta ja saattaisi heitä yhä sywemmälle totuuteensa.

Ja misjäl ilmoittaa Jumala totuutensa? Mitä sanoo Jeesus siitä tekstisjäl?

Sinun sanasi on totuus.

Ewankeliumin saarnaajina oli erittjain tärfejää opetuslapsille, ettj he olivat pyhitetyt Jumalan totuudessa, erotetut faikesta walheesta ja juurutetut Jumalan sanaan. Muistakaa, rakkaat lapset, jos Jeesuksen omia olemme, niin hän todellisenä ylimmäisenä pappina rukoilee yhä wielj meidänki puolestamme: Pyhitj meitä totuudessa, sinun sanasi on totuus.

Wiidentenä Sunnuntaina Pjääfjijestä.

Ewankeliumi: Joh. 17: 18—23.

Miten nimitetään tätj sunnuntaita erityisestj?

Rukousunnuntaitki.

Niin, tänj sunnuntaina on muinoin paljon rukoiltu kristillisessä seurakunnassa. Nyt kun odotettiin Helluntaita rukoiltiin Herralta erityisestj Pyhjän Hengen lahjaa. Ensimmäisen vuosikerran tekstisjäl puhutaan rukouksesta Jeesuksen nimesjäl. Tämä teksti sisjältjää Jeesuksen ylimmäispapillisista rukousta ja on jatkoa viime sunnuntain ewankeliumitekstillem.

Luemme sen.

Kun Jeesus oli rukoillut, ettj taivaallinen Isj pyhittäisi hänen opetuslapsensa totuudessa, sanoo hän tässä minkätähden pyhitys oli heille erittjain tarpeen. Mitj sanoo hän siitä tekstisjäl.

Hän sanoo: Niinkuin sinj lähetit minut maailmaan, niin minäkin lähetin heidät maailmaan; ja minj pyhitj itseni heidän tähtensä, ettj hekin olisimat totuudessa pyhitetyt.

Ruka oli Jeesuksen lähettänyt?

Isä.

Isä oli pyhittänyt Jeesuksen ja lähettänyt hänet maailmaan kunniansa ja voimansa töitä tekemään. Ja keitä sanoo Jeesus nyt samaten lähettäneensä maailmaan?

Opetuslapsensa.

Jeesus lähetti opetuslapsensa maailmaan ewankeliumia lewittämään. Tähän Herran työhön oli Jeesus heitä kasvattanut ja walmistanut, ja tähän oli pyhitys heille erityisesti tarpeen. Mitä sanoo Jeesus tekemänsä heidän pyhitykseksen?

Hän sanoo: minä pyhitän itseni heidän tähtensä.

Paitti sitä, että Jeesus opetuslapsilleen oli opissa ja elämissä esikuvana, oli hän nyt erottava itsensä omistaan sowinguuhriksi heidän tähtensä. Hän pyhitti itsensä opetuslastensa ja koko ihmiskunnan hyväksi, kun hän Jumalan karitsana kuoli ristillä. Miksi sanoo Jeesus pyhittävänsä itsensä opetuslasten tähden?

Että hekin olisimat totuudessa pyhitetyt.

Opetuslapset tulivat totuudessa pyhitetyiksi siten, että Jeesus uhrikuolemallaan erotti heidät maailmasta, synnistä ja sen seurauksista ja wihti heidät Jumalalle. Muistakaamme aina sitä, että Jeesus on meidät niin kalliisti ostanut, ettemme enää ole omamme, emmekä saa elää muille kuin hänelle.

Jeesus oli nyt rukoillut niiden opetuslastensa puolesta, jotka hän itse oli kasvattanut. Seuraawasta wärsystä alkaen rukoilee hän koko uskowaisen seurakuntansa puolesta. Miten sanoo hän tästä?

Mutta en minä rukoile ainoastaan heidän tähtensä, waan myös niiden tähden, jotka heidän sanansa kautta uskowat minuun.

Keitä tarkoittaa Jeesus niillä, jotka apostolein kautta uskowat häneen?

Koko uskowaista seurakuntaa.

Tämä Jeesuksen esirukous käsittää kaikkia, jotka Jumalan sanan kuulemisen ja kätkemisen kautta owat tulleet ja tulewat

elävään usfoon Jeesukseen. Ei yksikään ollut unhotettu. Tämä on kaikkinä aikoina ollut ja on olema suuri lohdutus pakanoille, joille ewankeliumia julistetaan. Kuinka lohdullista onkaan meillekin tietää, että Jeesus on rukoillut ja rukoilee vielä meidän puolestamme ja että taivaallinen Isä kuulee häntä.

Mitä rukoilee tässä Jeesus kaikkein uskowainja puolesta?

Hän pyytää, että he kaikki olisivat, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä yhtä olisivat.

Jeesus rukoilee siis, että hänen uskowainja, olisivat rakkaudella yhdistetyt. Ja millä tavoin tulee heidän olla yhtä.

Niinkuin Isä ja Poika ovat yhtä.

Isä ja Poika ovat samaa olentoa, ja Jumalan olento on sula rakkaus. Jeesuksen uskowainsten tulee olla Isässä ja Pojassa, rakkauden lähteessä, niin voivat hekin sen kautta olla yhtä. Silloin on heillä keskinäinen rakkaus. He ovat Jumalan perhe. Miltä tuntuu teidän kodissanne jos isälle, äidille, veljelle tahi sisarille tapahtuu pahaa? Mitä te silloin teette?

Me suremme.

Ja jos heille hywin käy, niin te iloitsette. Perheessä siis yhden ilo ja menestys on kaikkein, yhden onnettomuus samoin. Niin tulisi olla uskowainki kesken.

Mikä on seuraus siitä, kun Jeesuksen opetuslapset näin ovat rakkaudessa yhdistetyt?

Jeesus sanoo: siitä maailma uskoisi sinun lähettäneen minua?

Sen rakkauden kautta, joka yhdistää Jeesuksen opetuslapsia, tulee siis maailma tietämään, että Jeesus on Jumalan lähettämä. Tämä on tapahtunutkin, sillä uskowainsten pyhä rakkauden tuli on herättänyt suurta ihmettelyä pakanoissa. Ensimmäisistä kristittyistä sanoivat he: kuinka suuresti rakastavatkaan he toisiansa. Moni arweli: kristittyin Jumala on ihmeellinen, joka voi waijuttaa heissä tuonlaisen rakkauden. Heidän Jumalaansa tahdon minäkin oppia tuntemaan.

Mitä sanoo Jeesus edelleen tekstissä antaneensa uskovilleen?

Hän sanoo: Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, olen minä antanut heille.

Jeesus antaa uskovilleen ja täällä ajassa sitä kirkkautta, kuin Jä hänelle antoi. Hän on ansainnut heille lapsen oikeuden Jumalan tykönä. Pyhän Hengen kautta saavat he armoa Kristuksen täydellisydestä niin, että he uudistuvat hengessä ja mielessä ja vihdoin koko olennossaan Jumalan kuvan kaltaiseksi ja tulevat siten osalliseksi Kristuksen kirkkaudesta.

Mitä varten sanoo Jeesus antavansa tämän kirkkauden opetuslapsilleen.

Että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä, minä heissä ja sinä minussa; että he tulisivat täydelliseksi yhdessä, että maailma tietäisi, että sinä heitä rakastit, niinkuin sinä minua rakastit.

Jumalan rakkaina lapsina, Jumalan perheen jäseninä ja ijanlaittujen elämän perillisinä tulee uskovaisten olla ja täällä Jumalan rakkauden kautta yhdistetyt ja vihdoin taiwaassa yhdistää Jumalan rakkaus kaikki. Siellä kirkkaus tulee täydelliseksi.

Mietelkaa, rakkaat lapset: kuulutteko tähän Jumalan perheeseen. Käväoitsettekö taiwaan kirkkauteen? Onko menonne taiwaassa?

Helatuorstaina.

Evankeliumi: 17: 24—26.

Mitä juhlaa me tänään wietämme?

Helatuorstaita.

Minkä tapauksen muistoksi wietämme Helatuorstaita?

Jesuksen taiwaaseen astumisen muistoksi.

Montako päivää ylösnousemisen jälkeen Jeesus astui taiwaaseen?

Neljätyhmentä päivää.

Sentähden miettää kristillinen kirkko Helatuorstaita neljäkymmentä päivää Pääsiäisen jälkeen. Ensimmäisen vuosikerran ewankeliumiteksti kertoo Jeesuksen taiwaaseen astumisen tapauksen. Tämä toisen vuosikerran ewankeliumiteksti esittää meille Jeesuksen taiwaaseen astumisen hedelmän.

Mitä sanotaan katekismuksessamme olevan Kristuksen taiwaaseen astumisen hedelmä?

Taiwaaseen astumisensa kautta Kristus meni kunniaansa, lähettääkseen Pyhän Hengen, ollakseen Isän tykönä välimiehenämme ja saattaakseen omansa luokseen Isän huoneeseen.

Näitä asioita sisältää Jeesuksen ylimmäispapillisen rukouksen loppuosa, joka on otettu tämän päivän toisen vuosikerran ewankeliumitekstiksi.

Luemme sen.

Tämä nyt on jatkoa viime sunnuntain tekstille.

Muistatteko miten tätä tekstiä käsittelevinä sunnuntaina olemme jakanee Jeesuksen ylimmäispapillisen rukouksen sisältöön nähden?

Ensin rukoili Jeesus itsensä puolesta, sitten opetuslastensa puolesta ja viime sunnuntaina käsitelyssä niiden puolesta, jotka opetuslasten sanan kautta uskovat häneen.

Dikein. Tässä tekstissä ilmoittaa Jeesus Isälleen, misä hän tahtoo opetuslapsilleen tulewan olopaikan.

Kuinka sanoo Jeesus siitä?

Isä, minä tahdon, että misä minä olen, siellä nekin olisivat minun kansani, jotka sinä olet minulle antanut.

Misä tahtoo siis Jeesus omainsa olemaan?

Siellä misä hän on.

Mietelkaa tätä Jumalan lasten onnellista tilaa. Täällä elävät he uskon yhteydessä kolmenyhteisen Jumalan kansa, nauttiwat Jumalan armoa ja rakkautta Kristuksessa, ovat rakkaudella liittyneet toisiinsa ja tietävät, että he kerran pääsevät siihen kunniaan ja kirkkauteen, jossa Jeesus on.

Ja miksi tahtoo Jeesus saada omansa sinne, jossa hän on?

Jeesus sanoo: että he näkisivät minun kirkauteni, jonka minulle annoit, sillä sinä rakastit minua, ennentuin maailman perustus laskeettiin.

Jeesuksen omat, jotka ovat uskossa häneen kuolleet, saavat taimaassa nähdä hänen kirkautensa täydellisessä loistosansa, ja Kristuksen ilmestyessä hekin kirkastuvat. Apostoli Johannes sanoo tästä: **Rakkaani! Nyt me olemme Sumalan lapsia, eikä ole vielä ilmestynyt, miksi me tulemme; mutta sen tiedämme, että kun hän ilmestyy, niin me tulemme hänen kaltaiseksi; sillä me saamme nähdä hänet semmoisena kuin hän on.** 1 Joh. 2: 2.

Minkä nojalla waatii Jeesus näin suurta autuutta usko-willeen?

Sumalan wanhurstauden nojalla.

Kuinka sanoo hän tästä?

Wanhurstaas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunsin sinut; ja nämä ovat ymmärtäneet, että sinä minut lähetit.

Mitä käsitetään sillä, että Jumala on wanhurstaas?

Sillä käsitetään, että Jumala antaa itselullekin hänen töitensä mukaan.

Koska Jeesuksen omat elävät ja täällä uskon yhteydessä hänen kanssaan, misä tulee heidän Jumalan wanhurstauden vaatimuksen mukaan olla tulewasjain elämässä?

Jeesuksen tykönä.

Mitä sanoo Jeesus wanhurstaalle Isälleen maailmasta?

Hän sanoo: maailma ei sinua tuntenut.

Ja mitä sitä wastoin opetuslapsistaan?

Nämä ovat ymmärtäneet, että sinä minun lähetit.

Tällä Jeesus ikäänkuin sanoo: Isä, kun sinä olet wanhurstaas Jumala, täytyy se eroitus olla maailman ja minun omaini välillä, etteivät maailman lapset, jotka epäuskossaan ovat minun tarjoomani armon hyljänneet, pääse näkemään

minun kunniaani, vaan nämä, jotka minun sanani kätkivät ja ovat sen kautta tulleet elävään uskoon. Ne ovat minusja ja minä heissä ja sinä et saa tätä yhteyttä hajottaa.

Mitä sanoo Jeesus edelleen tekstissä?

Ja minä ilmoitin heille sinun nimesi ja olen ilmoittava, että se rakkaus, jolla sinä rakastit minua, olisi heissä ja minä heissä.

Mitä lupaa siis Jeesus vielä pois mentyänsäkin tehdä? Hän lupaa ilmoittaa Isän nimen.

Sen hän tekee Pyhän Hengen kautta. Jumalan rakkaus vuodatetaan Pyhän Hengen kautta uskovan sydämeen. Tärkeää on saada valittuin lasten Henki, jossa me huudamme: Abba, rakas Isä!

Missä tarkoituksessa sanoo Jeesus ilmoittavansa Isän nimen uskowilleen?

Että se rakkaus, jolla sinä rakastit minua, olisi heissä ja minä heissä.

Samassa tulee meidän oppia tuntemaan Isän tahdon ja sydämen, kuinka hän Jeesuksessa Kristuksessa iankaikkisesti rakastaa meitä. Ja kun Isän rakkaus Pyhän Hengen kautta meidän sydämiimme vuodatetaan, ja Jeesus uskon kautta asuu meissä, niin kirkastumme jo täällä ja odotamme ilolla Wapah-tajamme kirkasta ylösnousemista.

Kristus, meidän ylimmäinen pappimme ja edesvastaa-jamme Isän tykönä warjekoön ja wahvistakoon meitä sanas-saan ja oikeassa uskossa siksi, kunnes kirkastettuna pääsemme näkemään hänet kunniasjansa.

Kuudentena Sunnuntaina Pääsiäisestä.

Evankeliumi: Joh. 15: 18—25.

Helluntain edellisen sunnuntain ensimmäisen vuosikerran ewankeliumiteksti kertoo Pyhän Hengen tulosta ja siitä wainosta,

jonka maailma nostaa niitä vastaan, jotka Pyhän Hengen vaikuttamina elävät ja toimivat.

Tässä toisen vuosikerran ewankeliumitekstissä puhutaan myös maailman vihasta Jeesuksen omia vastaan. Se on osa Jeesuksen hyvästijättöpuhetta opetuslapsilleen.

Luemme tekstin.

Kenelle puhuu Jeesus tässä?

Hän puhuu opetuslapsilleen.

Mitä sanoo Jeesus opetuslapsilleen?

Hän sanoo: Jos maailma vihaa teitä, niin tietäkää, että se on ennen vihannut minua, kuin teitä.

Rakkaissa hyvästijättöpuheissaan oli Jeesus kertonut opetuslapsilleen kuinka suuresti hän rakasti heitä ja oli kehoittanut heitä pysymään hänen rakkaudessaan. Kun nyt opetuslapset olivat tulleet wakuutetuiksi Jeesuksen rakkaudesta olivat he walmistuneet kuulemaan mitä heillä maailmassa oli odotettavaa. Sillä mikä on suuremmasta arvosta seko, että Jeesus rakastaa meitä, wai että maailma rakastaa meitä?

Se, että Jeesus rakastaa meitä.

Oikein. Apostoli sanoo: jos Jumala on meidän kanssamme, kuka woi meitä vastaan olla. Jos Jeesus rakastaa minua ja minä olen hänen omansa, niin kärsin mielelläni maailman vihaa. Millä lohduttaa Jeesus opetuslapsiansa tekstissä maailman wihaan nähden?

Hän sanoo: Jos maailma vihaa teitä, niin tietäkää, että se on ennen vihannut minua kuin teitä.

Waiikka Jeesus oli ansainnut tulla enin kaikista rakastetuksi, tuli hän päin wastoin wihatuksi. Syyn miksi maailma Jeesusta wihasi sanoo hän itse: sillä minä todistan maailmasta, että hänen työnsä owat pahat. Joh. 7: 7. Samasta syystä tulewat Jeesuksen opetuslapset wihatuksi. — Tässä on meillä paljon oppimista. Jeesuksen omina emme saa ottaa osaa semmoisiin tilaisuuksiin, joissa Jumala tulee halveksituksi. Ellei

ole tilaisuutta sanoilla nuhdella, tulee käytösemme todistaa siitä, että kammoomme jumalatonta puhetta ja elämää. Jeesuksen opetuslapsen tuntomerkki onkin se, että maailma häntä vihaa.

Misä tapauksessa sanoo Jeesus, että maailma rakastaisi hänen opetuslapsiaan?

Hän sanoo: Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi.

Jos apostolit olisivat eläneet maailman tavoin lihan himossa, filmäin pyynnössä ja elämän koreudessa, olisivat he kyllä maailmassa kelvanneet. Silloin maailma olisi heissä omaansa rakastanut, mutta nyt he eivät olleet maailmasta. Ja miten olivat he tulleet vedetyksi pois maailmasta?

Jeesus sanoo: minä valitsin teidät maailmasta, sentähden maailma vihaa teitä.

Jeesus oli ilmoittanut heille Isän tahdon ja he olivat vastaanottaneet ja kätkeneet hänen sanansa ja saaneet sen kautta uuden mielen. He rupešivat pyrkimään niitten perään kuin ylhäällä ovat. He eivät sopineet enää maailman kanssa ja sentähden maailma rupeš heitä vihaamaan. Kenen palvelijoiiksi olivat he ruvenneet maailmasta erotesjaan?

Jeesuksen palvelijoiiksi.

Miten teroittaa Jeesus tätä tekstissä heidän mieleensä?

Hän sanoo: Muistakaa sitä sanaa, jonka minä teille sanoin: Ei ole palvelija suurempi herraansa. Jos he minua wainosivat; niin he teitäkin wainoovat; jos he kätkivät minun sanani, niin he kätkevät teidänkin sananne.

Totisilla kristityillä on se ollut ja on olewa suuri lohdutus, että he saavat kokea samaa kuin itse Jeesus.

Vihasivatko kaikki Israelisja Jeesusta?

Ei, Jeesuksella oli myös ystäviä, jotka olivat kätkeneet hänen sanansa.

Millä lohduttaa Jeesus opetuslapsiansa tämän johdosta?

Hän sanoo: jos he kätkivät minun sanani, niin he kätkevät teidänkin sananne.

Mistä syystä sanoo Jeesus maailman wainoowan hänen opetuslapsiansa?

Jeesus sanoo: nämä kaikki tekewät he teille minun nimeni tähden, sillä he eivät tunne häntä, joka minun lähetti.

Mitä käsitetään Jeesuksen nimellä?

Jeesuksen olentoa.

Niin, Jeesus itse, hänen olentonsa, on rakas hänen opetuslapsilleen. Kun he Jeesukseen uskowat ja häntä rakastawat, tahtowat he myös häntä tunnustaa maailmalle, ja mikä on siitä seuraus?

Maailma wainoo heitä, sillä he eivät tunne Isää.

Jeesus sanoo itse: **ei Isää tunne yksikään, mutta Poika, ja kenelle ikänä Poika tahtoo sen ilmoittaa.** Math, 11: 27. Syntejensä surewille, nöyryille, apua tarwitsewille saattoi Jeesus julistaa Isän ääretöntä rakkautta, että hän antoi ainoan Poikansa maailman j. n. e., mutta luonnolliselle ihmiselle, jolla on muuttumaton, ylpeä mieli ei Jeesus saata ilmoittaa Isän nimeä. Juutalaisille se erittäin oli synnifsi, etteivät tunteeneet Isää, sillä heillä oli Jumalan Sana, Moses ja profheetat. Missä oli siis Jumala ilmoittanut itsensä heille?

Sanassaan.

Olipa vielä Jumalan korkein ilmestyskin tullut heidän osakseen. Kuka on Jumalan olennon täydellinen ilmestys?

Jeesus Kristus.

Ja miten kohteliwat Juutalaiset Jeesusta.

He wainosiwat häntä.

Mitä sanoo Jeesus tästä Juutalaisten menettelöstä?

Hän sanoo: Ellen olisi tullut ja puhunut heille, niin heillä ei olisi syntiä, mutta nyt ei heillä ole mitään puoltosyytä synnilleen. Joka wihaa minua, hän wihaa Isäänikin.

Mikä teki Juutalaisten synnin puoltamattomaksi?

Jeesus sanoo: Ellen olisi tehnyt heidän keskellään niitä töitä, joita ei kukaan muu ole tehnyt, niin heillä ei olisi syntiä, mutta nyt he näkiwät niitä, ja he wihasiwat sekä minua että Isääni.

Mitä jumalallisia töitä oli Jeesus tehnyt?

Hän oli parantanut sairaita, herättänyt kuolleita, asettanut meren y. m.

Mistä todistivat nämä Jeesuksen työt, joita ei kukaan muu ollut tehnyt?

Ne todistivat siitä, että hän oli Jumalan lähettämä ja itse Jumala.

Waiikka Juutalaiset näkivät Jeesuksen jumalallisia töitä, mitä he kuitenkin tekivät?

He vihasivat Jeesusta ja Isää.

He kielsivät siis Jeesuksen, ja niin tekee vielä jokainen, joka ei vastaanota Jumalan voimallisesti tarjoamaa armoa ja elämää Kristuksessa. Ajatelkaa, rakkaat lapset, kuinka suuri synti onkaan Kristuksen kieltäminen.

Mitä sanoo Jeesus lopuksi tekstissämme?

Mutta sen täytyi tapahtua, että se sana täytettäisiin, joka heidän laissaan on kirjoitettu: He vihasivat minua ilman syytä.

Messiaalisessa psalmissa 69: 5 oli tätä ennustettu, ja maailman Jeesusta vihatesa oli tämä hänelle lohdutuksena. Tutkikaamme itseämme: Rakastammeko me Jeesusta ja hänen opetuslapsiansa? Rohkenemmeko osoittaa Jeesuksen omille suosiota ja rakkautta, jos heillä on maailmassa halpa asema, jos he ovat oppimattomia, köyhiä ja halveksittuja. Rukoilkaamme, että saisimme armoa wahvistua uskossa ja Jeesuksen tuntemisessa ja rakkautta tunnustaa häntä ja hänen omiansa maailmalle!

Helluntaipäivänä.

Evankeliumi Joh. 15: 10—17.

Mitä juhlaa me nyt vietämme?

Helluntaijuhlaa.

Minkä tapauksen muistoksi vietti Israel Helluntaijuhlaa?

Lain antamisen muistoksi sekä kiitosjuhlanä päätyneestä wiljankorjuusta.

Minkä tapauksen muistoksi wietämme me Helluntaita?

Pyhän Hengen muodattamisen muistoksi.

Koska tapahtui Pyhän Hengen muodatus?

Kun wiideskymmenespäiwä täytettiin Jeesuksen ylösnousemuksesta.

Siksi kristillinen kirkko wietää Helluntaita seitsemän wiiikkoa jälkeen Pääsiäisen, eli wiidentenäkymmenenä päiwänä Pääsiäisestä lufien.

Pyhän Hengen muodattamisesta asti luetaan myös kristillisen seurakunnan perustus. Mikä on Kristuksen seurakunta katekismuksemme mukaan?

Kristuksen seurakunta on pyhain yhteys, jonka jäsenet Jumala sanan ja sakramenttein kautta on johdattanut Kristuksen työ ja tehnyt osalliseksi Kristuksen armosta ja Pyhästä Hengestä.

Tämä toisen vuosikerran ewankeliumiteksti on otettu Jeesuksen hyvästijättöpuheesta. Siinä Jeesus puhuu siitä rakkaudesta, jonka tuliji wallita Kristuksen opetuslapsissa.

Lueimme tekstin.

Kenen puhetta tekstissä kerrotaan?

Jeesuksen puhetta.

Kenelle puhui Jeesus?

Opetuslapsille.

Mitä sanoi Jeesus opetuslapsilleen?

Hän sanoi: Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessa, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Misjä on Jeesus ilmoittanut meille käskynsä.

Raamatussa.

Niin, Herra on antanut meille kymmenet käskyt ja paljon muita käskyjä jo wanhasa testamentissa. Jeesuksen käskyjä kertowat ewankelistat ja apostolit. Esim. Jeesuksen wuorisaarna sisältää käskynjen rakkauden, mutta kaikki käskyt Jeesuksen lunastetuille woisimme yhdistää Johanneksen lauseeseen: Nämät owat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on

Kristus Jumalan Poika ja että te saisitte elämän uskon kautta Hänen nimeensä. Joh. 20: 31. Joka uskon kautta on liiisessä elämän yhteydessä Jeesuksen kanssa, hän kantaa rakkauden hedelmiä. Jeesus on hänelle kaikista kallein. Rakkaudesta Jeesukseen tahtoo hän mielellään noudattaa hänen käskyjäänsä. Ja mitä seuraa sille, joka pitää Jeesuksen käskyt?

Hän pysyy Jeesuksen rakkaudessa.

Kenen taivoin Jeesuksen opetuslapset silloin tekewät?

He tekewät Jeesuksen taivoin, sillä hän sanoo: niinkuin minä olen pitänyt Jääni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Jeesus sanoo itse: **Minä tiedän, että Jääni käsky on ijankaikkinen elämä.** Joh. 12: 50. Jääni käsky oli siis, että Poika ansaitsi langenneelle ihmiskukunnalle ijankaikkisen elämän ja Jeesus kuuliaisena Jääni taivolle tuli maailmaan ja uhrikuolemallaan sen täytti pysyen Jääni rakkaudessa.

Mitä sanoo Jeesus tarkoittawansa tällä puheella opetuslapsilleen?

Hän sanoo: Nämä olen minä teille puhunut, että minun iloni olisi teissä, ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

Rakkaus tekee onnelliseksi ja tuottaa iloa. Wapaehtoista rakkaudesta oli Jeesus täydellisesti pitänyt Jääni käskyn, ja hänen ilonsa oli sentähden täydellinen. Apostolit saivat tämän ilon silloin, kun Pyhä Henki Helluntaina heille wuodatettiin. Jokaisen uskowaisen ilo on myös tulewa täydelliseksi. Se alkaa silloin, kun hän Pyhän Hengen waikutuksesta oppii tuntemaan Jumalan armon Jeesuksessa, lisääntyy sitä myöten, kun Pyhän Hengen johdattaessa usko wahvistuu ja tulee täydelliseksi Jumalan lasten sanomattomassa autuudessa ja firkkauksessa taiwaassa. Jos opetuslapset nyt tahtowat pysyä ilossa, minkä käskyn tulee heidän pitää tekstin mukaan?

Jeesus sanoo: Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toinen toistanne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.

Mitä Jeesus siis waatii opetuslapsiltaan?

Sitä, että he rakastawat toinen toistansa.

Ja miten tulee heidän rakastaa toisiaan?

Niin kuin Jeesus on meitä rakastanut.

Minkä sanoo Jeesus korkeimmaksi rakkauden osoitteeksi?

Hän sanoo: Ei ole yhdelläkään suurempaa rakkautta, kuin se, että hän antaa henkensä ystävänsä edestä.

Mikä siis oli täydellisin osoite Jeesuksen rakkaudesta?

Hänen kuolemansa.

Apostoli Johannes sanoo: **Siitä me tunnemme rakkauden, että hän on henkensä meidän edestämme pannut, niin pitää meidän weljeimme edestä meidän henkemme paneman.** 1 Joh. 3: 16.

Mitä sanoo Jeesus opetuslastensa olevan hänelle, jos he tekivät, mitä hän käskee?

Jeesus sanoo: Te olette minun ystäväni, jos te teette mitä minä teille käsken.

Mikä asema oli opetuslapsilla ollut tähän asti Jeesuksen luona?

Palwelijan asema.

Waikka he olivat seurustelleet Jeesuksen kanssa ulkonaisesti, eivät he ennen olleet niin lähessä yhteydessä hänen kanssaan, että hän olisi voinut heille ilmoittaa kärsimisensä ja kuolemansa tarkoituksen. Millä perustuksella kutsuu Jeesus opetuslapsiaan nyt ystäviksi?

Hän sanoo: Minä olen nimittänyt teitä ystäviksi, sillä minä ilmoitin teille kaikki, mitä olen kuullut Isältäni.

Ystävälemme uskomme salaisimmatkin asiamme, sillä me luotamme häneen. Opetuslapsetki olivat nyt päässeet ystävän asemaan, sillä mitä oli Jeesus heille uskonut?

Hän oli puhunut heille kärsimisestään, kuolemisestaan ja ylösnousemisestään.

Olivatko opetuslapset Jeesusta täysin käsittäneet?

Eivät. Raamattu sanoo, etteivät he ymmärtäneet sitä, kuin hän sanoi.

Wasta fitte, kun Pyhä henki Helluntaina muodatettiin apostolein yli, tulivat he oikein Jesusta käsittämään ja saivat hänen luonaan lifisen ystävän aseman.

Sakkasivatko opetuslapset nyt ystäwiksi päästyään olemasta Jesuksen palvelioita?

Eivät lakanneet.

Uskollinen palvelija saattaa olla luotettava ystävä, mutta pyhyt siltä palvelijana. Samaten opetuslapset niinkuin kaikki totiset uskowaiset ovat kyllä Jesuksen palvelijoita, jotka ilolla täyttävät hänen käskijään, mutta samalla myös walittuja ystäviä. Näistä sanoo apostoli Johannes: **Teillä on woide häneltä, joka pyhä on, ja te tiedätte kaikki.** 1 Joh. 2: 20. Woide on Pyhä Henki, jonka kautta Jesuksen uskowaiset tulewat Jän sydämmen oikein tuntemaan ja pääsewät fiten onnelliseen lapsen ja ystävän asemaan. Mutta tässä autuaallisessa tilassa eivät he saa unhottaa, miten he siihen ovat päässeet. Mitä sanoo Jeesus siitä edelleen tekstissä?

Te ette minua walinneet, waan minä walitsin teidät.

Ei ollut opetuslapsilla siis mitään kerskattavaa, sillä wapaasta armostaan oli Jeesus walinnut heidät. Ja mihin oli hän heidät määrännyt?

Hedelmaa tekemään.

Kun opetuslapsi elää niin lifisessä yhteydessä Jesuksen kanssa, kuin oksa on wiinipuussa, niin kantaa hän hedelmiä. Apostoli sanoo: **Ette te nyt olette synnistä wapautetut ja Jumalan palveliaksi tulleet, niin teillä on teidän hedelmänne pyhyyteen, mutta lopuksi ijantaitkinen elämä.** Rom. 6: 22. Hengen hedelmä on siis uusi, pyhä olento ja lopuksi lahjapalkkana ijantaitkinen elämä. Tässä onnellisessa tilassa woi uskowainen rukoilla Jesuksen nimesä, ja mitä lupaa Jeesus hänelle?

Jeesus sanoo: Jä antaa teille mitä waan rukoillette häneltä minun nimeeni.

Tämä on kallis lupaus, jota uskovaisten aina tulee muistaa ja ahkerasti käyttää saadakseen iankaikkeisesti pysyviä hedelmiä.

Millä sanoin Jeesus vielä yhdistää tässä tekstissä puhumansa?

Sanoilla: tämän minä käsen teille, että te rakastatte toinen toistanne.

Ensimmäiseksi ja viimeiseksi vaatii Jeesus siis uskovaistaan keskinäistä rakkautta. Rukoilkaamme Jeesuksen nimesä, että rakas taiwaallinen Isämme runsain määrin lahjoittaisi meille rakkautta helluntailahjaksi.

Toijena Helluntaipäivänä.

Evankeliumi Joh. 6: 44—61.

Tämä toinen Helluntaipäivän toisen vuosikerran evankeliumiteksti on osa siitä puheesta, jonka Jeesus piti Kapernaumin synagogassa sen johdosta, että kansa Jeesuksen ravitua 5000 miestä viidellä leivällä ja kahdella kalalla tahtoi tehdä hänet kuninkaaksi.

Luemme tekstin.

Mistä kalliista asiasta Jeesus tässä puhuu?

Hänen tykönsä tulemisesta.

Ja miten sanoo Jeesus tultawan hänen tykönsä?

Jeesus sanoo: Ei voi kukaan tulla minun tyköni ellei Isä, joka minut lähetti, wedä häntä.

Kun ihminen elää suruttomuuden tilassa lähettää Jumala hänelle usein suuria suruja esim. kutsuu kuoleman kautta pois vanhemmilta rakkaan lapsen, lapsilta vanhemmat, rakkaan omaisen eli ystävän tahti lähettää hän kovan taudin eli muun vastonkääymisen. Ihminen tulee nyt hätään. Hän tarvitsee apua ja auttaa ei voi muu kuin Jeesus. Tällä tavoin Isä Jumala wetää ihmistä, Poikansa Jeesuksen luo. Toisinaan Jumalan hyvyys houkuttelee ihmistä parannukseun.

Silloin Jumala lähettää hänelle jonkun suuren myötäkäymisen. Tämä katetismuksessamme on selitetty vastauksessa kysymykselle: Kuinka Jumala tainuttaa ihmistä kutsumusta kuulemaan? Sanokaa vastaus tähän?

Tainuttaaakseen ihmistä kutsumusta kuulemaan Jumala käyttää kaikellaisia elämän kohtaloita, niinkuin myötäkäymistä, sisälistä ja ulkonaista hätää ja kärsimistä, tahti muiden esimerkkejä.

Jos ihminen tätä kutsumusta noudattaa, niin Pyhä Henki saa waituttaa hänessä elävän uskon Jeesukseen. Ajatella, kuinka sulosta on, että Isä Jumala rakkaudessaan wetää meitä Jeesuksen luo. Ja Jeesus vastaanottaa syntisiä, sillä hän sanoo: Joka minun tyköni tulee, sitä en minä heitä ulos.

Minkä suuren edun lupaa Jeesus niille, joita Isä on saanut wetää hänen tykönsä?

Hän sanoo: Minä olen herättävä hänet viimeisenä päivänä.

He tulewat siis ylösnousemisessa Kristuksen kaltaisiksi.

Kun Isä saa wetää meitä Jeesuksen luo, kuka silloin on opettajamme?

Itse Jumala.

Miten Jeesus wiittaakin profetiaan, joka tästä ajasta ennusti?

Hän sanoo: Profetoisissa on kirjoitettu: Ja he tulewat kaikki Jumalan opettamiksi.

Ja kutka owat Jumalan opettamia? Miten Jeesus itse sanoo?

Jokainen, joka on Isältä kuullut ja häneltä oppinut, tulee minun tyköni.

Jokainen siis, joka Isän wetämisestä seuraa, tulee Jeesuksen tykö. Ja joka uskolla Jeesuksen omistaa, hän tulee oikeeseen Jumalan tuntemiseen ja saa nähdä Jumalan. Miten Jeesus itse siitä sanoo?

Ei niin, että joku olisi Isää nähnyt, waan joka on Sumalasta, hän on Isää nähnyt.

Ruka ainoastaan on Jhää nähnyt?

Jesus.

Niin, ja ainoastaan Jesuksen kautta tulemme Jhää tuntemaan. Mitä Jesus tekstin mukaan ennen kaikkia meiltä vaatii?

Uskoa. Hän sanoo: Totijesti, totijesti sanon minä teille, joka uskoo minuun, hänellä on iankaikkinen elämä.

Joka uskolla Jesuksen omistaa, hänellä on iankaikkinen elämä, koska itse Jesus elää hänessä ja hän Jesuksessa. Jesus voi täyttää kaikki hänen tarpeensa. Sillä mitä todistaa Jesus itsestään?

Hän sanoo: Minä olen elämän leipä.

Mutuas on se, joka uskossa ravitsee sieluaan Jesuksella Kristuksella! Mitä leipää arvostelivat Juutalaiset ihmeellisenä leipänä?

Mannaa, jota Herra antoi Israelin lapsille korvessa.

Mutta mitä sanoo Jesus mannaasta?

Hän sanoo: Heidän isänne söivät mannaa korvessa ja kuolivat.

Manna ei siis voinut pelastaa heitä kuolemasta, mutta toista on Jesus, joka tuli taivaasta. Hänessä on elämä. Ja mikä on seuraus sille, joka hänestä syö?

Se, joka siitä syö, ei ole kuoleva.

Mikä saatti Jesuksen tulemaan alas taivaasta?

Rakkaus.

Rakkaudesta tuli Jesus kuolemaan maailman sovinnoksi ja walmisti oman itsensä elämän leiwäksi. Miten wakuuttaa Jesus wieläkin itsestään?

Hän sanoo: Minä olen se elävä leipä, joka tuli alas taivaasta; joka syö tästä leiwästä, hän on elävä iankaikkisesti.

Tässä Jesus puhuu siitä, miten Jesuksen sovintouhri ja itse Jesus uskolla kokonaan omistetaan. Sakramentillisen syömisen ja juomisen hän asetti myöhemmin, mutta warmaan hän sitäkin jo ajatteli. Sillä mitä sanoo Jesus tekstissä edelleen?

Ja se leipä, jonka minä olen antawa, on minun lihani, jonka minä olen antawa maailman elämän puolesta.

Missä antaa Jeesus meille ruumiinsa ja werensä?

Pyhässä ehtoollisessa.

Niin, pyhässä sanassa ja sakramentissa saattaa uskova nauttia Jeesuksesta ja rukouksessa alituisen seurustella hänen kanssaan. Usko yhdistää sielun Jeesuksen kanssa yhdeksi. Näin autuaalliseen tilaan tulee jokainen, joka on seurannut Jän wetämistä Pojan tykö. Jsa wetää teitäkin, rakkaat lapset, nytkin tällä hetkellä. Seuratkaa häntä! Kuulkaa hänen kutsumustansa, niin saatte elää iankaikkisesti.

Kolminaisuudenpäivänä.

Evankeliumi Joh. 15: 1—9.

Helluntaijuhalla loppuu kirkkovuoden edellinen puolisko. Sitä sanotaan juhlalliseksi puoliskoksi, koska ne suuret juhlat, joita wietetään lunastustyön päätapahtumain muistoksi, kuuluwat tähän. Kirkkovuoden toinen puolisko alkaa tällä sunnuntailta. Miten nimitetään tämä sunnuntai?

Kolminaisuudenpäiwäksi.

Tätä sunnuntaita on wietetty sekä kolmenyhteisen Jumalan juhlanä että uudensyntymisen juhlanä. Ensimmäisen vuosikerran ewankeliumitekstissä kerrotaan uudesta syntymisestä. Tämä toisen vuosikerran teksti kuwaa sitä yhdistystä, joka on Jeesuksen ja uudesta syntyneen välillä. Jeesus oli opetuslapsensa kanssa syönyt pääsiäislampaan, asettanut pyhän ehtoollisen, pitänyt alkuosan hywästijättöpuhettaan, laulanut kiitoswieren, nousnut pöydästä ja lähti nyt astumaan Getsemanea kohden.

Kutka tässä nyt olivat lähteneet liikkeelle?

Jeesus ja hänen opetuslapsensa.

Niin, he kulkiwat ensin Jerusalemin pimeitä katuja ja tuliwat sitte laaksoon jossa Kidronin oja juokki. Tämän ojan reunoilla warmaan kaswoi wiinipuita. Nämä Jeesus ehkä huomasi ja otti niistä wertauksen, jonka sisältää tämän päivän ewankeliumiteksti. Se on jatkoa Jeesuksen hywästijättöpuheeseen.

Luemme tekstin.

Mitä sanoo tässä Jeesus itsestään?

Hän sanoo: Minä olen se totinen viinipuun.

Jeesuksesta oli jo profeta ennustanut: **Viitaa on pukahtava Isain kannosta, ja veija on hedelmöittävä hänen juurestaan.** Es. 11: 1. Vesasta oli nyt kasvanut viinipuun runko, josta mehewää nestettä vuotaa oksiin.

Mitä sanoo Jeesus Isästänsä?

Minun Isäni on peltomies.

Jumala on peltomies ja viinimäki on kristillinen seurakunta, joka on alkunsa Jeesuksesta. Isä istutti viinipuun tänne maan päälle silloin, kun Jeesus Isän rakkauden neuwosta tuli ihmiseksi ja perusti sitte seurakunnan, jonka jäsenet ovat oksia runkosja.

Minkä toimituksen kautta otetaan jäsenet kristilliseen seurakuntaan?

Rakteen kautta.

Apostoli sanoo: **Miin monta kuin te Kristukseen kastetut olette, niin te olette Kristuksen päälleenne pukeeneet.** Gal. 3: 27. Oksat ovat siis rakteen kautta tulleet istutetuiksi Kristukseen. Miinpä tekin, rakkaat lapset, mutta muistakaa, että viinipuussa on kahdenlaisia oksia, semmoisia, jotka kantawat hedelmää ja semmoisia, jotka eiwät tee hedelmää. Mitä sanoo Jeesus siitä oksasta, joka ei tee hedelmää.

Hän sanoo: Sokaisen oksan minusja, joka ei tee hedelmää, jen ottaa hän pois.

Hedelmällä tarkoitetaan tässä uskon eli hengen hedelmiä. Mitä sanoo apostoli hengen hedelmäksi?

Hengen hedelmä on: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävyyys, hywyys, hiljaisuus, puhtaus. Gal. 5: 23.

Jolla ei ole elävää uskoa Jeesukseen, ei hänellä woi olla näitä uskon hedelmiäkään. Hän on semmoinen seurakunnan jäsen, joka pyhässä rakteenja on istutettu kolmenyhteisen Juma-

lan yhteyteen ja on tullut ewankeliumin kautta voimallisesti kutsutuksi. Hän käy kirkossa, lukee Jumalan sanaa, harjoittaa rukoustakin ja nauttii kalliissa ehtoollisessa Jesuksen ruumista ja werta, mutta ei kanna hedelmää. Hän on Judas Iskariot-hin kaltainen. Ja mitä sanoo Jeesus Hän tekewän sellaiselle oksalle?

Hän sanoo: Jokaisen oksan minusa, joka ei tee hedelmää, sen ottaa hän pois.

Jumala laskee hänet sydämmensä himoihin. Hänen mielenjä turmeltu, ja hän kulkee kadotustaan kohden.

Mutta miten käy sen oksan, joka tekee hedelmää?

Sen hän puhdistaa, että se kantaisi runsaammin hedelmän.

Niinkuin peltomies leikkaa wiinipuun oksia lyhemmäksi, että siihen tulisi enemmän hedelmää, niin lähettää taiwaallinen Jä usein lapsilleen kowia koetuksia, sisällisiä ahdistuksia ja ulkonaisia waiwoja, jotta he kantaisivat yhä enemmän hengen hedelmiä. Jumala tekee omanja walituitksi murheen pätsissä.

Mitä sanoo Jeesus sitte opetuslapsistaan?

Hän sanoo: Te olette puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.

Taiwaallinen Jä oli puhdistanut heidät siten, että he Jesuksen sanan voimasta oliwat saaneet oikean uskon ja rakauden Herransa. Oksa oli siis aluksi puhdistettu, mutta mitä vielä tarwitaan siihen, että se woisi tehdä hedelmää?

Sen tulee pysyä kiinni puussa.

Mitä sanoi Jeesus opetuslapsilleen tähän nähden?

Hän sanoi: pysykää minusa, niin minäkin olen pysyvä teissä. Niinkuin oksa ei woi itsestään tehdä hedelmää, ellei se pysy wiinipuussa, niin ette tekään, ellette minusa pysy.

Jeesus oli nyt eroawa opetuslapsistaan, ja kuitenkin sanoo hän: pysykää minusa. Kuinka oli se mahdollista, kun Jeesus meni Hänsä tykö, ja opetuslapset jäiwät maailmaan?

Uskon kautta saattoiwat opetuslapset pysyä Jeesuksessa.

Niin, uskon kautta owat Jesuksen omat elämän yhteydessä hänen kanssaan, ja Jeesus asuu Pyhän Hengen kautta

heissä. Kun tämä asia on niin äärettömän tärkeä, terottaa Jesus sitä uudestaan opetuslapsilleen. Miten tekstissä siitä sanotaan?

Minä olen wiinipuu, te olette oksat; joka minusa pysyy, niinkuin minä pysyn hänessä, hän tekee paljon hedelmää.

Millä ehdolla siis voi Jesusin opetuslapsi tehdä uskon hedelmiä?

Sillä ehdolla, että hän pysyy Jesusessa.

Miten kelpaamaton on opetuslapsi ilman Jesusista?

Hän sanoo: Ilman minua ette voi mitään tehdä.

Ja mikä on niiden osa, jotka eivät pysy Jesusessa?

Jesus sanoo: Jos ei joku minusa pysy, hän on heitetty pois, niinkuin oksa ja kuiwettunut; ja he kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja he palawat.

Joka on eronnut Jesusesta, hän paatuu ja joutuu wiidoin ijankaikkiseen kadotukseen.

Taas puhuu Jesus tekstissämme mitä etuja on Jesusessa pysymisestä. Mitä sanoo hän siitä?

Jos te pysytte minusa ja minun sanani pysyvät teissä, niin rukoilkaa mitä waan tahdotte, ja se on teille tapahtuwa.

Joka elää uskon kautta Jesusessa, hän rukoilee Jesusin hengessä ja sentähden hän saa kaikkea pyytämäänsä. Semmoinen rukous tapahtuu Jesusin nimesä ja on Häälle otollinen.

Mitä sanoo Jesus edelleen tekstissä?

Sen kautta minun Häni kunnioitetaan, että te teette paljon hedelmää, ja niin te olette minun opetuslapseni.

Ketä kiitetään siitä, jos wiinitarha on hyvässä kunnossa?

Wiinitarhan hoitajaa, peltomiestä.

Kenelle tulee kunnia siitä, jos jonkun perheen lapset ovat nöyriä, kuuliaisia, ahkeria y. m.

Lasten vanhemmille.

Ja kuka saa kunnian siitä, kun uskowaisissa ilmenee uskon hedelmiä?

Taiwaallinen Hä.

Muistatteko, miten tuli Jumala profeta Danielin jumalisen elämän kautta kunnioitetuksi?

Kuningas Darius antoi kirjoittaa kaikille kansoille, sukukunnille ja kielille, jotka olivat hänen alamaistansa: Danielin Jumalaa peljättämän ja wapistaman pitää, sillä hän on se elävä jumala, joka ijankaikkisesti pysyy, ja hänen valtakuntansa on katoomatoin, ja hänen voimansa loppumaton. Hän on wa-
pahtaja ja hädässä auttaja, ja hän tekee tunnustähtiä ja ihmeitä sekä taiwaassa että maan päällä. Hän on Danielin jalopeurain käfistä pelastanut. Dan. 6: 26, 27.

Usein on tapahtunut, että maailmalliset ihmiset nähdes-
sään uskovaisten kärsivällisyyttä, rakkautta, wahvaa Jumalaan luottamista y. m. sanovat: täytyy todistaa, että suuri ja voimallinen on Jumala, joka voi lapsissaan semmoista waikuttaa. Myös te lapset, jos olette kiinni Jeesuksessa, voitte elämällänne Jumalaa kunnioittaa. Jeesuksen omina olette te nöyriä, kuuliaisia, hiljaisia, ahkeria, sowinnollisia, kärsivällisiä j. n. e. ja silloin teistä sanotaan: tuossa lapsessa ilmenee Jumalan työ.

Minkä kehoituksen lausuu Jeesus tekstissämme viimeiseksi opetuslapsilleen?

Hän sanoo: Niinkuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessaani.

Rakkautta waatii siis Jeesus omiltansa. Rukoilkaamme, että Pyhä Henki runsain määrin wuodattaisi rakkautta sydämiimme häneen, joka meitä ensin rakasti, että hänen kanssansa ijankaikkisesti saisimme olla yhdistetyt. Jeesuksen omina olemme autuaat elämässä ja kuolemassa.

Ensimmäisenä Sunnuntaina Kolminaijundenpäiwästä.

Evankeliumi Luuk. 12: 13—21.

Ahneus on suuri synti, josta Raamattu usein warottaa. Tämän sunnuntain ensimmäisen wuofikerran ewankeliumiteksti kertoo rikkaasta miehestä, joka hefumassa eli eikä ahneudes-

saan suurista tawaroistaan jakanut mitään tarwitsewalle. Tässä toisen vuosikerran ewankeliumitekstissä Jeesus myös warottaa ahneudesta.

Luemme tekstin.

Monen tuhannen ihmisen läsnäollessa oli Jeesus kehoittanut opetuslapsiaan pelkäämään Sumalaa, jolla on kaikki valta eikä ihmisiä, jotka voivat ainoastaan ruumiin tappaa. Kun Jeesus tämän oli puhunut seuraan tämän sunnuntain ewankeliumitekstissä kerrottua.

Kuka fitte puhutteli Jeesusta?

Eräs henkilö kansan joukosta.

Mitä sanoi hän Jeesukselle?

Opettaja, sano welsjelleni että hän jakaa perinnön minun kansani

Jesuksen puhe oli hänestä niin woimallista, että hän arweli: kyllä welsjeni rupeaa jakamaan perintöä, jos waan Jeesus käsksee. Hän ei tuntenut Jeesusta eikä taiwaan valtakunnan asioita. Mikä oli tällä kertaa kokonaan hänen mielenjäwalloittanut?

Maailman tawaran mieliteko.

Mitä wastasi Jeesus hänelle?

Hän sanoi: Ihminen, kuka on pannut minut tuomariksi tahi jakomieheksi teidän välillenne?

Tällä wastauksella Jeesus ilmoittaa ettei hän tahdo sekaantua tämän maailman asioihin. Ja sen johdosta, että tässä kysyjä oli ahneuden kahleissa, rupeaa Jeesus warottamaan kansaa tästä synnista. Miten waroittaa hän heitä?

Hän sanoi? Katsokaa, että te kawahtatte kaikkea ahneutta, sillä ei kukaan elä siitä, että hänellä on paljon tawaroita.

Ahneus on kowin rasittawa synti, sillä ihmisen tila sen synnin hallitessa tulee semmoiseksi, että hän aina tahtoo saada enemmän jotakin, joko rahaa eli tawaraa. Osoitteesi kuinka

taitamatonta on ahnehtia maailman tavaraa kertoi Jeesus sitte vertauksen. Miten tekstisjä tästä sanotaan?

Ja hän kertoi heille vertauksen ja sanoi? Erään rikkaan miehen maa kasvoi hyvin.

Minkä kautta oli tämä mies siis tullut rikkaaksi?

Sen kautta, että hänen maansa kasvoi hyvin.

Kentiesi hän peltojansa hyvin viljelijin. Se ei ollut väärin. Meidän tulee maallisen kutsumuksemme työt hyvin ja huolellisesti toimittaa, mutta me emme saa kiinnittää sydäntämme maailman tavararaan. Kun mainittu rikas mies sai paljon eloa, mistä rupefi hän sitten huolehtimaan?

Hän huolehti säilytysshuoneista.

Miten hän sanoi?

Hän sanoi: Mitä minä teen, sillä minulla ei ole paikkaa johon voisfn koota eloni?

Ja mitä päätti hän tehdä saadakseen hyviä säilytysshuoneita?

Hän sanoi: Tämän minä teen; minä hajotan maahan aittani ja rakennan suuremmat, ja kokoon niihin kaiken tuloni ja tavarani.

Samaten kun ensimmäisen vuosikerran tekstin kertoma rikas mies, tahtoi tämäkin pitää tavaransa omana ilonaan. Ei hänen mieleensä tullut rumeta käyttämään tavaransa Jumalan kunniaksi ja lähimmäisen hyväksi. Ei hän ajatellut köyhiä, ei tarwitsewia leskiä, ei orpoja, ei sairaita eikä mitään kärsiwä joita maailmassa on lukemattomia. Ketä hän waan ajatteli?

Hän ajatteli itseään.

Miten sanoi hän sielullensa?

Hän sanoi: Sielu, sinulla on jäästössä paljon tavaraa moneksi vuodeksi; ole nyt lewossa, syö, juo ja ole iloinen.

Näin tekee jofainen, joka maailman tavaralla, ilolla ja huweilla tahtoo sielunsa tyydyttää. Kuolematon sielu ei kuitenkaan tule niillä tyydytetyksi ja jos tulisiikin on aina kuoleman pelko waiwaamassa.

Mitä kerrotaan Jumalan sanoneen tekstissä puhutulle ahneelle?

Jumala sanoi: Sinä tyhmä, tänä yönä waaditaan sinulta sinun sielusi; kuka silloin saa sen, minkä sinä olet valmistanut?

Mikä teki siis äffinäisen lopun ahneen tavarankokoamiselle?

Kuolema.

Ja kenelle sanoo Jeesus käyvän samoin?

Niin käy jokaiselle, joka kokoaa tavaraa itselleen, eikä ole rikas Jumalassa.

Jeesus tahtoo tällä sanoa, ettei hän ole maailmaan tullut ratkaisemaan maallisia riitoja, vaan sentähden, että hänessä on etsittävä rikkautta. Jeesuksen omistamiseen tulee meidän pyrkiä. Jonka paras tawara on Jeesus, hän on rikas Jumalassa.

Toisena Sunnuntaina Kolminaisuudenpäivästä.

Evankeliumi Luuk. 14: 25—35.

Paljon kansaa seurasi Jeesusta. He tunsiwat myötätuntoisuutta Jeesusta kohtaan. Monet ihailiwal häntä, ja muutamat luuliwal ehkä olewansa Jeesuksen opetuslapsiakin. Tämän johdosta rupeaa Jeesus puhumaan hänen seuraamisensa ehdoista ja vaatimuksista. Tätä Jeesuksen puhetta sisältää tämän sunnuntain toisen vuosikerran ewankeliumiteksti.

Luemme tekstin.

Jeesuksen tapaamme nyt Galileassa waeltamassa. Ketä tekstin mukaan oli Jeesuksen kanssa?

Paljon wäkeä waelsi Jeesuksen kanssa.

Mitä wakawia sanoja puhui Jeesus kansalle?

Hän sanoi heille: Jos joku tulee minun tyköni eikä wihaa isäänsä ja äitiänsä ja waimoansa ja lapsiansa ja weljiänsä ja sisariansa, wieläpä omaa sielunsaakin, ei hän woi olla minun opetuslapseni.

Tämän mukaan vaatii Jeesus meiltä koko sydäntämme. Jeesuksen tulee olla meille kaikkein rakkain. Vaikka niinkin likiset ja rakkaat henkilöt, joita Jeesus on tässä luetellut, houkuttelisivat meitä luopumaan hänestä, emme saa heitä kuulla. Miehalla tarkoittaa Jeesus: että tulee vihata syntiä, vaan ei ihmistä. Röyrällä kunnioituksella tulee lapsen esim. sanoa vanhemmilleen, jotka vaativat rikkomaan Jumalan tahtoa: en voi Jeesuksen seuraajana sitä tehdä, tässä täytyy minun enemmän kuulla Jumalaa kuin ihmistä. Wainojen aikoina moni luopui isästään ja äidistään ja kärsi verisen marttyrikuoleman ennemmin kuin hän kielsi Kristuksen. Nykyaikoina on esim. monia juutalaisia ja bramianeja, jotka ovat tulleet omaisiltaan hyljättyksi Jeesuksen nimen tunnustamisen tähden.

Minkä uhrin Jeesus vielä vaatii opetuslapseltaan paitsi luopumista siitä rakkaasta henkilöstä, joka on esteeksi Jeesuksen seuraamisessa?

Jeesus vaatii omaa sieluaan.

Jos ihmisen sielussa on joku voima, joka häntä vie pois Jumalasta esim. joku himo, täytyy hänen se kuolettaa, vaikka se tuntuisi kuinka vaikealta, Apostoli sanoo: **Jotka Kristuksen omat ovat, ne ovat ristiinnaulinnheet lihansa, himoin ja haluin kanssa. Gal. 5: 24.**

Mitä sanoo Jeesus edelleen tekstissä?

Hän sanoo: Ja joka ei kannu ristiänsä ja seuraa minua, ei hän voi olla minun opetuslapsent.

Usein kuullaan ihmisten sanovan, kun he ovat itse tehneet pahaa ja saavat siitä kärsiä: „se on minun ristini“, mutta tämä on väärä käsitys ristikistä. Risti on se kärsiminen, jonka Jumala lapsilleen lähettää. Hän sallii heille maailman wainoa ja pilkkaa hänen nimensä tunnustamisen tähden, Jumala lähettää lapsilleen sairautta, köyhyyttä ja monenlaisia murheita, ulkonaisia vaikeuksia ja sisällisiä ahdistuksia, joiden kautta hän koettelee lastensa uskoa ja kärsivällisyyttä. Jeesus vaatii,

että ihminen ensin tarkoin punnitsee tahtooko hän ruweta Jesuksen seuraajaksi wai ei. Tämän teki Jeesus selwäksi kahdella wertauksella.

Minkä wertauksen hän kertoi ensin?

Hän sanoi: Kuka on teistä, joka tahtoo tornia rakentaa, ja ei ensiksi istu ja laske kulutusta, jos hänellä on waroja sen valmistamiseen?

Miten käwisi, jos ei olisikaan waroja työtä päättämään?

Jeesus sanoo: Etteiwät, kun hän on laskenut perustuksen, eikä woi sitä päättää, kaikki, jotka sen näkemät, rupea häntä pilkkaamaan sanoen: Tämä ihminen rupefi rakentamaan, eikä woinut päättää.

Samaten käy jokaisen, joka Jeesusta seuraa, mutta ei tahdo luopua hänen tähtensä kaikesta.

Millä toisella wertauksella Jeesus vielä tätä asiaa selitti?

Taikka kuka on se kuningas, joka lähtee sotimaan toisen kuninkaan kanssa, ja ei ensiksi istu ja mieti, jos hän woi kymmenellä tuhannella mennä sitä vastaan, joka kahdellakymmenellä tuhannella tulee häntä vastaan? Sollei hän woi, lähettää hän toisen vielä olessa kaukana, lähetystön ja rufoilee rauhan tekemistä.

Ketä vastaan tulee Jeesuksen seuraajan mennä sotaan?

Hengellisiä wihollisia vastaan.

Ja minkälaisilla sota-aseilla täytyy hänen warustautua?

Hengellisillä sota-aseilla.

Jeesuksen seuraajan tulee olla wäkewä Herrassa ja hänen wäkewyytensä woimassa, warustettuna kaikilla Jumalan sota-aseilla, jotka owat luetellut Ef. 6: 13—18, Muuten tulee hän woitetuksi ja tekee sowingon Kristuksen wihollisten kanssa.

Miten Jeesus sitte sowingaa tekstissä tämän wertauksen seuraajiinsa?

Hän sanoo: Niin sitis ei kukaan teistä, joka ei luowu kaikesta mitä hänellä on, woi olla minun opetuslapseni.

Jesus vaatii opetuslapsensa luopumaan kaikesta, mikä on esteeksi uskon elämälle. Sillä minä tahtoo Jesus hänen opetuslastensa olemaan ihmiskunnalle?

Suolana ja walkeutena.

Miten sanoo Jesus tästä tekstistä?

Hän sanoo: Suola on hyvä, mutta jos suola tulee mauttomaksi, millä silloin suolataan.

Jos Jesuksen opetuslapsi ei luovu kaikesta ja kannu ristiänsä, on hän semmoinen suola, joka on menettänyt voimansa. Ja mitä sanoo Jesus semmoisesta suolasta?

Ei se kelpaa maahan eikä lannaksi, vaan se heitetään pois.

Miin kelvottomaksi tulee se ihminen, joka sanoo olevansa Jesuksen seuraaja, mutta ei ole hänellä Jesuksen henkeä eikä voimaa.

Miten tahtoo Jesus lopuksi kuuliansa mieliin painaa lausumanja tärkeät totuudet?

Hän sanoo: Jolla on korvat kuulla hän kuulkoon.

Jesus anttaoon meitä olemaan hänen oikeita opetuslapsiaan ja kantamaan ristiämme.

Kolmantena Sunnuntaina Kolminaisuudenpäivästä.

Ewankeliumi Luuk. 15: 11—32.

Kun puplikaanit ja syntiset tulivat Jesuksen tykö kuulemaan häntä, napisivat fariseukset ja kirjanoppineet sanoen: Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan. Tämän johdosta puhui Jesus vertaukset kadotetusta lampaasta ja penningistä sekä tuhlaajapojasta. Ensin mainitut vertaukset esitetään tämän sunnuntain ensimmäisen vuosikerran ewankeliumitekstissä. Tuhlaajapojasta kerrotaan tämän päivän tekstissä. Tämä vertaus on pidetty vertausten kruununa, sillä tämä

Kuua Jumalan ääretöntä rakkautta, miten taiwaallinen Isä ottaa vastaan suurimman syntiset.

Luemme tekstin.

Millä sanoilla alkaa Jeesus tämän vertauksen?

Sanoilla: Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

Kutka siis ovat tämän vertauksen henkilöt?

Isä ja kaksi poikaa.

Isällä tarkoitetaan Jumalaa.

Miksi katekismuksemme mukaan sanomme Jumalaa Isäksi.

Jumalaa sanomme Isäksi sentähden, että hän on Luojana kaikkein ihmisten Isä; mutta erittäin sentähden, että hän on meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä ja hänen kauttansa kaikkein uskovaisten Isä.

Miin, rakkaudesta loi Jumala ihmisen ja asetti hänen onnelliseen tilaan.

Kutka ihmiset elivät hyvin onnellisina Jumalan lapsina Isän kodissa?

Adami ja Ewa paratiisissa.

Oikein, ja vaikka he ja heidän jälkeläisensä synnin kautta menettivät lapsenoikeutensa, toimitti Jumala suuressa rakkaudessaan niin, että ihminen vieläkin saattaa tulla Jumalan lapseksi ja elää onnellisena isän kodissa.

Kenen kautta on Jumala taas meidän rakas isämme?

Jeesuksen Kristuksen kautta.

Oikein. Kristuksen turvissa on meillä rohkeus kutsua taiwaan ja maan Luojaa Isäksi. Apostoli sanoo: **Te olette kaikki Jumalan lapset uskon kautta Jeesukseen Kristukseen.** Gal. 3: 26. Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen kastamisen kautta olemme me tulleet istutetuiksi kolmehynteisen Jumalan yhteyteen. Jumalassa tulisi siis meidän elää, liikkua ja olla. Minoastaan tämän taiwaallisen isämme tykönä voi ihminen olla onnellinen. Mutta tässä vertauksessa näyttää Jeesus,

että kaikki ihmiset ovat luopuneet Jumalasta, toiset ulkonaisesti enemmän filmään pistävällä tavalla, toiset sisällisesti, mutta ei kenelläkään ole kerstaamista. Nuorempi poika kuvaa puplikaania ja syntisiä, laiveammasa merkityksessä pakanoita, joiden Herra antoi mennä omia teitään. Vanhempi weli kuwaa itse wanhurskaita niinkuin esim. fariseukset, laiveammasa merkityksessä Suutalaisia, joilla oli Jumalan erityinen ilmoitus.

Millä pyynnöllä esiintyi nuorempi poika?

Hän sanoi: Isä, anna minulle se osa tawarasta, joka tulee minun osalleni.

Tawaralla käsitetään kaikki ne monenlaiset sielun ja ruumiin lahjat, jotka Jumala on antanut ihmiselle.

Miten menetteli Isä pojan pyynnön johdosta?

Isä jakoi tawaran heidän välillensä.

Mitä teki poika tawaroillaan?

Eikä monta päivää tämän perästä kokosi nuorempi poika kaikki ja lähti kauaksi wieraaseen maahan, ja siellä wietti hän irstaista elämää ja hukutti tawaransa.

Poika halusi wapauteen ja isä laski hänet. Niin teke-taiwaallinen Isämmekin, sillä hän tahtoo, että me wapaasta rakkaudesta häntä palvelemme, eikä pakosta. Wieras maa on synti ja maailma Jumalasta wieraantuneena. Wieraalla maalla on paljon toisin kuin synnyinmaassa. Siellä on wieras kieli ja wieraat tawat. Niin on maailmassakin. Ei siellä Jumalaa kiitetä, ylistetä rukouilla eikä palwella, ei häneen uskota eikä turwata. Waan siellä Jumalan nimeä turhaan lausutaan, kirotaan, sadatellaan, panetellaan, kadehtitaan ja halwennetaan Jumalaa. Jumalan waltakunnassa, Isän kodusja, annetaan ajatukset, puheet ja työt Jumalalle. Wieraassa maassa annetaan sydän maailmalle. Jumala laskee ihmisen elämään maailmassa oman halunsa mukaan, mutta suuressa rakkaudessaan on hän niin säätännyt, ettei maailma woi syntistä tyydyttää.

Miten kävi pojan tavaransa tuhlattua?

Run hän oli tuhlannut kaikki, tuli suuri nälkä siihen maahan, ja hän rupefi kärkeämään puutetta.

Hän kadotti tunnon rauhan ja wieraantui siitä elämästä kuin Jumalasta on. Semmoisesta ferrotaan esim. Ef. 4: 17—19. Hänelle tuli nälkä. Ei ollut mitään hengen tyydytykseksi. Synnillinen elämä tuotti sisällisen tyhjyyden ja tyytymättömyyden. Hänen kuolematon sielunsa ei tullut ravitukfi.

Minkä yrityksen teki poika nyt pelastukseeseen?

Silloin meni hän ja antautui erään sen maan kauppiaan palvelukseen, ja tämä lähetti hänet maakartanoonsa kaitsemaan sikoja.

Sika oli Juutalaisilla jaastainen eläin ja sikojen kaitseminen häpeällisin toimi, mutta hätääntyneenä rupeaa hän tähänkin orjan työhön. Ja mitä halusi hän ravinnokseen?

Hän halusi täyttää watsansa niillä hernepuun hedelmillä joita siat söiwät, eikä kukaan hänelle sitäkään antanut.

Tätä kaswia käyttäwät köyhät ravinnokseen itämailla, mutta kowa isäntä ei sitäkään hänelle sallinut. Siten maailma palkitsee. Juudas Iskariothin esimerkki tämän osoitti.

Miten lohduttiwat häntä syntikumppalinsa?

Se sanoiwat: mitä meidän siihen tulee? katso itseäs.

Maailmasta ei siis apua saa, mutta suuressa armossaan taiwuttaa Herra tuhlaajapojan mielen parannukseen.

Mitä teki hän tässä awuttomassa tilassa?

Hän meni itseensä ja janoi: Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on leipää ystäkyläisest, ja minä kuolen täällä nälkään. Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taiwasta vastaan ja sinun edesjäsi. enkä enää ole mahdollinen nimitettää sinun pojaksesi: tee minut yhden palkkalaisesi kaltaiseksi.

Maailman synnillisessä ilossa ei ollut tuhlaajapoika ajatellut tilaansa, mutta nyt hädän aikana kuulee hän oman-

tunnon ääntä. Mikä oli hänellä nyt ensimmäinen pysäys synnin tiellä?

Se että hän meni itseensä.

Ja silloin tapahtui hänessä valistuksen armotyö. Mitä fiksi sanotaan katelismuksessamme?

Valistus on se Sumalan armotyö, jonka kautta hän ilmoittaa meille syvän turmeluksemme ja syntimme ja armonsa rikkauden Jesuksessa Kristuksessa.

Tuhlaajapoika näki itsensä viheliäiseksi syntiseksi, mutta hänessä heräsi luottamus Isän armoon ja hyvyYTEEN ja sen ohessa katumus. Hänellä oli katkera mieli siitä, että hän oli loukannut taiwaallisen Isänsä. Hänessä tapahtui se mielen muutos, jota sanomme parannukseksi.

Mitä parannus on?

Parannus on mielen muutos, jossa ihminen menee itseensä, tuomitsee syntinsä ja tunnustaa pahuutensa Sumalalle, wilpittömästi tahtoen luopua kaikista synneistään sekä niistä pelastetutulla.

Miten toteutti tuhlaajapoika parannuksessa tehdyn päättönsä?

Isän nousi ja tuli isänsä tykö.

Katuwaisena, heikkona ja horjuwaisena lähestyy poika kotiansa, mutta mitä tapahtuu hänelle täällä?

Mutta kun hän vielä kaukana oli, näki hänen isänsä hänet, ja hän armahti häntä, ja hän juoksi ja lankei hänen kaulaansa ja antoi hänen suuta.

Näin ottaa taiwaallinen Isä vastaan katuwan syntisen Jesuksen tähden. Ei hän waatinut ensin tunnustusta vaan hän antoi ensin kaikki anteeksi ja kehoittaa poikaa sillä tavoin tunnustukseen. Mitä sanoi nyt poika isällensä?

Isän sanoi: Isä, minä olen syntiä tehnyt taiwasta vastaan ja sinun edessäni, enkä ole enää mahdollinen nimitettä sinun pojaksesi.

Isän rakkaus pidatti häntä pyytämästä sitä, että hän pääsisi palkkalaisen asemaan. Mitä vastasi isä poikansa tunnustukseen tekstin mukaan?

Silloin sanoi isä palvelijoilleen: Tuokaa tänne parhaat vaatteet ja pukekaa ne hänen päällensä, ja antakaa formus hänen käteensä ja kengät hänen jalkoihinsa.

Pukemalla parhaat vaatteet poikansa päälle, otti isä hänet taas lapsukseen, perilliseksi, vanhurskautti hänet. Sor-mus oli vapauden ja lapsenoikeuden todistus. Sitä ei ollut orjalla. Ei ollut orjalla kenkiäkään, vaan hän kävi tavallisesti paljain jaloin. Kengät kuvaavat uutta waeltamista uskossa. Jumala antaa lapsellensa Pyhän Hengen kautta voimaa waeltamaan uudessa pyhässä elämässä. Isä korotti siis poikansa siihen arvoon, joka hänellä alkuperäisesti oli. Ja poika oli äärettömästi onnellinen. Tähän tilaan tulee meidän jokaisen päästä. Silloin voimme sanoa: **Minä elän; en enää minä, vaan Kristus elää minussa; sillä mitä nyt elän lihasja, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, joka on minua rakastanut ja antoi itsensä minun tähteni.** Gal. 2: 20.

Mitä käski isä valmistamaan ilon osoitteeksi?

Hän sanoi: Tuokaa syötetty vasikka ja tappakaa se, ja syökäämme ja riemuitkaamme; sillä tämä minun poikani oli kuollut, ja hän warkosi jälleen; hän oli kadonnut, ja on löydetty. Ja he rupefiwat riemuitsemaan.

Syntinen ravitaan nyt rauhalla, ilolla ja autuudella. Myös taiwaassa on ilo jokaisesta syntisestä, joka tuhlaaja-pojan tavoin palaa isän kotiin.

Tekstissä kerrotaan vielä semmoisesta, joka ei iloinnut. Kuka se oli?

Vanhempi weli.

Mitä hänestä kerrotaan?

Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla, ja kun hän tuli ja lähestyi huonetta, kuuli hän laulua ja hyppyä. Silloin

kutsui hän yhden palvelijoista ja kysyi, mitä tämä oli. Ja hän janoi hänelle: Sinun veljesi on tullut, ja isäsi on tappanut syötetyn wafikan, sillä hän sai hänet terweenä jälleen.

Minä waikutuksen tekivät nämät tiedot wanhemmasja veljesjä?

Silloin hän wihastui eikä tahtonut mennä sisälle.

Mutta miten kohtelee isä häntäkin?

Ystävällisesti, sillä isä meni ulos ja pyysi häntä.

Wanhempi weli kuwaa fariiseusten kaltaisia itsewanhurskaita. Jumalan etsiwä armo ja hywisyys ohjaa heitäkin oikealle. Mitä wastasi wanhempi poika isällensä?

Hän janoi: Katso, minä olen palvelellut sinua niin monta vuotta, enkä ole koskaan käskynsä rikkonut, etkä sinä koskaan minulle woihlaakaan antanut, minun ollakseni iloinen ystäväini kanssa. Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlanut tawaransa porttojen kanssa, tapoit sinä hänelle syötetyn wafikan.

Stsewurskaudesjaan wanhempi poika kerskaa siitä, ettei hän ollut isän käskynjä rikkonut. Mutta juuri tätä puhuesjaanfin hän ne rikkoi walheella, ylpeydellä ja kiittämättömyydellä.

Miten nimittää hän weljeänsä, jonka entistä elämää hän säälimättä tuo esiin, waikka isä on kaikki anteesi antanut?

Hän janoo: tämä sinun poikasi.

Stsewurskaudesjaan ei hän tahdo niin huonoa raukkaa weljen nimellä mainita. Jesus ikäänkuin huomauttaa fariiseuksille: niin tekin teette. Säälimättä tuomitsette te publikaaneja ja syntisiä, mutta ei Jumala vielä kuitenkaan tuomitse teitä, waan rakkaudella koettaa Hän teitä ojentaa. Sillä, mitä wastasi isä poikansa puheeseen?

Hän janoi: Lapsi, sinä olet aina minun kanssani, ja kaikki minun omani on sinun. Mutta meidän tulee riemuja ja olla iloiset; sillä tämä sinun veljesi oli kuollut, ja hän wirtosi jälleen, hän oli kadonnut ja on löydetty.

Suuri on Jumalan rakkaus syntiseen. Herran Henki walaiskoon meitä näkemään tämän rakkauden!

Neljäntenä Sunnuntaina Kolminaisuudenpäivästä.

Evankeliumi Joh. 8: 1—11.

Jesús oli Jerusalemissa lehtimajanjuhalla. Tämä oli Israelin kansan rakkain juhla, jota komeilla juhlamenoilla vietettiin. Juhlan viimeisenä päivänä oli Jesús voimallisesti opettanut templissä. Jesuksen puheen johdosta oli nousut riita kansan seassa. Fariseukset kiukuitsivat ja etsivät tilaisuutta tuomitaksensa Jesusta. Semmoisesta tilaisuudesta kerrotaan tämän päivän evankeliumi tekstissä.

Lueimme tekstin.

Mistä tapaamme Jesuksen?

Öljyvuorella.

Tämä Jerusalemin itäisellä puolella oleva Öljyvuori oli Jesukselle rakas paikka. Siellä hän usein seurusteli rukouksissa taivaallisen Isänsä kanssa. Siellä oli hän nytkin lehtimajanjuhlan päätyttyä viettänyt yönä.

Mutta mihin meni hän aamulla?

Varhain aamulla tuli hän jälleen templiin.

Jesús meni taas templiin opettamaan, ja kutka kokoontuivat häntä kuulemaan?

Kaikki kansa tuli hänen tykönsä.

Maakunnista tulleet juhlavieraat olivat lähteneet kotiinsa, mutta Jerusalemin kansa kokoontui templiin kuulemaan Jesusta, joka istui ja opetti heitä.

Miten vehkeilivät nyt Jesuksen viholliset?

Kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen tykönsä vaimon, joka oli huorin teossa otettu kiinni. Ja kun he olivat asettaneet hänet keskelleen, sanoivat he Jesukselle: Opettaja, tämä vaimo on otettu kiinni itse huoruuden teossa. Mutta Moses on laisssa meille käskenyt, että tällaiset ovat kivitettävät; mitä sinä tästä sanot.

Minkätähden kirjanoppineet ja fariseukset tätä Jeesukselta kysyivät?

Tämän he sanoivat kuusaten häntä, että he saivat kanna-
netta häntä vastaan.

Tämä oli ilkeä juoni. Jos Jeesus olisi vaatinut Mo-
seksen lain mukaan kivittämistä, olisivat he kuvanneet hänet
kansalle raakana julmurina. He olisivat myös syyttäneet Je-
susta Roomalaisten luona, sillä nämä eivät rangaisseet huo-
ruuden rikosta kuolemalla. Jos Jeesus taas olisi vapauttanut
rikoksellisen, olisivat he syyttäneet häntä Moseksen lain rikkomi-
sesta. Mutta Jeesus oivalsi heidän vehkeensä, ja mitä teki hän?

Jeesus kumartui ja kirjoitti formella maahan.

Maahan kirjoittamalla Jeesus näytti, ettei hän tahdo se-
kaantua tähän asiaan. Tämän olisi myös pitänyt huomauttaa
heitä rakkaudesta ja halveksittavasta käytöksestään,
sillä Raamattu sanoo: **Sinä Herra olet Israelin
toivo, kaikki, jotka sinun hylkäävät, pitää häpiään tule-
man; ne minusta luopuneet pitää maahan kirjoitettaman.**
Jer. 17: 13. Mutta Jeesuksen tarkoitusta he, joko eivät huo-
manneet eli eivät sitä välittäneet. Sillä mitä kertoo teksti
heistä edelleen?

He pitkittivät kysymistään.

Miten Jeesus nyt käyttäytyi?

Hän ojentui ja sanoi heille: Joka teistä on synnitön, hän
heittäköön ensimmäisenä häntä kivellä. Ja hän kumartui taas
ja kirjoitti maahan.

Vihamieliset olivat tahtoneet kietoa Jeesuksen, mutta joutuivat
itse paulaan. Jeesus hyväksyi Moseksen lain, mutta hän
vaati, että päällekantajat ensin tutkisivat omaa tilaansa ja
tuomitsisivat itsensä. Muistakaa rakkaat lapset näitä Jeesuksen
sanoja lähimmäistenne virheitä tuomitesja.

Mikä vaikutus oli Jeesuksen sanoilla?

Kun he tämän kuulivat, ja kun omatunto heitä nuhteli,
menivät he ulos yksittäin, ruveten vanhimmista viimeiseen
asti; ja Jeesus jäi yksin, ja nainen seisoj hänen edessään.

Omatunto nuhteli heitä. Mitä tulisi tehdä silloin, kun omatunto sanoo meidät syyllisiksi?

Silloin tulisi tunnustaa rikos ja pyytää anteeksi.

Oikein, näiden Jeesuksen vihollistenkin olisi pitänyt langeta Jeesuksen jalkain juureen ja pyytää anteeksi, mutta sitä esti heitä ylpeys. He menivät pois.

Elkää te, rakkaat lapset, koskaan paetko omantunnon teitä nuhdellessa, vaan tunkekaa hywin lähelle Jeesusta ja pyytäkää armoa.

Miten kohteli Jeesus nyt vaimoa?

Jeesus sanoi hänelle: Vaimo, missä ovat sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut? Hän sanoi: Ei kukaan, Herrä. Niin Jeesus sanoi hänelle: En minäkään sinua tuomitse, mene, äläkä tästä lähin syntiä tee.

Jeesus ei tullut tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan sitä. Tällekkin naiselle oli pelastus mahdollinen. Sen tähden sanoi Jeesus hänelle: „Mene, äläkä tästä lähin syntiä tee.“ Jos hänestä tuli Jeesuksen seuraaja, sai hän voimaa kuolettaa lihan työt. Kun Jeesus saa werelläään puhdistaa sydämmemme, on meillä rauha ja hyvä omatunto. Pyrkikää, rakkaat lapset, siihen tilaan!

Wiidentenä Sunnuntaina Kolminaijuudenpäiwästä.

Evankeliumi Joh. 1: 46—52.

Erittäin herttainen on ewankelista Johanneksen kertomus Jeesuksen ensimmäisten opetuslasten kutsumisesta. Sen johdosta, että Johannes kastaja Jeesuksesta todisti: **Katso, Jumalan karitsa**, lähtivät kaikki hänen opetuslastansa Johannes ja Andreas seuraamaan Jeesusta. Andreas johdatti sitte welsensä Simonin Jeesuksen tykö. Seuraavana päivänä kutsuu Jeesus Silippuksen, ja hän tuo Natanaelin Jeesuksen luo. Miten Na-

tanael tuli Jesuksen tuntemaan, siitä kertoo tämän päivän ewankeliumiteksti.

Luemme tekstin.

Mitä kerrotaan tekstissä Filippuksesta?

Kerrotaan, että Filippus löysi Natanaelin ja sanoi hänelle: Me olemme löytäneet sen, josta Moses laissa, ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jesuksen, Joosefin pojan Natšaretista.

Kun Filippus oli tullut wakuutetuksi siitä, että Jeesus oli tuo Israelissa kauan odotettu Messias, rientää hän ilmoittamaan tätä iloista sanomaa Natanaelille. Näin tekee jokin, jolle Jeesus on tullut rakkaaksi ja kalliiksi. Hän sanoi, että hänen omaisensa, sukulaisensa, ystävänsä ja kaikki ihmiset tulisivat tuntemaan Jesuksen. Sentähden hän sekä puheellaan että elämällään todistaa Jeesuksesta.

Mitä arveli Natanael Filippuksen kertomuksesta?

Natanael sanoi hänelle: Voiko Natšaretista tulla jotakin hyvää?

Natšaret oli vähäinen kaupunki, ja sen maine oli huono. Sentähden ei Natanael odottanut sieltä mitään hyvää.

Miten vastasi Filippus Natanaelille?

Hän sanoi: Tule ja katso.

Filippus ei ruvennut wäittelemään. Hän arveli: kyllä epäilyksesi poistuu, kun saat itse nähdä Jesuksen ja kuulla häntä. Paras neuvo epäileville onkin sanoa: tule ja katso Jeesusta! Maista ja katso, kuinka Herra on suloinen!

Miten tervehti Jeesus Natanaelia?

Jeesus näki Natanaelin tulewan tykönsä ja sanoi hänestä: Katso todella Israeliota, josta ei wilppiä ole.

Jakob jai nimen Israel taisteltuaan rukouksessa Jumalan kanssa. Israel merkitsee Jumalan kilwoittelija. Sjellstedt sanoo että oikea Israeliota on se, joka autuutta halajawana rukouksessa kilwoitellen on tullut wapautetuksi hengen wilpistä. Natanael kuului niihin, joista psalmista sanoo: Autuas on se ihminen, jolle Herra ei soimaa wäärnyttä, jonka

O p a s

Sunnuntaikoulujen opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitekstin käsittelyä warten

Kirjoittanut

M. S.

Yhteensä 4 wihkoa.

Tässä tarjotaan apua opettajille toisen vuosikerran tekstin selittämisesä. Etupäässä on tämä tarkoitettu niille pyhäkouluopettajille, miehille ja naisille, jotka Kristuksen rakkauden waikuttamina pitävät pyhäkoulua ja siellä tahtowat selittää päivän tekstin.

Tässä on opas perin yksinkertainen, mutta selitetty lasten käsityskannan mukaan. Tämä tahtoisi palwella jokaista Jumalan waltakunnan ystävää, joka haluaa ryhtyä ruokkimaan Jesuksen karitsoja.

Tätä kirjaa saa tilata wihkottain osoitteella: **Neiti Maria Erikson Jywäskylä**. Kymmenen kappaleen tilaajalle myönnetään 20% alennusta. Jos täysi maksu seuraa, lähetetään kirja aina franco.

Neljäs wihko ilmestyy Heinäkuun alussa. Se tulee olemaan edellisiä suurempi, mutta hinta on kuitenkin sama tilaajille.

Opas

Sunnuntaikoulujen Opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitekstien
käyttelyä warten.

Kirjoittanut

M. G.

Sywäs-kylässä, 1898.

Tekijän kustantama.

Sinta: 60 pntä.

hengessä ei wilppiä ole. Ps. 32: 2. Mitä kysyi Natanael kuultuaan Jeesuksen lausuman todistuksen?

Natanael kysyi: Mistä minun tunnet?

Suora, teeskentelemätön oli wilpittömän israeliitan kysymys. Ja mitä vastasi Jeesus hänelle?

Jeesus vastasi: Ennenkun Filippus kutsui sinua, kun sinä olit siikunapuun alla, näin minä sinut.

Palestiinassa oli tapa istuttaa asuinhuoneitten ympäri wiini- ja siikunapuita. Raamattukin kuvaa Israelin onnellista tilaa Salomonin hallitessa sanoilla: Juda ja Israel asuivat lewollisesti, itsekin wiinipuunsa ja siikunapuunsa alla. 1 Kun. 4: 25. Näitten warjossa tavallisesti istuttiin ja luettiin, ruokoiltiin ja keskusteltiin. Siikunapuu saattoi olla niin tuuhea, että ihminen voi olla warjin kätkettynä sen suojaassa. Jonkun siikunapuun warjossa oli nyt Natanaelkin istunut ja luultawasti miettinyt lupauksia Messiasista ja ehkäpä rukoillut, että hän jo pian tulisi.

Kuka nyt tiesi, mitä Natanael täällä kätkössään oli ajatellut?

Jeesus.

Niin, muistakaamme aina, että Jeesus tuntee salaisimmatkin ajatuksemme. Kaikki ovat hänen silmäinsä edessä paljaat ja julki. Hebr. 4: 13.

Mitä waihatti Jeesuksen kaikkietietäwäisyys Natanaelissa?

Se waihatti uskoa Jeesukseen.

Miten jalosti hän tämän uskonsa tunnustaa?

Natanael sanoi: Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas.

Miksi puhuttelee Natanael Jeesusta?

Rabbiiksi.

Tätä armonimeä käytettiin kunnioituksen osoitteena lainoppineille Israelissa. Ja miksi tunnustaa Natanael Jeesuksen?

Jumalan Pojaksi ja Israelin kuninkaaksi.

Mitä sanoo tästä Jeesus?

Hän sanoo: *Älkää luulko, että minä olen tullut lafia pääs-
tämään.*

Mitä huomaamme Jeesuksen sanain johdosta Juutalaisten
luulleen Jeesuksen suhteesta lakiin?

He luulivat, että Jeesus päästäisi lakia pitämästä.

Mikä on seuraus siitä, kun joku päästetään siteistään?

Hän tulee vapaaksi.

Niin arvelivat useat Juutalaisetkin. Jeesus on päästä-
nyt meidät lain siiveellisestä vaatimuksesta, nyt olemme wa-
paat syntiä harjoittamaan. Mutta tämä käjitys oli väärä.
Sillä miksi sanoo Jeesus tullessaan?

Hän janoi tullessaan lakia täyttämään.

Mitä laki vaatii?

Laki vaatii, että rakastamme Jumalaa ylitse kaikkein ja
lähimmäistemme niinkuin itseämme.

Kun tutkimme sydäntämme Jumalan sanan valossa,
mihin päätökseen tulemme käskyn pitämisen suhteen?

Siihen, että olemme rikkoneet Jumalan käskyt.

Dikein, waikka emme olisikaan törkeällä tavalla Juma-
lan käskyjä rikkoneet, niin ajatuksilla sen olemme tehneet, ja
sen Herran lukee synniksi. Me siis emme voi lakia täyttää.

Kuka ainoastaan on täyttänyt lain?

Jeesus.

Kuinka juuressa määräsä oli Jeesus kuuliainen Isänsä
tahdolle?

Hän oli kuuliainen ristin kuolemaan asti.

Minkä seuraus on kuolema?

Kuolema on synnin seuraus.

Sentähden täytyikin Jeesuksen wiattomana uhrikaritsana
kuolla maailman synntein sowitzukseksi. Siitä sanoo apostoli:
**Jumala on meidät itse kauttansa sowitzanut Jeesuksen Kristuk-
sen kautta.** 2 Kor. 5: 18. Jeesus on siis meidän sijassa

täyttänyt lain, mutta hän ei ole muuttanut lain vaatimuksia. Mitä sanoo hän edelleen tekstissä?

Sillä totisesti sanon minä teille: siihen asti kuin taimas ja maa katoavat, ei ole vähinkään kirjain eikä yksikään piirto laista katoava, kunnes kaikki tapahtuu.

Laki ilmoittaa Jumalan tahdon, ja se pysyy muuttumattomana. Rakkaus on lain täyttämys, ja miten tarffaan Herra uudessa liitosfain sitä waatii, selittää Jeesus edelleen vuorisaarnassaan. Siinä näyttää hän, että jo ajatuksilla voimme Jumalan käskyt rikkoa. Joka uskon kautta Jeesuksen omistaa vanhurskaudekseen, hänelle on Jumalan laki tullut rakkaaksi. Hän täyttää lakia hengessä ja totuudessa antaen itsensä eläväksi, pyhäksi ja Jumalalle otolliseksi uhriksi. Koko hänen elämänsä tulee vihityksi Jumalalle. Kenen luulette enemmän karttawan syntiä, senkö joka pelkää lain uhkauksia wai sen, joka Jeesuksen uskolla omistaa?

Sen, joka Jeesuksen omistaa.

Dikein, rakkaudesta Jeesukseen karttaa hän syntiä. Hän suree pienintäkin rikostansa, pyytää sitä anteeksi ja etsii puhdistusta Jeesuksen weressä.

Minkä tuomion lausuu Jeesus edelleen siitä, joka Jumalan lain vaatimuksia tahtoo muuttaa?

Joka siis päästää yhden näistä vähimmistä käskyistä ja sillä tapaa opettaa ihmisiä, hän on nimitettävä vähimmäksi taimasten waltakunnassa, mutta joka sen tekee ja opettaa, hän on nimitettävä suureksi taimasten waltakunnassa.

Miksi siis Jeesuksen sanain mukaan tulee se, joka esittää lakia niin, että päästää jonkun lain vähimmistä käskyistä?

Hän nimitetään vähimmäksi taimasten waltakunnassa.

Mitenkähän käwisi sen, joka ei ensinkään wälitä laista, waan elää ilman lakia?

Hän ei tule ensinkään taimasten waltakuntaan.

Mitä sanoo Jeesus siitä, joka on lain tekijä ja opettaa muitakin lafia pitämään?

Jeesus sanoo, että hän on nimitettävä suureksi taivasten valtakunnassa.

Joka siis opisja ja elämässä kunnioittaa Jumalan käskyjä, hän on armosta Kristuksen tähden osallinen taivaan ilosta. Pyrkikää, rakkaat lapset, Jeesuksen osallisuuteen, että hänessä tulisitte siksi wanhurskaudeksi, joka Jumalan edessä kelpaa!

Seitsemäntenä Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi: Joh. 13: 31, 32.

Jeesus oli viimeisen kerran syönyt pääsiäislammasta opetuslastensa kanssa. Juhlallinen, vakava oli tämä ilta Jeesus oli pessyt opetuslastensa jalat ja oli sen johdosta kehoittanut heitäkin rakkaallisesti palvelemaan toisiaan. Syvästi murheellisena oli Jeesus samassa tilaisuudessa puhunut pettäjästään ja Judas oli lähtenyt ulos. Kun pettäjä oli lähtenyt ulos, puhui Jeesus tämän päivän toisen vuosikerran evankeliumitekstin sanat.

Luemme tekstin.

Kuka sanoi?

Jeesus.

Missä tilaisuudessa tämä tapahtui?

Siinä, kun Jeesus viimeisen kerran oli syönyt pääsiäislammasta opetuslastensa kanssa ja Judas oli lähtenyt ulos.

Mitä sanoi Jeesus?

Hän sanoi: nyt on ihmisen Poika kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

Ilmaisewatko nämät sanat iloa wai murhetta?

Iloa.

Dikein, katteraa kärsimistään lähestyessään saattoi Jeesus iloita, sillä hän tiesi, että juuri hänen kärsimisessään ja kuolemassaan Isä ja hän tulisivat kirkastetuiksi.

Miten nimittää Jeesus itseään tekstissä?

Jhmisen Pojaksi.

Tällä Jeesuksen nimellä käsitetään, että hän oli ihmisestä syntynyt ja oli täydellisin ihmisten lasten seasja. Ja mitä sanoo Jeesus Jhmisen Pojasta?

Hän sanoo: nyt on Jhmisen Poika kirkastettu.

Missä oli Jeesus ollut ennen ihmiseksi syntymistään?

Jsän tykönä kirkkaudessa ja kunniasja.

Sitä kirkkautta saivat Pietari, Jakob ja Johannes nähdä Jeesuksen kirkastumisessa, josta tapahtumasta kertoo tämän päivän ensimmäisen vuosikerran ewankeliumi. Sen kirkkauden jätti hän tullessaan ihmiseksi. Minkä muodon otti hän silloin?

Hän otti orjan muodon.

Rakkaudesta langenneeseen ihmiskuntaan jätti hän sanomattoman kunnian ja kirkkauden Jsän tykönä, ja samaan kunniaan oli hän taas ylösnousemisenja jälkeen palajawa, mutta nyt piti hänen kirkastua Jhmisen Poikana. Oliko tämä kirkkaus aistilla huomattawa?

Ei.

Päinwastoin oli Jeesus nyt uhrituolemaansa lähestyessä kaikkein ylöntatsottawa ja kaikkein halwin, kipua ja sairautta täynnä. Jef. 53. Mutta juuri tässä sywimmässä kärsimisessä Jhmisen Poika oli kirkastettu. Jos seuraamme Jeesuksen elämää syntymästä hautaan asti, löydämmehä hänessä mitään wirhettä?

Emme löydä.

Jeesus oli täydellisesti pyhä, wiaton, saastaton. Hän oli kaikessa kristillisen elämän korkein esikuwa. Siten on ihmisolento hänessä täydellisessä kirkkaudessaan.

Miten on Jumala kirkastettu hänessä?

Siten, että hänessä näemme täydellisen Jumalan kuwan.

Dikein, täydellisimmin on Jumala ilmoittanut itsensä meille Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa, joka on Jumalan

olennon täydellinen ilmestys. Mitä tunnustamme katekismuksessamme Jumalan olennoista?

Että hän on elämä, valkeus ja rakkauts.

Mitä sanomme Jumalan ilmoittaneen ominaisuuksistaan?

Jumala on pyhä, vanhurskas, hyvä, laupeas ja armollinen, kärsivällinen ja pitkämielinen, uskollinen ja totinen, ijankaikkinen muuttumaton, kaikkialla olewa, kaikkivaltias, kaikkitietävä, viisas, autuas.

Dikein, Jeesuksessa Jumalan olento ja ominaisuudet selvimmin ilmenivät. Hänen kauttansa tunnemme Isän rakkautena, joka ei säästännyt ainoaa Poikaansa, waan antoi hänen kaikkein meidän edestämme. Hänessä ovat kaikki Jumalan ominaisuudet maailmalle ilmestyneet ja siten on Jumala kirkastettu hänessä.

Mitä sanoo Jeesus tekstissä edelleen?

Hän sanoo: Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin on Jumala myös kirkastawa hänet itsessään, ja on kirkastawa hänet pian.

Jumala kirkasti Jeesuksen itsessään siten, että hän herrätti hänen kuolleista, korotti hänen ja asetti hänen kunniansa istuimelle taiwaassa.

Mitä sanoo raamattu Jeesuksen korottamisesta?

Kristus oli kuolemaan saakka kuuliainen, ristin kuolemaan asti. Sentähden Jumala on hänen myös korottanut ja antanut hänelle nimen, joka kaikista nimistä suurin on; että Jeesuksen nimeen tulee kaikkien polwien notkistua, jotka taimaisa ja maan päällä ja maan alla ovat, ja kaikkien kielten tulee tunnustaa, että Jeesus Kristus on Herra Isän Jumalan kunniaksi. Fil. 2: 8—11.

Koska oli tämä tapahtuma tekstin mukaan?

Jumala oli kirkastawa hänet pian.

Kuinka pian se tapahtui?

Kun Jeesus illalla tätä puhui, niin hän seuraavana päivänä ristillä kuoli ja haudattiin. So kolmantena päivänä herrätti Jumala Jeesuksen kuolleista ja neljäkymmentä päivää sen jälkeen astui hän taimaaseen.

Ja mikä on katekismuksen mukaan Kristuksen taivaaseen astumisen hedelmä?

Taivaaseen astumisen kautta Kristus meni kunniaansa, lähettääkseen Pyhän Hengen, ollakseen Isän tykönä välimiehenämme ja saattaakseen omansa luokseen Isän huoneeseen.

Huomatkaa tarkoin tätä. Kunniaan korotettuna tahtoo Kristus syntisiä armoittaa ja saada kansansa kirkkauteen. Sentähden on hän lähettänyt Pyhän Hengen, joka meitä pyhittää, puhdistaa Kristuksen werellä synneistämme. Hän on välimiehenämme ja ruoilee Isää meidän puolestamme. Jos me hänen ominansa häntä seuraamme kärsimisessä, niin saamme olentoomme jo hänen kirkkauttansa täällä ja pääsemme yhdoin Jumalan kirkkauteen taivaassa ja kirkastetaan Kristuksen kansa.

Rahdeksantena Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Ewankeliumi Matt. 7: 12—14.

Jesus oli nuorisaarnassaan esittänyt taivaan waltakunnan wanhurskauden. Hän oli selittänyt lakia ja oli ilmoittanut opetuslapsilleen, kuinka heidän tulee käyttäntyä lähimmäistään kohtaan. Sitte hän yhdistää nämä sääntönsä yhteen lauseeseen, jolla alkaa tämän päivän ewankeliumi.

Luemme tekstin.

Kuka sanoi?

Jesus.

Mitä sanoi Jesus?

Hän sanoi: Kaikki siis, mitä tahtotte, että ihmiset tekisivät teille, se tehkää tekin heille samoin.

Ketä ihminen tavallisesti rakastaa ensin?

Itseen.

Ja mitä tahtoissimme, että muut ihmiset meille tekisivät? Hyvä.

Kaikkea sitä hyvää, mitä soisimme toisten ihmisten meille tekewän, tulee meidän tehdä heille. Ja tämä ohje ulottuu kaikkiin elämän kohtiin. Lapsen tulee ajatella: jos olisin vanhempaini ja opettajaini sijassa, tahtoisin, että lapset olisivat nöyriä, ystävällisiä, siivoja, kuuliaisia j. n. e., ja semmoinen tahdon minä olla. Vanhempain tulee ajatella, jos olisin lapsi, miten soisin vanhempaini minua kohtelevan. Isäntäväen, jos olisin palvelija, miten soisin haltiaväen itseäni kohtelevan. Palvelijan taas, jos olisin isäntä tai emäntä mitä saattaisin odottaa palvelijaltani. Köyhän tulee ajatella, jos olisin rikas, kuinka soisin köyhän minua kohtelevan, rikkaan taas, mitä soisin köyhänä rikkaan minulle tekewän. Terween tulee kohdella sairasta niinkuin soisi, että sairastunut kohtelisi häntä ja päinvastoin. Jos tutkimme itseämme, mihin päätökseen tulemme tämän jäännön noudattamisen suhteen?

Siihen, ettemme ole woineet sitä noudattaa.

Dikein, paljon on meillä anteeffi anottavaa tämän suhteen. Ihmisen itsekkäisyys asettuu tätä vastaan. Luonnollinen ihminen ei sitä tahdokkaan. Mutta waikkea tehtävä on se sillekin, jolla on wilpitön tahto Jumalaa seurata. Niinoastaan se, joka kokonaan antautuu Jesukselle ja seuraa häntä elämän kaidalla tiellä, saa armoa Jumalan käskyjen noudattamiseen. Tälle tielle kehoittaakin Jeesus ihmisiä lähtemään edelleen tekstisämme. Kuinka sanoo Jeesus siitä?

Hän sanoo: Mentää ahtaasta portista sijalle.

Ahtaasta portista ei saata juuria kuormia tulettaa. Siitä kulkija waan tyhjänä tustin pääsee läpi. Samaten on hengellisesti parannuksen ja uskon ahdas portti. Kun ihminen on tullut siihen tilaan, että hän tuntee ja tuomitsee syntinsä, tunnustaa ne Jumalalle ja pakenee kadotettuna ja tuomittuna syntisenä Jesuksen jalkain juureen, on hän menettänyt kaikki hyvät ajatukset itsestään. Jesuksen tähden luopuu hän myös kaikista maailman nautinnoista ja näin paljastettuna sekä

kaikkeasta omasta hyvästä että maailman tarjoomista nautinnoista pääsee ihminen ahtaasta portista sisälle.

Mistä toisesta portista Jeesus puhuu?

Laveasta portista.

Mitä sanoo Jeesus siitä?

Hän sanoo: se portti on lahea ja tie avara, joka vie kadotukseen.

Laveasta portista voi wiedä mukana kaikkea maailman nautintoja. Sihan himo, silmäin pyyntö ja elämän koreus täällä kyllä saa tilaa. Siitä voi wiedä omaa hurstauttakin, kaikki siitä sopii.

Mihin fitte tullaan laveasta portista?

Avaralle tielle.

Mihin wie avara tie?

Kadotukseen.

Mitä on ijankaikkinen kadotus katekismuksemme mukaan?

Ijankaikkinen kadotus on sanomaton waiwa helwetissä, jossa jumalaton on ijankaikkisesti erotettu Jumalasta, ja jossa hänen täytyy niittää, mitä hän on täällä kylwännyt.

Kauhea on tämä tila, ja sinne kuitenkin ihmiset joutottain rientävät. Miten sanoo siitä Jeesus?

Hän sanoo: niitä on monta, jotka menewät siitä sisälle.

Mille tielle tullaan ahtaasta portista?

Kaidalle tielle.

Kun ajattelemme hywin kaitaa tietä, jonka molemmilla puolilla on kuoppia, rotkoja, soita, rämeitä j. n. e. miten tulee sillä tiellä kulkea?

Hywin warowasti.

Niin on kaidalla elämän tielläkin. Paljon on kiusauksia ja waaroja uhkaamassa. Baha henki houkuttelee milloin yhteen milloin toiseen syntiin: ylpeyteen, epäilykseen, kärsimättömyyteen, maailman rakkauteen j. n. e. mutta matkustajan tarvitsee känttää hengellisiä sota-aseita, joista apostoli Paawali puhuu Ef. 6 luvussa, ja seurata uskollisesti opastansa.

Kenen lupasi Jeesus lähettää opetuslapsilleen oppaaksi eli johdattajaksi kirkkeen totuuteen?

Pyhän Hengen.

Dikein, kaidalla tiellä kulkijaa Pyhä Henki tukee heikkoudessa, vahvistaa ja varjelee uskossa ja antaa voimaa ylhäältä.

Mihin wie kaita tie?

Elämään.

Kallis on siis päämäärä, sillä mikä on ijankaikkinen elämä katekismuksen mukaan?

Ijankaikkinen elämä on Jumalan lasten sanomaton autuus ja kirkkaus taiwaassa, jossa he vapaina kirkasta waiwasta ja pahasta näkewät Jumalan kaswoista kaswoihin ja palwelewat ja ylistawät häntä ijankaikkisesti.

Sanomaton autuus ja kunnia siis odottaa kaidalla tiellä kulkewia, mutta walitsewatko monet tämän tien?

Ei, Jeesus sanoo: harwat owat ne, jotka sen löytawät.

Kun meillä nyt on walittawana joko ijankaikkinen kadotus eli ijankaikkinen autuus ja kirkkaus taiwaassa, niin tutkikaamme tarkoin itseämme, kumpaatko määrää kohden kuljemme. Rukoilkaa, rakkaat lapset, että taiwaallinen Isä auttaa teitä waeltamaan kaitaa elämän tietä!

Yhdeksäntenä Sunnuntaina Kolminaijuudesta.

Evankeliumi Luuk. 12: 42—48.

Tämän sunnuntain ensimmäisen vuosikerran ewankeliumiteksti kertoo meille wäärästä huoneenhaltiasta, joka oli toimelijas, mutta ei ollut uskollinen herralleen.

Tässä toisen vuosikerran ewankeliumitekstissä puhuu Jeesus uskollisesta ja taitawasta huoneenhaltiasta. Mihe tähän oli, että senjälkeen kun Jeesus oli kehoittanut opetuslapsiansa walwowina odottamaan herransa tuloa, josta ferrotaan tämän

vuosikerran toisen Adventti sunnuntain ewankeliumissa, kysyi Pietari: Herra, sanotko tämän vertauksen meille taikka kaikille? Jeesus vastasi Pietarin kysymykseen esittämällä vieläkin vertauksen, jossa hän samaten kun edellisissäkin vertauksissaan teroittaa uskollisuuteen.

Luemme tekstin.

Kenelle puhui tässä Herra Jeesus?

Hän puhui Pietarille ja muille apostoleille.

Minkä kysymyksen asetti Jeesus heille?

Hän kysyi: Kuka on tuo uskollinen, tuo taitawa huoneenhaltija, jonka Herra on asettawa palveluswäkenensä päälle antamaan sille aikanaan määrätyn rawinnon?

Muistatteko raamatussa kerrotun huoneenhaltiaista?

Josef oli huoneenhaltija Potifarin luona.

Dikein. Huoneenhaltija eli taloudenhoitaja oli isännän edusmies, joka oli likinnä welvoitettu herransa orjia hoitamaan. Herran työssä on myös huoneenhaltijoita. Semmoisia olivat apostolit, niinkuin Paawali sanoo: **Sotainen pitääköön meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuutten huoneenhaltijoina.** 1 Kor. 4: 1. Semmoisia ovat myös kaikki sanan palvelijat ja opettajat, joille Jumala on uskonut työtä wiinimäessään. Olemmepa kaikki Jumalan huoneenhaltijoita, sillä jokainen meistä on saanut Jumalalta hyvää, jota meidän tulee hänen huoneenhaltijoinansa uskollisesti hoitaa. Kenen sanoo Jeesus tekstissä uskolliseksi ja taitawaksi huoneenhaltijaksi?

Sen, jonka Herra asettaa palveluswäkenensä päälle antamaan sille aikanaan määrätyn rawinnon.

Mitä rawintoa Herran palvelijat saattawat antaa?

Jumalan sanaa.

Dikein opettajan tulee jakaa Jumalan sanaa tarpeen mukaan. Katuwaiselle tulee hänen julistaa Jumalan armoa Jeesuksessa, katumattomia waroittaa ja palauttaa heitä synnin

teiltä j. n. e. Sanaa ja sakramentteja tulee sanan palvelijain hoitaa Herransa tahdon mukaan.

Mitä sanoo Jeesus siitä, joka uskollisesti hoitaa virkansa?

Hän sanoo: Mutuas on se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää niin tehneen.

Ja mikä palkka häntä odottaa?

Hänet asettaa herra kaiken tavaransa päälle.

Herran kun Kristus on tuleva, saa tämä Herransa kanssa hallita. Kuinka suuri onkaan uskollisuuden palkka! Mutta uskollisuus pannaan koetukseseen, jos Herra wiipyy, Mitä sanoo Jeesus siitä?

Hän sanoo: Mutta jos tämä palvelija sanoo sydämessään: Minun herrani wiipyy tulemasta, ja niin rupeaa lyömään palvelijoita ja piikoja, syömään ja juomaan ja juopumaan; niin on tämän palvelijan herra tuleva sinä päivänä, jona hän ei odota, ja sinä hetkenä, jona hän ei tiedä, ja hän on harkkawa hänet kappaleiksi ja antawa hänelle osansa uskottomain kanssa.

Me näemme, että palvelijalla on monenfertaisia kiusauksia. Minulaista käytöstä osoittaa hän ruwetessaan lyömään palvelijoita ja piikoja?

Upeää, röyhkeää käytöstä.

Niin, hän voi siis langeta ylpenyteen, röyhkeyteen ja itsewaltaisuuteen.

Samaten käy, jos eivät sanan palvelijat tahdo olla seurakunnan palvelijoita vaan herroja miten esim. monet piispat ja kardinaalit ovat olleet katoolisessa kirkossa, jotka tallaat kansan oikeudet ja wiran puolesta vaan komentawat. — Mihin muuhun syntiin saattaa palvelija herran wiipyessä langeta kuin röyhkeyteen?

Hän rupeaa syömään, juomaan ja juopumaan.

Hänestä saattaa siis tulla himojensa orja, wieläpä rupeaa Mattheuksen ew. mukaan syömään ja juomaan juomarien kanssa. Se siis sen sijaan kun heidän pitäisi kehoittaa seura-

kuntalaisiaan uskollisuuteen, alentawat he itsensä niin, että rupeawat heidän kansansa synnin orjiksi. Mutta äkkiä tulee Herra ja waatii hänet edeswastaukseen. Tunnustaako Herra hänet palwelijakseen?

Ei, waan Herra rankaisee hänet. Hän on harkaawa hänet kappaleiksi ja antawa hänelle osan uskottomain kanssa.

Sitte lausuu Herra sen säännön, jonka mukaan hän on toimittawa tuomionsa. Kuka tämän mukaan rangaistaan? Miten sanoo Jeesus edelleen tekstissä?

Mutta se palwelija, joka tiesi herransa tahdon, ja ei ollut walmistustoimesa, eikä tehnyt hänen tahdonsa mukaan, hän on saawa monta lyöntiä.

Roman rangaistuksen saa siis se, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei sitä noudattanut. Muistakaa, rakkaat lapset, että mitä parempi tieto on ihmisellä Jumalan tahdosta, eikä sitä noudata, sitä suuremmaksi tulee hänen syntinsä. Mutta rangaistuksen alainen on sekin, joka ei tiedä, sillä jokaisen tulee herransa palwelijana hankkia tietoja. Mitä sanoo Jeesus siitä, joka ei tietänyt?

Mutta se, joka ei tietänyt, ja teki sen, mikä lyöntiä ansaitsi, on saawa vähän lyöntiä.

Minkä mukaan Herra sitte waatii tiliä. Kuinka sanoo siitä Jeesus?

Ja jokaiselta, jolle on paljon annettu, waaditaan paljon, ja siltä, jolle paljon on uskottu, anotaan enemmän.

Mainitkaapa, mitä lahjoja mekin kristittyinä olemme saaneet?

Jumalan sanan, sakramentit, koulut, kirkot y. m.

Ja mitä hengellisiä aarteita on meillä, jos elämme Jeesuksen yhteydessä?

Wanhurskaus, rauha, ilo Pyhässä Hengessä, syntein anteeksi saaminen, iankaikkisen elämän toivo j. n. e.

Muistakaamme, että paljon hyvää olemme saaneet ja että Herra kysyy meiltä waan uskollisuutta. Hän warottaa:

Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. Ilm. 2: 10.

Rhymmentenä Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi Joh. 8: 21—30.

Tämän sunnuntain ensimmäisen vuosikerran evankeliumiteksti kertoo miten Jeesus itkee Jerusalemia. Päivän tekstissä kerrotaan, kuinka Jeesus ollessaan viimeisen kerran lehtimajanjuhlaa viettämässä Jerusalemissa vakavasti varottaa Juutalaisia ja koettaa taiwaallisella rakkaudella saada heitä uskomaan että hän on Messias.

Lüemme tekstin.

Kuka tässä puhuu?

Jeesus.

Kenelle puhui Jeesus?

Juutalaisille.

Mitä sanoi Jeesus Juutalaisille?

Hän sanoi: Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja teidän pitää kuoleman teidän synneisjänne.

Mihin oli Jeesus menemä?

Taiwaaseen Isänsä tykö.

Dikein. Minoastaan se, joka uskosja etsii Jeesusta, löytää hänet. Mutta Juutalaiset eivät uskoneet Jeesukseen ja mikä oli sentähden heidän osansa?

Seidän piti kuoleman synneisjään.

Joka Jeesuksen hylkää, hänen täytyy kuolla synneisjään ja mihin hän ei voi tulla?

Jeesus sanoo: Minne minä menen, sinne ette taida tulla.

Mitä arvelivat Juutalaiset Jeesuksen puheesta?

Se sanoivat: Lappaneeko hän itsensä, koska hän sanoo: Minne minä menen, sinne ette taida tulla?

Juutalaiset kiukuitsivat Jesusta vastaan ja nyt he oikein raa'alla tavalla häntä pilkkasivat. Itsemurha oli heistä hirveä synty ja itsemurhaajan arveltiin tulewan mitä kovimpaan waiwaan kadotuksessa. Jos nyt Jeesus tappaa itsensä, joutuu hänkin siihen kauheaan kadotukseen, mutta sinne me emme voi tulla. Me pääsemme Abrahamin helmaan. Näin he luultavasti pilkaten juttelivat. Mutta mitä vastasi Jeesus heidän iwaansa?

Hän sanoi heille: Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.

Moneenko joukkoon tämän Jeesuksen lauseen mukaan ihmiset ovat jaetut?

Kahteen, niihin, jotka ovat alhaalta ja niihin, jotka ovat ylhäältä.

Alhaalta ovat ne, jotka ovat osallisia perfeleen luonnosta. He ovat hänen kaltaisiaan ylpenydessä, vihasja ja epäuskossa.

Ylhäältä ovat kaikki ne, jotka Pyhän Hengen kautta ovat uudesta syntyneet ja uskolla Jeesuksen omistawat.

Kuinka on niitten käywä, jotka ovat alhaalta ja epäuskossaan hylkääwät Jeesuksen?

Jeesus sanoi: Teidän pitää kuoleman synneisjänne; sillä ellete usko, että minä se olen, niin teidän pitää kuoleman teidän synneisjänne.

Kun Jeesus näin suuria asioita puhui itsestään, mitä kysyiwät Juutalaiset sen johdosta häneltä?

He kysyiwät: Kuka sinä olet?

Juutalaiset kysyiwät tätä iwatan, mutta saman kysymyksen voi tehdä nöyryydessä, miten Saulus. Muistatteko kuinka hän kysyi?

Hän kysyi: Kuka sinä olet, Herra?

Sauluksen todellinen halu oli päästä tuntemaan sitä Herraa, joka häntä puhutteli. Ja Jeesus ilmoitti itsensä hänelle ja tefi hänestä itselleen walitun asean nimeänsä julistamaan.

Jesús ilmoittaa vieläkin itsensä kaikille, jotka kaikesta sydämestään halajavat päästä häntä tuntemaan.

Mitä vastasi Jesús Juutalaisten kysymykseen?

Jesús sanoi heille: Ensiksi se, minä minä puhun teille.

Jesús oli usein puhunut armon ja rakkauden sanoja. Hän oli todistanut Isästään ja itsestään. Hän oli tehnyt jumalallisia ihmetöitä. Ja mistä olivat kaikki Jesuksen puheet ja työt todistaneet?

Siitä, että hän oli Jumala.

Mutta tätä Juutalaiset eivät uskoneet ja mitä Jesús siihen nähden heille sanoi?

Hän sanoi: Minulla on paljon puhuttavaa ja tuomittavaa teihin nähden; mutta hän, joka minut lähetti, on totinen, ja sen, minä minä olen häneltä kuullut, puhun minä maailmaan.

Jesukselle tuotti se murhetta, että hänen täytyi niin kovan tuomita Juutalaisia, mutta toisin hän ei saattanut tehdä, koska Isä on totinen, joka hänet lähetti. Hänen puheensa on totta, sillä hän puhuu ainoastaan sitä, minä hän on Isältä kuullut.

Mitä arvelivat Juutalaiset tästä Jesuksen puheesta?

Se eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.

Nyt he eivät ymmärtäneet, mutta milloin sanoi Jesús tulewan ajan, jona häntä ymmärretään?

Jesús sanoi heille: Kun te olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä se olen, ja etten minä tee mitään itsestäni, vaan minä puhun tämän, niinkuin Isä on minua opettanut.

Mitä tarkoitti Jesús Ihmisen Pojan ylentämisellä?

Hänen ristiinnaulitsemistaan.

Tapahumat jo Jesuksen ristillä ja hänen ylösnousemisessaan voimallisesti todistivat, että hän oli Jumalan Poika. Ja mikä tapahuma varsinkin vaikutti ihmisten mielisä muutokseen?

Pyhän Hengen vuodattaminen.

Montako sielua silloin kääntyi Pietarin saarnan johdosta?

Kolmetuhatta sielua.

Siitä tapauksesta luetaan myös kristillisen seurakunnan perustus. Kun ajattelemme, miten suuressa määräsä kristillinen seurakunta fittemmin on lewinnyt ja lewiää, täytyy meidän ihmetellen huudahtaa: Herra, suuri on sinun voimas!

Kenen sanoi Jeesus aina waikuttaneen hänen kanssaan?

Hän sanoi: joka minun lähetti, on minun kansani. Isä ei ole jättänyt minua yksinäni.

Miksi sanoo hän, ettei Isä ole jättänyt häntä yksinään?

Sillä minä teen aina sen, mikä on hänelle otollista.

Jeesus oli Isälle kuuliainen ristin kuolemaan asti ja sentähden on Pojalla aina Isän mielisuusio. Isä todisti hänestä: **Tämä on minun rakas Poikani, jota kuullaat.**

Olemmeko mekin tilaisuudessa kuulla Jeesusta.

Olemme.

Tälläkin hetkellä puhuu Jeesus meille sanassaan. Mitä waikuttiwot Jeesuksen puheet tekstin mukaan silloin kuulijoissa?

Kun hän tämän puhui, uskoi monta häneen.

Pyytäkäämme, että Jeesuksen puhe meissäkin waikuttaisi elämän uskon! Niinoastaan se, joka uskoo Jeesukseen, hänellä on ijankaikkinen elämä, mutta joka ei usko, hänen täytyy kuolla synneisjään.

Yhdentenätoista Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Swankeliumi Matt. 21: 28—31.

Sen johdosta, että Jeesus viimeisen kerran ollessaan Jerusalemissa oli ajanut templistä ostajat ja myyjät, tulivat pappein päämiehet ja kansan wanhimmat hänen tykönsä ja kysyiwät: Millä voimalla sinä näitä teet? Jeesus lupasi was-

tata heidän kysymykseensä sitte, kun he ensin sanovat, oliko Johanneksen kaste tairaasta, vaikeo ihmifistä. Siihen he ei-wät tahtoneet wastata, waan sanoiwat teeskennellen: Emme tiedä. Ei antanut sitte Jeesukseen suoraa wastauستا heidän kysymykseensä, waan hän kertoo heille wertauksen, jonka esittää tämän päivän ewankeliumiteksti:

Luemme tekstin.

Miten alottaa Jeesus wertauksen?

Kysymyksellä: Mitä te arwelette.

Täten waati Jeesus wihollifiansa miettimään hänen pu-hettaan.

Kutka ovat tämän wertauksen henkilöt?

Eräs mies ja hänen kaksipolikaansa.

Tämä mies eli isä on Jumala, Isä waatii kuuliaisuutta pojiltaan. Samaten waatii Jumala, että me teemme hänen tahtonsa. Missä on Jumala ilmoittanut meille tahtonsa?

Sanassansa.

Mikä on Jumalan tahto Jeesuksen sanain mukaan Joh. 6: 40 w.

Jeesus sanoo: Tämä on sen tahto, joka minun lähetti, että jokainen kuin näkee Pojan ja uskoo Hänen päällensä, hänellä pitää ijankaikkinen elämä oleman, ja minä herätän hänen wiimeisenä päivänä.

Mitä kertoo Jeesus wertauksessaan isästä.

Hän kertoo, että isä tuli ensimmäisen pojan tykö ja sanoi: Poikani, mene tänäpänä tekemään työtä wiinimäkeeni.

Wiinimäkeen Wanhassa Testamentissa werrattiin juutalaisuus. Uudessa Testamentissa wiinimäki kuwaa Jumalan elävää seurakuntaa. Jumalan tahto on, että uskomme Jeesukseen ja siten tulemme elävän seurakunnan jäseniksi.

Mitä wastasi ensimmäinen poika?

Hän wastasi: En tahdo, mutta sitten katui hän ja meni.

Mitä osoitti poika sanoessaan: en tahdo.

Tottelemattomuutta.

Mitä osoitti se, että hän katui ja meni?

Se osoitti katumista ja kuuliaisuutta.

Tällä kuvaa Jesus puplikaaneja ja syntisiä, joita fariseukset halveksivat. He olivat julkisesti rikkoneet Jumalan tahtoa vastaan, mutta he katuivat ja muuttivat mieltänsä. Sanokaa joku esimerkiksi tällaisista?

Sateus, syntinen waimo, ryöväri ristillä y. m.

Näin vieläkin usein julkisyntiset kuulevat Jumalan kutsusta, katuivat syntejään, uskovat Jesusseen ja tulevat siten hänen miinimäensä työhön.

Ketä isä sitte puhutteli?

Toista poikaansa.

Mitä sanoi isä hänelle?

Samaa kuin ensimmäiselle pojalle.

Mitä vastasi tämä poika?

Hän sanoi: Kyllä menen, herra, eikä mennytäkään.

Tämä poika siis tunnusti oikeaksi isän vaatimuksen ja oman velvollisuutensa, mutta hän ei kuitenkaan täytä isän tahtoa. Hän oli tähän nähden ulkokullattu ja tottelematon. Semmoisia olivat nämä Jesusen kuusaajat, fariseukset, kirjanoppineet ja pappein päämiehet. Heillä oli kyllä tietoa ja ulkonaista jumalisuutta, mutta sydän oli muuttumaton. Löytyykö tämmöisiä meidän seasjamme?

Löytyy.

Kyllä walitettavasti. Onhan ihmisiä, jotka käyvät kirkossa ja Herran ehtoollisella ja kuitenkin elävät epäristillisesti. Heillä on jumalisuuden warjo, mutta kun he eivät elä uskon yhteydessä Jesusen kanssa, ovat he ulkokullattuja, jotka Herra tuomitsee.

Mitä kysyi Jesus wihollisiltaan wertaustensa heille kerrottuaan?

Hän kysyi: Kumpi näistä kahdesta teki isän tahdon?

Ja mitä vastattiin Jeesukselle?

He sanoivat hänelle: Ensimmäinen.

Täten pakotti Jeesus nämä kuusaajansa lausumaan oman tuomionsa.

Koetelkaamme mekin itseämme. Tutkikaamme tarkoin minkä tuomion on Jumala meistä lausuva. Olemmeko hänen viinimäkensä työssä? Olemmeko todellisia jäseniä Jumalan elävässä seurakunnassa?

Rahdentenatoista sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi Math. 12: 33—37.

Jeesuksen tykö oli tuotu pahan hengen riivaama sokea ja myrkä. Tämän paransi Jeesus niin, että hän sekä näki että kuuli. Hämmästyneenä tästä ihmetystä kansa arveli: „Eihän tämä lienee Davidin poika?“ Mutta fariseukset sanoivat Jeesuksen perkeleen voimalla tämän ihmetyn tehneen. Sen väitöksen Jeesus kumosi ja varotti fitte synnistä Pyhää Hentä vastaan. Senjälkeen puhui Jeesus tämän päivän tekstin sijällä.

Luemme tekstin.

Kuka tässä puhuu?

Jeesus.

Kenelle hän puhuu?

Fariseuksille.

Mitä sanoo Jeesus fariseuksille?

Hän sanoo: Taikka tehtää hyvää puu, ja hänen hedelmänsä tulee hyväksi, taikka tehtää paha puu, niin hänen hedelmänsä tulee pahaksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan.

Minkälaisista puista Jeesus tässä puhuu?

Hän puhuu hyvistä puista ja pahoista puista.

Minkälainen hedelmä on hyvällä puulla?

Hyvä hedelmä.

Minkälainen hedelmä on pahalla puulla?

Paha hedelmä.

Minkälaisen työn oli Jeesus tehnyt parantaessaan pahan hengen riivaaman ihmisen.

Suuren hyvän työn.

Mimmoisena puuna olisi fariseusten tullut pitää Jeesusta, koska hän teki hyviä hedelmiä?

Hyvänä puuna.

Mutta niin ei ollut. Fariseukset olivat itse pahoja puita ja tekivät sentähden huonoja hedelmiä. Heissä ilmeni viha, kiukku, kateus, walhe y. m. Jeesusta kohtaan. Semmoisista hedelmistä voi heidät tuntea pahoiksi puitiksi.

Miten ankarasti Jeesus heitä tekstissä nuhtelee?

Hän sanoo: Te kyykäremeiden fiktiöt, kuinka te taidatte hyvää puhua kun te olette pahat.

Tällä Jeesus ilmoittaa, että he olivat vanhan käärmeen siementä, saatanan lapsia. Pahan hengen lapsina he puhuivat pahaa samaten kun paha puu kantaa huonoja hedelmiä. Missä sanoo Jeesus olewan pahain puheiden juuren?

Sydämessä. Hän sanoo: Sydämen kyllyydestä suu puhuu

Luonnosta on jokaisen ihmisen sydän paha, mutta sen tulee uudesta syntyä. Jeesuksen veri voi sen puhdistaa. Minoastaan se, joka Pyhän Hengen waitutuksesta on vanhurskautettu uskon kautta Jeesukseen, on elävä oksa wiinipuussa Kristuksessa, voi ajatella hyvää ja puhua hyvää: Semmoisista sanoo apostoli: **Te olette pestyt, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.** 1 Kor. 6: 11. Kristuksen vanhurskauden tähden ei Jumala lue uskowaiselle syntiä, vaan hän lukee hänelle uskon vanhurskaudeksi. Kuka on uskowaiselle kaikista kallein?

Jeesus.

Miin, Jeesus on hänen kallehin tavaransa. Jeesus asuu uskon kautta hänen sydämessänsä, ja hän tahtoo kaikessa kokonaan elää Jeesukselle. Semmoisena on hän hyvä puu, joka kantaa hyviä hedelmiä. Hänessä ilmenee uskon, toivon, rakkauden, kärsivällisyyden, nöyryyden, kuuliaisuuden j. n. e. hyvät avut, joita hän Jeesukselta saa. Jumala on siunannut meitä kaikinlaisella hengellisellä siunauksella taiwaallisissa Kristuksen kautta. Ef. 1: 3. Millä ihminen selvimmin ilmaisee, mitä hänen sydämessään liikkuu?

Sanoillaan.

Dikein: Ihmisen puheella on suuri merkitys. Se vaikuttaa paljon maailmassa ja suuri on siitä edesvastaus. Miten varottaakin Jeesus tekstissä turhista puheista?

Hän sanoo: Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä.

Mietelkaa tarkoin tätä, että turhastakin sanasta täytyy meidän tehdä tili.

Minkälainen on sen sydän, joka puhuu turhia sanoja?

Sen sydän on turha.

Kevytmielinen löpötteleminen, liioitteleminen, imarteleminen y. m. on kaikki turhaa puhetta, josta on tili tehtävänä. Pahosta sanoista seuraa vielä suurempi edesvastaus. Minkä mukaan sanoo Jeesus tuomion langetettavan?

Hän sanoo: Sanoistasi sinä vanhurskautetaan ja sanoistasi sinä tuomitaan.

Muistakaa, rakkaat lapset, että ainoastaan Jeesuksen omat, jotka uskollisesti pysyvät elämän viinipuussa, voivat paljon hedelmiä kantaa. Kristuksen vanhurskauden uskon kautta omistaneina tulevat he sanoistansa vanhurskautetuiksi. Pyrkikää siis Jeesuksen yhteyteen, muuten tulette sanoistanne tuomituiksi.

Kolmantenatoista Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Matth. 5: 43—48; 6: 1—4.

Päivän teksti on osa Jeesuksen vuorisaarnaa. Tässä Jeesus selittää, minlaista on se oikea kristillinen rakkaus, jota Herra meiltä vaatii.

Luemme tekstin.

Miten olivat Jeesuksen sanain mukaan Juutalaiset käsitäneet rakkauden käskyä?

He olivat sanoneet: Rakasta lähimmäistäs ja vihaa vihollistas.

Lähimmäisellä olivat he käsitäneet omia kansalaisiaan, siis Israelin kansan lapsia. Naamattu ei kehoittanut vihaamaan vihollisia, vaan sen käskyn olivat kirjanoppineet itse tehneet. Mutta mitä vaatimuksia on Jeesuksella vihollistemme suhteen?

Hän sanoo: Mutta minä sanon teille: Rakastakaa vihollisianne; siunatkaa niitä, jotka teitä sadattavat; tehkää niille hyvin, jotka teitä vihaavat ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä vainoovat ja vahingoittavat.

Miten on Jeesus itse elämässään toteuttanut tämän käskyn?

Hän kuoli vihollistensa edestä.

Muistatteko erityistä tilaisuutta, jossa Jeesus rukoili vihollisten puolesta?

Jeesus rukoili ristillä: Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.

Niin on Jeesus tehnyt ja niin vaatii hän meidänkin tekemään. Onkohan helppoa täyttää näitä vaatimuksia?

Ei ole.

Luonnolliselle ihmiselle on se mahdotonta, mutta uskolliselle, Jeesuksen rakkauden vaikuttamalle on se mahdollista. Mainitkaapa esimerkkiä semmoisesta, joka myös rukoili murhaajainsa puolesta.

Stefanus fanoi: Herra, älä lue heille tätä syntiä.

Samaten ovat tehneet monet tuhannet muut marttyyrit, jotka Jeesuksen nimen tunnustuksen tähden ovat henkensä antaneet. Kenen lapsia ovat ne, jotka näin tekewät?

Taiwaallisen Isän lapsia.

Miten sanoo Jeesus taiwaallisen Isän tekewän?

Hän antaa aurinkonsa nousta niin pahojen yli kuin hyvienkin ja hän antaa sataa wanhurskaille ja wäärille.

Ei taiwaallinen Isä tee erotusta. Hän sallii jumalattoman wiljan kasvaa niinkuin hurstkaankin. Ja kaikkein suurimmasa määräsä on hän rakkauttansa osoittanut siinä, että hän, koska me vielä syntiset olimme, antoi ainoan rakkautensa Poikansa meidän edestämme kuolemaan.

Kenelle on helppoa osottaa rakkautta?

Niille, jotka meitä rakastawat.

Miten sanoo siitä Jeesus tekstisämme?

Hän sanoo: Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastawat, mitä teidän siitä palkkaa on? Eiwätkö publikaanitkin niin tee? Ja jos te olette ystäwällisiä ainoastaan weljillenne, mitä erinomaisista te sillä teette? Eiwätkö pakanatkin niin tee?

Jeesus näyttää, ettei fariseusten ja kirjanoppineiden hurstkaus ollut suurempi kuin publikaanein ja pakanain, joita he ylentatsoiwat. Heidän kaltaisensa ei siis tule olla, waan kenen esikuwaa tulee meidän noudattaa?

Jeesus sanoo: Olkaa siis täydellisiä, niinkuin teidän taiwaallinen Isänne täydellinen on.

Jumalan lapsina tulee meidän muodostua Jumalan kaltaisiksi. Apostoli Pietari sanoo niille, jotka ovat saaneet sen kalliin uskon wanhurskauden, jonka Jumala ja Wapahattajamme Jeesus Kristus antaa, että he Jumalan luonnosta osalliseksi tulisiwat. Me emme voi tulla niin täydelliseksi kuin Jumala on, mutta jos Jeesuksessa elämme ja hän elää meissä, niin omistamme Jeesuksen anteeksi antawaa rakkautta ja silloin woimme wihollisiammekin rakastaa.

Tässä tekstissä Jeesus vielä antaa neuvoja vanhurskauden töiden tekemiseen nähden. Miten varottaa Jeesus vanhurskauden töiden suhteen?

Hän sanoo: Kawahataa, ettette tee teidän vanhurskautenne töitä ihmisten edessä, että te heiltä nähtäisiin, muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

Almujen anto, rukous ja paastoaminen olivat vanhurskauden tekemisen päämuodot. Herra katsoo, millä mielellä näitä harjoitetaan. Monestako syystä saattoi näitä vanhurskauden töitä toimittaa?

Rahdesta syystä: joko ihmisten kiitoksen tähden tai rakkaudesta Jumalaan salaisuudessa.

Mitä sanoo Jeesus niistä, jotka tekivät vanhurskauden töitä ihmisten edessä?

Hän sanoo: Ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

Ei kukaan ansaitse palkkaa hyvillä töillään, sillä armosta me tulemme autuaaksi uskon kautta Jeesukseen. Kun uskoinen rakkaudesta Jeesukseen tekee laupeuden töitä eli uskon hedelmiä, todistaa se siitä, että hänellä on ollut elävä usko, ja kun usko luetaan meille vanhurskaudeksi, saa hän sentähden armon palkan vanhurskasten ylösnousemisessa.

Miten kieltää Jeesus edelleen tekstissä almuja antamasta?

Hän sanoo: Kun siis almua annat, niin älä edelläsi soita torwella, niinkuin ulkokullatut tekevät synagogissa ja kaduilla, että he saisivat kiitosta ihmisiltä; totisesti sanon minä teille: he ovat saaneet palkanja.

Torwilla soittamisella tarkoittaa Jeesus sitä, että kehutaan ihmisille ja kerskataan siitä, jos on autettu lähimmäistä. Minkä palkan ovat he saaneet?

Ihmisten kiitoksen.

Se on huono palkka, joka ei tee ihmistä onnelliseksi. Toisellaista palkkaa tulee meidän tavotella. Miten käskee Jeesus almua antamaan?

Hän sanoo: Kun sinä almua annat, niin äläkään waisen kätesi tietävä, mitä oikea kätesi tekee, niin että sinun

almusi anto olisi salaisuudessa, ja sinun Isäsi, joka näkee salaisuudessa, maksaisi sinulle julkisesti.

Waisen käsi ei tiedä, mitä oikea käsi tekee silloin, kun ei itseään muistele eikä ajattele tekemiään hyviä töitä. Joka Jesuksen rakkauden waikuttamana hyvää tekee, ei hän sitä muistelekaan. Hänen suurin ilonsa on Jumalan tahdon täyttämisen. Ja sen Herra hänelle palkitsee julkisesti. Hän pääsee taivaan iankaikkiseen iloon. Herra auttakoon meitä hänen lapsinaan, hänen rakkaudessaan waeltamaan!

Neljäntenätoista Suunnutaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi Joh. 5: 1—14.

Päivän teksti kertoo siitä, kuinka Jeesus paransi sairaan Betesda lammitolla.

Luemme tekstin.

Kuka tämän kertoo?

Evankelistista Johannes.

Kenestä hän kertoo?

Jesuksesta.

Mitä kertoo hän Jesuksesta?

Hän sanoo, että Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

Koska meni Jeesus Jerusalemiin?

Senjälkeen.

Silloin kun Jeesus oli neljä kuukautta yhtämittaa waikuttanut Galileassa, meni hän Jerusalemiin. Tällöin tuli hän nyt toisen kerran senjälkeen kun hän oli alottanut waikuttamisen opetuswiranansa.

Mitä juhlaa sanoo Johannes wietetyn Jerusalemissa?

Suutalaisten juhlaa.

Suutalavasti oli se Purimin juhla, jota Suutalaiset wiettivät sen tapauksen muistoksi, että Herra ihmeellisellä tavalla

Esterin kautta pelasti kansansa, joka häijyn Hamanin kujeitten johdosta oli määrätty hukutettavaksi. Siitä voitte lukea Esterin kirjasta. Mistä paikasta Jerusalemissa erittäin kerrotaan?

Betesdasta.

Mitä kerrotaan Betesdasta?

Kerrotaan, että Jerusalemissa oli lammasportin tykönä lammiikko, jota heprean kielellä nimitetään Betesdakki, jossa oli viisi pilarikäytävää.

Betesda on suomeksi laupiushuone, sairaitten parannuslaitos. Täällä Jumala monelle sairaalle oli osoittanut suurta laupeutta. Mitä tekstissä kerrotaan Betesdan sairaista?

Sanotaan, että pilarikäytävissä makasi suuri joukko sairaita: sokeita, ontuvia ja halmatuita, jotka odottivat veden liikuttamista.

Jumala on pannut parantavan voiman moneen kasviin ja weteen. Olettehan kuulleet, miten useasta kaswista valmistetaan parantawia lääkkeitä, miten terweyswesiä käytetään y. m. Kenen waikutuksesta Jumala Betesdan wedelle antoi erityisen parantavan voiman?

Enkeli tuli alas määrätyltä ajalla lammiikoon ja liikutti veden.

Mitä waikutti enkelin liikuttaminen?

Joka nyt ensimmäisenä astui weteen, kun se oli liikutettu, hän tuli terweeksi, waikka hänellä olisi ollut mitä tautia tahansa.

Kuka erittäin mainitaan Betesdan sairaitten joukossa?

Eräs mies, joka oli kahdeksan neljättä vuotta sairastanut. Kuka nyt lähestyi tätä onnetonta raukkaa?

Jesus.

Miten tekstissä tästä kerrotaan?

Kun Jesus näki tämän makaawan ja tiesi, että hän oli kauan aikaa sairastanut, sanoi hän hänelle: Tahdotko tulla terweeksi?

Samaten lähestyi Jesus vielä nytkin sairaita, jotka eivät terweyttä nauttiesaan ole hänestä wältittäneet. Rysymyk-

sellään herätti Jeesus sairaassa toivoa ja tefi hänen mahdolliseksi vastaanottamaan sitä taiwaallista woimaa, jota Jeesuksesta häneen oli wirtaawa. Saman kysymyksen tekee Jeesus wieläkin jokaiselle murheelliselle, jonka sydämessä hän herättää halun pelastukseen ja warman wakuutuksen siitä, ettei hän itse kykene itseään auttamaan.

Mitä walitti fitte sairas Jeesukselle?

Hän wastasi: Herra, ei ole minulla sitä ihmistä, joka wie minut lammiin, kun wesi on sekoitettu; kun minä olen tulemaisillani sinne, on jo toinen astunut alas ennen minua.

Kuinka surkea olikaan tämän kohtalo! Sairaana, köyhänä ja ylönsäköttuna makaa hän wuoteessaan ja kuulee kuinka toifilla sairailta oli ystäviä, jotka heitä lohduuivat ja auttoivat weteen oikealla ajalla. Hänellä oli warmaan nyt hätä suurimmillaan, mutta apu oli myös lähellä. Kuinka häntä auttoi?

Jeesus.

Ja miten auttoi Jeesus häntä?

Jeesus sanoi hänelle: Nouse, ota wuoteesi ja käy.

Mitä waukuttivat Jeesuksen sanat?

Ja kohta parani mies, ja hän otti wuoteensa ja käwi.

Jeesus lausui käskyn, mutta antoi samalla woimaa käskyn täyttämiseen. Sairas tuntee, kuinka elonwoimaa wirtaa hänen ruumiiseensa, ja hän on yhtä terve kun kahdeksanneljättä wuotta takaperin.

Miten osoitti sairas olewansa terve?

Siten, että hän otti wuoteensa ja käwi.

Sen wuoteen, joka oli kahdeksanneljättä wuotta häntä kantaanut wie hän nyt pois. Samaten kääntynyt syntinen panee pois entiset aseensa ja tulee uudessa tilassaan näiden hallitsijaksi. Ahne esim. oli ennen mammonan orja, mutta nyt käyttää hän tawaransa Jumalan waltakunnan hywäksi.

Minä viikon päivänä Jeesus teki mainitun suuren ihmetyön?
Sabbattina.

Kutka näkiwät paratun kantawan muodettaan sabbattina.
Juutalaiset.

Suultawasti olivat nämä suuren neuoston jäseniä.
Mitä sanoivat he parannetulle?

He sanoivat: Nyt on sabatti eikä sinun sowi muodetta
kanta.

Jumala ei ollut kieltänyt sairaita parantamasta sabbat-
tina. Minoastaan työnteko oli kielletty, mutta parannetun
vuoteen kantaminen ei ollut siihen luettava. Juutalaiset oli-
wat itse niin kiintyneet ulkonaisiin kaawoihin, etteiwät olleet
sittä selwillä, mikä oli luvallista mikä luvatonta. Tätä tah-
toi Jeesus nyt heille saada selwäksi.

Mitä vastasi parannettu?

Hän vastasi: Joka minut paransi, hän sanoi minulle: Ota
vuoteesi ja käy.

Mitä nyt parannettu piti suuremmassa armossa Jeesus-
sen sanoja wai Juutalaisten pintapuolista käsitystä sabbatista?

Jeesuksen sanoja.

Muistakaamme mekin aina tätä silloin, kun ihmisten käsi-
tyksen mukaan waaditaan tekemään wastoin Herran sanaa.

Mitä Juutalaiset nyt tiedustelivat?

He kysyiwät häneltä: Kuka on se ihminen, joka sanoi
minulle: Ota vuoteesi ja käy?

Kysyjät kyllä aawistiwat, että parantaja oli Jeesus Nat-
saretista, jota he jo wihasiwat, mutta nyt ei ollut heille tar-
peellista saada Jeesusta käsiinsä. Mitä tekstissä kerrotaan
edelleen?

Mutta parannettu ei tietänyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli
mennyt pois, kun paljon kansaa oli sillä paikalla.

Ei parannettu vielä tietänyt hywäntekijänsä nimeä, mutta
pian ilmoittaa Jeesus itsensä hänelle. Missä tapasi Jeesus
hänet?

Templissä.

Vuultavasti oli hän mennyt templiin tekemään kiitosuhria parantumisestaan. Mitä sanoi Jeesus parannetulle?

Hän sanoi: Katso, sinä olet parannettu; älä tästedes syntiä tee, ettei jotakin pahempaa sinulle tapahtuisi.

Jeesuksen sanoista voimme päättää, että parannetun sairaus oli jonkun erityisen synnin seuraus. Sentähden Jeesus vakavasti käskee hänen wastedes syntiä välttämään ettei hän lopullisesti kadotukseen joutuisi. Nämä Jeesuksen sanat opettavat myös meille, ettei Herralta saamastamme avusta kiitos ja uhri ole kylliksi, vaan hän vaatii, että wastedes kartamme syntiä ja elämme Jumalan kunniaksi.

Muistakaa, rakkaat lapset, että Jeesus Kristus on sama eilen ja tänäpänä ja ijankaikkisesti. Hän on sama auttaja, joka voi ja tahtoo auttaa meitä kaikissa tuskissamme. Turvatkaamme ainoastaan Jeesukseen!

Viidentenätoista Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Ewankeliumi Luuk. 10: 38—42.

Betania oli kylä, johon oli noin kolme kilometriä Jerusalemistä. Siellä Jeesuksella oli ystäviä, joiden luona hän usein majaili. Ne olivat onnellisia perheitä, jotka Herran Jeesuksen saivat wieraakseen. Tämän päivän ewankeliumi teksti kuvaa meille erään semmoisen herritaisen perheen.

Luemme tekstin.

Kuka kertoo tämän tekstin?

Ewankelistista Luukas.

Mistä sanoo hän Jeesuksen olleen?

Matkoilla.

Tarkemmin ei ole kerrottu tässä näistä matkoista, mutta sen tiedämme, että Jeesus aina matkoillaan oli täyttämässä

Hän tahtoa. Hän opetti, paransi sairaita, herätti kuolleita ja osoitti kaikkialla sulaa rakkautta. Mihin sanoo Luukas Jeesuksen tulleen matkoillaan?

Hän tuli erääseen kylään.

Mikä oli sen kylän nimi?

Betania.

Kenen luo Jeesus Betaniassa meni?

Hän meni Martan luo.

Miten tekstissä siitä sanotaan?

Eräs vaimo, Martta nimeltä, otti hänet huoneeseensa.

Kuka toinen perheen jäsen tekstissä mainitaan?

Hänellä oli sisar, jota nimitettiin Mariaksi.

Tämän perheen jäsenet olivat Martta ja Maria sekä heidän veljensä Latjarus, Martta oli toimelias nainen, joka kodissa hoiti emännyyttä. Hänellä oli vilkas lewoton luonne. Marian luonne oli hiljainen ja lewollinen. Yhtäläisyyttä oli heillä siinä, että molemmat tahtoivat osoittaa Jeesukselle kiitollisuuttaan, waikka eri tavalla. Miten osoitti Maria rakkauttaan Jeesukselle?

Hän istui Jeesuksen jalkain juureen ja kuunteli hänen puheitaan.

Itämailla oli yleinen tapa istua lattialla eli matalalla tyhnyllä. Tällaisen paikan oli nyt Mariakin valinnut saadakseen häiritsemättä kuunnella rakkiaan Herransa puheita.

Miten tekstin mukaan osoitti Martta rakkauttaan Jeesukselle?

Martalla oli paljon puuhaa palvelemisella.

Miten tavallisesti osoitetaan hyvin rakkaille wieraalle ystämyyttä?

Hänelle valmistetaan hyviä ruokia ja tarjotaan mitä talossa on parasta.

Niin teki Marttakin. Hän varmaan valmisti jotain erittäin hyvää tarjottavaa rakkaille wieraallensa. Mielellään

olisi luultavasti hänkin toimistaan päästyään ruvennut kuuntelemaan Jeesuksen puheita. Mutta voiko pian vapautua askeareistaan, jos niitä aivan yksin toimittaa?

Si.

Miin arveli Marttakin ja kenen luo kääntyi hän saadaakseen apua askaroimisissaan?

Jeesuksen.

Mitä sanoi hän Jeesukselle?

Martta astui esille ja sanoi: Herra, etkö siitä huoli, että minun sisareni on jättänyt minua yksin palvelemaan.

Mitä pyysi nyt Martta Jeesukselta?

Hän pyysi Jeesusta sanomaan Marialle, että hän tulisi sisarensa kanssa askaroimaan.

Mitä vastasi Jeesus Martalle?

Hän sanoi: Martta, Martta, paljon sinä huolehdit ja puuhaat, mutta yksi asia on tarpeellinen. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei ole häneltä otettava.

Martta sai rakkaalta Herraltansa nuhteen, jonka hän varmaan kätki muistoonsa. Samalla on Jeesus tässä meille kaikille ilmoittanut, mikä ihmiselle on tarpeellisinta. Ja mikä on Jeesuksen sanain mukaan kaikkein tarpeellisin?

Kuunnella ja käteä Jeesuksen puheita.

Jeesus tahtoo saada meitä jokaista hiljaisuudessa seurustelemaan hänen kanssaan. Senvuoksi hän usein lähettää meille taudin tahi jonkun muun kovan koetuksen. Mutuas se, joka ymmärtää tätä Jeesuksen tarfoitusta. Muistakaa aina, että yksi on tarpeellinen. Ottakaa, rakkaat lapset waaria siitä kun Jeesus tahtoo saada teitä erikseen. Alvatkaa sydämenne hänelle ja kuunnelkaa hänen sanojaan niin saatte pitää ehtoolista hänen kanssaan ja hän teidän kanssanne!

Kuudentenatoista Sunnuntaina Kolminaijuudesta.

Evankeliumi Joh. 11: 21—42.

Viime sunnuntain evankeliumiteksti kertoi meille wihättävän tapauksen Jesuksen ystäväperheestä Betaniassa.

Tämän päivän teksti kertoo miten kuolema oli vierailut samassa perheessä ja kuinka Jeesus osoittaa itsensä kuoleman voittajana. Martta ja Maria olivat syvästi murheellisia. Latsarus oli kuollut ja haudattu. Jeesusta ei ollut kuulunut auttamaan, vaikka hän oli saanut sanan ystävänsä sairaudesta. Itämaalaisten tawan mukaan oli monta Juutalaista tullut heitä lohduttamaan. Silloin joku ilmoitti että Jeesus oli matkalla Betaniaan. Martta kiirehti heti häntä vastaan. Marttan walituksella Jeesukselle alkaa tämän päivän teksti.

Luemme tekstin.

Mitä sanoi Martta Jeesukselle?

Hän sanoi: Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin ei weljeni olisi kuollut.

Näillä sanoilla Martta ilmoittaa, kuinka sydämmellisesti he olivat odottaneet Jeesusta weljen sairastaessa ja toivoneet häneltä apua. Mutta kuitenkin hän usko, sillä mitä sanoo hän wieläkin tietävänsä?

Hän sanoo: kumminkin tiedän wielä nytkin, että kaikki, mitä sinä anot Jumalalta, sen on Jumala sinulle antawa.

Jeesus oli herättänyt kuolleista Nainin lesken pojan ja Jairuksen tyttären. Sentähden Martta uskoi Jesuksen woiwan rukouksellaan herättää kuolleen, mutta tässä tapauksessa, kun mätäneminen jo oli ruumiissa alkanut, näytti se waikeammalta. Hänen uskonsa horjuu. Mitä wakuutti nyt Jeesus Martalle?

Sinun weljesi on nousewa ylös.

Mitkä kallit sanat lausui nyt Jeesus?

Jeesus sanoi hänelle: Minä olen ylösnousemus ja elämä: joka uskoo minuun, hän on eläwä, vaikka hän kuolisi.

Eikä yksikään, joka elää ja usko minuun, ole iankaikkisesti kuolema.

Kun Jeesus on Jumala, on hänessä elämä itsessään ja hän saattaa antaa elämän, milloin hän tahtoo. Joka usko Jeesukseen, hänellä on elämä. Hän elää hengellisesti ja hän elää vaikka olisi kuollutkin, sillä hänen sielunsa elää Jumalan tykönä. Joka usko Jeesukseen, hänelle luonnollinen kuolema on vaan kuin suloinen uni. Häneltä on kuoleman pelko poistettu. Hän voi apostoli Paavalin kanssa sanoa: **Kuolema, missä on sinun voittonsi? Kiitos olkoon Jumalalle, joka meille on voiton antanut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.** 1 Kor. 45: 55, 57. Mutta tähän tilaan pääsee vaan se, joka todella on saanut uskon kautta Jeesuksen omakseen. Miten kysyi Jeesus tätä itsekohtaista uskoa Marttaltakin?

Jeesus kysyi: Uskotko sinä sen?

Ja mitä vastasi Martta?

Hän sanoi: Niin Herra, minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, joka oli tulema maailmaan.

Tämä ihana tunnustus sisältää koko kristillishyden. Jos tämän kaikesta sydämmestämme uskomme, niin elämme onnellista elämää täällä, eikä tarvitse meidän koskaan kuolla vaan nukkua autuaasti Jeesuksen helmaan — Mitä teki Martta lausuttuaan tunnustuksensa?

Hän meni pois ja kutsui salaa sisarensa Marian, sanoen: Opettaja on täällä ja kutsuu sinua.

Mitä teki Maria kuultuaan Jeesuksen olevan tulossa?

Hän nousi pikaisesti ja meni Jeesuksen tykö.

Missä oli Jeesus Marian tullessa?

Hän ei ollut vielä tullut kylään, vaan oli siinä paikassa, missä Martta oli häntä kohdannut.

Mitä tekivät Marian luona olleet Juutalaiset huomattuaan hänen lähteneen ulos?

Kun nyt Juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa ja jotka olivat häntä lohduttamassa, näkivät Marian nopeasti

nousewan ja menewän ulos, seurasiwat he häntä, sanoen, Hän menee haudalle itkeäkseen siellä.

Maria tahtoi yksinäisyydessä saada tavata rakasta opettajaansa, mutta Juutalaiset lähtiwät perässä. Heidänkin piti nyt saada nähdä, että Jeesus oli elämän ja kuoleman Herra. Miten menetteli Maria päästyään Jeesuksen luo?

Kun Maria tuli sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänen, lankefi hän hänen jalkainsa juureen ja sanoi hänelle: Herra, jos sinä olisit täällä ollut, niin ei minun weljeni olisi kuollut.

Mitä osoitti Maria Jeesukselle langetessaan hänen jalkainsa juureen?

Runnioitusta ja rakkautta.

Dikein, waikka häntä seuranneet Juutalaiset tämän näkiwät, ei häwennyt hän tunnustaa Jeesusta heille. Usein oli hän luultavasti sisarensa kanssa kaiwaten puhunut Jeesuksesta, koska hän nyt lausui samat sanat.

Mitä ferrotaan tekstissä edelleen Jeesuksesta?

Kun nyt Jeesus näki hänen itkewän ja Juutalaisten, jotka olivat tulleet hänen kanssaan, itkewän, tuli hänen henkensä kuohuihin, niin että hänen ruumiinsa puhdistui, ja hän sanoi: Minne te panitte hänet?

Mitä wastattiin Jeesukselle?

He sanoiwat hänelle: Herra, tule ja katso.

Minkä waikutuksen teki Marian suru Jeesukseen?

Jeesus itki.

Jeesus muodatti rakkauden ja sääliwäisyyden kyyneleitä. Hän itki sitä kurjuutta, että ihmiskunta oli langennut syntiin, jonka palkka on kuolema. Mitä arwelivat Juutalaiset Jeesuksen itkusta?

Toiset sanoiwat: Katso, kuinka hän rakasti häntä. Mutta muutamat heistä sanoiwat: Eikö hän, joka awasi sokean silmät, olisi woinut tehdä senkin, ettei tämä olisi kuollut?

Nämä siis epäilivät Jeesuksen ystäwyyttä Betanian sisaruksia kohtaan. Elkäämme heitä ihmetelkökään, jotka eivät Herran teitä tunteneet. Usein pimeänä koetuksen hetkenä kiu-

saantuu uskomainenkin kysymään: Minkätähden Herrä sallit minulle tämän onnettomuuden?

Mitä tapahtui Jeesukselle haudalla?

Hän joutui taas kuohuihin.

Mitä ferrotaan tekstissä haudasta?

Se oli luola, ja kivi oli pantu sen eteen.

Hauta oli kallioon hakattu luola. Semmoisia hautoja oli warakkailta. Minkä käskyn lausui Jeesus?

Hän sanoi? Ottakaa kivi pois.

Kuka kiirehtii estämään tätä tehtävää?

Martta sanoi: Herrä, hän haisee jo, sillä hän on jo ollut neljä päivää kuolleena.

Epäilykset tahtoo voittaa Martan. Mutta mistä muistuttaa Jeesus häntä?

Siitä, mitä hän äskettäin oli puhunut. Hän sanoi? enkö minä sanonut sinulle, että sinä näkisit Jumalan kunnian, jos sinä uskoisit?

Mitä tapahtui sitte haudalla?

Se ottivat pois kiven siltä paikalta, johon kuollut oli pantu.

Ja miten Jeesus sitte rukoili?

Jeesus nosti silmänsä ylöspäin ja sanoi: Isä, minä kiitän sinua siitä, että minua kuultit. Kuitenkin minä tiedän, että sinä aina minua kuulet; mutta kansan tähden, joka tässä ympärillä seisoo, sanon minä sen, että he uskoisivat sinun minua lähettäneeksi.

Jeesus kiitti taivaallista Isää siitä, että hän aina häntä kuulee ja tässä suuressa ihmetyössä nyt ilmoittaa kunniansa. Hän ilmoittaa samalla suuren rakkautensa ihmisiin, jotka tämän kautta tulevat uskomaan hänet Jumalan Pojaksi ja siinä uskoissa saavat elämän.

Mitä teki Jeesus rukoiltuaan?

Kun hän oli nämä sanonut, huusi hän korkealla äänellä: *Laksharus, tule ulos!*

Minoastaan Jeesus, joka oli elämän ja kuoleman Herra
voi näin käskää. Ja mitä tapahtui tämän käskyn johdosta?

Ja kuollut tuli ulos sidottuna käpistä ja jalvoista
kääriliinoilla, ja hänen kasvonsa olivat ympäri sidotut hiki-
liinoilla. Ja Jeesus sanoi heille: Päästäkää hän ja antakaa
hänen mennä.

Miten onnellisiksi tulivatkaan sisaret saatuaan weljensä
taas elävänä!

Minkä vaikutuksen teki tämä suuri ihmetyö Juutalaisissa?

Monta Juutalaista, jotka olivat tulleet Marian tykö, ja
jotka näkivät, mitä hän teki, uskoivat häneen.

Jeesuksen rukous: että he uskoisivat sinun minua lähet-
täneeksi, näissä toteutui. Toteutukoon Jeesuksen rukous meis-
sän, jotta voisimme ilolla sanoa: Kristus on minulle elämä
ja kuolema on minulle voitto.

Seitsemäntenätoista Sunnuntaina Kolminaijuudesta.

Evankeliumi Mark. 2: 18—28.

Päivän tekstissä opettaa Jeesus meille sen totuuden, että
hän tahtoo uudistaa koko ihmisen.

Luemme tekstin.

Ruka tämän tekstin kertoo?

Evankelista Markus.

Kenestä kertoo Markus tekstissään?

Hän kertoo Johanneksen opetuslapsista ja fariseuksista.

Mitä kertoo hän heistä?

Hän kertoo, että he paastosivat.

Jumala oli säätänyt laisjaan, että Israelin kansan piti
paastota suurena sovintopäivänä. Mutta fariseukset ja kirjan-
oppineet, jotka tahtoivat ulkokullastella paastoillaan ja rukouk-
sillaan, paastosivat usein. Johanneksen opetuslapset paastosi-
vat myös, mutta Jeesus, joka tahtoo Jumalaa hengesä ja to-
tuudessa palvelemaan, ei vaatinut opetuslastensa täyttämään

ihmisten asettamia ulkonaisia sääntöjä. Mitä tulivat Johanneksen opetuslapset ja fariseukset siitä syystä kysymään Jeesuksesta?

He kysyivät: Miksi Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?

Mitä vastasi Jeesus heille?

Silloin sanoi Jeesus heille: Kuinka hääkansa voi paastota, niin kauan kuin ylkä on sen kansa? Niin kauan kuin heillä on ylkä kanssaan, he eivät voi paastota.

Jeesus puhui kuvaannollisesti. Hääkansalla tarkoittaa hän opetuslapsiaan, yljällä itseään. Tätä kuvaa hän varmaan käytti Johanneksen opetuslapsia warten, sillä Johannes oli opetuslapsilleen todistanut, että Jeesus on ylkä ja hän on yljän ystävä. (Tästä katso tämän vuosikerran neljännen Udw. sunn. tekstiä). Kun seurakunnalla käsitetään Jeesuksen morsianta, näyttää siltä kun Jeesus hengessä riemuitsi waltakuntansa lewenemisestä. Mutta samalla tulee hän ajatelleeksi, että kuolemallaan tulee hänen perustaa tämä waltakuntansa. Sillä koska sanoo Jeesus hääkansan paastoowan?

Hän sanoo: Mutta päivät tulewat, joina ylkä otetaan heiltä pois, ja sinä päivänä he paastoawat.

Mitä päiviä Jeesus tässä tarkoittaa?

Niitä, kun hän ristillä kuoli ja haudasja lepäsi.

Dikein. Silloin oli opetuslapsilla sywä suru ja halu paastoamiseen. Tässä Jeesus ensikerran, waikka hywin hämähästi, puhuu kuolemastaan. Kysymyksessä olewan asian selittää Jeesus vielä kahdella wertaufjella. Minkä wertaufsen Jeesus ensin puhuu?

Hän sanoi: Ei kukaan ompela tilkkua wanumattomasta waatteesta wanhaan waatteeseen, muutoin repii uusi tilkku itsensä irti wanhasta waatteesta ja läpi tulee pahemmaksi.

Wanha waate kuvaa Juutalaisten jumalisuuden ulkomuotoa ja ihmissääntöjä. Uusi tilkku kuvaa kristinuskoa, Jeesuksen opettamaa uutta oppia, ewankeliumin wapautta. Hä-

nen vaatimansa uusi elämä Jumalassa ei sovi juutalaisuuden sääntöihin ja tapoihin.

Minkä toisen vertauksen Jeesus esitti?

Hän sanoi: Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin leileihin; muutoin särke viini leilit, ja viini vuotaa ulos ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini on pantava uusiin leileihin.

Itämailla oli tapana panna viiniä wuohen nahasta valmistettuihin leileihin. Jos leilit olivat vanhoja, niin käymätön viini turmeli leilit. Samaten on kristinusko aiwan nuori viini, jonka pitää saaman uuden muodon. Ei nyt enää pidä palveltaman Jumalaa suitsutuksilla, uhreilla j. n. e., vaan hengessä ja totuudessa.

Mitä tekstissä kerrotaan edelleen Jeesuksesta?

Kerrotaan, että hän sabbattina käwi wainion läpi, ja hänen opetuslapsensa rupesiwat käydessään tähkäpäitä noukkimaan.

Opetuslapset noukkivat tähkäpäitä sillä näitä oli tapana syödä. Urwelette ehkä kuinka meniwät he toisen laihoon? Jumala oli laisja säätänyt: Kun menet lähimmäisesi laihoon, niin saat katkoa tähkäpäitä kädelläsi, mutta älä niitä sirpillä lähimmäisesi laihoa. 5 Mos. 23: 26. Tähkäpäitten noukkimisesta ja niitä nälkänsä syömisestä ei siis woitu heitä moitita. Mutta mistä syyttiwät fariseukset heitä?

Sabbatin rikkomisesta. He sanoivat Jeesukselle: Katso, miksi he tekewät sabbattina jota ei ole luvallista?

Kirjanoppineiden laatiman säännön mukaan oli tähkäpäiden noukkiminen elonkorjuuta, siis työntekoa, joka laisja oli ankarasti kielletty. Miten selitti Jeesus heille tämän asian?

Hän sanoi heille: Ettekö ole koskaan lufeneet, mitä Dawid teki kun hänellä oli puutetta ja hän isosi, hän ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: Kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylimmäisen papin Abjatarin aikana ja söi näkyleiwät, joita ei wät muut saaneet syödä, kuin papit, ja hän antoi myös niille, jotka olivat hänen kanssaan?

Jeesus selittää Dawidin esimerkillä, kuinka hänen wainon aikana elämänsä pelastukseksi täytyi syödä näkyleipiä, kun hän

ei muualta voinut saada ruokaa. Opetuslasten tila oli samanlainen. Kun he nyt isosivat, saivat he sabbattinakin noukkia tähtäpäitä. Mitä terotti Jeesus heille edelleen tekstissä?

Hän sanoi heille: Sabbatti on tehty ihmisistä warten, eikä ihminen sabbattia warten.

Sabbatti on tarpeen, jotta ihminen saisi lewätä maallista töistä ja etsiä hengen wirwoitusta, sielun lepoa Jumalassa. Pääasia on, että sabbatin pyhitämme niin, että silloin kaswamme Kristuksessa ja hänen seuraamisessaan. Opetuslapsetkin olivat seuranneet Jeesusta ja hänen tähtensä rikkoneet juutalaisten sabbatin säännön. He noudattivat Jeesusta seuratesa paljoa korkeampaa sääntöä. Mitä sanookin Jeesus itsestään tähän nähden?

Hän sanoi: Ihmisen poika on sabbatinkin herra.

Sabbatti on waan wälikappale sen Jumalan palvelukseen, joka sen on säätänyt. Ihmisen Poika oli Jhän kansa sabbattia säätämässä. Sentähden Ihmisen Pojan palvelus on tärkein. Tulloon hän meillekin kaikkein rakkahimmaksi ja kallehimmaksi. Silloin käytämme hänen päivänsä niin, että walmistumme ijankaikisuuden suurelle sabbatille. **Jumalan kansalle on vielä yksi lepo tarjona.** Hebr. 4: 9.

Rahdeksäntenatoista Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi Joh. 10: 23—38.

Jeesus oli Jerusalemissa wiettämässä templin puhdistusjuhlaa, jota raamatussa kutsutaan myös kirkkomesuksi. Nihe tämän juhlan wiettoon oli seuraawa: Syyrian jumalaton kuningas Antiochus Epifanes oli paitsi muita kauheita hirmuutöitään ryöstänyt templin ja saastuttanut sen epäjumalanpalveluksella. Kun sitte templi kolme vuotta oli ollut pakanain saastuttamana, woitti Juudas Makkabeus Syyrialaiset, puhdisti templin, kaunisti sitä ja warusti sen lujalla linnoi-

tukfella. Tämän pelastuksen muistoksi viettivät Juutalaiset vuosittain suurella komeudella ilojuhlaa. Päivän teksti kertoo, miten Juutalaiset tämän juhlan aikana vaativat Jesusta todistamaan itsestään.

Lueimme tekstin.

Kuka tämän kertoo?

Evankelista Johannes.

Missä sanoo hän Jeesuksen olleen?

Jesus käveli templissä Salomonin pilarikäntävässä.

Tämä käntävä oli jäänyt Salomonin kauniista templerakennuksesta Nebukatnetsarin hävittäessä temppelin. Mitä tapahtui Jeesukselle täällä?

Juutalaiset piirittivät hänet ja sanoivat hänelle: Kuinka kauan sinä pidät mielemme jännityksessä? Jos olet Kristus, niin sano se meille suoraan.

Mitä vaativat nyt Juutalaiset Jeesuksen sanomaan?

Sitä, oliko hän Messias.

Heillä ei ollut sydämmellistä tarvetta tulla tätä totuutta käsittämään, vaan he tahtoivat sanoilla kietoa Jesusta. Mitä vastasi Jeesus heille?

Hän vastasi: Minä olen sen teille sanonut, vaan ette usko; ne työt, jotka minä teen Isäni nimesä, todistavat minusta.

Mitä vakavia todistuksia siis oli Jeesuksen jumaluudesta?

Hänen puheensa ja ihmetyönsä.

Mainitkaapa sellaisia ihmetöitä?

Jesus herätti kuolleita, paransi sairaita, asetti myrskyn y. m.

Mikä oli syytä siihen, etteivät Juutalaiset uskoneet Jeesukseen?

Jesus sanoo: Mutta te ette usko, sillä ette ole minun lampaitani, niinkuin minä teille sanoin.

Jesus oli aikaisemmin sanonut itseään hyväksi paimenneksi ja uskovaisiansa lampaitseen. Ja minlaisiksi sanoo Jeesus omat lampaansa?

Hän sanoo: minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua.

Itämaisissa pidetään suuria lammaslaumoja. Siellä paimen kulkee edellä ja lampaat seuraavat häntä, sillä he tuntevat hänen äänensä. Samaten on Jeesus käynyt meidän edellä. Hän on meidän esikuvamme pyhässä elämässä, kärsimisessä ja kunniasa. Ja mitä lupaa Jeesus antaa lampaillensa?

Hän sanoo: Minä annan heille ijankaikkisen elämän ja he eivät huku ijankaikkisesti, eikä kukaan ole repiä heitä minun kädestäni.

Jeesus on senlainen hyvä paimen, joka voi antaa meille kaikki, mitä sielu tarvitsee. Hän ravitsee meitä sanallaan, Hän wirvoittaa meitä läsnäolollaan. Hän tukee meitä heikkoudessamme. Hän varjelee ja vahvistaa meitä. Hän, joka on elämän lähde, antaa meille ijankaikkisen elämän. Eikä tarvitse meidän ijankaikkisesti kuolla. Waikka ruumis kuolee, elää sielu autuaitten asunnoissa Herran luona. Ja miksi sanoo Jeesus, ettei ole ole kellään waltaa repiä hänen lampaitaan häneltä.

Hän sanoo: Minun Isäni, joka antoi ne minulle, on suurempi kaikki, eikä kukaan voi repiä heitä minun Isäni kädestä.

Isä on kaikkein korkein, kaikkivaltias, ei voi siis kukaan repiä Isän kädestä, mutta samaten on Jeesus. Sillä minulaisessa suhteessa on hän Isään?

Hän sanoo: Minä ja Isä olemme yhtä.

Mitä vaikutti Jeesuksen puhe Juutalaisissa?

He poimivat kiviä, kivitettiin Jeesusta.

Minkä kysymyksen Jeesus nyt aiwan tyyneesti tekee heille?

Hän sanoi: Monta hyvää työtä olen osottanut teille Isäntäni; minkä työn tähden näistä te minua kivitätte?

Juutalaiset tulivat nyt lannistetuitfi aiheessaan, ja mitä vastasivat he Jeesukselle?

He vastasivat: Hyvän työn tähden emme sinua kivitä, vaan pilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itjesi Jumalaksi.

Jumalan laki määräsi Jumalan pilkkaajan Israelissa kiwitetäväksi. Ja koska Jeesus todistaessaan, että hän ja Isä olivat yhtä, oli sanonut itsensä Jumalaksi, katsoivat he itsensä oikeutetuiksi tämän rangaistuksen toimeen panemiseen. Juutalaiset turvasivat raamattuun. Saman tekee tässä Jeesus vastatessaan heille. Mitä sanoi hän?

Jeesus vastasi: Eikö teidän laisianne ole kirjoitettu: Minä olen sanonut: Te olette jumalia. Jos hän nimitti ne jumaliksi, joille Jumalan sana tapahtui, eikä raamattua voida tyhjäksi tehdä: sopiiko teidän sanoa hänestä, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: Sinä pilkkaat Jumalaa, sentähden, että minä sanoin: Minä olen Jumalan Poika?

Ps. 82: 1, 6 kutsutaan Israelin tuomareja jumaliksi koska he Jumalan sijassa walvoivat jumalallista oikeutta. Nyt kysyy Jeesus: jos raamattu, jota ei voi kukaan tyhjäksi tehdä, kutsuu ihmisiä jumaliksi, miksi sanotte Jumalan pilkaksi sitä, että minä joka olen heitä paljoa suurempi, kutsun itseäni Jumalan Pojaksi?

Rakkautella pyytää Jeesus aina vaan johdattaa heitä totuuden tuntuun. Minkätähden kehoittaa hän vieläkin Juutalaisia uskomaan?

Hän sanoi: Ellen minä tee minun Isäni töitä, niin alkää uskoko; mutta jos niitä teen, ja ette tahdo minua uskoa, niin uskotkaa työt, että tietäisitte ja uskoisitte, että Isä on minussa, ja että minä olen Isänsä.

Samaten koettaa Jeesus vielä nytkin saada ihmisiä uskomaan, että hän on Kristus elävän Jumalan Poika ja että he saisivat elämän uskon kautta häneen. Sanassaan puhuu hän juuri nyt meillekin. Tutkikaamme tarkoin itseämme: olemmeko Jeesuksen lampaita? Kuulemmeko hänen ääntänsä? Seuraammeko häntä elämässä? Minoastaan Jeesuksen lampaina olemme onnellisia. Semmoisina olemme Isän ja Pojan turvissa eikä kukaan voi meitä wahingoittaa.

Yhdeksäntenätoista Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi Joh. 9: 24—41.

Kun Jeesus oli viimeisen kerran Jerusalemissa viettämässä lehtimajan juhlaa, paransi hän juhlapäivän jälkeen sabbattina erään sokeana syntyneen. Tämä oli taas antanut fariseuksille uutta vihan aihetta. He rupesivat tyystin tutkimaan tätä ihmetyötä saadaakseen kannetta Jeesusta vastaan. Ensin sai sokeana syntynyt perin pohjin kertoa koko tapahtuman. Sitte tutkittiin parannetun vanhemmat, jotka todistivat, että tämä heidän poikansa kyllä oli ollut sokeana syntynyt, mutta kuinka hän on tullut näkeväksi, siitä poika teki itsensä selkoa. Nyt ottavat Juutalaiset parannetun uudestaan tutkittavaksi. Siitä kertoo päivän evankeliumi.

Lueimme tekstin.

Kenen toimista tekstissä kerrotaan?

Juutalaisten toimista.

Mitä he tekivät?

He kutsuivat toisen kerran sen ihmisen, joka oli sokeana ollut; ja sanoivat hänelle: Anna Jumalalle kunnia; me tiedämme, että tämä ihminen on syntinen.

Mitä vaativat Juutalaiset sokeana syntyneen tunnustamaan?

Sitä, että Jeesus oli syntinen.

Ulkokullastellen sanovat he Jumalan kunnian puolesta vaativansa tämän tuomion langettamista Jeesukselle. Mutta onnistuiko tämä?

Ei. Hän vastasi: Jos hän on syntinen, sitä en tiedä, mutta sen minä tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen.

Kun parannettu näin suoraan ja rohkeasti lausui mieliteensä, mitä vaativat he taas häneltä?

He sanoivat hänelle: Mitä hän sinulle teki? Kuinka avasi hän sinun silmäsi?

Juutalaiset siis vaativat hänen uudestaan kertomaan parantumisensa. Se luultavasti arvelivat? ehkä hän toisella kerralla kertoo toisin ja niin saamme hänet kiinni faksielisydestä. Mutta turhia ovat heidän kujeensa, sillä mitä vastasi parannettu?

Hän vastasi heille: Minä olen sen jo teille sanonut; ettekö kuulleet? Miksi te taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko tekin tulla hänen opetuslapsikseen?

Parannetun kysymys loukkasi niin syvästi fariseusten ylpenttä, että he rupeavat häntä herjaamaan. Mitä heistä tekstissä kerrotaan?

Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.

Ja minkätähden sanovat he pysyvänsä Mooseksen opetuslapsina ja hylkäävänsä Jeesuksen?

Sentähden, että me tiedämme Jumalan puhutelleen Moesta, mutta emme tiedä, mistä tämä on.

Urhoollisena esiintyy parattu yhä vieläkin ja hämmästyttää Juutalaisia vastauksellaan. Mitä sanoi hän heille?

Mies vastasi ja sanoi heille: Sepä juuri on ihmeellistä, ettette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin on hän awannut minun silmäni. Me tiedämme, ettei Jumala syntisiä kuule, vaan joka on hurskas ja tekee hänen tahtonsa, häntä hän kuulee. Maailman alusta ei ole kuultu, että joku on awannut sokeana syntyneen silmät. Ellei tämä olisi Jumalasta, niin hän ei voisi mitään tehdä.

Ylpeydessä ja itsewiisaudessaan fariseukset eivät päässeet totuutta käsittämään, mutta tälle maailman halveksimalle yksinertaiselle miehelle, jonka sydän on avoin Pyhän Hengen vaikutukselle, se ilmenee. Hän wetoo nyt siihen totuuteen, jonka fariseukset itse terottivat opetuslapsilleen, ettei Jumala kuule syntisiä ja koska Jumala kuuli Jeesuksen rukouksen, on hän siis hurskas. Hän ei vielä tietänyt, että Jeesus oli Jumalan Poika, mutta siitä oli hän varmasti wakuutettu, että Jeesus oli Jumalan profeta.

Mihin määrään nousi nyt Juutalaisten kiukku?

He vastasivat ja sanoivat hänelle: Sinä olet kokonaan synnissä syntynyt, ja sinä opetat meitä. Ja he ajoivat hänet ulos.

Kiukkuissaan tyrkäsivät he parannetun ulos neuvottelu-huoneesta. Sitte suljettiin hän myös ulos Juutalaisten seurakuntayhteydestä ja seurakunta elämästä. Hän kadotti täten maalliset etuisuutensa Jeesuksen nimen tunnustamisen tähden. Ihmeellistä on, ettei hän vielä silloin tuntenut Jeesusta eikä tietänyt niistä taiwaallisista tawaroista, joilla hän palkitsee tunnustajansa. Mutta pian tuli hän tuntemaan Jumalan Pojan kunnian.

Mitä tekstissä kerrotaan edelleen?

Ja Jeesus sai kuulla sen, että he olivat ajaneet hänet ulos; ja hän tapasi hänet ja sanoi hänelle: Uskotko sinä Jumalan Poikaan?

Mitä vastasi tämä kurja mies?

Hän vastasi: Kuka hän on, Herra, että minä uskoisin häneen?

Tietämättömyys siis waan esti häntä uskomasta ja sen Jeesus poistaa millä sanoin?

Jeesus sanoi hänelle: Sinä olet hänen nähnyt, ja hän on se, joka puhuu sinun kanssasi.

Miten käyttäytyi mies tämän kuultuaan?

Hän sanoi: Herra minä uskon; ja hän kumarfi häntä.

Mikä autuus olikaan nyt tapahtunut tälle Jeesuksen parantamalle sokeana syntyneelle! Jeesus oli etsinyt häntä, löytänyt hänet ja ilmoittanut itsensä hänelle.

Sitte kuuaa Jeesus sekä parannetun että hänen mihoilistensa mielentilan. Miten sanoo hän siitä?

Jeesus sanoi: Minä olen tullut tuomioiksi tähän maailmaan, että ne, jotka eiwät näe, näkisivät, ja että ne, jotka näkewät, tulisivat sokeiksi.

Suonnollinen ihminen on hengellisesti sokea. Ei hän näe itseänsä syntiseksi eikä myös Jumalan kunniaa, mutta hän luulee näkevänsä ja tulee entistä sokeammaksi. Syntinsä tuntema ihminen näkee hengellisen sokeutensa, rukoilee Herralta apua ja tulee näkeväksi. Nyt fariseukset epäilivät Jeesuksen tarkoittavan heitä. Ja mitä kysyivät he sentähden?

He kysyivät: Olemmeko mekin sokeita?

Mitä vastasi Jeesus?

Hän sanoi heille: Jos te olisitte sokeita, niin teillä ei olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: Me näemme. Sentähden pysyy teidän syntinne.

Fariseuksilla oli tietoa, mutta he vastustivat Jeesusta ja heidän sydämensä paatui. Parannettu vähemmällä tiedolla uskoi Jeesukseen ja hänen uskonsa kasvoi hämmästyttävällä tavalla.

Rakas taiwaallinen Isä auttakoon, että me tekstissä kerrotun parannetun tavoin kasvaisimme uskossa ja Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa!

Rahdentenahymmenentenä Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi Math. 13: 44—46.

Kerran, kun Jeesuksen tykö oli kokoontunut paljon kansaa, istui hän weneessä Genetsaretin rannalla ja opetti. Tällä kertaa puhui hän vertauksilla taiwaan waltakunnasta. Päivän teksti esittää kaksi näistä vertauksista, joissa Jeesus kuuwaa taiwaan waltakunnan tärkeyttä ja kalleutta.

Luemme tekstin.

Mistä puhuu Jeesus tekstisämme?

Hän puhuu taiwaan waltakunnasta.

Taiwaan waltakunta on se waltakunta, jonka taiwaallinen Isä Jeesuksessa Kristuksessa on walmistanut syntisille au-

tuudeksi. Kun Jeesus alkoi julkisen opetuswirkansa, sanoi hän? **Mikä on täytetty ja Jumalan waltakunta on lähestynyt: tehkää parannus ja uskotkaa Ewankeliumia.** Mark. 1: 45. Tällä Jeesus tarkoitti: malttakaa mielenne ja ottaakaa waari siitä, että nyt on pelastaja tullut. Nyt on teille mahdollisuus pelastua synnin, kuoleman ja perfeleen wallan alta, kun waan teette parannuksen ja uskotte häneen. Kenesä on siis taiwaan waltakunta meitä lähestynyt?

Jeesuksessa.

Sentähden on meille tärkein asia Jeesuksen tunteminen **Mitä sanotaan katekismuksessamme ihmisen kalleimmaksi asiaksi?**

Ihmisen kallein asia on tulla tuntemaan Jumalaa ja Jeesusta Kristusta, jonka hän lähetti, ja Kristukseen uskomisen kautta saada iankaikkinen elämä.

Kuinka kalliksi Jeesus sanoo itse Jumalan tuntemisen?

Hän sanoo: Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntisivat sinun, ainoan totisen Jumalan ja jonka lähetti, Jeesuksen Kristuksen. Joh. 17: 3.

Ärettömän tärkeä ja kallis on siis tämä tawara, mutta se on peltoon kätetty. Suloista sanomaa Jeesuksesta saarnataan firkoissa, opetetaan kouluissa ja monissa muissa tilaisuuksissa, mutta sitä ei oteta vastaan, ei haluta sen lohduksista eikä huolita sen woimasta. On kuitenkin harvoja jotka sen löytävät. **Mitä sanoo Jeesus siitä tekstissä?**

Hän sanoi: Eräs ihminen löysi ja kätki sen.

Ihminen kätkee tämän aarteensa, jos hän tultuaan Jeesuksen tuntemiseen ahkeraan lukee Jumalan sanaa ja rukouksessa seurustelee Herran kanssa. Siten hän wahvistuu hennessä. Jos hän tästä onnellisesta tilastaan rupeaa kerskaamaan ja heti paljon toimimaan ulospäin, kadottaa hän itse Jeesuksen ja hänen läsnäolonsa sulouden.

Sanokaapa esimerkkiä semmoisista, jotka näin arwamatta tulivat Jeesuksen tuntemiseen?

Samaritan waimo, jokaana syntynyt, Saulus tiellä Damaskun y. m.

Ja kuinka kalliiksi armosteli ihminen tämän löytämänsä aarteen?

Klossaan meni hän pois ja myi kaikki, mitä hänellä oli ja osti sen pellon.

Sille ihmiselle, joka on tullut elävään uskoon, joka on saanut tuntea autuutta Jumalan ja Jesuksen yhteydessä, on se yhteys kalliimpi kaikkea muuta. Apostoli Paawali sanoo siitä: **Minä pidän kaikki wahinkona minun Herrani Jesuksen Kristuksen tuntemisen suhteen, jonka tähden minä olen kaikki nämä menettänyt, ja minä pidän ne raiskana, että minä Kristuksen woittaisin.** Fil. 2: 8. Paawali oli ollut nuhteen, arwokas fariseus, mutta kaikki maalliset etunsa hän ilolla menetti Jesuksen tähden ja kärsi lopullisesti marttyyrikuoleman. Samaten tekivät muut apostolit. He jättivät kaikki ja seuraivat Jesta. Niin on tehnyt koko suuri marttyrein joukko ja niin tekee vieläkin, jos niin waadittaisiin, se sielu, joka on saanut Jesuksen kalleimmaksi tawarakseen.

Mihin Jesus vielä tekstisämme wertaa taiwaan waltakuntaa?

Hän sanoo: Taas on taiwaan waltakunta kauppaneiehen kaltainen, joka etsii hyviä helmiä.

Kauppamies on yleensä toimellinen, joka paljon liikkuu ja puuhaa. Tällä Jesus kuvaa sellaista ihmistä, joka itse koettaa pelastua, tekee paljon hyviä töitä ja jumalisuuden harjoituksia, mutta ei saa todellista rauhaa. Mikä löytö wasta teki tekstisjä mainitun kauppaneiehen onnelliseksi?

Se, kun hän oli löytänyt yhden erittäin kalliin helmen meni hän pois ja myi kaikki mitä hänellä oli, ja osti sen.

Kallis helmi kuvaa Jesta, joka on meidän ainoa pelastajamme ja wälimiehemme. Ei kenkään tule Jän tykö, waan hänen kauttansa. Kuinka onnellinen onkaan sielu, joka

on etsinyt autuuttaan ansioistaan ja ehkäpä muilta ihmisiltäkin, kun hän vihdoin pääsee uskolla Jeesuksen omistamiseen.

Tutkikaa, rakkaat lapset, omaa tilaanne. Onko Jeesus teidän kallehin tavaranne? Pidätkö kaikki vahinkona Jeesuksen Kristuksen tuntemisen suhteen? Ellei niin ole, niin pyrkikää siihen tilaan. Se on ihmisen kallein asia.

Yhdeutenäkolmatta Sunnuntaina Kolminai- juudesta.

Ewankeliumi Math. 16: 1—4.

Fariseusten ja sadduseusten kesken oli syvä viha. Siinä olivat kuitenkin yhtä mieltä, että he vihasivat Jeesusta. Mina olivat he Jeesusta väijymässä. Päivän teksti kertoo, miten he taas erään kerran kiivasivat rakasta Vapahtajaa.

Luemme tekstin.

Kutka tulivat Jeesuksen tykö?

Fariseukset ja sadduseukset.

Mitä tiedämme näiden Israelin uskonlahkojen keskinäisestä välistä?

He vihasivat toisiaan.

Mutta ketä vihasivat he vielä enemmän?

Jeesusta.

Millä asialla he sentähden nytkin lähestyivät Jeesusta?

He anoivat, kiusaten häntä, että hän osottaisi heille merkkiä taivaasta.

He vaativat, että Jeesus näyttäisi heille jonkun loistavan ilmiön taivaalla, auringon pimenemisen eli muun sellaisen. Mutta mitä vastasi Jeesus heille?

Hän sanoi heille: Kun ehtoo tulee, sanotte te: Tulee kaunis ilma, sillä taivas ruskoittaa ja aamulla: Tänäpäpä tulee rajuilma, sillä taivas ruskoittaa ja näyttää kolkolta.

Juutalaiset olivat siitä kuuluisat, että he osasivat ottaa waaria ilman waiheista. Tällä Jeesus näyttää, että heillä oli kyllä järkeä. Ja mitä olisi heidän sentähden pitänyt woida armostella?

Jeesus sanoi: Te ulkokullatut; taiwaan muodon te woitte armostella, mutta aikojen merkkejä te ette woi armostella.

Profeta Esaias kuvatessaan Jeesuksen aikaa oli ennustanut: **Silloin awataan joksain silmät, ja kuuroin korwat aukenewat. Silloin rannat hyppääwät niinkuin peurat ja myllykain kieli palahtuu kiitokseen.** Esj. 35: 5, 6. Kun nyt Jeesus oli parantanut kuuromykkiä, sokeita, halwatuuta ja oli jo herättänyt kuolleista Nainin lesken pojan, olipa ruokkinut 5000 miestä wiidellä leiwällä ja kahdella kalalla, olisi heidän pitänyt tulla wakuutetuiksi siitä, että Jeesus oli Messias. Mutta he olivat niin pimitettyjä, että he odottiwat semmoista Messiasista, jolla olisi ollut ulkonaista loistoa ja kunniaa.

Miten ankarasti täytyykin Jeesuksen edelleen tekstisissä puhutella heitä?

Jeesus sanoo: Tämä paha ja huorikas sukukunta etsii merkkejä, eikä sille ole muuta merkkiä annettava, kuin Joonaan profetan merkki.

Kun Jumala oli tehnyt liiton Abrahamin kanssa, oli hän luvannut olla Abrahamin Jumala ja Abrahamin siemenen Jumala hänen jälkeensä. Israelin kansa oli siis liiton kansa ja siitä he aina kerskailiwatkin, mutta oliko tämä liiton pitämistä, kun he hylkäsiwät luvatun Messiaan?

Ei.

Israelin kansa oli uskoton liiton Jumalaa vastaan, ja tämä uskottomuus oli niin kauhea, että Jeesuksen täytyy kutsua heitä pahaksi ja huorikkaaksi sukukunnaksi. Ja minkä merkin sanoo Jeesus heille annettawan?

Joonaan profetan merkki.

Mitä erinomaista tunnette profeta Joonaasta?

Hän oli kolme päivää ja kolme yötä kalan vatsassa ja sitte kala Herran käskystä ovensi hänet ulos.

Samaten oli Jeesus kuoleva ristillä, haudattava ja kolmantena päivänä nouseva ylös. — Miten kuuluvat sitte tekstimme viimeiset sanat?

Sa hän jätti heidät ja meni pois.

Ajatelkaa tätä kauheaa onnettomuutta, että Jeesus jättää jonkun ihmisen ja menee pois. Kun tiedämme, että Jeesus ei jätä ketään, vaan hyvän paimenen tavoin kulkee peränsämme niin kauan kuin mahdollista, voimme ajatella, että hän syvästi murehtien täältä läksi.

Miten on meidän laitamme? Täytyykö Jeesuksen syvästi murehtien jättää meidät? Jos niin olisi, että joku luulisi Jeesuksen hänet jättäneen, niin rukoilkoon hän hartaasti ja pyytäkön, että Jeesus pian palajaisi takaisin. Jeesus kolkuttaa nytkin sydäntenne ovelle ja pyytää päästä sisälle. Oi, avataa hänelle ja sanokaa: Tule, rakas Jeesus!

Rahdentenakolmatta Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Math. 18: 15—22.

Päivän tekstissä selittää Jeesus, minkälainen on se oikea rakkaus, jolla meidän tulee kohdella rikoksellista lähimmäistämme.

Luemme tekstin.

Kenelle Jeesus tässä puhuu?

Opetuslapsilleen.

Mitä sanoi hän opetuslapsilleen?

Hän sanoi: Jos sinun veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä yksinään kahden kesken.

Veljellä käsitetään uskon veljiä eli henkilöitä, joiden kesken on hengen yhteys, jotka ovat Kristuksen ruumiin jäseniä.

Miten nyt Jeesuksen neuvon mukaan on kohdeltava rikollista veljeä eli ystävää?

Tulee mennä hänen luokseen nuhtelemaan häntä kahden kerran.

Muistakaamme tätä, että lähimmäisemme vioista emme saa puhua muille ihmisille, vaan hänelle itselleen. Röyrästi ja siiveästi tulee meidän huomauttaa häntä siitä, että hän on etupäässä rikkonut Jumalaa vastaan, jolle synti on tunnustettava ja anteeksi pyydyttävä, jotta pääsisi rauhaan. Siltä ihmiseltä on myös anteeksi pyydyttävä, jota vastaan on rikottu. Jos tällä nuhteellamme on toimittava vaikutus, mitä silloin olemme toimittaneet?

Jeesus sanoo: Jos hän sinua kuulee, niin sinä olet voitannut veljesi.

Jos nuhdeltu on tuntenut ja tunnustanut syntinsä, katumus niitä ja Jeesuksen weressä etsinyt puhdistusta ja on siten päässyt rauhaan Jumalan kanssa, niin on nuhtelija tehnyt hänelle suuren rakkauden työn. Mutta jos ei weli kuule häntä, kuinka on silloin tehtävä?

Jeesus sanoo: Mutta jollei hän sinua kuule, niin ota vielä kanssasi yksi tai kaksi, että kaikki asiat perustettaisiin kahden tai kolmen todistajan todistukseen.

Useamman nuhde on waikuttavampi. Jumala oli säättänyt Moosesen laissa, että kahden tai kolmen todistajan suussa ovat kaikki asiat wahvat. Mutta jos ei syyllinen wieläkään kadu, miten on sitten meneteltävä tekstin mukaan?

Mutta ellei hän tahdo niitä kuulla, niin sano seurakunnalle; ja ellei hän seurakuntaa kuule, niin pidä häntä pakanana ja publukaanina.

Mikä on Kristuksen seurakunta katekismuksemme mukaan?

Kristuksen seurakunta on pyhäin yhteys, jonka jäsenet Jumalan sanan ja sakramenttien kautta on johdattanut Kristuksen tykö ja tehnyt osalliseksi Kristuksen armosta ja Pyhästä Hengestä.

Kristuksen seurakunnan jäsenten suhde toisiinsa on semmoinen, että he ottavat osaa toistensa suruihin ja iloihin. Apostoli Paavali sanoo siitä: **Jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki muut jäsenet kanssa kärsivät, ja jos yksi kunniasa pidetään, niin kaikki jäsenet myös riemuitteswat.** 1 Kor. 12: 26. Jos nyt joku seurakunnan jäsen on rikkonut, surewat sitä toiset syvästi, rukoilewat hänen kanssaan ja puolestaan ja koettawat saada häntä syntejensä katumaan ja anteeksi anomaan. Jos tämä onnistuu, niin seurakunta ilolla sulkee hänet uudestaan helmaansa ja wakuuttaa hänelle, että Jumala Jesuksen tähden on hänen syntinsä anteeksi antanut. Mutta jos synllinen pysyy wastahakoisena, ei kuulu hän enää tähän seurakuntaan, waan on siitä ulos suljettava samaten kun Juutalaiset olivat karjoittaneet pakanat ja publikaanit. Millä sanoin wakuuttaa Jesus sitte, että seurakunnalla on walta näin menetellä?

Hän sanoi: Totisesti sanon minä teille: Kaikki, mitä te maan päällä sidotte, on olewa sidottu taiwaassa, ja kaikki, mitä te päästätte maan päällä, on olewa päästetty taiwaassa.

Kenelle julistetaan synninpäästö?

Katumajelle.

Kuka pidetään sidottuna?

Katumaton.

Hänelle taiwaan waltakunta pysyy suljettuna, niin kauan kun synnit owat anteeksi antamatta. Oppi-isämme Luterus sanoo, että tämä sitominen ja päästäminen tapahtuu sanan kautta. Kun ewankeliumia saarnataan, silloin Jumalan sana sitoo tai päästää.

Wielä osoittaa Jesus, ettei siunaus riipu seurakunnan jäsenten paljoudesta, waan hengen yhteydestä. Mitä sanoo Jesus siitä tekstistä?

Taas minä sanon teille: Mistä asiasta ikänä kaksi teistä sopiwat maan päällä, jota he rukoilewat, sen antaa heille minun Isäni, joka on taiwaisja.

Muistakaamme usein noudattaa tätä kallista lupaus-
 ta. Useasti ovat totiset uskovaiset suostuneet rukoilemaan Her-
 ralta jotain erityistä armoa, rakkain omaisen, ystävän eli
 jonkun muun kääntymistä, jonkun parantumista j. n. e. ja
 Herran on kuullut heidän rukouksensa. Silloin nämä ovat
 käyttäneet korkeinta rukousta. Mikä on katekismuksemme
 mukaan korkein rukous?

Korkein rukous on rukous Jeesuksen nimeen, kun me, olles-
 samme yhteydessä Jeesuksen kanssa, rukoilemme hänen Henkensä
 vaikutuksesta ja hänen mieltensä mukaan, niin että kokonaan
 alistumme Jumalan tahdon alle.

Ja mitä lupaa Jeesus niille, jotka hänen nimeensä ko-
 koontuvat?

Hän sanoo: Sillä missä kaksi tai kolme tulevat kokoon mi-
 nun nimeeni, siellä minä olen heidän keskellään.

Kuinka korkeaa ja autuaallista onkaan, että itse Jeesus,
 meidän välimiehemme ja esirukoilijamme on kolmantena! —
 Pietari näyttää sitte yhä ajatelleen Jeesuksen neuvoa rikoksel-
 lisen suhteen ja mitä kysyy hän sentähden?

Silloin tuli Pietari Jeesuksen tykö ja sanoi hänelle: Herra,
 kuinka usein tulee minun antaa anteeksi veljelleni, joka rikko-
 minua vastaan? Onko seitsemäsä kerrassa kyllä?

Pietari tiesi Juutalaisten kouluisa opetetun anteeksi an-
 tamaan lähimmäiselle kolme kertaa. Nyt arveli hän war-
 maan: jos minä lisään sen seitsemäksi kerraksi, totta se riit-
 tänee. Mutta mitä vastasi Jeesus?

Jeesus sanoi hänelle: En minä sano teille ainoastaan seit-
 semän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

Tällä tarkoitti Jeesus rajatonta määrää.

Tässä tekstissä on erittäin paljon sovitettavaa las-
 tentin elämään. Jos kodissa on joku fiskoista tehnyt pa-
 haa ja tahtoi sitä katkeä vanhemmilta, mikä silloin on tei-
 dän velvollisuutenne?

Tulee koettaa saada häntä tunnustamaan se vanhemmille
 ja pyytämään anteeksi.

Oikein, ja samaten on koulussa. Voi olla oppilas, joka harjoittaa kuiskuttelemista, kirjaan vilkajemista, silloin kun pitäisi ulkoa osata eli muita apuneuvoja, yleensä harjoittaa wilppiä tai muita paheita, kuinka tulee hänen suhteensa totuutta rakastawan towerin menetellä?

Tulee nuhdella häntä kahden kesken ja koettaa saada hänet sitä katumaan ja tunnustamaan sekä Jumalalle ja opettajalle.

Miin tulee tehdä, eikä suinkaan saa ruweta hänen wioistaan puhumaan muille eikä häntä halwentamaan, mutta jos hän ei ota parantuakseen, tulee hänelle rehellisesti sanoa, että nyt minun täytyy se ilmoittaa opettajalle.

Anteeksi antaminen on myös usein waikea. Kuinka usein käskee Jeesus antamaan anteeksi?

Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

Eiis 490 kertaa eli rajattomassa määrässä. Ja anteeksi on annettava sydämmestä. Se on niin, ettemme koskaan enää lähimmäisemme wikoja muistele emmekä niistä häntä joimaa. Usein kuulee kuitenkin lastenkin sanowan, kun ensikerran towerilleen suuttuivat: „niin sinä silloinkin teit.“ „Sinä olet aina ollut paha“ j. n. e. Mutta tämä ei ole sydämmestä anteeksi antamista.

Rukoilkaamme, että saisimme Jeesuksen anteeksi antawaa rakkautta. Silloin woimme oikealla rakkaudella kohdella rikoksellista lähimmäistämme.

Kolmantenakolmatta Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Marf. 12: 41—44.

Jeesus oli viimeisen kerran templissä taistellut Israelin ylimysten ja johtajain kanssa. Hän oli julistanut tuomion koko Israelille ja erittäin fariseuksille. Lausumalla kahdeksan

fertaisen woi=huutonsa firjanoppineiden ja fariseusten yli oli hän päättänyt profeetallisen wirkansa niinkuin hän oli sen alkanut lausumalla kahdeksan kertaisen autuuden. Se oli ankaraa puhetta. Mutta sitte seuraa kertomus lesken rowosta, joka oli elävä todistus siitä, että Herrä kaikessa tuomion ankaruudessaan ei unhotta vähintäkään palvelusta, joka hänelle on tehty sydämmestä. Siitä kertoo päivän ewangeliumi.

Luemme tekstin.

Misjä oli Jesus tekstin mukaan?

Jesus istui uhriarkun kohdalla.

Templin käytävässä oli uhriarkku, johon koottiin waroja jumalanpalveluksessa käytettävien uhrien kustantamiseen ja köyhien auttamiseksi. Misjä tarkoituksessa istui nyt Jesus uhriarkun kohdalla?

Hän katseli, kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun.

Jesus, sydänten tutkija, istui nyt katselemaan, millä mielellä lahjoja annettiin. — Mitä lahjan antajia tekstissä ensin mainitaan?

Sanotaan, että useat rikkaat panivat paljon.

Luultavasti olivat nämä rikkaat fariseuksia, joita Jesus juuri oli moittinut ahneudesta ja leskein sortamisesta. — Kuka antaja sitte mainitaan tekstissä?

Eräs köyhä leski tuli ja pani kaikki ropoa, noin neljänneksen äyriä.

Emme tiedä tämän lesken nimeä ei sukuperää eikä hänen olosuhteitaan, mutta Jesus tunsi hänet. Kenelle ilmoitti Jesus sitte lahjoittajain mielentilan?

Opetuslapsilleen.

Miten tekstissä siitä ferrotaan?

Niin Jesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: Totisesti sanon minä teille: Tämä köyhä leski on pannut enemmän uhriarkkuun, kuin kaikki ne, jotka uhriarkkuun panivat; sillä he owat kaikki panneet siitä, mitä heille liiaksi on, mutta tämä pani puutteestaan kaikki, mitä hänellä elatusjeksi oli.

Kenen sanoo Jeesus tässä antaneen suurimman lahjan?

Köyhän lesken,

Paniwathan rikkaat paljon uhriarffuun. Miksi ei Jeesus heitä kiitä anteliaisuudesta?

Sentähden, että rikkaat paniwat siitä, mitä heillä liiaksi oli.

Jeesus tiesi, että waikka he paljon antoiwat, niin he paljoa enemmän itse pitivät. Siwät he kärsineet puutetta misään suhteessa antamiseensa nähden. Hän tunsi heidän kujeensa ja syyt tähän antamiseen. Jeesus oli ennemmin heistä sanonut, että he antawat almua saadakseen ihmisten kiitosta.

Minkätähden armosteli Jeesus lesken antimen niin suureksi?

Leski pani puutteestaan kaikki, mitä hänellä elatukseksi oli.

Jeesus tiesi, että leski oli niin köyhä, että hän itse tuli kärsimään puutetta, koska hän antoi koko sen rahan, mikä hänellä oli. Jeesus tiesi myös, että leski tämän uhrauksen teki rakkaudesta Jumalaan. Hän rakasti suuresti templiä ja jumalanpalvelusta. Suultawasti oli hänen suurin lohdutuksensa ja ilonsa saada siellä palwella Herraa, kuunnella sitä kaunistalaulua joka siellä alituisen kaikui ja ottaa osaa niihin jumalisuuden harjoituksiin, jotka olivat yhteydessä jokapäiväisten uhrien kanssa. Templissä tahtoi hän kantaa kiitollisuutensa ja kunnioituksensa Jumalalle, jota hän rakasti. — Woisimme mekin köyhän lesken tavoin palwella Herraa Jeesusta?

Woisimme.

Muistatteko, mitä Jeesus itse sanoo ihmisiä tuomitessaan lukewansa hänelle tehdyksi?

Hän sanoo: Totisesti sanon minä teille: Minkä te olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä weljistäni, sen te teitte minulle.

Jeesus on itse sanonut: Jokainen, kuin tekee minun Siäni tahdon, joka on taiwaisa, hän on minun weljeni, sisareni ja äitini. Siis owat Jeesuksen weljiä ja sisaria ne, jotka

uskon kautta ovat hänen kanssaan yhdistetyt Isän tahtoa täyttämään. Paljon on heidän seassaan kärsiviä, jotka täällä saavat murheen kyyneleitä vuodattaa. Maailma ei heitä tunne ja usein rikkaan ovi heiltä suljetaan. Jesusta rakastava köyhä sitä vastaan on usein kärsivälle weljelleen ja sisarelleen jakanut viimeisen leipäpalansa, walvonut monta yötä hänen sairasmuoteensa ääressä ja kävellyt pitkät matkat hänen asioissaan. Nämä ovat tekstissä kerrotun köyhän lesken kaltaisia ja Herra muistaa kaikki, mitä he uskossa tekevät. Kristusta palvelemista on myös kaikki se työ, mikä uskossa tehdään hänen waltakuntansa lewittämiseksi. Siihen kuuluu kaikenlainen lähetystyö, pakanalähetys, merimieslähetys, sisälähetys kaikkine eri haaroineen. Ja ennen kaikkea tulee muistaa että Herraa palvelemista on se, kun nöyrällä siiveellä käytöksellä puheissa ja töissä todistamme Jeesuksesta sekä todissa että koulussa kuin myös kaikissa toiminnoissamme. Sitä voitte te lapsetkin tehdä, jos waan Jeesukseen uskotte ja häntä rakastatte.

Reljantenäkolmatta Sunnuntaina Kolminaijuudesta.

Evankeliumi Joh. 6: 37—40.

Päivän tekstissä Jeesus erittäin teroittaa sitä, että hän herättää omansa kuolleista. Se on osa sitä kallista puhetta, jonka Jeesus piti Kapernaumin synagogassa, senjälkeen kun hän wiidellä leiwällä ja kahdella kalalla oli rawinnut lähes wiisentuhatta miestä ja kansa sen johdosta olisi tehnyt hänet kuninkaaksi.

Luemme tekstin.

Kuka tässä puhuu?

Jeesus.

Mitä sanoi Jeesus?

Isän sanoi: Kaikki, mitä minun Isäni antaa minulle, se on tulewa minun tyköni.

Kuka siis tulee Jeesuksen tykö?

Se, jonka Isä antaa Pojalle.

Jumala sanoo itse: **Minä olen ijanlaitijella rakkau-
della sinua rakastanut, sentähden olen minä wetännyt sinua
puoleeni sulasta armosta.** Jer. 31: 3. Rakkaudellaan wetää
Isä ihmisiä Pojan luo. Miten sanotaankin katekismukses-
samme Jumalan taimuttawan ihmistä kutsumusta kuulemaan?

Taimuttaakseen ihmistä kutsumusta kuulemaan Jumala
käyttää kaikenlaisia elämän kohtaloita, niinkuin myötäkäymistä,
sifällistä ja ulkonaista hätää ja kärsimistä, tahti muiden esi-
merkkejä.

Ja jos ihminen seuraa tätä Isän wetämistä, niin Isä
voi antaa hänet Pojalle. Suutalaiset olivat kuulleet Jeesuksen
kalliita puheita ja nähneet hänen suuria ihmetöitään, mutta
kun he eivät uskoneet Jeesukseen, eivät olleet he niitä, joita
Isä oli saanut antaa Pojalle. Sillä mitä sanoo Jeesus siitä,
jonka Isä saa antaa pojalle?

Hän sanoo, Se on tulewa minun tyköni.

Syntisiä, kadotettuja, tuomittuja ihmisiä antaa siis Isä
Pojalle palkinnoksi hänen täyttämästään lunastustyöstä. Ja
miten ottaa Jeesus vastaan Isän antaman lahjan?

Hän sanoo: Joka minun tyköni tulee, sitä en minä heitä ulos.

Suuresta rakkaudesta Jeesus ilolla vastaanottaa tämän
lahjan. Jeesus rakastaa syntistä, mutta hän rakastaa tai-
waallista Isäänsä vielä enemmän ja Isän tahdon täyttämi-
nen on hänen rakkahin tehtävänsä. Minkätähden sanookin
Jeesus, ettei hän heitä ulos sitä, joka hänen tykönsä tulee?

Jeesus sanoo: Sillä minä tulin alas taimaasta en teh-
däkseni minun tahtoani, vaan tehdäkseni hänen tahtonsa, joka
minut lähetti.

Isän tahdon täyttäminen oli Jeesuksen suurin ilo. Isä
oli jo ijanlaitisuudesta määrännyt hänen maailman Wapah-
tajaksi. Miatelkaamme nyt: jos joku henkilö, jota rakastamme,
antaa meille tehtävän, niin mielellämme rakkaudesta häneen

sen täytämme, waitka tehtävä olisi waitkeatin. Mutta jos tuomme uskottu työ on meille mieluista ja rakasta, niin täytämme sen ilolla. — Nyt Jeesus itse meitä äärettömästi rakastaa, mutta kaikkein rakkainta on hänelle Isän tahdon täyttäminen. Ja kun Isä lähetti hänet rakastamaansa langennutta ihmiskuntaa pelastamaan, oli hänen suurin ilonsa saada täyttää tämä Isän tahto.

Ja mikä on Isän tahto?

Jeesus sanoo: Se on Isän tahto, joka lähetti minut, etten kadottaisi yhtään kaikesta siitä, jonka hän on minulle antanut, vaan että minä herättäisin sen viimeisenä päivänä.

Isän tahto on siis, että Jeesus säilyttää ne, jotka Isä on hänelle antanut fiksi, kun ei enää mitään vaaraa heillä ole. Ja mitä on hän heille viimeiseksi tekewä?

Hän herättää heidät viimeisenä päivänä.

Mitä Jeesus vielä edelleen terottaa tekstissämme?

Hän sanoo: Sillä tämä on Isäni tahto, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoو häneen, on olewa iankaikkinen elämä, ja minä olen herättävä hänet viimeisenä päivänä.

Juutalaiset näkivät Jeesuksen ruumiillisesti, mutta näemkö me Jeesuksen?

Näemme.

Uskon filmillä me voimme katsella Jeesusta. Jos olemme koko sydämemme antaneet Jeesukselle ja Marian tavoin istumme kuuntelemissa hänen sanojaan, niin uskon filmillä saamme häntä katsella, ja hän kirkastuu meille yhä enemmän. Ja viimeisenä päivänä hän herättää meidät ja ruumiimme tulewat hänen kirkastetun ruumiinsa kaltaisiksi.

Viidentenäkolmatta Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Evankeliumi Math. 24: 1—14.

Tämän sunnuntain teksti esittää meille Jeesuksen ennustuksia viimeisistä tapahtumista.

Luemme tekstin.

Kenestä kerrotaan tässä tekstissä?

Jesuksesta.

Mitä sanotaan Jesuksesta?

Sanotaan, että Jeesus meni ulos ja lähti pois templistä.

Jeesus lähti nyt viimeisen kerran siitä templistä, jossa vanha Simeon oli häntä pienenä lapsena siunannut, jossa hän oli niin usein opettanut, jossa hän oli paljon hyvää tehnyt ja jossa hänen vihollisensa olivat häntä ahdistaneet. Kukka Jeesusta nyt lähestyivät?

Hänen opetuslapsensa tulivat näyttämään hänelle temppelin rakennuksia.

Templi oli mahdottoman kaunis. Kerrotaan, että Herodes suuri yhdeksänä vuotena ennen Jeesuksen syntymää oli alituisen pitänyt tuhannen kahdeksansataa työntekijää templiä korjaamassa ja kaunistamassa. Sittemmin Juutalaiset yhtämittaan antoivat sitä koristella. Se oli rakennettu suurista valkoisista marmorikivistä ja useassa kohden oli se kulta lewyillä peitetty. Tätä komeaa rakennusta opetuslapset nyt huomauttavat Jeesukselle. Mutta mitä vastasi hän?

Jeesus vastasi ja sanoi heille: Ettekö näe kaikkia näitä?

Totisesti sanon minä teille: Ei jätetä kiveä kiven päälle, jota ei maahan revitä.

Tämä Jeesuksen ennustus toteutui Jerusalemin hävityksessä. Lopullisesti temppelin perustuksetkin kaimettiin ja hävitettiin kun Romalaiset luulivat sieltä saavansa erinomaisia aarteita. Jeesus oli menossa Betaniaan yöksi, ja missä istahti hän tällä välillä?

Jeesus istui Olyvuorella.

Se oli Jerusalemin itäpuolella vastapäätä templiä. Siinä Jeesus vielä kerran pysähtyi katselemaan templiä ja sitä kaupunkia, joka oli Messiaan hyljännyt. Kukka täällä tulivat häntä puhuttelemaan?

Hänen opetuslapsensa.

Ewangelista Markus kertoo, että ne opetuslapset olivat: Pietari, Jakob, Johannes ja Andreas. Millä pyhännöllä nämä lähestyivät Jeesusta?

He sanoivat: Sano meille, milloin tämä tapahtuu, ja mikä on sinun tulemisefi ja maailman lopun merkki?

Heille oli mahdotonta ajatella, että templi komeine kivi-
neen ja kalleuksineen niin tyhten hävitettäisiin. Sentähden he nyt hämmästyneinä kysyivät, koska Jerusalemin templi hävitetään ja tiedustelivat samalla maailman loppua. Mitä vastasi Jeesus heille?

Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: Katsokaa, ettei kukaan teitä wiettele. Sillä monta tulee minun nimeeni, sanoen: Minä olen Kristus, ja he wiettelewät monta.

Jeesus ei vastaa opetuslasten kysymykseen, waan hän ilmoittaa heille paljoa tärkeämpää. Hän warottaa heitä wääristä kristuksista. Semmoisia ilmestyi paljon. Jerusalemin häwityksen aikoina luetaan niitä olleen wiiteenkymmeneen asti. Messiaan nimellä wiettelivät ne kansaa kapinaan Roomalaisia vastaan luvaten Juutalaisille waltiollisen wapauden. Mutta wääriä kristuksia on ollut kristifunnassakin, ja mitä enemmän loppu lähenee, sitä enemmän niitä tulee. Mitä ennusti Jeesus edelleen tekstisjä?

Hän sanoi: Ja te saatte kuulla sodista ja sotain sanomista. Katsokaa ettette pelästy; sillä kaiken tämän pitää tapahtua, mutta ei ole vielä loppu. Sillä kansa on nousewa kansaa vastaan ja waltakunta waltakuntaa vastaan, ja ruttotauteja ja nälkäwuosia ja maanjäristyksiä tulee moneen paikkaan; mutta kaikki nämä ovat waan synnytyswaiwojen alkua.

Meinen maailman historia todistaa, että kaikki nämä Jeesuksen ennustukset toteutuivat Jerusalemin häwityksen aikaan. Rooman waltakunnalla, jossa Juutalaiset olivat ha-
joitettuna, oli alituisia sotia ja sisällisiä lewottomuuksia. Tä-
hän aikaan siellä neljä keisaria perättäin miekalla surmattiin. Rutto raiwosi useassa paikassa ja monta katowuotta tuli.

Wuonna 60 oli sellainen maanjäristys, joka hävitti monta kaupunkia Wähäsä Afiasja. Mutta nämä olivat waan esikuvia suurista onnettomuuksista maailman lopun edellä. Synnytysswainojen alku tarkoittaa sitä, että maailman uudestaan synnytyks alkaa näillä edelläkävymillä wainoilla.

Mikä oli silloin tulewa opetuslasten osakki?

Jesüs sanoo: silloin he antawat teidät waiwaan ja he tappawat teidät, ja kaikki kansat wihaawat teitä minun nimeni tähden.

Jesuksen opetuslapset saivat kärsiä marttyyrikuoleman Jesuksen nimen tunnustamisen tähden. Muutamain elämän vaiheet tunnette jo tekin raamatun historiasta. Paikanalliset hallitsijat rupešiwat wainoomaan kristityitä, kun luulivat, että heidän tähtensä nuo suuret onnettomuudet olivat tulleet. — Mihin waaraan joutuwat wainon aikana useat kristityt?

Jesüs sanoo: silloin useat pahenewat, ja he pettävät toinen toistaan ja wihaawat toinen toistaan.

Wainoisja ei kestä muu kuin eläwä uskownainen, jolle Jesuksen tunteminen on kallein asia. Nimikristityt pelkääwät kärsimistä ja pettävät entisiä ystäviään, esim. wainojen aikoina ilmoittiwat niiden olopaikkoja y. m. Näistä luopuneista usein tulee pahimpia uskon vihollisia. — Mitä Jesüs tekstisjä edelleen terottaa opetuslastensa mieleen?

Hän sanoo, ja monta wäärää profeetaa nousee ja wieteleee monta.

Wiimeisinä aikoina ilmestyy siis semmoisia, jotka ennustawat tulewia asioita ja lumoawat sen kautta paljon ihmisiä. — Ja mikä saa wallan?

Laittomuus saa wallan.

Jumala waatii oikeutta ja järjestystä, mutta kun Jumalan tahtoa ei kysytä, tulee lafi ja järjestyks hyljättyksi. Ja mikä kylmenee?

Jesüs sanoo, että rakkaus monešja kylmenee.

Surkea on niiden tila, jotka vähän aikaa ovat seuranneet Jesusta, mutta ovat wäsyneet, rakkaus on kylmennyt. Warmaan he soisivat, etteivät he olisi koskaan Jesuksesta kuulleetkaan. Kuka ainoastaan pelastuu?

Joka kärsiwällisenä kestää loppuun asti, hän pelastetaan
 Kärsiwällisenä kestää ainoastaan se, joka elää uskon yhteydessä Jesuksen kanssa. Hänelle Jesus on kallein tavara, jonka tähden hän nykyisen ajan waiwoja mielellään kärsii. Wiimeisinä aikoina, pimeyden waltakunnan richuessa on siis Jesuksella eläviä todistajia, jotka seuraawat häntä kärsimisen kautta kunniaan. Näiden suurin ilo on lewittää ewankeliumin sanomaa. Heidän toimestaan lähetetään lähetyssaarnaajia pakanamaille ja awitetaan kaikin tavoin lähetyssasiaa.

Miten lawealta lupaakin Jesus ewankeliumia saarnattawaksi?

Hän sanoo: Ja tämän waltakunnan ewankeliumi on saarnattawa kaikessa maailmassa todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.

Kaikille kansakunnille on suloinen sanoma Jesuksesta julistettava, jotta he itse saawat walita, huolivatko pelastajastaan, wai hylkääwätkö hänet. Herra auttaoon meitä pysymään uskollisina loppuun asti!

Kuudentenkolmatta Sunnuntaina Kolminaisuudesta.

Joh. 5: 22—29.

Miksi kutsutaan tavallisesti tätä kirkkokuuden wiimeistä sunnuntaita?

Tuomiosunnuntaitfi.

Nimitys on tullut siitä, että tämän päivän ensimmäisen vuosikerran ewankeliumiteksti kertoo wiimeisestä tuomiosta.

Tämä toisen vuosikerran tuomiosunnuntain ewankeliumiteksti kertoo siitä, miten Jesus on saanut Isältä wallan tuo-

mita. Senjälkeen kun Jeesus oli parantanut sairaan Betesdan lammikolla, oli hän Juutalaisille sanonut, että Jumala on hänen Isänsä. Siitä paheniwat he, mutta Jeesus teroittaa heille vielä enemmän samaa totuutta. Siitä kertoo tämä ewangeliumi.

Luemme tekstin.

Kuka tässä tekstissä puhuu?

Jeesus.

Kenestä puhuu Jeesus?

Hän puhuu Isästään.

Mitä sanoi Jeesus Isästään?

Hän sanoi, ettei Isä ketään tuomitse.

Kenen antaa hän tuomita?

Hän on antanut kaiken tuomion Pojalle.

Jeesus täytti täydellisesti taiwaallisen Isänsä tahdon ja lunasti langenneen ihmiskunnan. Sen teki hän Ihmisen Poikana. Hän syntyi ihmiseksi, eli, kärsi ja kuoli ihmisenä olleen kaikesa meidän kaltaisemme paitsi sinä, ettei hänellä ollut syntiä. Hän on siis koko ihmiskunnan edustaja, ja sentähden on Isä antanut hänelle myös wallan tuomita. Miten sanomme katekismuksessammekin Kristuksen päättävän työnsä?

Kristus päättää työnsä siten, että hän viimeisenä päivänä tulee tuomitsemaan eläviä ja kuolleita ja antamaan iankaikkisen elämän niille, jotka häneen uskovat.

Minkätähden sanoo Jeesus Isän antaneen kaiken tuomion Pojalle?

Että kaikki kunnioittasivat Poikaa, niinkuin he kunnioittawat Isää.

Ketä sanoivat Juutalaiset kunnioittawansa?

He sanoivat kunnioittawansa Isää.

Mutta mitä sanoi Jeesus Isän kunnioittamisesta?

Jeesus sanoi: Joka ei kunnioita Poikaa, ei hän kunnioita Isää, joka hänet lähetti.

Juutalaiset eivät siis vielä kunnioittaneet Isää, kun he eivät uskoneet Jeesukseen, mutta edelleen terottaa hän, miten hekin voisivat päästä tähän onnelliseen tilaan. Mitä sanoo Jeesus tekstissä edelleen?

Hän sanoo: Totisesti, totisesti sanon minä teille: Joka kuulee minun sanani ja uskoo siihen, joka minut lähetti, hänellä on iankaikkinen elämä, eikä hän tule tuomioon, vaan hän on mennyt kuolemasta elämään.

Mikä on ehtona iankaikkisen elämän saamiseen?

Jeesuksen sanain kuuleminen ja uskominen.

Suonnostaan on ihminen hengellisesti kuollut, mutta uskon kautta siirtyy hän hengellisestä kuolemasta hengelliseen elämään. Suonollinen kuolemaakaan ei uskovaista wathingoita, vaan hän pääsee sen kautta jatkamaan hengellistä elämäänsä iankaikkisessa autuudessa Jumalan luona. Tuomio ei myös häntä peljätä, sillä tuomari on hänen ystävänsä, joka käskää hänet tulemaan siihen waltakuntaan, joka maailman alusta on hänelle valmistettu. Miten terottaa Jeesus tätä totuutta edelleen tekstissä?

Hän sanoo: totisesti, totisesti sanon minä teille: Hetki tulee ja on nyt olemassa, että kuolleet saawat kuulla Jumalan Pojan äänen, ja ne, jotka owat kuolleet sen, saawat elää.

Hengellisesti kuolleet saivat kuulla ja saawat vieläkin kuulla, ja jos he Jeesuksen sanat kätkevät ja häneen uskowat, niin he tulewat elämään hengellisesti ja iankaikkisesti. Ja miten oli Jeesukselle mahdollista antaa elämää? Miten sanoo hän tekstissä?

Jeesus sanoo: Niinkuin Isällä on elämä itšessään, niin on hän myös antanut Pojalle elämän, että hänellä olisi elämä itšessään.

Juutalaiset olivat pahentuneet siitä, että Jeesus oli sanonut Jumalan olewan Isänsä. Nyt hän puhumalla hänen toimittamistaan suurista töistä osoittaa, että hän on Jumala, Mitä Jumalallisia töitään hän mainitsee?

Hän antaa elämän ja hän tuomitsee,

Mitä sanoo Jeesus tekstissä tuomion wallastaan?

Jeesus sanoo: että Isä on antanut hänelle wallan pitää tuomiota, koska hän on Ihmisen Poika.

Lutherus sanoo tästä seuraavaa: „Tuomio pidetään julki kaikkein ihmisten edessä; sentähden tulee tuomarin olla ihminen, joka taidetaan nähdä; waan ynnä myös Jumala, sentähden että hän istuu Jumalan tuomio-istuimella.“

Mitä sanoo Jeesus lopuksi tekstissä?

Hän sanoo: Mikä tätä ihmetellä, sillä hetki tulee, jona kaikki ne, jotka haudoissa ovat, saawat kuulla hänen äänensä, ja ne, jotka ovat hyvää tehneet, tulewat esiin elämän ylösnousemiseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, kuoleman ylösnousemiseen.

Jeesus tällä sanoo: waikka hengellisestä kuolemasta herättäminen on suuri työ ja kaikki minun tekemäni ihmetyöt ovat suuria, olen wieläkin suurempia tekewä silloin, kun herättän kaikki kuolleet ja pidän viimeisen tuomion. Ajatkaa, rakkaat lapset, tätä juhlallista hetkeä! Hän, jonka kaswain edestä maa ja taiwas pakenee, istuu walkealla istuimella. Ja kuolleet, sekä pienet että suuret, seisowat Jumalan kaswain edessä, ja kirjat awataan! Ja joka ei löydetä elämän kirjassa kirjoitettuna, se heitetään tuliseen järveen. Silloin tuomitaan ajatukset, puheet ja työt, ja kaikki, mikä ei ole tehty uskosta Jeesukseen, on synti. Jeesus mainitsee uskowais-ten tekemiä rakkauden töitä todisteeksi, että hänen tuomionsa on oikea. Heillä on ollut elävä usko, koska se teki hedelmiä. He owat olleet uskon kautta yhdistetyt Jeesuksen kanssa ja nyt Jeesus tuntee omansa ja wie heidät kanssansa kunniaan. Mutтта uskottomain, jotka Jeesuksen owat armon ajassa hyljänneet, täytyy mennä ijankaikkiseen kadotukseen. Kysytään jokin itselftänsä: missä on minun paikkani olewa? Herra auta meitä pyhäisi joukkoon!

Sisältö.

	Siv.
Ensimmäisenä sunnuntaina Adventissa	1.
Toisena sunnuntaina Adventissa	4.
Kolmantena sunnuntaina Adventissa	7.
Neljäntenä sunnuntaina Adventissa	11.
Joulupäivänä	15.
Toisena Joulupäivänä	18.
Lähimmäisenä sunnuntaina Jouluusta	22.
Uudenvuodenpäivänä	24.
Lähimmäisenä sunnuntaina Uudenvuoden päivästä	27.
Loppiaisenä	29.
Ensimmäisenä sunnuntaina Loppiaisesta	32.
Toisena sunnuntaina Loppiaisesta	34.
Kolmantena sunnuntaina Loppiaisesta	39.
Neljäntenä sunnuntaina Loppiaisesta	42.
Viidentenä sunnuntaina Loppiaisesta	44.
Septuagesima sunnuntaina	47.
Sekstagesima sunnuntaina	49.
Laskeiaisunnuntaina	52.
Ensimmäisenä sunnuntaina Paastosssa	56.
Toisena sunnuntaina Paastosssa	58.
Kolmantena sunnuntaina Paastosssa	63.
Puolipaasto sunnuntaina	66.
Viidentenä sunnuntaina Paastosssa	69.
Palmusunnuntaina	73.
Pyhäsiäperjantaina	78.
Pääsiäispäivänä	81.
Toisena Pääsiäispäivänä	85.
Ensimmäisenä sunnuntaina Pääsiäisestä	89.
Toisena sunnuntaina Pääsiäisestä	93.
Kolmantena sunnuntaina Pääsiäisestä	97.
Neljäntenä sunnuntaina Pääsiäisestä	102.
Viidentenä sunnuntaina Pääsiäisestä	106.

Helatorstaina	109.
Kuudentena sunnuntaina Pääsiäisestä	112.
Helluntaipäivänä	116.
Toisena helluntaipäivänä	121.
Kolminaisuudenpäivänä	124.
Ensimmäisenä sunnuntaina Kolminaisuudesta	128.
Toisena sunnuntaina Kolminaisuudesta	131.
Kolmantena sunnuntaina Kolminaisuudesta	134.
Neljäntenä sunnuntaina Kolminaisuudesta	141.
Viidentenä sunnuntaina Kolminaisuudesta	143.
Kuudentena sunnuntaina Kolminaisuudesta	147.
Seitsemäntenä sunnuntaina Kolminaisuudesta	150.
Kahdeksantena sunnuntaina Kolminaisuudesta	153.
Yhdeksäntenä sunnuntaina Kolminaisuudesta	156.
Kymmenentenä sunnuntaina Kolminaisuudesta	160.
Yhdentenätoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	163.
Kahdentenatoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	166.
Kolmantenatoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	169.
Neljäntenätoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	172.
Viidentenätoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	176.
Kuudentenatoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	179.
Seitsemäntenätoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	183.
Kahdeksäntenätoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	186.
Yhdeksäntenätoista sunnuntaina Kolminaisuudesta	190.
Kahdentenkymmenentenä sunnuntaina Kolminaisuudesta	193.
Yhdentänäkolmatta sunnuntaina Kolminaisuudesta	196.
Kahdentänäkolmatta sunnuntaina Kolminaisuudesta	198.
Kolmantenäkolmatta sunnuntaina Kolminaisuudesta	202.
Neljäntenäkolmatta sunnuntaina Kolminaisuudesta	205.
Viidentenäkolmatta sunnuntaina Kolminaisuudesta	207.
Kuudentenäkolmatta sunnuntaina Kolminaisuudesta	211.

O p a s

Sunnuntaikoulujen opettajille

Toisen vuosikerran ewankeliumitekstin käsittelyä warten

Kirjoittanut

M. G.

Yhteensä 4 wihkoa.

Tässä tarjotaan apua opettajille toisen vuosikerran tekstin selittämisessä. Etupäässä on tämä tarjoitettu niille pyhäkouluopettajille, miehille ja naisille, jotka Kristuksen rakkauden vaikuttamina pitävät pyhäkoulua ja siellä tahtowat selittää päivän tekstin.

Tässä on opas perin yksinkertainen, mutta selitetty lasten käsityskannan mukaan. Tämä tahtoisi palwella jokaista Jumalan waltakunnan ystävää, joka haluaa ryhtyä ruokkimaan Jesuksen karitsoja.

Tätä kirjaa saa tilata wihkottain osoitteella: **Neiti Maria Erikson Jywäskylä**. Kymmenen kappaleen tilaajalle myönnetään 20% alennusta. Jos täysi maksu seuraa, lähetetään kirja aina franco.

Jywäskylässä,

Jywäskylän kirjapainossa,

1898.

Alkukoulu 3.

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 101 9328

6

